

تەنھەسپىرى رەھۋان

بۇ تېگە يىشتى قورئان

بەرگى [۷]

نۇوسىنى

مەلا مەھمۇدى گەلا ئالەبى

جزمى [۱۴]

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

تەفسىرى رەۋان

بۇ تىگە يىشتى قورئان

بەرگى جەۋتەم

نووسىنى

مەلا مەحمۇدى گەلا ئەيى

جزمى (۱۴)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تەفسىرى رەۋان بۇ تىگەشتىنى قورئان.

نوسىنى : مەلا مەحمۇدى گەللاھىي.

چاپى يەكەم.

چاپخانەى ئۆفسىتى تىشك.

تىراژ: (۵۰۰) دانە.

ژمارەى سپاردن : (۲۲۹) ى سالى (۲۰۰۰)

مافى چاپکردن پارىزراۋەو تەنھا ھى نووسەرە.

ئەوانەى ھاوہلیان بۆ خودا دانەناوہ لەدۆزەخ رزگاریان دەبێ، ئاواتەخوازی
ئەوہ دەبن و خۆزگە دەخوازن: کە ئەوانیش لەدونیادا موسوڵمان بوونایە..

دوا ئایەتی سوره‌تی ئیبراھیم بەوہ صفی قورئان کوتایی پێ دی. سوره‌تی
حیجریش بەوہ صفی قورئان دەست پێ دەکا. ﴿تلك آيات الكتاب وقرآن
مبین﴾ لیکچواندنی کوتایی سوره‌تی ئیبراھیم و سەرەتای حیجر ئەمیش جوړە
پەيوەندییە کە.

سوره‌تی (الحجر) مەکی یەو نەوہ دو ئۆ ئایەتە.

مەبەستە سەرەکییەکانی ئەم سوره‌تە وەکوو ھێڵیکی گشتی سوره‌تە
مەکییەکانی تر لەم تەوہرانەدا دەسورێنەوہ:

۱- چەسپاندنی تاک و تەنھایی خودا و راستی پێغەمبەراییەتی و زیندو
بوونەوہ و حساب و لیکۆلینەوہ و پاداش و سزا.

۲- بیرخستەوہ و دەستینیشانکردنی ھۆکاری لەناوچوونی ملھورانی
میژوو بە درۆخەرەوانی پێغەمبەرەکان.

بۆیە: سوره‌تە کە بەھەر شەو ترساندن و سەرزنەشتکردن دەست پێ دەکا و
دەفەرموی: ﴿ربما يود الذين كفروا لو كانوا مسلمين. ذرهم يأكلوا
ويتمتعوا ويلهم الأمل فسوف يعلمون﴾.

سوره‌تی (الحجر) بەشیوەیەکی گشتی ئەم باسانە لەخۆ گرتووە:

۱- موناقەشەو چەندوچون لەگەڵ کافرو موشریکەکان؛ دان و سانی ئێوان
ئەوان و پێغەمبەرەکان؛ ھەر لەحەزەرەتی نووحەوہ تا دەگاتە پێغەمبەری
ناخزەمان. ﴿ولقد أرسلنا من قبلك في شيع الأولين. وما يأتيهم من رسول
الا كانوا به يستهزئون﴾ (ئایەتی ۱۰-۱۱).

۲- بەلگە ھێنانەوہ لەسەر ھەبوونی خودای تاک و تەنیا و بەتوانا
دەسلات.

۳- چەسپاندنی راستی نیگا بۆ پێغەمبەر ﷺ.

وه‌کوو نه‌وان له‌دۆزه‌خ ده‌رجوینایه. نه‌مجار پیغه‌مبهر ﷺ نه‌م دو‌نایته‌ی سه‌ره‌تای سوره‌تی (الحجر)ی خوینده‌وه..

نه‌مجار په‌روه‌ردگار هه‌ره‌شه‌ی توند ئا‌راسته‌ی کافره‌کانی مه‌ککه‌ ده‌کاو،
 فەرمان به‌پیغه‌مبهر ﷺ ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿ذَرَهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهِمُ
 الْأُمُورُ﴾ ئه‌ی موحه‌مه‌دا! واز له‌کافره‌کان بینه، لیان بگه‌ڕێ با له‌بێ ئاگایی
 خۆیان‌دا بمیننه‌وه، له‌زه‌ه‌ت له‌ژیان وه‌ریگرن، وه‌کوو ئا‌ره‌ل بخۆن و بخۆنه‌وه،
 هیواو ئاره‌زۆی ته‌مه‌ندریژی ده‌ستکه‌وتنی مال و سامان و پله‌و پایه‌ مردنیان
 له‌بیر به‌ریته‌وه، له‌ده‌ریای هیواو ئاواتی دنیایی‌دا پی‌مه‌له‌ بکه‌ن، راستی
 هاتنی رۆژی قیامه‌ت و راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی تو‌یان له‌دل و ده‌روون‌دا
 نه‌چه‌سپی و کو‌یرانه‌ ره‌تی بکه‌نه‌وه.

﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ له‌وه به‌ولاوه ئاکام و جه‌زای کرده‌وه و
 هه‌لو‌سته‌کانیان ده‌زانن، بو‌یان مه‌علوم ده‌بێ چهند خه‌ساره‌تمه‌ند و مال
 کا‌ولن.

واته: به‌ته‌ما موسو‌لمانبو‌نی نه‌وانه‌ مه‌به، نه‌وانه‌ نایه‌نه‌ سه‌ر ئایین و
 موسو‌لمان نابن، بیانترسینی یان وازیان لی بینی چوون یه‌که، وه‌کوو
 له‌شو‌نیکێ تردا ده‌فرموی: ﴿قُلْ: تَمَتَّعُوا فَاِنْ مَصِيرَكُمْ اِلَى النَّارِ﴾
 ابراهیم/ ۳۰.

نه‌حه‌ دو‌ طه‌به‌رانی به‌یه‌ه‌قی له‌عه‌مری کورپی شو‌عه‌یه‌به‌وه
 فرمووده‌یه‌کی به‌مه‌رفروعی هی‌ناوه‌ ده‌فرموی: (صَلِّحْ أَوَّلَ هَذِهِ الْأُمَّةِ
 بِالزُّهْدِ وَالْيَقِينِ، وَيَهْلِكْ آخِرُهَا بِالْبَخْلِ وَالْأُمْلِ) هاتی و خوشبه‌ختی
 پی‌شینانی نه‌م نه‌ته‌وه‌ی ئیسلامه‌ به‌هۆی زو‌ه‌دو یه‌قینه‌وه‌ بوو، له‌ناو‌چوونی نه‌م
 نه‌ته‌وه‌یه‌ به‌هۆی به‌خیلی و نه‌مه‌لی دو‌ورو درێژه‌وه‌ ده‌بێ.

ئیمامی عه‌لی ؑ ده‌فرموی: پیغه‌مبهر ﷺ فرموی: له‌دو‌و شت ترسم
 لی‌تان هه‌یه: نه‌مه‌لی درێژو شو‌نکه‌وتنی هه‌واو ئاره‌زۆبازی، چونکه‌ نه‌مه‌لی

چونکه سوننه قی خودا نه گور او هو ناگور قی، هه موو گهل و نه ته وه یه ک
به گور هی کرده وه کانیاں ته مه نیاں بو دیاری ده کری! ژیا نی دویا یاں به گور هی
کرده وه کانیاں بو خوش ده بی!

بری بن نه ده بی کافره کان

له گهل پیغه مبه ر ﷻ ره تدا نه وه ده مکو تکر دنیان

وَقَالُوا يَتَّبِعُهَا الَّذِي نَزَّلَ عَلَيْهِ
الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ﴿٦﴾ لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكَةِ إِن كُنْتَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧﴾ مَا نُنَزِّلُ الْمَلَكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا
إِذَا مُنْظَرِينَ ﴿٨﴾ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٠﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ
رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١١﴾ كَذَلِكَ نَسْلُكُهُمْ فِي
قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٢﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ
﴿١٣﴾ وَلَوْ فَدَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ
﴿١٤﴾ لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ﴿١٥﴾

دوای نه وهی په روه ردگار هه ره شهی توندی ناراسته ی کافره کان کرد،
نه مجار شوبه وه نینکاری کردنیان بو پیغه مبه رایه قی هه زره قی موحه مبه د ﷻ

هه لئا قولینی؟ ئاوا به جوړه جوړه ها په لپیان لئ ده گرت وه کوو له شوینیکي تردا ده فرموی: ﴿لَوْلا اَنْزَلَ اِلَيْهِ مَلَكٌ، فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا﴾ الفرقان/۷. یان ده فرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا: لَوْلَا نَزَلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ، اَوْ نُرِى رِبْنًا، لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِيْ اَنْفُسِهِمْ، وَعَتَوْا عَتْوًا كَبِيْرًا﴾ الفرقان/۲۱. له شوینیکي تردا قورئان قسه ی فیرعه و نمان بو ده گیرته وه: که ناراسته ی هه زره تی موسای کرد. ده فرموی: ﴿فَلَوْلَا الْقِي عَلَيْهِ اسُورَةٌ مِنْ ذَهَبٍ، اَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ﴾ الزخرف/۵۳.

به لئ: داوا کردنی هاتنه خواره وه ی فرشته له م سوره ته وه له سوره ته کانی تریش دا دووباره بوته وه، داوا که له پیغه مبهری نیسلامو پیغه مبهره کانی تریش کراوه، نه مه دیارده یه ک بووه له دیارده کانی نه فامی، قدر نه زانیانه بو شاده میزاد: که خودا ریزی لئ ناو، پله و پایه ی پیغه مبهرایه تی له نه وه ره گزه دا دناوه، له وه ره گزه دا که سانیک: که شیایو نه و پله و پایه یه نه ده یانکاته پیغه مبهرو نه و شکو مهنديیه یان ده داتی.

نه مجار بو ره تدانه وه ی نه و بی عه قلی و نه فامییه، په روه ردگار دابو نه پتی نه گوړی خوی باس ده کا: که هر کاتی فرشته ی ناردن بو سهریان بو به هیلاکبر دنیانه.

ده فرموی: ﴿مَا نَزَّلَ الْمَلَاَئِكَةُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا اِذَا مُنْظَرِينَ﴾ تيمه فرشته نانیرینه خوار بو سهریان، تیللا که ده یاننیرینه خوار ی به شیوه یه کی حق و به مبههستی حکمت و به رژه وهندییه که خومان ده یزاین.

فرشته نانیردین بو سر پیغه مبهریک له پیغه مبهران مه گهر بو له ناو بردنی به دروځه وه وه کانی گه له کم، بو فو تاندنی نه وانه ی به پیر بانگه وازی پیغه مبهره که وه نه چون، نه مه ش له کاتی که دایه: که ته مه نی نه و گه له کوتایی هاتی و کاتی له ناو بردنیان بی! نیتر پاش و پیش تیدا کردن ناکری. مؤله تدان و دواختنی عه زابه که نیه.

ئیمه فریشته نائیرین، چ سودیک ههیه لهوه دا لهئاسمانهوه فریشته
 بنیرینه خوارئو ئیوه بیانینن؟؟! چونکه ئیوه نه گهر بیانینن دهبی لهسهر
 شیوهی ئاده میزاد بیانینن، نه گینا ئیوه هیزی بینینی ئهوانتان نیه، شهوان
 عاله میکی جوداوازن له ئیوه، جا نهو کاته نه گهر ئهوان بلین: ئیمه فریشتهین
 به درۆیان ده خندهوه، چونکه ئهوان لهسهر شیوهی ئاسایی ئیوه ده بینرین. نهو
 کاته سهرتان لی تیک ده چی! وه کوو له شوینیکی تر دا ده فرموی: ﴿ولو
 جعلناه ملکاً لجعلناه رجلاً وللبسنا علیهم ما یلبسون﴾ الانعام/ ۹. هاتنه
 خوارهوهی فریشته زه رهرو زیانی ئهوانی تیدایه، چونکه ئیمه نه گهر فریشته
 بنیرینه خوارئو بۆ له ناو بردنیانه ﴿وما کانوا اذا منظرین﴾ نهو کاته هیچ
 مؤلّت نادرین و عه زابی ریشه کیشکهریان به سهر دا ده درئو ده یانفه وتینین.
 داب و نه پیتی ئیمه له گه له پیشینه کان وا هاتوه هه رکاتی په لپی
 ناز لکردنی موعجیزه یه کیان گرتی و موعجیزه که هاتیته جی و ئیمانیا ن پی
 نه هی نابی یه که سهر به عه زاب له ناومان بردون! که وابی با واز لهو داوا کردنه
 بهینین!!

ئەمجار پەرورەدگار رەدەي گوتەي کافەرەکان دەداتەووە کە دەلێن:
 پێغەمبەر شیتەو پەتەرپێدە. دەفەر موی: ﴿إِنَّا نَحْنُ الذَّكْرُ وَإِنَّا لَهُ
 حَافِظُونَ﴾ نێوە گەلێکی گومراو سەرلێ شیواون، گالته بەپێغەمبەری نێمە
 دەکەن، گالته پێکردنە کەتان زیانی پێ ناگەيەنێ، چونکە نێمە ئەو قورئانەمان
 نازل کردووە، نێمە پارێزگاری دەکەین ناھێلێن زیادو کەمی تێدا بکری،
 گۆرپانکاری تێدا بکری، کەس ناتوانێ بەرەنگاری بکا. ئەمە تایبەتمەندییەکی
 قورئانەو هیچ نامەدیەکی تر ئەم تایبەتمەندییە نێ، خودا بۆ خۆی بە عۆدەي
 پارێزگاری کردنی بوووە دەپارێزی!

نه مجار تهسه للاي پيغمبر ﷺ د داته وه له سر نه فامييه
 گه له كه ي پيرانبهری ده كه نو به شي تي له قه ل ه د ده ن، تهسه للاي به وه د داته وه

که نهو جوړه هه لس و کهوتانه ی گهله کسې بهرامبه ری دهینوینن دابو
 نه پیتیکی گهله سته مکاره کانی پیشووه، نهوانیش هه مان هه لس و کهوتیان
 بهرامبه ر پیغه مبه ره کانیان کردوه. نهو ناخوشیه ی توشی تو بووه توشی
 پیغه مبه ره کانی پیشوش بووه، نیمه پیغه مبه ره کانمان یارمه تی دانو
 سته مکاره کانمان تیگ شکاندن، له گه ل توش و گهله که تدا هه مان هه لس و
 کهوت ده کهین. ده فهرموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَرِيعِ الْأَوَّلِينَ﴾
 بیگومان نیمه له پیش ره وانه کردنی تودا چهند پیغه مبه ری ترمان ره وانه
 کردون بۆ سر نه ته وه پیشینه کان، بۆ سر هوزو تاقم و کۆرو کۆمه لی
 جیا جیای ناده میزاد، داوای یه کتاپه رستی و پرواهی نان به زیندوبوونه وه هاتنی
 روژی قیامه تیان لی کردون، به لگمو ده لیلی ناشکراو روونیان له سر راستی
 په یامه که یان نواندوه، ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ به لام
 هر پیغه مبه ریگ هاتیته سهریان و داوای نیمانه یانی لی کردبن نیلا
 گالته یان پی کردوه، په یامه که یان ره تکر دۆته وه.

رسته ی ﴿مَا يَأْتِيهِمْ...﴾ حیکایه تی حالی رابوردوه، چونکه (ما) کاتیک
 ده چیته سهر فیعلی موضوع که به مانا حال بی، کاتیکیش ده چیته سر
 فیعلی ماضی: که له زمانی حال وه نزیک بی.
 ﴿كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْغَافِلِينَ، لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ
 الْأَوَّلِينَ﴾ هر بهو جوړه قورنان ده خهینه دلی تاونبارانه وه، خالیان وایه
 نیمانی پی ناهینن و به لایانه وه کتییکی په سند نیه، چونکه له دلیان دا
 ناماده باشی وهرگرتنی که لامی حق نیه، بهر وناکایی چرای هیدا یه ت دلیان
 روناک نابیته وه، وه کوو چۆن حال و وه زعی گهله پیشینه کانیش ثاوا بوو، هه مان
 هه لوتستیان نواند بهرامبه ر نهو په یامه ی له خوداوه بۆیان نیردرا. نه مه نه گهر
 راناوی (نسلکه) بگه ریته وه بۆ قورنان.

پهروهردگار جهخت لهسهر نهوه دهکاتهوه: که کیشمو جیدال لهگهل نهوه
 موشریکه سهررهقانهدا بیهودیه، نهوه دهچهسپینن که ئیمان نههینانی نهوانه
 لهبهر بئ بهلگهیی و کهم بهلگهیی نیه، نههاتنی فریشته بهشیوهی
 پیغه مبهیری بۆ سهریان نابیته له مپهر لهبهردهم ئیمان هینانیاندا، خو
 کردنهوهی ده رگای ئاسمان لییان و بهرزبونونهویان بۆ ئاسمان و چاوپیکهوتنی
 ملک و مهله کووتی ئاسمانهکان زۆر لههاتنه خوارهوی فریشته بۆ سهریان
 گرنگتره، دهی نهوان بهوه ئیمان نههینن چۆن بهئهمه بهروا دهکهن؟!
 به کورتی نهوانه گهل و تاقم و گرویهکی سهررهقن، بئ بپوان، بئ شهرم و
 هدیو تابرون، بهبئ بهروا بهناحق ئینکاری حق دهکهن!

برئ له دیاردهکانی قودرهتی خودا

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّظِيرِ ﴿١٦﴾
 وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١٧﴾ إِلَّا مَنْ أَسْرَقَ السَّمْعَ
 فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ ﴿١٨﴾ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا
 رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ﴿١٩﴾ وَجَعَلْنَا الْكُفْرَ فِيهَا
 مَعِيشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُمْ بِرَزَقِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا
 خَزَائِنُهُ وَمَا نُنْزِلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿٢١﴾ وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ
 لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُمْ
 بِخَازِنِينَ ﴿٢٢﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٣﴾

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿٢٤﴾
وَلِإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾

دوای نهوه پهروهردگار باسی کوفری کافره کانی کرد، بی دهسه لاتی
بته کانیانی چه سپاند، نه مجار باسی که مالی قودره تی خودا ده کاو به لگهی
تاکو تنهایی زاتی پاکی له بونه وهردا راده نویسی: سهیری ناسمان بکه
له بورجه کانی ورد ببنه وه، سهیری نه ستیره کان بکه، پرواننه زهوی راخراوو
شیوو دۆلو دهشتو سارای ته ماشای کیوی چه سپاوو داکوتراوی بکه، له دارو
درهخت و گژو گیاو ناوو هه وای بکولنه وه، له گیانله بهرو شیوه و روخساریان ورد
ببنه وه، سهیر بکه چون هه موو نه مانه و شته کانی تریش به نه ندازه و نه خشه و
پلان دین و ده چن و نه رکی سهرشانی خویان نه نجام ده دن! هه موویان
به ته رازووی حکمهت و زانیاری هینراونه وجود، سهیری دیمه نی زهوی بکه،
له دیمه نی بای متوربه کر (ریح لاقح) ورد ببنه وه، له دیمه نی مردن و ژیان،
دیمه نی زیندو بونه وه و هه شرو نه شر سهرنج بدن هه موو نه مانه بلگه و
ده لیلی تاکو تنهایی خودای پهروهردگارن، ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي
السَّمَاءِ بُرُوجًا﴾ بیگومان نیمه له ناسمانه کاندا چهند نه ستیره ی گه وره
گه پوک و راهه ستاومان به دی هیناون ﴿وَوَزَيْنَاهَا لِلنَّازِظِينَ﴾ نه نه ستیرانه و
نه ستیره کانی تریشمان کردونه نیشانه ی جوانی و رازاوه یی بونه وهر بو هه
که سیک تییان بفکری و لییان ورد بیته وه، هه کاتی سهیری ناسمانی به رزو
به رین بکه، تا تی رامینی و لییان ورد بیته و شتی عه جایه ب و سهر سوپه نهر
ده بینی، ده ست رهنگینی و دهسه لاتی خودای گردگاریان تیدا به دی ده که!

(بروج) وئ ده چی نه ستیره گه وره و ژبه لاهه کان بن، له وانه یه شوینره و و
قوناغه کانی نه ستیره گه پوک که گه وره کان بن. نه نه ستیرانه ی: که له مه داری
خویاندا له هات و چۆدان. هه مانایه کیان بی، مه به ست رانواندن ده ست

رهنگيني و ورده كاري و ئىبداى پهره دگاره له بوونه وهردا، داوامان لى ده كا لهو بوونه وهره جوانه ورد بينه وه بۆ نه وهى جوانى به كه يمان بۆ ده ربكه وي. ئايه ته كه سه رنجمان راده كيشى بۆ لايه نى جوانى بوونه وهر: كه له ئاكامى پيكه وه گونجاني نه فراده كاني نهو بوونه وهره دپته كايه وه!

بيگومان ته ماشا كردنيكى ورد بينانه بۆ لاي ئاسمان له شه ويكى تاريكى نهنگوسته چاودا، لهو كاتانه دا كه ده بينى نه ستيره كان پى يدا بلاو بوونه وهو چاوشاركى له گه ل ئيمه ده كه نو ده دره وشينه وهو پاشان نقوم ده بنه وه، نهو جار چاو نه ستيره به كي ترى دوور تر ده بينى و سه ره نجى لى ده دا، ههروه ها ته ماشا كردنيكى نهو ئاسمانه له شه ويكى مانگه شه ودا، كه ده بينى مانگ خه وه نوچكه يه تي و بوونه وهر به ده وري دا كي شكه چي بهو نايه وي نووستوى به خته وهر به خه بهر بينى!

به لى ته ماشا كردنيكى له م جوړه ده پته هوى نه وهى: كه هه ست به حه قيقه تي جوانى بوونه وهر بكه ي، سه رت له ده ست رهنگيني به ديه پنه ره كه ي سوپمى ني و به ناچارى له ناخه وه برپا به تاكو ته نيايى و خودايه تي و بالاده ستى خدا بكه ي، ملي به ندايه تي بۆ كه چ بكه ي و له ناخه وه ئيمان به پيغه مبه ران و په يامه كه يان بينى!! وينه ي نه م ئايه ته ئايه تيكي تره كه ده فرموى: ﴿اَنَا زِينَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ﴾ الصافات/٦.

نه مجار وپراي جوانى و رازاوه يي پاريزراويشه ﴿وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ﴾ پارازستومانه و ده پاريزين له هه موو شه يتانيكى دوور خراوه له ره حه مته ي خدا، له ئايه تيكي تر دا ده فرموى: ﴿وَحَفِظْنَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ﴾ الصافات/٧. واته: ئاسمان ده پاريزين له هه موو شه يتانيكى ياخى بوو له طاعه تي خدا، هه ر كاتى لى نزيك ببه وه بيانه وي توخنى بكه ون به تير نه ستيره لايان ده دين.

﴿الَا مِنْ اسْتَرْقِ السَّمْعِ فَاتَّبَعَهُ شَيْهَابٌ مَبِينٌ﴾ مه‌گهر که‌سی بیه‌وی
واته‌یی له‌عاله‌می نه‌یئی و قسه‌و باسی فریشته‌کان بدزی ئه‌و کاته شوو له
ئاگرێک دهرده‌چی و به‌ئاشکرا شوینی ده‌که‌وی و راوی ده‌نی! وه‌کوو له‌ئایه‌تیکی
تردا ده‌فرموی: ﴿وَاَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ، فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ
لَهُ شَهَابًا رَصَدًا﴾ الجن/۹. یان ده‌فرموی: ﴿وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا
بِمَصَابِيحٍ، وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ﴾ الملك/۵.

ئهم ئایه‌تانه هه‌والی ئه‌وه‌مان پێ ده‌ده‌ن: که شه‌یاتینی ویستویانه
برێک له‌هه‌والی نه‌یئی له‌وه‌ی لای فریشته‌کانه بدزن، په‌روه‌ر دگار تیر
ئه‌ستیره‌و شو له‌ ئاگرێ به‌سهردا بالاده‌ست کردوون و سوتاندونی، ئیتر ئیمه
له‌چۆنه‌تی ئهمه‌ ناکوژینه‌وه، بیری لی ناکه‌ینه‌وه بزانی هه‌والدزینه‌که‌یان
چۆنه‌و چۆن نیه، چونکه ئیمه توانای ئه‌وه‌مان نیه بزانی چۆنه‌و هۆکارو
ئه‌سبابی زانیی ئه‌وه‌مان پێ نه‌دراوه، ئه‌وه‌ی له‌سهر ئیمه پێویسته بروامان
به‌هه‌والی قورئان هه‌بێ و پێغه‌مبه‌ر ﷺ چۆنی پێ راگه‌یاندوین به‌راستی بزانی،
لیکوژینه‌وه له‌م باره‌وه نامه‌نگه‌یه‌نیه‌ زانیاری راست و دروست، جگه
له‌حه‌دس و گۆتره‌کاری چیمان ده‌ست ناکه‌وی.

موسوڵمان پێویستی به‌حه‌دس و ته‌خمیز نیه بۆ دُنیا‌بوون له‌راستی
ئایینه‌که‌ی، واکه موسوڵمان خۆپاریزی له‌توێژینه‌وه‌ی ئهم جۆره
نه‌یئی‌یانه، بۆ ئه‌وه‌ی ریگای راستی لی گوم نه‌بێ!

ئینبو عه‌بباس ده‌فرموی: له‌کۆندا شه‌یاتینی ریگای چوون بۆ ئاسمانیان
لی یاساغ نه‌بوه، چون بۆ ئاسمانه‌کان و هه‌والی نه‌یئی‌یان له‌فریشته‌کان
ده‌بیست و به‌کاهین و کوڵه‌وه‌نایه‌کانیان ده‌گوت. که هه‌زه‌تی عیسا له‌دایک
بوو سێ ئاسمانیان لی یاساغ کران، که هه‌زه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ له‌دایک بوو

سوپاس و ستایشی بئ پایان بۆ تۆ خودایه! که له‌بونه‌وه‌ردا هه‌موو شتی‌کت به‌ئه‌ندازه دروست کردوه. هه‌ر که‌سی به‌چاوی وردبینی سه‌یری بوونه‌وه‌ر بکا، ده‌ست ره‌نگینی و قودره‌تی په‌روه‌ردگاری بۆ ئاشکرا ده‌بی‌و ده‌زانئ خودا هیچ شتی‌کی بوونه‌وه‌ری به‌هه‌واته دروست نه‌کردوه.

﴿وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ﴾ ناماده‌مان کردوه بۆ ئیوه‌ی ئاده‌میزاد له‌زه‌وی‌دا هۆکاره‌کانی ژبان هه‌ر له‌ئاوو هه‌واو خواره‌مه‌نی تا پۆشاک و جیگای هه‌وانه‌وه‌و پشوودان. ﴿وَمَنْ لَّسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ﴾ هه‌روه‌ها بۆ ئیوه‌مان ره‌خساندوه له‌زه‌وی‌دا که‌سانیک و چه‌ند شتی‌کت که ئیوه رزق و رۆژیان ناده‌و ئیمه ده‌یان ژینین، وه‌کوو خیزان و مندال و خزمه‌تچی و کاره‌که‌ر هه‌روا ئاژه‌ل و ئامیزی خوش رابواردن. په‌روه‌ردگار منه‌تی خۆی به‌سه‌ر به‌نده‌کانی‌دا ده‌کا: به‌وه: که له‌زه‌وی‌دا ئاژه‌لی بۆ رام کردون هه‌ندیکیان به‌کار ده‌هینن بۆ سواری و بارگواستنه‌وه، هه‌ندیکیان بۆ سود بینین له‌شیرو گوشتیان، هه‌ندیکیان بۆ جوانی و رازاندنه‌وه، ئه‌مانه هه‌موویان سود به‌خشن بۆ ئیوه و رزق و رۆژیشیان له‌سه‌ر په‌روه‌ردگاره. ماسی له‌ده‌ریادا ئیوه به‌خۆی ناکهن، بالنده به‌ئاسمانه‌وه ئیوه بژۆی دابین ناکهن، دارو دره‌خت و ئاژه‌ل ئیوه دروستان نه‌کردون خودا به‌دییه‌تیاون و ئیوه سودیان لی ده‌بینن!

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار ئه‌وه راده‌گه‌یه‌نی: که خودا بۆخۆی خاوه‌نی حه‌قیقه‌تی هه‌موو شتی‌که، هه‌موو کاری‌کت بۆ ئه‌و ئاسان و سانایه، گه‌نجینه‌ی هه‌موو جوړه شتی‌کت لای خۆیه‌تی و ئه‌و به‌دییه‌تیه‌ریه‌تی! ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ﴾ هه‌ر شتی‌کت له‌بونه‌وه‌ردا هه‌یه و سوودی ئاده‌میزادانی تیدایه هه‌موویان به‌دییه‌تیاوی ئیمه‌ن و ئیمه ده‌توانین وایان لی بکه‌ین سودیان لی بیهری، هه‌موو شتی‌کت به‌ئه‌ندازه ده‌به‌خشین و چه‌ند پێویست بی‌و به‌رژه‌وه‌ندی ئاده‌میزادی تیدا بی ئه‌وه‌نده‌ی ده‌ده‌ینی.

دهى شهه برېكه له گرنگى ئاو بۆ ژيانى گيانله پهران و پېگه يشتنى كشت و كال، ﴿وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ﴾ نېوه ناتوانن شهو ئاوهى ئېمه ده يبارتنن كۆى بكه نه وه و كۆنترۆلى بكه ن و نه هيلن به گويړه و ويستى خومان دابه شى بكه ين به سهر زه وى دا، باران باران دن به ده ست ئېمه يه و چۆن مان بوى ئاوا ده يبارتنن، شه گهر خه زمان لى بى له سهر روى زه وى ده يه يلينه وه، شه گهر بمانه وى به ناو زگى زه وى دا ده يبه ينه خوارى نو غروى ده كه ين و نا هيلن كه س سوودى لى وهر بگريو ناتوانن كشت و كالتانى پى پاراو بكه ن!

به كورتى ئېمه ده توانين باران ببارتنن، له هه وردا خه زنى بكه ين، نېوه ده سه لاتى شه وه تان نيه.

شه مجار دوا شه وى باسى ياساو هو كارى درېژده ان به ژيانى كرد، باسى دروست كردنى ئاده ميزادو گيان پى به خشين و گيان لى ستان دنه وهى ده كا، ده توانى له نه بو وه شه ده ميزاد به دى به ينى و گيانى پى به خشى و دوايى بيمرئى و شه مجار زيندووى بكاته وه .. شه ئيشانه بۆ خدا زور ئاسان و سانايه. ده فهرموى: ﴿وَأَنَّا لَنَحْنُ الْحَيُّ وَنُمِيتُ وَنُحْيِي أَلْوَارِثُونَ﴾ ئېمه له نه بو وه مه خلوقات به دى ده هينين و گيانى پى ده به خشين پاشان ده يانمرئين و دوايى زيندوويان ده كه ينه وه بۆ پاداش و سزا، ئېمه هه موو كاتى بمانه وى گيان به بهر مردودا ده كه ين، ههر زيندويه كيش له ناو ده به ين و كه س نا هيلينه وه، پاشان هه موانيان بۆ حيساب و ليكولينه وه زيندو ده كه ينه وه، هه موو شه ده ميزاد يك پاداش و سزاي كرد وه كانى وهر ده گريته وه، چاكه به چاكه و خراپه به خراپه.

شه مجار په روه ردگار هه والى شه وه مان پى ده دا: كه زانيارى ته واوى هه يه ده رياره ي مه خلوقات به ييشينه و پاشينه وه يان ده فهرموى: ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَ الْمُسْتَأْخِرِينَ﴾ بېگومان زانيارى ته واومان هه يه ده رياره ي شه وئاده ميزادانه ي هاتوونه گۆر په پانى ژيانه وه و مردوون و دونيايان جى هيشتووه سه ر ژميړى وردو ته واومان لايه ده رياره ي خويان و كرده وه كانيان

دەربارەى ئەوانەى ئىستا لەژاندان و ئەوانەى لەوبەولاولە دینە گۆرپەنانى ژيانەو. هیچ شتیکمان دەربارەى خۆیان و حال و وزعیان، دەربارەى کردار و گوشتاریان لى گوم نەبوو نابى!

﴿وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ﴾ بېگومان خودای تو ئهی موحه ممه ده!
 هه موانیان زیندو ده کاته وهو کیشیان ده کا بو حیساب و لیکۆلینه وه، کافرو
 موسولمان، چاکو خراب، گه وهو پچووک، کهسی له بیر ناچی و کهس ناتوانی
 ناماده ی روژی هه شر نه بی، ده بی هه موویان خوشییان بی و ترشیان بی
 گو په له کینن و حیساب و لیکۆلینه وه یان له گه له دا بکری. ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾
 بېگومان په روه دگار زانا و ناگاداره، دانا و لیزانه، هه رچی بو و چونی بو
 ئاوا ده یکا و دهیره خسینی!!

سهره‌تای دروستبوونی ناده‌میزادو فه‌رمان کردن به‌فریسته به
سوزده بردن بو ناده‌مو سهریچی کردنی شه‌یتان

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ

مِنْ صَلَٰصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿٢٦﴾ وَالْجَاٰنَ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَّارٍ

السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ خَلِقُ بَشَرًا مِّن

صَلِّصَلِّ مِّنْ حَمَلٍ مَّسْنُونٍ ﴿٢٨﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ

رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٢٩﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ

أَجْمَعُونَ ﴿٣٠﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣١﴾

قَالَ يٰٓإِبْلِيسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُوْنَ مَعَ السَّٰجِدِيْنَ ﴿٣٢﴾ قَالَ لَمْ اَكُنْ
 لِاَسْجُدْ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلَٰصِلٍ مِّنْ حَمَلٍ مَّسْنُوْنٍ ﴿٣٣﴾ قَالَ
 فَاَخْرِجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيْمٌ ﴿٣٤﴾ وَاِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ اِلٰى يَوْمٍ
 اَلَدِيْنَ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ اَنْظِرْنِيْ اِلٰى يَوْمٍ يُبْعَثُوْنَ ﴿٣٦﴾ قَالَ فَاِنَّكَ
 مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ﴿٣٧﴾ اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا
 اَغْوَيْتَنِيْ لَازِيْنًا لَهُمْ فِى الْاَرْضِ وَلَا غَوِيَّتَهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٣٩﴾
 اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلٰى
 مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٤١﴾ اِنَّ عِبَادِيْ لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ اِلَّا مَنْ
 اَتَّبَعَكَ مِنَ الْغٰوِيْنَ ﴿٤٢﴾ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٤٣﴾
 لَهَا سَبْعَةُ اَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِّنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُوْمٌ ﴿٤٤﴾

ئەمە بەشی ھەوتەمە لەو بەلگانەى دەبنە نیشانەى ھەبوونی
 پەروردگار و دەسلەت و توانای لەبن نەھاتووی و تاک و تەنھایی زاتی پاکى.
 پەروردگار کە لەو ھەپش دروستکردنى گيانلەبەرانى کردە بەلگە لەسەر تاک و
 تەنھایی خۆى، بەشوتن ئەودا دروستکردنى ئادەمیزاد دەکاتە بەلگە لەسەر
 ھەمان مەبەست.

چونکە شتێکى ناشکراو نمایانە، ناگونجى رشتەى ئادەمیزاد بى سەرەتا
 بى، دەبى بگەریتەو ھە بۆ سەر کەسێک بنچینەى ئادەمیزاد بى و یە کەم مەرۆف

بی دروستکرا بی، هه لبه ته نهو یه کهم مرۆقه له دایک و باوک پهیدا نه بو، به لکو به قودره تی خودا هاتۆته دی. جا که باسی دروستکردنی ئاده میزادی یه کهمی کرد، هه لۆیستی فریشتو جندۆکش بهرام بهر نهو ره گهزه دیاری ده کا.

به لئی لهم کۆمه له نایه ته دا چیرۆکی ئاده میزادو سه ره تای پهیدا بوونی راده نوینی، چیرۆکی هیدایهت و گۆمراپی هۆکاره بنه ره تیه کانیان باس ده کا! چیرۆکی ئاده م له چی دروست کرا؟ دوا ی دروستکردنی چی روی دا!

هه لبه ته تا ئیستا دوو جار چیرۆکی دروستکردنی ئاده م. (باوه گه وه ی ئاده میزاد) نمایش کراوه جار یکیان له سوره تی (البقرة) داو جار یکیشیان له سوره تی (الاعراف) دا، به لام نمایش کردنه که یان هه ر جاره بو مه به ستیکی تایبه تی بووه، له که شو هه وایه کی تایبه تی دا بووه، بۆیه شیوه ی نه دا کردنه که یان جودا وازه.

ده فهرموی: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ﴾ بیگومان ئیمه ئاده میزادی یه کهم: که ئاده مهو باب به گه وه ی به ره ی ئاده میزاده، له قورپکی وشکه وه بوو دروستمان کرد.

صلصال: قورپی وشک که به شتیکی لئی بده ی ترینگه ترینگه لی بی. حمأ: واته: قور. مسنون: لووس و بی گری و گۆل. واته: قورپ ره شیکی ترشاوی له قالب دارپژراوی وشکه وه بوو!

سه ره تا گل بووه، نه مجار بووه ته قورپکی ره شی ترشاوی بۆندار، دوا یی بووه ته په یکه ریکی دارپژراوی سووره وه بوو، جهسته ی ئاده م پێش نه وه ی گیانی به به ردا بکری بهم قوناغانه دا تییه ریوه... وه کوو قورئان له چهند نایه تیکی تردا ئاماژه یان پێ ده کا. ده فهرموی: ﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ﴾ (ال عمران/ ۵۹). له نایه تیکی تردا ده فهرموی: ﴿إِنِّي خَالِقُ بَشَرًا مِنْ

طین ﴿ص/۷۱﴾. له نایه تیکی ترده ده فرموی: ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ﴾ الرحمن/۱۴-۱۵.

هه لیه ته دروستکردنی ئادهه بهو شیوه لهو قوناغانه ده نیشانهی قودرته و به ده سه لاتنی په روه رد گاره!

﴿وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ﴾ باوه گهره ی جندوکه مان له وه پېش له بلیسه ی ئاگری بای گهرم دروست کردوون، واته: له ماده یه کی ناگرینی زور گهرم! که گره ی هه یه و ریی هه که سیئک بکه وی ده یکوژی.

ئیبنو مه سعود فرموویه تی گهرمی ئهم بای سه موومه ی ئیستا به شیکه له حه فتا به ش. له عانی شه وه فرمووده یه ک ریوایه تکراره موسلیم نه حمده هیناویانه ده فرموی: (خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ، وَخُلِقَتِ الْجَانُّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ، وَخُلِقَ آدَمُ مِمَّا وُصِفَ لَكُمْ) نایه ته که ناماژه ی نه وه ی تیدایه: که ئاده میزاد پرژداره و پیکه اته کانی پاکو خاوین و سروشته که ی خاکی به. به لام سروشتی جندوکه سروشتیکی گهرمی هه لچوی فیزه ونه!

نه وه ی پېویسته له سه ر ئیمه نه وه یه: ده بی پروامان وای: که جندوکه له ئاگر دروستکراون، به لام چونیته تی ئهم دروستکردنه و حه قیقه تی سروشته که یان له ئیمه نه یینی به ته نیا به هو ی سروش و نیگاوه ده توانین شتیکیان لی بزاین! هه رچی له م ریبازه وه بومان نه یه و پیمان رانه گیه ندری نایزاین، هه رچی له م باره وه بگوئری: به بی پشتگیری کردنی سروش خه یال و نه وهامو وای بناغده!

هه روه ها دروستکردنی باوه ئاده میش له گل و قورو قوری سورکراوه گیان به به ردا کردنی له لایه ن په روه رد گاره وه ئه مه ش نه یینی به کی یه زدانیه ئیمه چونیته ته که ی نازاین، مه گهر له ریگای سروشه وه جوړه زانیاریه کمان ده سته کوئی! ده توانین به هو ی تیروانین له ده قی تری قورئانی پیروز به تایبه تی نایه تی ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سَلَالَةٍ مِنْ طِينٍ﴾ و نایه تی ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا

پئی ده کهم ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ﴾ همر کاتی ئەو ئاده میزادهم دروست کردو هینامه
 گۆرەپانی ژیانموه ﴿فَقْعُوا لَهُ سَاجِدِينَ﴾ یه کسەر بهی سۆ دوو سوژدهی
 ریزی بۆ بەرن، ﴿فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ﴾ فریشته کان هه موویان
 کړنووشی ریزیان بۆ ئادهم برد، ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ﴾
 جگه له شهیتان: که دوژمنی بوو، ئەوسه ریچی فهرمانی پهروه ردگاری کردو
 هاوبهشی کړنووش بردنه کهی نه کرد، زیده له هه موو فهرمان پیکراوه کان ته نیا
 نیبلیس پابهندی فهرمانه که نه بوو، خۆی به زلزان و ئینکاری کردو پئی ناخوش
 بوو که خودا ئەو ریزی به ئادهم به خشی!!

پهروه ردگار روی کرده نیبلیسو ﴿قَالَ: يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ إِلَّا تَكُونُ مِنْ
 السَّاجِدِينَ﴾ فهرمووی: ئەه شهیتان! چیه بۆ تۆ نه چوینه پیری کړنووش
 بهرانه وه وه کوو فریشته کان فهرمانی منت به جی نه هیناوه??

شهیتان پاساوی بۆ هه لۆیسته کانی هینایه وه داکۆکی له خۆی کردو
 ﴿قَالَ: لَمْ أَكُنْ لِسُجْدٍ لِّبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ﴾ وتی: من
 هینده پله نزم نیم کړنووش بهرم بۆ ئاده میزادیك: که له قوره ترشاویکی لنجو
 بۆگه نی دوایی بوو به سوالهت، دروست کرد، من زۆر لهو بهرزو به ریز ترم؛
 وه کوو له شوینیکی تر دا ده فهرمووی: ﴿إِنَّا خِیرُ مَنْه، خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ، وَخَلَقْتَهُ
 مِنْ طِینٍ﴾ ص/ ۷۶، من لهم باشترم، منت له ناگر خولقاندوه، ئەوت له قور
 دروست کردوه. له شوینیکی تر دا قورئان له سه زبانی شهیتان ده فهرمووی:
 أَرَأَيْتَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ الْإِسْرَاءَ ۖ ۶۲، نایا ده بینی ئەم ئاده مه هیچو
 پوچت به سهرم من دا پاساواوه و ریزت لێناوه??

هه لبه ته شهیتان هۆی کړنووش نه بردنه کهی به وه پاساوا دایه وه: که ئەو
 له ئادهم باشتره، ئەو له ناگر دروست کراوه ئادهم له قور، ناگر عونصوریی
 به رزی تیدایه و روناکی ده به خشی، قور عونصوریی پهستی تیدایه، ناگر له قور
 باشتره، هه رگیز شتی باش و بهرزو به ریز نابێ ریز له شتیك بنی که پلهی لهو

نزمتره. هه‌لبه‌ته شه‌یتان قیاسی کردو سه‌ری لی شیوا، به‌هه‌له‌چوو چونکه باشی ماده‌که نابیتته نیشانه‌ی باشی عونصوره‌که، ناماژه بو شه‌وه که فریشته له‌نوورو روناکی دروستکراون، ناشکراشه نوور له‌ناگر به‌ریز تره.

له‌لایه‌کی تره‌وه هه‌لو‌یسته‌که‌ی شه‌یتان سه‌ری‌چی فه‌رمانی خودا بوو، ناگاداری شه‌وه نه‌بوو: که شاده‌م ناماده‌باشی عیلمی و عه‌مه‌لی تئدایه بو ئاوه‌دان‌کردنه‌وی زه‌وی و جی به‌جی کردنی نه‌رکی سه‌رشانی!

بۆیه په‌روه‌ردگار نه‌فرینی لی کردو ﴿قَالَ: أَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَاجِعٌ﴾ فه‌رمووی: له‌م جی‌گاو پله‌و پایه‌ت یه‌رو ده‌ره‌وه، تو نه‌فرین لی‌کراوی، له‌ره‌حه‌ته‌ی من دوور خراوییه‌وه، ﴿وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ﴾ بی‌گومان تا روژی قیامه‌ت ته‌تو له‌عه‌نه‌ت له‌سه‌ره‌وه شه‌وه نه‌فرینه‌ت له‌کۆل ناکه‌وی. جا بو زیده گومرا کردن و قۆلبوونه‌وه له‌فرت و قیل و هه‌له‌تانه‌تاندنی شاده‌میزاد و ده‌رخستنی هه‌سوودی خۆی بو شاده‌م و وه‌چه‌کانی داوی ته‌مه‌ندریژی خۆی کردو ﴿قَالَ: رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُعْشُونَ﴾ وتی: خودایه مؤله‌تم بده تا روژی قیامه‌ت لیم گه‌رێ به‌تاره‌زوێ خۆم شاده‌میزاد له‌خسته‌به‌رم ﴿قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ﴾ فه‌رمووی: ته‌تو مؤله‌تدراوی هه‌تا روژی قیامه‌ت، چی ده‌که‌ی بیکه!

جا که شه‌یتان داخوازییه‌که‌ی وه‌رگیراو مؤله‌تدرا ﴿قَالَ: رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ، إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ﴾ وتی: خودایه! به‌هۆی شه‌وه‌ی: که منت گومرا کردو نه‌فرینه‌ت لی کردم، ده‌بی خراپه‌کارییان بو جوان بکه‌م، تاوان و سه‌ری‌چی کردنیان له‌دلدا شیرین بکه‌م، هه‌لیان بنیم بو خراپه، ده‌بی گومرایان بکه‌م وه‌کوو چۆن تو منت گومرا کرد!! منیش هه‌موویان گومرا بکه‌م جگه له‌به‌نده راستاله‌کانت، ته‌وانه‌ی به‌دلسۆزی به‌ندایه‌تی تو ده‌که‌ن و هیدایه‌تت داوان، ته‌وانه من ده‌سه‌لاتم به‌سه‌ریاندا نیه‌و

نایان ویرمی! شهیتان بو خوی زانیویه تی: که فرت و قیلی ئەوکار لهوان ناکاو
بهنده موخلیصه کانی خودا بهوه سههسی شهیتان هه لئاخه له تین!

ئه مجار پهروه ردگار هه په شهی خوی راگه یاندو ﴿قَالَ: هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ
مُسْتَقِيمٌ﴾ فهرمووی: ئەمه دابو نه پیتی منه، ئەوه ریگایه کهو خۆم دامناوه،
برپارو واده مه: هه موو ئاده میزادی یک به گویره ی کرده وه کانی سزاو پاداشی
ده ده مه وه. چاکه به چاکه و خراپه به خراپه! کهس ناتوانی له چنگم ده رچی و کهس
له سزاو تۆلهم قوتار نابێ! وه کوو له شوینیکی تردا ده فهرمووی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ
لَبَالِغُ الْمِرْصَادِ﴾ الفجر/ ۱۴.

مانای ﴿هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ﴾ ئەو ئیخلاص و دلسۆزیه ریگایه که
بو لای من دی، سهرده کیشی بو ریزو پاداشی من، یان ئەوه ریبازی منه
له به ندایه تیکردن دا ریگایه که له سهه من راسته. یان ئەو ریبازه ی من
دهیچه سپینم و جهختی له سهه ده که مه وه، ریبازیکی راست و حق و پیرۆزه.

ئەمه ره تدانه وهی قسه که ی شهیتانه: که وتی: ﴿لَأَقْعُدَنَّ صِرَاطَكَ
الْمُسْتَقِيمَ، ثُمَّ لَا تَجِدُنِي إِلَّا يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ الاعراف/ ۱۶-۱۷.

جا شهیتان وای گومان برد: که به سهه هه ندی له ئاده میزادا ده سه لات و
توانای هدی، ئەوه بوو گوتی: ﴿لَأَزِيدَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَاغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾
ئیتیر پهروه ردگار به درۆی خسته وه و فهرمووی: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ
سُلْطَانٌ، إِلَّا مَنْ أَتَبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ بیگومان نه تۆ هیچ ده سه لاتیکت به سهه
بهنده کانی من دا نیه، موخلیص بن یان ناموخلیص بن، وه لی نه گهر یه کیکت
به ویستی خوی شوین تۆ کهوت ئەوه ده بیته پیپی تۆ به شوینکه وتوو تۆ
ده ژمی ردی! ده سه لاتت به سهه ئەوان دا ده بی، چونکه بو خویان به ئیختیاری
خویان ملکه چی تۆ بوون و گوپرایه لی فرمان و نه هیه کانت ده بن! وه کوو
له نایه تیکی تردا ده فهرمووی: ﴿إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ

ربهم يتوكلون. انما سلطانه على الذين يتلوننه والذين هم به
 مشرکون ﴿النحل ۹۹/۱۰۰﴾. که و ابو دهسه لاتی شهیتان ته نیا به سهر نهو
 که سانه دا ههیه: که بۆ خویان شهیتان ده که نه گهوره و خوشه ویستی خویان! جا
 نهوانه ی به تاره زوی خویان شوین ریبازی شهیتان ده که ونو ده بنه تا قم و گروی
 ئیبلیس تۆله یان لی ده ستینم ﴿وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ باباش بزنان: که
 دۆزه خ جیگای هوانه وهی هه موو نهوانه یه، هر که سی به نیختاری خوی
 شوین شهیتان بکه وی به ناگری دۆزه خ سزای ده ده م!!

﴿لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ﴾ دۆزه خ ههوت ده رگای ههیه، ﴿وَلِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ
 جُزْءٌ مَّقْسُومٌ﴾ بۆ هه موو ده رگایه کی به شیکی له شوینکه وتوانی شهیتان بۆ
 دیاری کراوه و قوتار بوونیان نیه دابه شکردنیان به سهر ده رگا کانیدا به گویره ی
 کرده وه کانیه. شوین و جیگاشیان له ناو دۆزه خ دا ههر به گویره ی
 کرده وه کانیه! ده رباره ی راقه کردنی (سبعة أبواب) لی ره دا دوو ته فسیر
 ههیه:

۱- مه به ست به ههوت ده رگا ههوت قات و طبعه قه بی یه که له سهر یه که،
 نه م قات و طبعه قانه پییان ده گو ترئ (الدركات) وه کوو له نایه تیکی تر دا
 ئاماره به م مانایه ده کات و ده فهرموی: ﴿ان المنافقين في الدرك الأسفل من
 النار﴾ النساء/ ۱۴۵. نه مهش له بهر نه وه چونکه کوفرو بی دینی کافره کان پله
 پله یه ده بی شوینی سزادانه کهشیان پله پله بی!

۲- رایه کی تر ههیه ده لی: مه به ست به (سبعة أبواب) ههوت به شه بۆ
 هه موو به شیکی له دۆزه خ ده رگای تایه تی ههیه. ئیبنو جوره یج به م جو ره
 به شه کانی دۆزه خی پۆلین کردوون: (جهنم، لظى، الحطمة، السعير، سقر،
 الجحيم، الهاوية) ئیبنو نه بی حاته م له ئیبنو عه بهاسه وه به م شیوه به شه کانی
 دۆزه خی ریز کردوون: (جهنم، السعير، لظى، الحطمة، سقر، الجحيم، الهاوية).

ئیبنو جورهیج و ضه‌حاک ده‌لّین: لای هه‌ره ژوروی که (الجهنم) ه‌ بۆ یه‌ک‌تاپه‌رستانی تاوانباره. (السعر) بۆ جوله‌که‌کانه. (الحطمة) شوینی گاواره‌کانه. (الظی) بۆ صابینه‌کانه، (سقر) بۆ ئاگرپه‌رستانه. (البحیم) شوینی موشریکه‌کانه. (هاویة) که ناخۆشترین شوینی دۆزه‌خه بۆ دوورووه‌کانه.

لیره‌دا تیبینی‌یه‌ک هه‌یه: ده‌یاره‌ی ئیستیشناکردنی ئیبلیس له‌فریشته: ئایا شه‌یتان له‌ره‌گه‌زی فریشته‌یه، یان له‌ره‌گه‌زیکی تره؟ بێگومان فریشته له‌نوور دروستکراون و شه‌یتان له‌ئاگر دروستکراوه، فریشته بێ فەرمانی خودا ناکه‌ن و هه‌میشه له‌په‌رستنی خودادان، شه‌یتان ناه‌فرمانی خودای کردو یاخی بوو کپنووشی نه‌برد، ده‌ی چۆن ئیستیشنا‌ی ئیبلیس له‌فریشته‌کان کرا؟ که مادام ره‌گه‌زیان یه‌ک نه‌بێ چۆن نه‌و لّیان چهرت ده‌کری؟؟

له‌وه‌لام دا ده‌لّین: ئیستیشناکه له‌سه‌ر قاعیده‌ی خۆی نیه، واته: موسته‌ثنا به‌شی‌ک نیه له‌موسته‌ثنامینه‌و!

ئه‌مجار که شه‌یتان له‌پێری فریشته نیه، ئه‌دی چۆن فەرمان به‌فریشته‌کان شه‌یتانیشی گرت‌ه‌وه؟

له‌وه‌لام‌دا ده‌لّین: فەرمان به‌شه‌یتان بۆ کپنووش بردن به‌فرمانیکی تایبه‌تی بووه، له‌سوره‌تی (الأعراف) دا به‌روونی ئاماژه بۆ نه‌وه ده‌کا: که فەرمانی ئاراسته‌کراوه، ده‌فرموی: ﴿قَالَ: مَا مَنَعَكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ؟﴾ ئه‌م نایه‌ته‌ی سوره‌تی (الأعراف) ده‌ق نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که فەرمانی تایبه‌تی ئاراسته‌ی شه‌یتان کراوه، مه‌رجیش نیه ئه‌م فەرمانه‌ی ئاراسته‌ی شه‌یتان کراوه هه‌مان فەرمان بێ: که ئاراسته‌ی فریشته‌کان کراوه. وێ ده‌چی فەرمانه‌که له‌ته‌ک فریشته‌کان دا ئاراسته‌ی نه‌ویش کرابێ چونکه ئه‌و کاته له‌ناو فریشته‌کان دا بووه. وێ ده‌چی به‌ته‌نیا فەرمانی پیکرابێ و له‌به‌ر بێ نرخی و بێ ریزی ناو نه‌براهه.

پاداشی خودایه رستان و خوپاریزان له روژی قیامه ت

اَبَ

الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٥﴾ اَدْخُلُوْهَا بِسَلَامٍ ءَامِنِينَ ﴿٤٦﴾
وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ اِخْوَانًا عَلٰى سُرُرٍ مُّقَابِلِينَ
﴿٤٧﴾ لَا يَمَسُّهُمْ فِيْهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرِجِينَ ﴿٤٨﴾

ئه له بی له سه لمانی فارسییه وه ریوایه ت ده کا؛ ده لی: سه لمان که نایه تی
﴿وان جهنم لموعدهم اجمعین﴾ ی گوئی لی بوو له ترسان هه راسانی لی هه لگیرا
هه لات سی روژ له ترسان وه کوو شی و هاری لی هاتبوو، هینایانه لای
پیغه مبه ر ﷺ پرسیری لی کرد: فدرمووی چیه؟ بو وات لی هاتووه؟ وتی:
ئه ی پیغه مبه ری خودا! نایه تی ﴿وان جهنم لموعدهم اجمعین﴾ م بیست،
سویندم به و که سه ی توی ره وانه کرده به حه ق و راستی له ترسان دا په رده ی دلم
پسا، ئیتر په روه ردگار ﴿اِنَّ الْمُتَّقِينَ فِيْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ ناره خوارئ!

ئیبو ئه بی حاته م له عه لی کوپی حوسه ی نه وه ریوایه ت ده کا؛ ده لی:
نایه تی ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِيْ صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ﴾ ده باره ی ئه بو به کرو عومه ر
هاتوته خوارئ، و ترا: ئه و غیللو حیقده چیه؟ وتی غیللو حیقده ی سه رده می
نه زانی یه، له سه رده می نه زانی دا دوژ منایه تی له ئیوان هۆزی ته میم و هۆزی
عه دی و هۆزی قوره یش دا هه بوه!

په یوه ندی ئه م کۆمه له نایه ته به یی پشه وه، له م روه وه یه: په روه ردگار
دوای ئه وه ی له نایه ته کانی پشه سودا حال و وه زعی به دبه خته کانی راگه یاند،

ئەمجار بەشۆيىن ئەو ەدا ەالۆ وەزعى بەختەو ەره كانى رانواند؛ پيمان دەلىى:
 ئەوانەى بەهەشتين و تەقواكارو موخلىص بوون و شەيتان زەفەرى پىى نەبردوون!
 دەفەرموى: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ بىگومان ئەو خودا
 پەرستانەى خۆيان لەسزاي خودا دەپاريزن و توخن تاوان ناكەون و ملكەچى
 فەرمان و نەهيه كانى پەرەردگارن، ختوكەو وەسوەسەى شەيتان كاربان تىناكاو
 بەو سەسەى ئەو ەلناخەلەتتىن! ئەوانە دەخرىنە ناو بەهەشتەو؛ ناو
 باغويستانى خاوەن بەرو ميوەى جۆراو جۆرو سىبەرى خوش و ەواساز، لەم
 لاو لەو لايانەو ە چوار كانياو سەرچاوە ەلەدەقولتىن. سەرچاوەى ئاوو شيرو
 مەى سەرخۆشنەكەرو ەنگوينى صاف و پالقتە، ئەم چوار سەرچاوە تايبەتن
 بەتەقواكارانەو ە كەسيان لەگەل كەسيان كىشەو نيزاعيان لەسەر ناكەن! وەكوو
 لەنايەتتىكى ترەا دەفەرموى: ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ
 مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ، وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ، وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ،
 وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى، وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِ الثَّمَرَاتِ، وَمَغْفِرَةٌ مِنْ
 رَبِّهِمْ..﴾ محمد/۱۵.

پىيان دەگوترى، خودا پىتان دەفەرموى: فريشته پىتان دەلىن:
 ﴿أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِينَ﴾ بچنە ناو ئەو باغو سەيرانگايانەو بەلەشى ساغو
 تەندروستى تەواو ەون سەلامتان لى بى، دلتيا بن لەهەموو ترسو خۆقيك،
 ەەرگيز مەترسن لەو ەى ئەم خۆشيبەتان كۆتايى بىو بەسەر بچى.

﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ﴾ ەەرچى
 رقو كىنەو دژايەتى ەديه لەناو دليان دەرى دەهينين دلۆ دەرونيان لەحقيقو
 ەسودى پاك دەكەينەو ە، ەموويان دەبنە براى يەكترى خوشەويستىەكى
 بى وىنە لەناوياندا دروست دەكەين، دليان لەئاست يەكترى صاف و بىگەرد
 دەبى. لەسەر كورسى و باليف دادەنيشن رودەكەنە يەكترى ەريەكەيان
 تەماشاي نىوچاوانى ئەوى تر دەكا.

له فەرمووده ی چه سپاوو سه حیچدا هاتوو ده فەرموئ: که به ههشتیه کان
چوونه ناو به ههشته وه پێیان ده گوترئ: ئه ی دانیشتوانی به ههشت! ئیوه لێره دا
به له شساعی ژیان به سه ر ده به ن و نه خوش ناکه ن، ده ژین و نامرن، که نه جن و پیر
نابن، له م به ههشته رازاوه و خوشه ده مێننه وه به خوشی و شادی ناخوشی تیدا
نابینن!

به کورتی:

بنه مان خوشی و پاداش و سودمه ندی سن شته :

۱- دلناییی و ریز لی گرتن، ئه وه ﴿ادخلوها بسلام آمین﴾ ناماژه به وه
ده کا: که نه وه یان بۆ دابین ده کرئ.

۲- خوشی بی نهسته نگ و زیان، به م جوژه گوزهرانه که یان حیقده
حه سه دی تیدا نه بی، ماندوبون و نارچه ته ی پێوه نه بی نه مه ش به نه صصی
﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا﴾ و ﴿لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ﴾ بۆیان
دابین کراوه.

۳- نه برانه وه ی خوشی و کامه رانیه که یان نه مه ش به ده قی ﴿وما هم منها
بمعجزین﴾ بۆیان دابین کراوه.

تییینی:

نایه ته کان به روونی نه م خالانه یان له خو گرتوووه :

۱- پاداشی ته قواکاران؛ خو پارێزان، نه وانه ی خو یان له شیرک و فاحیشه
پاراستوو به باغو و باغات و چوار کانی و سه رچاوه یان پێ ده درئ، چوار جوگا: ئاو
مه ی و شیرو هه نگوین. پێیان ده گوترئ بچنه ناو به ههشته وه به سه لامه تی و
خوشی! قسه ی حه ق و راست و قسه ی جه ماوه ری زانایانی ئیسلام و جه ماوه ری
هاوه لان و تابعینه: که ده فەرموون: مه به ست به (المتقین) ئه و موسو لمانانه یه:
که خو یان له هاوه لدانان بۆ خوداو کو فر پاراستوووه.

موعته‌زله‌کان ده‌لین: (المتقین) نه‌و که‌سانه‌ن: که‌ خۆیان له‌هه‌موو تاوانیک پاراستوه.

۲- دانیشتوانی به‌هه‌شت هیچ ناخۆشی و زیانیکیان توش نایه نه‌وان له‌هه‌موو نه‌خۆشییه‌کی گیانی وه‌کوو حیق‌دو رقو کینه به‌دوورن، له‌رووی جه‌سته‌ییشه‌وه هیچ ماندو بوون و ناخۆشی و نازاریکیان نیه.

۳- نازو نیعمه‌تی به‌هه‌شت به‌رده‌وام و هه‌میشه‌یی‌یه پرانه‌وه‌ی نیه‌و خه‌لکه‌که‌شی نه‌مرن و له‌ناوچونیان نیه!

لی‌خۆشبوونی خوداو سزای خودا

﴿ نَبِّئْ عِبَادِيَ أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾ (۴۹) وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿ ۵۰ ﴾

طه‌برانی له‌عه‌بدوللای کوری زویه‌یره‌وه ر‌یوایه‌ت ده‌کا، ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌لای هه‌ندی له‌هاوه‌لانی‌دا تپه‌ری پیده‌که‌نین، فه‌رمووی: (أَتُضْحَكُونَ، وَذَكَرَى الْجَنَّةِ وَالنَّارِ بَيْنَ أَيْدِكُمْ) ئیتر نه‌م نایه‌ته: ﴿نَبِّئْ عِبَادِيَ أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ، وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ﴾ هاته‌ خواری. ر‌یوایه‌تی ت‌ریش له‌م باره‌وه هه‌ن. نه‌مانه‌ریست بیان‌ه‌یین!

جا دا نه‌وه‌ی په‌روه‌رد‌گار له‌نایه‌ته‌کانی پیش‌و‌دا حال و وه‌زع‌ی ته‌قواکارانی باس کرد نه‌م‌جار حال و وه‌زع‌ی تاوان‌بارانی‌شی دیاری کرد، س‌وننه‌ت و داب و نه‌ریتی خۆی له‌بو‌ن‌سه‌وه‌ردا راده‌نوینی و ده‌فه‌رمووی: ﴿نَبِّئْ عِبَادِيَ أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ نه‌ی موحه‌مه‌د! هه‌وال به‌به‌نده‌کانم بده، پ‌ییان بلی: من خاوه‌نی لی‌خۆش‌بوون و ره‌حه‌تی به‌ر‌فراوانم، هه‌ر‌که‌سێ بمه‌وی لی‌ی خۆش بیم لی‌ی خۆش ده‌بم که‌س نیه‌ بتوانی به‌ره‌ه‌ل‌ستیم بکا. س‌ۆزو ته‌فسیری ره‌وان (۴۱)

بهزهیم زوره، بهشی هه موویان ده کاو زیاتریش! لهه مان کاتدا. ﴿زَانَ
عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ﴾ سزاو تۆلهم نهو سزا بهئیشهیه: که چهند جار بۆتان
باس کراوه، بترسن له سزاو تۆلهم!

خه بهریان بدهری که تۆلهم عه زابی من بۆ نهوانه ی سورن له سههر کوفرو
تا ونکاریو تۆینه نا کهن و نا که پنه وه، عه زابیکی بهئیش و کوشنده یه بهو سزایه
تۆلهم یان لی دهستینم، با خۆیانی لی بیاریزن!

نهم نایه ته وه کوو زۆر نایه تی تر موژده وه هه پشه یه، هه لنان و ترساننده
بۆ نه وه ی ئاده میزاده کان هه میشه له حاله تی خۆف و وره جادا بن، هیوایان
به ره حه ته تی خودابی و له عه زابیشی بترسن!

سه عیدی کوری مونسوورو عه بدی کوری حه مید له قه تاده وه ده گیر نه وه:
ده لی: پیمان که ییشه وه: که پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: (لو يعلم العبد قدر
عفو الله لما توزع من حرام، ولو يعلم العبد قدر عذاب الله، لنجع نفسه)
نه گر بهنده بیزانیایه نه ندازه ی عه فوی خودا چهند زۆره، هه رگیز خۆی له حه رام
نه ده پاراست، خۆ نه گر بیزانیایه نه ندازه ی عه زابی خودا چهند زۆره
به خودا په رستی خۆی به هیلاک ده برد!

هه ردوو پیری فه رمووده بوخاری موسلیم له نه بو هوره یه وه ریوایه ت
ده کهن: ده لی: پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: (ان الله خلق الرحمة يوم خلقها
مئة رحمة، فأمسك عنده تسعة وتسعين رحمة، وأرسل في خلقه كلهم
رحمة واحدة، فلو يعلم الكافر كل الذي عنده من رحمة لم يئأس من
الرحمة، ولو يعلم المؤمن بكل الذي عند الله تعالى من العذاب، لم يأمّن
من النار). په روه ردگار لهو کاته دا که سۆزو بهزه یی دروست کرد سه ت بهشی
دروست کرد، نه وه دو نو ی لای خۆی هیشته وه، ته نیا به شیکی به ناو
مه خلوقات دا بلاو کرده وه، نه گر کافر په ی به هه موو نهو ره حه ته ی لای
خودا هه یه ببه ردا یه، هه رگیز له ره حه ته تی خودا نا هومید نه ده بوو! خۆ نه گر

موسولمانيش بيزانيايه خودا چهنده ي عه زاب لايه ، هه رگيز له دوزه خ ئه مين نه ده بو!

ئيمام موسليم بعم شيوه ريوايه ته كه ده ئينى: (لو يعلم المؤمن ما عند الله من العقوبة، ما طمع بجنته احد، ولو يعلم الكافر ما عند الله من الرحمة، ما قنط من رحمته احد).

چيرۆكى ميوانه كانى ئيبراهيم و
هه والدانيان به له ناوچوونى گه لى لوط

وَنَبِّئَهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥١﴾
إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾ قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَى أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيمَ يُبَشِّرُونِ ﴿٥٤﴾ قَالُوا بِشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَنِطِيَةِ ﴿٥٥﴾ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٧﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾ إِلَّا عَالُ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجِّوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ قَدَرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ عَالُ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ

إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٦٢﴾ قَالُوا بَلْ جِئْتَنَا بِمَا كَانُوا فِيهِ
 يَمْتَرُونَ ﴿٦٣﴾ وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٤﴾ فَأَسْرِ
 بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ
 وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٥﴾ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ
 دَابِرَ هَؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُّصْبِحِينَ ﴿٦٦﴾ وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ
 يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٧﴾ قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٨﴾ وَادْقُوا
 اللَّهُ وَلَا تُخْزَوْنَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٧٠﴾
 قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٧١﴾ لَعَنَّا إِيَّاهُمْ لَعْنِي سَكْرَتِهِمْ
 يَعْمَهُونَ ﴿٧٢﴾ فَأَخَذْتُهُمُ الصَّيْحَةَ مَشْرِقِينَ ﴿٧٣﴾ فَجَعَلْنَا عَلَيْهَا
 سَابِقَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيلٍ ﴿٧٤﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهَا لِبَسْبِيلٍ مُّقِيمٍ ﴿٧٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾

دواى شهوى په روږدگار به لگسې تاكو ته نهايى خوى رانواندن،
 حال ته كانى قيامه تنى باسكردن، حال و وه زوى به د به خته كان و به خته وه، كانى
 رونكرده وه، نه مجار به شوين شه ودا چيروكى پيغه مبه ران ده گيرپته وه، بو

ئەوێ بیستنی ئەو چیرۆکانە پال پێوەنەرو هەڵنەریی بۆ بەندایەتیکردنی
پەرورەدگارو لەناکاما بەمرازگەییشتن! هەر وای بۆ ئەوێ بیسەرەن خۆیان
پیارێزن لەبەدبەختی دواڕۆژیان، نەبن بەسوتەمەنی دۆزەخ. گێڕانەوێ ئەم
جۆرە چیرۆکانە شیکردنەوێ وادەو هەرەشەکانی پەرورەدگارە لەبەندەکانی.

جا سەرەتا چیرۆکی حەزەرەتی ئیبراھیم دەگێڕێتەوێ چونکە موژدە
بەخشینی کۆرپکی زانای تێدایە بۆ ئیبراھیم، ئەمجار باسی بەھیلاکچونی
قەومی لوط دەکا چونکە تاوانێکی زۆرگەورەو بۆ رەوشتیان ئەنجام دەداو
پیش ئەوان کەسی تر پێکیشی ئەو کارە نەکردبوو!

دەفەرموێ: ﴿وَلَبِئْهُمْ عَن ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ﴾ ئەو موحەممەد! هەواڵ بەدەرە
گەلەکەت دەربارە میوانە بەریزەکانی ئیبراھیم، کە بریتی بوون لەچەند
فریشتەیک خۆدا ناردبوونی بۆ لەنابردنی گەلی لوط ﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا:
سَلَامًا﴾ کاتیەک هاتنە لای ئیبراھیم و سەلاویان لێ کرد، وتیان: سەلاوت لێ
بۆ دووری لەبەلاو ناخۆشی، لەهەموو گێرو گرتیک پاریزراو بۆ!

﴿قَالَ: إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ﴾ ئیبراھیم بەمیوانەکانی گوت ئێمە لەئێوە
دەترسین، چونکە بەبێ ئێزێن هاتبوونە ژووی! یان کاتیەک ئەوێ گوت: کە
بینی دەست بۆ خواردنەکە نابەن، ئیبراھیم گۆلکەلەیه‌کی بۆ سوور
کردبوونەوێو خستبوێ بەردەمیان کەچی ئەوان دەستیان بۆ نەبرد، ئەمەش
نیشانی ئەو بوو کە خەیاڵیان خراپەو بەتەما شتیکن!

﴿قَالُوا: لَا تَوَجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ﴾ وتیان: هیچ مەترسە، ئێمە
هاتوین مزگینیت پێ بەدەین بەکۆرپکی زانای زێرەکوو تیگەییشتو لەنایینی
خۆدا: کە لەناکاما دەکرتە پیغەمبەر و فروستادەوێ خۆدا ئەویش ئیسحاقە.
وێکوو لەشوێنێکی تردا دەفەرموێ: ﴿وَبَشِّرْنَاهُ بِاسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ
الصَّالِحِينَ﴾ الصافات/ ۱۱۲.

﴿قَالَ: أَبَشِّرْهُمُ بِأَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمِ تَبَشِّرُون﴾ هزره تی ئیبراهیم به سه رسامیه وه وتی: نایا مزگینی چیم پی ددهن؟ موژده ی نه وه پی ددهن: که کوپم ده بی له کاتیکدا خووم و خیزانم پیرو که نه فتین و له وه ده چووین تازه مندالمان بی. مزگینی شتیکم ددهنی: که به خه یالدا نایه! شیوه چون موژده ی وا سه یرو دوور له واقعیم پی ددهن؟!

فرشته کان ولامیان دایه وه ﴿قَالُوا: بَشِّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تُكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ﴾ وتیان: نیمه موژده مان پی داوی به شتیکی حه ق و واقع و چه سپاو، نه وه ی مزگینیمان پی دای وستی خودایه به ئینی خودایه و پاشگه زبوننه وه ی نیه، نه وه که سه ی ئاده می له گل دروستکرد به بی نه وه ی باو کو و دایکی هه بن ده توانی هه موو کاریک بکا! نه تو نه ی ئیبراهیم! له پی پی نه وانه مه به: که له فه ضلو ره حمه تی خودا ناهومید ده بن، به لکوو تو نه ی ئیبراهیم! مزگینی یه که وه ریگرو به شتیکی حه قی بزانه و چاوه روانی نه وه به نه و کوپه تی بی!

هه لبه ته هزره تی ئیبراهیم نه م نیعمه ته ی هیئنده به لاوه گه وه بوو بویه نه م پرسیاره ته عه ججوب نامیزه ی کرد، نه ک خوا نه خواسته شتی له و جوړه ی بوو قودره تی خودا به دوور زانیبی، هزره تی ئیبراهیم زور له وه خودا ناستر بوو شتی وای به خه یال دابی!!

ئیبراهیم ولامی دانه وه ﴿قَالَ: وَمَنْ يَقْنُطُ مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِلَّا الضَّالُّون﴾ وتی: کی له ره حمه تی خودا ناهومید ده بی؟ کهس له ره حمه تی خودا ناهومید نابی جگه له وانه ی رببازی راست و حه قیان گوم کردوه، نه من یه قینی ته و او م به وه هه یه هه ر شتیک خودا بیه وی بیته دی دیتسه دی، هیج شتیک له خودا یاخی نابی، چی بوو و چونی بوو که ی بیه وی ئاوا: دیتسه دی!

نه مچار دوا نه وه ی ئیبراهیم له هاتنه دی نه م موژده یه دلنیا بوو زانی مزگینی یه که له خودا وه وه نه وانه فریشته ن و ترسو خو فی نه وه ی لی ره و بیه وه: که پیاو خراپ بن، پرسیاری نه وه ی لی کردن هو ی هاتنه که یان به م شیوه چیه

﴿قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ؟﴾ وتی: ئەو کاره گرنهگی ئیوه بۆی هاتوون جگه لهم مزگینییه چییه؟ وا دیاره ههزهرهتی ئیبراهیم لهناوهندی گهتو گوکه داو بهگویره قهرینهی حالو وهزعی فریشتهکان بۆی ده رکهوت ئەو کاره ی ئەوانی بۆ نێردراوه جگه له موژده پی دانه که شتیکی تره و کاره سه ره کییه که یان غهیری مزگینییه که یه، چونکه عاده تهن بۆ مزگینی پیدان یه که فریشته به سه، ئەمانه ژماره یه که بوون. وه کوو چون بۆ مژده پیدانی ههزهرهتی زه که مریاو خاتو مه ریم موژده ده ره که یه که فریشته بووه.

فریشتهکان و لامیان دایه وه ﴿قَالُوا: إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ﴾ وتیان: ئیمه نێردراوین بۆ لای گهل و نه ته وه یه کی تاوانکار: که گه لی لوطه، که هه رچی تاوانه نه نجامی ده ده ن، له هه موو تاوانیکیان تاوانتر کاری نێریازییه: که به ته واوی له ناویاندا ته شه نه ی کردوه، وازیان له مینینه هیناوه سواری نێرینه کانیان ده بن، هاتوون له ناویان به رین و بیانفهرتین!

﴿إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمَنجُوهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ جگه له لوطو خاوو خیزانی ئیمه نه وان رزگار ده که یه هه موانیان، نه وان له ناو نابین ﴿إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَرْنَا إِنَّمَا لَنَا الْغَابِرِينَ﴾ جگه له ژنه که ی لوط، نه وه خودا برپاری داوه له گهل کافره کان ده مینیته وه له گهل نه وان له ناو ده بری، نه ورزگار بوون نایگریته وه، چونکه نه و یارمه تی کافره کانی ده دا بۆ نه نجامدانی کرده وه خراپه کانیان!

تیبینی نه وه ده کری: فریشتهکان فیعه که یان وه پال خۆیان دا وتیان: (قدرنا) هه رچه نه ده له حه قیقه تدا فیعه که هی خودایه، نه مه ش لهم رو وه یه: که فریشتهکان خۆیان به نزیککی خودا و مه نمووری نه و حیساب کرده، وه کوو چون بیلاته شبیه پیاوانی تایبه تی پاشا ده لێن: نه وه مان کردو نه وه مان برپار داو فلان فه رمانمان ده رکرد! له راستیشدا نه وه ی فه رمانه که ده کا پاشا خۆیه تی نه که نه وان!

ئەمجار چىرۆكى لەناوبردو و ۆيرانکردنە كە دەست پى دەكاو دەفەرمۆى: ﴿فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ﴾ واتە: كاتىك فرىشتەكان لای ئىبراهيم ئىشيان تەواو بوو، مزگىنى كورپان پى دا، ھەوالى ئەو ھىيان پى دا كە ئەركى لەناوبردى گەلى لوطيان پى سەپىرداوە، ئەمجار لەشیوەى كورپى گەنجى تازە پىگەيشتودا رۆشتن بۆ شارى (سدوم) كە نىشتمانى گەلى لوط بوو! لوطو گەلەكەى نەیانزانى: كە ئەوانە فرىشتەى خودان، ھەروەكوو چۆن لەسەرەتاوە ھەزرەتى ئىبراھىمىش نەیناسىن. جا كە چوونە مالى ھەزرەتى لوط، ﴿قَالَ: إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّكَرُونَ﴾ لوط پى گوتن: بەراستى ئیو ھەسانىكى نەناسراون بۆ من، ناتانناسم، دەترسم تووشى گىرەو ۆىكم بكن، ئیو ھەچ گەلو ھۆزىكنو ئیو كىن؟ وەكوو لەنايەتىكى تردا دەفەرمۆى: ﴿وَلَمَّا جَاءَ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ، وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا﴾ ھود/۷۷.

هه نديک ده لێن: شێوه که یانی پێ سهیر بوو هه موویان گه نچو
تازه پێگه ییشتوو بوون و موویان لێ نه هاتوو، ترسا گه له که ی پێیان بزائن و
بۆیان بێن!

فريشته کان ولامی حەزەرتی لوطیان دايدوه ﴿قَالُوا: بَلْ جِنَّاتِكُمْ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ﴾ وتیان: ئيمه هاتووين تۆ دلخوش بکهين، هاتووين ئەو عەزاب و لەناو بردنەى گەلە کەت گومانیان دەربارە هەيە بەسەرياندا بەدەين و لەناويان بەرين، ئەو عەزابەى ئەوان برۆيان پى نە دە کرد پتيان بچيژين. ﴿وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾ ئيمه بەفەرمانتيكى حەق و بۆ کارتيكى حەق هاتووين بۆ لای تۆ: ئەویش لەناو بردنى گەلە ستەمکارە بى رهوشتە کەتە، دلنيا بە ئيمه راستگوين لەو هى پيمان راگەياندى، گومانەت نەبى ئەوان لەناو دەبەين و ئەتۆو شوونکە و توانت رزگار دەکەين!

ٲه مجار دهستيان كرد به ٲه نجامداني رزگار كردني لوطو شو ٲنكه وتواني ،
ٲه وه بوو ٲيش هاتني عه زابه كه وتيان: ﴿فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ﴾ كه

تازه‌پیگه‌یشتویان میوانن، به‌هله‌داوان و به‌که‌یف‌خۆشی و ته‌رده‌ماخی‌یه‌وه
به‌ره‌و مائی‌ه‌زهره‌تی لووط رۆیشتن بۆ‌ئوه‌ی کاری ناشیرین و به‌دره‌وشتیان
له‌گه‌ل بکه‌ن.

سه‌یر بکه‌ چهند بێ‌ نه‌خلاق و نه‌فس نزم بوون، پیچه‌وانه‌ی هه‌موو دابو
نه‌ریتیک ده‌جولانه‌وه، له‌جیاتیی ئه‌وه‌ی ریزی میوان و مامه‌له‌ی جوان له‌گه‌ل
غهریب و نه‌ناسیاودا بکه‌ن، ده‌یان‌ه‌ویست به‌و شیوه‌ ناشیرینه‌ هه‌لس و که‌وتیان
له‌گه‌ل بکه‌ن!!

ریوایه‌تکراوه؛ ده‌لێن: ژنه‌که‌ی لووط هه‌وائی به‌خه‌لکه‌که‌ دا وتی: وا
له‌مائی ئیمه‌ سێ‌ کورپی گه‌نجی تازه‌ رسکاوی لێن و تا بلی‌ی شوخو شه‌نگ و
جوانن، تا ئیستا ئیمه‌ کورپی ئاوا جوانمان نه‌دیون!

جا که‌ راجمین و له‌به‌ر ده‌رگای مائی لووط ئاپوره‌یان به‌ست، هه‌زهره‌تی
لووط ویستی به‌قسه‌و وتووێژ بلاوه‌یان پێ‌ بکا ﴿قَالَ: اِنَّ هٰؤُلَاءِ ضِیْفِیْ فَلَا
تَفْضَحُوْنَ﴾ وتی: پیاوی خاس بن، تۆزیک پیاوه‌تی و موروه‌تتان تیدا بێ‌،
ئه‌وانه‌ میوانی منن و شتیکی وایان له‌گه‌لدا مه‌که‌ن هه‌یام بجێ، هه‌ر کارو
هه‌لۆستییکی ناشیرینیان له‌گه‌لدا بکه‌ن سوکاسه‌تی‌کردنه‌ به‌من!

ئه‌مجار جه‌ختی له‌سه‌ر جله‌وگیریه‌که‌ی کرده‌وه‌ فهرمووی: ﴿وَ اتَّقُوا اللَّهَ
وَلَا تُخْزَوْنَ﴾ له‌خودا بترسن ریسوام مه‌که‌ن و ناموسم مه‌شکێنن به‌وه‌ی خراپه
له‌گه‌ل میوانه‌کانمدا بکه‌ن، ولامیان دایه‌وه: ﴿وَقَالُوا اَوْ لَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِیْنَ﴾
وتیان: ئه‌وه‌ پیمان نه‌گوتی جاریکی تر به‌هیچ جوړی جله‌وگیری ئه‌و کاره‌دان
لێ مه‌که‌، هه‌ر کاتێ ویستمان ئه‌و کاره‌ له‌گه‌ل هه‌ر که‌سیک بکه‌ین تۆ ده‌می
خۆت مه‌هینه‌ پێشه‌وه‌ و خۆتمان لێ مه‌که‌ره‌ ریش سپی، دیاره‌ سه‌رچاوه‌ی ئه‌م
جوړه‌ جله‌وگیرانه‌ ئه‌تۆی؟!

ئەمجار ھەزرەتی لووط و لامی دانەوہ ﴿قَالَ: هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ﴾ فەرمووی: ئەوہ ئافرەت ھەن مارەیان بکەن و خودا بۆی ھەلال کردوون، واز لە ئێریازی بێنن، ئەگەر ئێوہ بە گۆیی من دەکەن.

مەبەست بە (بناتی) ئافرەتی گەلە کە یەتی چونکە پێغەمبەری ھەر گەلو نەتەوہ یەک و ھە کوو باوک وایە بۆ نەتەوہ کە ی. و ھە کوو پەرەردگار دەرھەق بە پێغەمبەری ئیسلام دەفەرموێ: ﴿النبي أولى بالمؤمنين من أنفسهم وازواجه امهاتهم﴾ الأحزاب/۶.

ھەندێکی ش دەلێن: مەبەست بە (بناتی) کچەکانیەتی واتە: ئەو ھەتا من کچم ھەن مارەیان بکەن!

ئەم قسەو باسانە رویان دا ئەوان بێ ئاگا بوون لەو ھە بۆیان لە کەمین دایەو نازانن بە یانی چییان بە سەر دێ. بۆیە پەرەردگار بە پێغەمبەری خۆی (محمەد) دەفەرموێ: یان فریشتەکان بە لووط دەلێن: ﴿لعمرك انهم لفي سكرتهم يعمهون﴾ (الحجر/۷۲) سۆیند بە تەمەنی تۆ ئەوانە لە بێ ئاگایی دان و نازانن بە یانی چییان بە سەر دێ.

جا ئەگەر راناوی (ك) لە (لعمرك) ھەدا مەبەست پێغەمبەری ئیسلام بێ ئەو کاتە مانای نایەتە کە بەم جۆرە دەبێ: سۆیند بە تەمەنی تۆ ئەو موھەممەد! ئەو موشریکانە ی قورەیش لە گومرایی و سەرلێ شێواوی دان و گوێ بۆ ئامۆژگاری تۆ ناگرن، رێبازی ھەق و ناراست لێک جیا ناکەنەوہ، ئەو ھەموو چیرۆک و سەرگورشتانەیان بۆ دەگێڕیەوہ پەند نامێز نابن!

ئەگەر خێطابە کە ئاراستە ی لووط کرابێ، ئەو کاتە قسە کە ھی فریشتەکانەو بە لووط دەلێن: سۆیند بە تەمەنی تۆ ئەو لووط! ئەو کافرانە ی گەلە کە ت لە گومرایی و سەر لێ شێواوی دان، چییان پێ بڵێ ی بە گرتیاندا ناچێ و پەند نامێز نابن! فەرقی چاک و خراب ناکەن سوود و زیانی خۆیان نازانن!

ئیبنو عه‌بباس رای وایه: که خیطابه‌که بۆ پیغه‌مبهر بئ ڤه‌لی ده‌لی پهره‌ردگار که‌سی دروست نه‌کرده له‌موحه‌مه‌د ریزدار تر، نه‌م بیستوه‌ه خدا جگه له‌موحه‌مه‌د سویندی به‌ژیانی که‌س خوار دبئ.

ئه‌مجار پهره‌ردگار سه‌ره‌نجامی گه‌لی لئووط باس ده‌کاو ده‌فه‌رموئ: ﴿فَاْخَذْنٰهُمُ الصَّيْحَةَ مُشْرِقِيْنَ﴾ له‌کاتی هه‌تاو که‌وتن دا گرمه‌و نه‌په‌ی فرشته‌ لی‌ی دان، عه‌زایی چاو‌ه‌روان کراو و هه‌په‌شه‌ پئ لیکراویان بۆ هات، سه‌ره‌تی هاتنی عه‌زابه‌که‌یان له‌کاتی به‌ره‌بیاندا بوو تا هه‌تاو که‌وت، بۆیه‌یه‌که‌مجار فه‌رموئ: (مصبحین) دوایی فه‌رموئ: (مشرقین) چۆنیه‌تی له‌ناو‌بردن و عه‌زابه‌که‌یان به‌م جو‌ره‌ بوو ﴿فَجَعَلْنٰا عَالِيَهَا سَافِلَهَا﴾ به‌خۆیان و خانوو باله‌خانه‌و زه‌وی دارو به‌ردیانه‌وه، به‌شارو گوندو ملک و مالیانه‌وه، هه‌موویمان له‌زه‌وی پچراندو به‌رزمان کرده‌وه بۆ ئاسمان، ئه‌مجار هه‌لمان گیرایه‌وه له‌حه‌واپا به‌زه‌ویمان کیشانه‌وه هه‌پروون به‌هه‌پروون بوون، ئاداریان به‌سه‌ر پاداریانه‌وه نه‌ما! ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارًا مِّنْ سَبْجِیْلِ﴾ ئه‌مجار به‌به‌ردی سورکراوه (به‌رده‌ سواله‌ت) به‌رده‌ بارانمان کردن، واته‌: به‌سئ جو‌ر عه‌زاب سزای دان:

١- گرمه‌و ناله‌و نه‌په‌یه‌کی وا که هه‌موویان زهنده‌قیان چوو.

٢- خاک و نیشتمانی ژیره‌و زه‌به‌ر کردن به‌هه‌موو شتیکیانه‌وه.

٣- به‌رده‌بارانی کردن به‌به‌ردی سورکراوه.

﴿اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِيْنَ﴾ بیگومان له‌و‌روداوو کاره‌ساتانه‌ی به‌سه‌ر گه‌لی لئووطمان هیئا، په‌ندو ئامۆژگاری هه‌یه بۆ که‌سانیک تیبفکرن، له‌روداو‌ه‌کان، وردبینه‌وه، وردبین و خاوه‌ن فیراسه‌ت بن.

ئه‌وه‌ی که به‌سه‌ر زیدو نیشتمانی گه‌لی لئووط هات جو‌رێک به‌روه‌ له‌بوومه‌له‌رزو بۆرکان و زه‌وی رۆچون و به‌ردبارین، ته‌نانه‌ت ده‌گوت‌ری: ده‌ریاچه‌ی لئووط دوای ئه‌و رروداو‌ه: واته‌: رودای ژێرو زه‌به‌ر کردنی شاری

روداو ده که شتیکی سروشتیه و هوکاره مادییه کانی بو ده ژمیرن، که سیکیان نایه بلّی: نه مه کاری خودایه و حق وایه نیمه لی پی پهنه نامیز ببین!

سالی (۱۹۹۸-۱۹۹۹ز) سالیکی بی بارانی و وشکه سال بوو مه لاکان له وتاری رۆژانی ههینی و وه عظو ناموگارییان دا موسولمانیان هه لده نا بو زیده خودا په رستی و توبه و په شیمانی له تاوان و چهند جار یکیش نویژه بارانه (صلاة الاستسقاء) بیان کرد، که چی بی باوه و پروپه عیلمانیه کان گالته بیان به موسولمانان و مه لاکان ده کردو ده یانگوت: مه لاکان بی بارانیان قوزتوته و هه کردویانه به هوکاری چه واشه کردن و هه لئه تاندنی دانیشتوانی کوردستان، ئیتر رۆژانه جوړه ها توانج و پلاریان له موسولمانان ده گرت!!! به ناشکرا له سهر رادیو شرو کونه فیشاله کانیان له م باره وه ناما قولیان ده کردن چهند جار یکیش ماموستایانی نایینی له وتاری جومعه دا هه ره شیه یان لی کردن، به لام هه ر قسه بوو (قسه ش ناچیته گیر فانه وه).

چیرۆکی نه صاحبو لئه یکه (گه لی شوعه یب و)

ئه صاحبو له حجر (گه لی نه موود)

وَاِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ ﴿٧٨﴾

فَأَنقَضْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لِبِأَمْرِ مُبِينٍ ﴿٧٩﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ

الْحَجَرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨٠﴾ وَءَايَنَّا لَهُمْ ءَايَتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

﴿٨١﴾ وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا ءَامِنِينَ ﴿٨٢﴾ فَأَخَذَتْهُمُ

الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿٨٣﴾ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٤﴾

که نهو نهر که یان نه نجام نه داو پشتیان تی کرد حیکمه تی خواپی من وه هایه:
که له ناویان بهرم سهر زهویان لی پاک بکه مه وه.

یان مه به ست بهم ثایه ته ته سه لالا دانه وهی پیغه مبه ره: که بهرام بهر
هه لوستی ناشیرینی قوره یشی به کان پشوو دریژ بی، چونکه که زاندره
پیغه مبه رانی پیشووش هه مان گیروگرفتیان هاتوته ری له لایه ن گهل و
نه ته وه کانیانه وه. ته سه لالی دیت و پشوو دریژ تر ده بی!

ده فهرمووی: ﴿وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ﴾ پیگومان
نه صحابولنه یکه (گه لی شوعه یب) نه ته وه یه کی سته مکارو تاوانکار بوون،
چونکه هاوه لیان بو خودا ده دانا، چه ته ییان ده کرد، ته رازوبازیان نه نجام
ده دا، نامیری پیوانه و کیشانه یان که م و کورتی تیدا بوو، ئیتر خودا تو له ی لی
ستاندن به سی جور عذاب (صیحه، رجفة، عذاب يوم الظلة) له ناوی بردن،
نهو کاته ی حه زره تی شوعه یب بانگه وازی گه له که ی ده کرد بو ئیمان نه ییان
هیشتا ماوه یه کی زور به سهر له ناو بردنی گه لی لووطدا تینه په ریبوو، له هه مان
کاتدا شوین و جیگای گه لی لووطو گه لی شوعه یب له یه که وه نزیک بوون،
بو یه حه زره تی شوعه یب نه ته وه که ی ترساندو هه ره شه ی لی کردن و فهرمووی:
﴿وَمَا قَوْمِ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ﴾ هود/۸۹.

ئینو مه رد وه یه ی و ئینو عه ساکیر له عه بدو لالی کوری عومه ره وه
ریوایه ت ده کن، ده لی: پیغه مبه ره ﷺ فهرمووی: مه دیه ن و نه صحابولنه یکه
دوو نه ته وه بوون، په ره ردگار (شوعه یب) ی کرده پیغه مبه ره ناردیه سه ریان.
به درو یان خسته وه و ئیمان یان پی نه هیئا.

﴿فَأَتَقَمَّتْ مِنْهُمْ﴾ تو له مان لی ستاندن له سهر نهو کوفرو سته مکار بیه ی
نه نجام یان دا، گه لی (نه یکه) مان به عه زابی (يوم الظلة) سزا دا؛ نه وه بوو
حه وت روژ گه رماییه کی زور توندمان خسته سه ریان، هه رچی دارو دره ختیان
هه بوو هه لپروکا، سیبه ریان نه ما، نه مجار هه وریکمان ناردیه سه ریان زور پی

﴿وَكَاْنُوا يَنْجِتُوْنَ مِنَ الْجِبَالِ يَبُوْتًا اٰمِنِيْنَ﴾ گه‌لی شه‌موود به‌هیزو توانا بوون، خانه‌کانیان له‌شاخو کتیه‌کان ده‌ده‌تاشین، خانه‌کانیان وا دروست ده‌کرد که تئیان‌دا د‌لنیا بن له‌دزو جه‌رده، له‌روخان و تئیک‌رمان، تا تئستاش شو‌ینه‌واریان ماوه..

کاتئیک پیغه‌مبەر ﷺ له‌سه‌فه‌ری چون بۆ ته‌بوک‌دا به‌و ده‌قه‌رده‌دا تئیه‌ری زۆر به‌ختی‌رای شه‌و مه‌سافه‌ی بریو ولاغه‌که‌ی که سواری بوو به‌تون‌دی هه‌لینگ‌دا بۆ شه‌وی زو لی‌ی ده‌رچی!

جا وه‌کوو بوخاری و غه‌یری بوخاری له‌ئینبو عومه‌ره‌وه ریوایه‌ت ده‌که‌ن ده‌لی: پیغه‌مبەر ﷺ به‌هاوه‌لانی فرم‌وو: (لا تَدْخُلُوا بِيُوتَ الْقَوْمِ الْعَذَابِيْنَ اِلَّا اَنْ تَكُوْنُوْا بَاكِيْنَ، فَاِنْ لَمْ تَبْكُوْا فَتَبَاكُوْا خَشْيَةً اَنْ يَّصِيْبَكُمْ مَّا اَصَابَهُمْ) مه‌چه ناو خانووی نه‌شه‌وه‌ی غه‌زه‌ب لی‌ گیراوانه‌وه، مه‌گه‌ر به‌گریان و ترسانه‌وه، نه‌گه‌ر نه‌شگریان خۆتان بگریه‌ن نه‌وه‌کوو شه‌وه‌ی تووشی شه‌وان بووه تووشی تئیه‌ش بی!

نه‌مجار په‌روه‌ردگار کاتی له‌ناو‌بردنه‌که‌یان دیاری ده‌کاوه ده‌فه‌رم‌وی: ﴿فَاْخَذْنٰهُمْ الصَّيْحَةَ مُصْبِحِيْنَ﴾ گرم‌وو ده‌نگی زۆر به‌هیزو زهنده‌قه‌به‌ری له‌ناو‌بردن له‌به‌یانی رۆژی چواره‌می واده پیدراودا گرتنی و تئیکه‌وه پیچان و له‌ناوی بردن، وه‌کوو له‌ئایه‌تئیک‌ی تردا ئاماژه به‌مه‌ ده‌کاوه ده‌فه‌رم‌وی: ﴿تَمَتَّعُوْا فِيْ دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ اَيَّامٍ ذٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوْبٍ﴾ هود/۶۵. ئیتر: که عه‌زابه‌که‌یان بۆ هات ﴿فَمَا اَغْنٰی عَنْهُمْ مَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ﴾ مال و سامانیان فریایان نه‌که‌وت و عه‌زابه‌که‌ی نه‌گیرایه‌وه، خانووبه‌ره‌ی قایم و قۆل و له‌شاخ داتراشاوو زۆری نه‌فه‌رو که‌ره‌سته‌ی به‌رگری دادی نه‌دان و عه‌زابی لی‌ نه‌گیرانه‌وه، به‌ل‌کوو هه‌موویانی لال و پال خستن و دوا براری کردن!

جا که په‌روه‌ردگار هه‌والی له‌ناو‌بردنی کافرو سته‌مکارانی راگه‌بیاند: وه‌کوو شه‌وه بلی‌ی پرسیارئیک بیته پیشه‌وه و بلی: که‌ی له‌ناو‌بردن و عه‌زابدان

﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ﴾ بیگومان خودای تۆ ئهو خودایه‌یه: که
 ئهو ئادامیزادانه‌ی دروست کردوه، به‌لکوو هه‌موو شتیکی دروست کردوه،
 ده‌زانێ چی دروست کردوه بۆچی دروستی کردون، هه‌ر خۆی هه‌لسورپنه‌ری
 کاروباره، نه‌ندازه‌ی هه‌موو شتیکی دیاری کردوه! هه‌ر ئهو خودایه‌ش که
 بوونه‌وه‌ری هیناوه‌ته وجود ده‌توانی قیامه‌ت هه‌لستینی و سزاو پاداش
 به‌ئه‌وه‌ری عه‌داله‌تکاری و حیکمه‌ت و زاناییه‌وه بداته‌وه به‌بهنده‌کانی، چاکه
 به‌چاکه و خراپه به‌خراپه!

به‌کورتی:

په‌روه‌ردگار خودای تۆو خودای نه‌وانیشه، ناگای له‌حالی تۆو نه‌وانیش
 هه‌یه، هه‌یج شتیکی نیوان تۆو نه‌وانی لی گوم نابێ، ده‌ی که‌وابی و باشه
 ئیشی خۆت به‌خودا بسپیرو پشت هه‌ر به‌ئه‌و به‌سته‌ی، بۆ نه‌وه‌ی ناوانی تۆو
 نه‌وان بکا، ئاشکراشه که سه‌ره‌تا هه‌لس و که‌وت کردن له‌گه‌لیاندا به‌په‌ندو
 ئامۆژگاری ره‌وشتی به‌رزو جوان باشته‌ له‌په‌نابردن بۆ شمشیر! په‌نابردن بۆ
 چه‌ک و شه‌رکردن له‌گه‌لیاندا کاتی که ده‌بی هه‌یج ریگا چاره‌ی تر نه‌می‌نی!

فه‌ضل و نيعمه‌تی خودا به‌سه‌ر پيغه‌مبه‌ری خۆی دا

وَلَقَدْ ءَايَنَّاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْءَانِ

الْعَظِيمِ ﴿٨٧﴾ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَقُلْ إِنِّي

أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٨٩﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩٠﴾

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴿٩١﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَسْتَلَنَّهٗمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿٩٢﴾ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾ فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ
 عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٤﴾ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٥﴾ الَّذِينَ
 يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۚ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ
 أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٧﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ
 مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٨﴾ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٩﴾

له‌نایه‌ته‌کانی پیشودا په‌روه‌ردگار فه‌رمانی به‌پیغه‌مبه‌ر کرد: که خوگرو
 پشو دریژ بی، فه‌رمانی پی کرد: که چاوپوشی بکاو رووه‌رگیپانی کافره‌کان و
 به‌دروخستنه‌وه‌یان به‌هه‌ند نه‌گری. نه‌مجار به‌شوین نه‌وه‌دا باسی نیعمه‌ته‌ زۆرو
 جوړاو جوړه‌کانی خودا ده‌کا: که به‌پیغه‌مبه‌ری به‌خشیوه، چونکه ناده‌میزاد: که
 یادی زۆری نه‌و نیعمه‌ت به‌خششانه‌م‌کرد که پی‌ی دراوه، لی‌بوردن و چاوپوشی
 به‌لاوه‌ ناسانتره!

ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِ وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ﴾ بی‌گومان
 ئیمه‌ به‌تۆمان به‌خشیوه‌ هه‌وت نایه‌تی پی‌رۆز: که رۆژانه‌ له‌نیویژدا دووباره
 ده‌کړینه‌وه، نه‌ویش سوره‌تی فاتحه‌یه.

نیمامی بوخاری دوو ته‌فسیری بو‌مانای (السبع المثنی) ریوایه‌ت
 کرده. ریوایه‌تیک له‌ئېبو سه‌عیدی کورې موعه‌لاوه، ریوایه‌تیک
 له‌ئېبوهوره‌پړه‌وه:

۱- حه‌دیشی ئېبو سه‌عیدی کورې (المعلی) ده‌کړپته‌وه ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر
 ﷺ به‌لاماندا تیپه‌ری، من نوژم ده‌کرد، بانگی کردم ولامم نه‌دایه‌وه تا
 ته‌فسیری ره‌وان (۶۱)

جا که سیّک (السبع المثانی) و قورثانی گه وره ی پی درابی، که له لایه ن
 حه قی موطله قه وه هاتوو، په یوه ندی به حه قی موطله قه وه هه بی، کالای
 دویایی کاری تی ناکا، ناواته خوازی حال و وه زعی دنیا په رستان نابی،
 ته ماعی له خوشی و ژبانی نه واندا نیه، بویه په روه ردگار ده فهرموی: ﴿وَلَا
 تَمُدَّنْ عَيْنُكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ﴾ نهی پیغه مبهرا! چاومه بره نهو
 له ززه ت و خوشی و مال و سامانه ی داومانه به کومه لی کافرو ده وله مهنده کان و
 کالای دویاییمان پی به خشین، وه کوو دینی به رواله ت هندیک له جوله که و
 دیان و موشریکه کان له ژبانیکی خوش دان، نه تو چاوت له وه نه بی، چونکه
 له نا کام دا تووشی سزایه کی به نیش ده بن، عه زابی دوزه خ چاوه روانیانه، تو
 له جیاتی نهو کالو خوشی به ی نه وان، (السبع المثانی) و قورثانی پیروزت بو
 هاتوو... مبهست نهو یه: تو شانازی بکه بهو په یامه ی بو ت هاتوو،
 نیعمه ت و فاضلی خودا به سهرت دا به هه ند هلبگره، گرنگی به دویا و کالای
 دویایی مده، ناواته خوازی وه دهسته یانی نهو کالو رواله تیه کاتیبه مبه،
 نه تو له نیو فاضل و به خششی خودادی، نیعمه تی دویایی رواله تی کوا
 له عاست نهو نیعمه ته ی به تو به خشراوه نموودی هه یه؟ نهو دی دراوه به نهو
 کافران له بهر ژه وه ندییان نیهو هه ل خه له تاندن و نیستید راجه! وه کوو له شوینیکی
 تر دا ده فهرموی: ﴿وَلَا تَمُدَّنْ عَيْنُكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ﴾ طه/۱۲۱.

حه زه ته نه بو به کر فهرمویده تی: که سیّک قورثانی درابیتی و پی و ابی
 که سیّکی تر به خششی له وه گه وره تری پی دراوه، بیگومان نهو که سه
 به هه له دا چوه؛ گه وره ی به پچوک داناوه و پچوکی به گه وره حیساب کردوه.

ماموستا سه یید ده فهرموی: مبهست نهو نیه نه بو هه ژاران قه ناعه ت
 به هه ژاری خوین بکه ن و لی بگه رین مله وره کان خوین بلیسنه وه، تاوای لی
 دی ره وره وه ی کومه لایه تی له گرژنه بچی و ته رازی کومه لایه تی لاسه نگ بی و

کۆمه‌لگا بشیوئو چینایه‌تی تیدا په‌یدا ببی، کۆمه‌ل دابه‌ش بی به‌سه‌ر چینی نه‌بوو هه‌زارو چینی ده‌ره‌به‌گئو نه‌ره‌ستوقراتی. نه‌و تاقمه‌یان هیچی نه‌بی بیخوا نه‌م تاقمه‌شیان له‌نازو نیعمه‌ت‌دا وه‌ک گای عه‌لی خۆیان بلیسنه‌وه. هه‌لبه‌ته‌ نایینی ئیسلامی پیروژ: که له‌سه‌ر حه‌ق و عه‌داله‌ت دامه‌زراوه، نه‌وه ده‌چه‌سپینئ: که حه‌ق و راستی راگری بوونه‌وه‌ره، هه‌رگیز به‌سته‌م رازی نابئ!

به‌لکوو نه‌مه مانایه‌کی تایبه‌تییه له‌م سییاقه‌دا هینراوه بو به‌رامبه‌ریکردن له‌نێوان نه‌و حه‌قه‌ گه‌وره‌و به‌خششه‌ فراوانه‌ی دراوه به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌گه‌ل نه‌و ته‌ماع و کالا هیچ و پوچه‌ی خۆبه‌گه‌وره‌ ده‌نویسنی و له‌واقیع‌دا که‌م بایه‌خه، نامۆژگاری پیغه‌مبه‌ر ده‌کا: که خۆلیسه‌ره‌وه‌کان ئیهمال بکاو گرنگی به‌خودا په‌رسته‌ راستاله‌کان بدا، چونکه‌ نه‌مان شونیکه‌وتووئ نه‌و حه‌ق و په‌یامه‌ن: که پیغه‌مبه‌ر ﷺ هیناویه‌تی: که له‌راستی‌دا ئاسمان و زه‌وی و نه‌وه‌ی له‌ناویاندايه له‌سه‌ر نه‌و حه‌ق و عه‌داله‌ته‌ وه‌ستائه‌!

﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ تۆ نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست! خه‌م بو ئاکام و سه‌ره‌نجامی سامناکی نه‌وانه‌ مه‌خۆ، نه‌وه یاسایه‌که عه‌داله‌تکاری خودا داخوازه‌تی. لییان بگه‌رئ با به‌ره‌و ئاکامی خۆیان هه‌نگاو هه‌لێنن، نه‌وانه به‌ویستی خۆیان نه‌و ریبازه‌یان هه‌لبژاردوه خۆیان به‌رپرسیارن!

﴿وَإِخْفِضْ جُنَاخَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ بالی میه‌ره‌بان‌ی خۆت بو موسولمانان رابخه، له‌گه‌ل‌یان‌دا به‌نه‌رمو نیانی هه‌لس و که‌وت بکه، روگرژو دله‌رق مه‌به له‌ناستیان. نه‌گه‌ر هه‌له‌یه‌کیان کرد چاوپۆشییان لی بکه، داوای لی‌بوردنیان بو له‌خودا بکه، بو کاری گرنگ راویژیان پی بکه، چونکه‌ نه‌وان سوپای تۆن له‌دونیادا مایه‌ی سه‌ره‌رزین بو تۆ له‌قیامه‌ت‌دا، هه‌تا نه‌وان زۆر ترو خودا په‌رست ترین، تۆ لای خودا پایه‌ت به‌رز ده‌بیته‌وه. وه‌کوو له‌شونیک‌کی تردا ده‌فه‌رموئ: ﴿فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لَنْتَ لَهُمْ، وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْغَلَبِ

۱- ئەگەر ﴿كَمَا أُنزِلْنَا﴾ مۆتەئەلەق بىي بە ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ﴾ ھە مانای ئایەتەكە بەم جۆرەيە: واتە: ئىمە داوامانە بەتۆ ھەوت ئایاتى قورئان لەم ئایەتانەى لەشەمو روژدا چەند جار لەنوێژدا دووبارە دەكرێنەو ھەكوو چۆن لەو پېش (تەورات) و (ئىنجىل) مان داو ھەجولەكەو ديانەكان، كە دابەشكەر بوون: ﴿الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ﴾ ھەجولەكەو ديانانەى ئىستا قورئانيان بەشەش كەدو: بروايان بەھەندىكى كەدو ھەندىكيان رەتكەدو ھە، ھەو ھەى لەگەل كىبى ھەواندا بگونجى بروايان پىيەتى، ھەو ھەى وا نەبى رەتى دەكەنەو ھە.

۲- نه گەر ﴿كَمَا أَرْزَلْنَا﴾ په یوه نډ بڼه ﴿وَقُلْ: إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ﴾ نه و کاته مانا که بهم جوړه یه: نه ی موخه ممه د نه و کافرو موشریکانه بترسینه به یښه ی عذاب و سزایه ک: که نار دمان ﴿عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ بؤ سر نه و کافرانه ی له کاتې حه ج دا پیښ رزگار کردنې مه که رڼگای حاجیان یان ده گرت، بؤ نه و ی نه چن ټیمان به پیغه مبه ر بیښ. وه کوو ده ټین: عه ر به کان به فهرمانی وه لیدی کوړی موغه یه له ناو خوږان دا رڼگا کان یان دابهش کړد بوو هر کومه له و ده چو و رڼگایه کیانی ده گرت. بؤ یه ناو نران (مقتسمون) ژماره یان چل کهس یان شانزه کهس بوون.

یان (مقتسمین) ئەو موشریکانەن؛ کە قورئانیان بە شەبەش کردبوو بەبازیکیان دەگوت؛ شیعەر، بەهەندیکیان دەگوت؛ سیحرو جادوبازییه، هەندیکیان بەخەییالات و گۆترە کاری هەندیکی تریان بەئەفسانەو قسە ی کۆنی نەتەوە یێشینەکان دادەنا.

یاخود (مقتسمین) نهو جوله کهو دیانانمن بکه ههرچی لهقورتاندا موافیقی کتییی نهوان نه‌بویه بروایان پی نه‌ده‌کرد.

هه‌چۆنیک بێ ئهو کافرانەى قورئانیان وا دابه‌ش کردبوو هه‌ر یه‌که‌یان به‌ده‌ردێک گێڕۆده‌ بوو، هه‌ندیکیان له‌شه‌ری به‌ده‌رداو هه‌ندیکیان له‌شه‌ری

حونه‌یندا، هه‌ندیکیان له‌روداوی به‌نوقوره‌یظهدا به‌سزای خۆیان گه‌یشتن، ئه‌مه‌ سزای دونیا‌یان بوو، سزای قیامه‌تیشیان له‌وێ بوه‌ستی. هه‌ر خودا بۆ خۆی ده‌زانێ چۆنه‌.

﴿فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ سویند به خودای توئی
 موحه ممه! نیمه پرسیار لهه موو کافران ده کهین، پرسیری سه رزه نشت
 نامیز، دهر باره ی هه موو کردار یکیان، له سه ر هه موو گو فتاریکیان پرسیریان
 لی ده کهین، پرسیریان لی ده کهین: ناخو ولامی تو یان داوه ته وه، چو ن به پیر
 به یامی نیمه وه هاتوون، پراو پر پاداشیان ده دینه وه.

ئەبۇ جەعفەر لەرەبیعەوہ لەئەبۇلعالییەوہ دەربارەیی تەفسیری ئەم نایەتە دەفەر موی: پەرورەدگار رۆژی قیامت پرسیار لەبەندەکان دەکا لەبارەیی دوو شتەوہ: چییان پەرستووە چۆن ولامی پیغەمبەرانیان داوەتەوہ.

ئىبنو ئەبى حاتم لەمەعاذى كورپى جەبەلەو دەلىي: پيغەمبەر ﷺ
فەرموي: ئەي مەعاذ! رۆژى قىامت مەرۆڭ لەھەموو رويەكەو پرسیارى لى
دەكرى، تەنانت لەچاو رشتىش، لە وردکردنى كل و كلچىوك و سورمه كە
بە دەست وردى دەكا. وابكە رۆژى قىامت يەككى تر نەبينم بەختەوەر تر بى
لەتۆ بەھۆى ئەوھى خودا پىي داوى.

جا که نمرکی توئی موحه ممه! ترساندنه له پوژئی قیامت حیساب و لیکولینه وه و په یامه کت حق و به جییه! نه وه نیتر کاتی بانگه وازی نهیئی نه ماو و هختی خدباتی ژیر زه مینی به سه رچوو! ﴿فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ بانگه وازی خوت ناشکرا بکه، نه وه ی فەرمانت پی ده کری به ناشکرا بیگه یه نه، بانگه وازی به کت به هه موو کهس به ناشکرا رابگه یه نه به رهنکاری موشریکه کان به ره وه، گوئی به هه ره شه و هاشوو هوشیان مه ده، خودا ده تپاریزی، رو و هرگی ره له و موشریکانه ی ده یانه وی له پابه ندبوون به ثایاتی خودا بتگیره نه وه.

﴿إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ﴾ ئىمە بۆت لەعوڊەى گالته كەرەكان دىين،
ئەوانەى بەر سەرەكانى تۆ دەكەن، گالته پى دەكەن، قورئانەكت بەدرو
دەخەنەو، ئىمە لەعوڊەيان دىين! خۆمان دەزانين چيان پى دەكەين،
چۆنيان دەفەوتىنين!

ئەوانەى زۆر دژى پىغەمبەر بوونو گالتەيان پى دەکرد كۆمەلىك بوون
لەموشريكه كانى مەككە. (وەلىدى كورپى موعەيرە) و (عاصى كورپى وائىل) و
(ئەسوەدى كورپى قەيس) و (ئەسوەدى كورپى موطەليب) و (ئەسوەدى كورپى
بەغوث) بوون. ھەريە كى لەمانە بەجۆرىك لەناوچوون. وەكوو دەگىرنەو:

۱- (وہلید) بہ لای کا براہ کی شیرگردا تیپہری سہرہ رمی بہ قاجیا چوو
گوئے، یہ نہدا تا ناوہدزی کرد ناوساو پیی مرد۔

۲- (عاصی کوپی وانیل) روژی چوو بۆ گهشت و گوزار درکئی به قاجی دا
چوو ئاودزی کردو پیی مرد.

۳- (عهدي کورې قهيس) تروشي دهرديک هات کيم و زوخوا له لوتيه وه دهاته دهره وه و نه ناشيريني مرد.

۴- (ئەسۋەدى كۆپى مۇتەلىپ) ھەزرىتى جۈرئائىل گەلەيسەكى دا بەچاۋيا ژانى تىكەت و كۆپر بوو نازارەتكى زۆرىشى ھەبوو تا مرد ھەر چاۋى كۆپر ھېشاۋ بوو.

۵- (ئەسۋەدى كۆپى غەبىيە غوث) توشى نەخۋشى ئېسقان بىو بەو
(۲)
دەردە مرد.

نه مجار وه صفی گالتہ کمره کان ده کاو ده فہرموی: ﴿الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ
اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ﴾ نه وانہی لہ تہ ک پروردگاردا چہند خودای تر دہہ رستن!
بہ مہش تہ سہ لای پیغہ مہر دہ داتہ وه، واتہ: نهی موحہ مہد! تو دلت

(۲) تفسیری رازی ج ۱۹/۲۱۵. تفسیری قورطبی ج ۱۰/۶۲ تفسیری نیبنو کهثیر ج ۲/۵۵۹.

به خۆت نه مینێ، بێ وێڵی ئەو کافرانە هەر به وەندە نه وەستا گالته به پله و پایه ی پیغه مبه رایه تی تۆ بکه ن، به لکوو شالایان بۆ پله و پایه ی خودایه تیش برده، چه ند بتيکی له دارو به رد تاشراویان کردوه به شه ریکی خوداو به ندایه تیبیان بۆ ده که ن!

﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ لهوہ بہولاوہ سدرہنجامی خویان دہزانن! بویان

دەردەكەوئ چىيان يى دەكەين، چۆن رايىچى دۆزەخيان دەكەين!

نه مجار به شيويه كي تر ته سه لاي دلي پيغه مبر ﷺ ده داته وه و
 ده فمر موي: ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ﴾ بيگومان نيمه
 ده زانين تو دلت ته نگ ده بي بهو قسانه ي نهو موشريكانه بهرامبر توو
 نايينه كهت ده يكن. نه تو همر كاتي دلته نگيت به سر دا هات پهنا بهره بو
 خدا په رستي: ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ خدا به دوور بگره
 له وه ي موشريكه كان ده يلين: حه مدو سوپاسي خدا بكه له سر نه وه: كه
 هيذايه تي داوي بو ناييني حهق، بو ريگه ي راست، له سره تاي شه وو
 نه مسره وه سه ري روژدا خودا په رستي نه نجام بده، له خودا بپا پيره وه، چونكه
 پارانه وهت به وجوره له باره گاي په روه ردگار ت نزيك ده كاته وه، نه فسو هه ست و
 شعورت بهرز ده كاته وه بو عالمي بالا، وه كوو له فمر موده ي پيغه مبردا ﷺ
 هاتوه ده فمر موي: (أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ) نزيك ترين
 كات بكه بهنده له خوداي خوي نزيك بي نهو كاته يه: كه له سوژده دا يه.

﴿وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾ سہرگرمی خوداپہرستی بہو

خبریکی حمدو سوپاسی په وړه د گار به، بهر د هوام به لاسه نه نجامدانی
نوټ، هه تا گمانت تېدايه، خدا بهر ښه ښه بکه تا مردن په خهت پي ده گري!

ئەمە بەلگەيە لەسەر ئەو: كە چارەسەرى دلتەنگى تەسبيح و تەقدىس و
 حەمدو ئىناكردنى پەرورەدگارە. ھەر و ھا ئەو ەش دەگەيەنئ: كە عىبادەت
 و ەكو نوئژ، لەسەر ئادەمىزاد بئويستە ھەتا عەقڵ و ھۆشى بئىنئ. لەھىچ

به‌لام ئه‌و نایه‌تانه‌ی که به‌رواڵه‌ت ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نن: که له‌روژی قیامه‌ت‌دا هه‌ندئێ که‌سی کافر پرسیاریان لی ناکرئ وه‌کوو ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَا يَسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ﴾ القصص/۷۸. یان ﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يَسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌ﴾ الرحمن/۳۹. یان ﴿وَلَا يَكْلَمُهُمُ اللَّهُ﴾ البقرة/۱۷۴. یان ﴿إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ﴾ المطففين/۱۵. ئه‌مه مانای وایه: که روژی قیامه‌ت روژیکی پر کاره‌سات و حال و وه‌زعی جیا جیای تیدا‌یه، له‌هه‌ندئێ مه‌وقیف و حال و وه‌زعه‌دا پرسیارو ولام هه‌یه، له‌هه‌ندئێ موقیف‌دا پرسیارو ولام نیه، عی‌کریمه‌ ده‌فه‌رموئ: (الْقِيَامَةُ مَوَاطِنُ يُسْأَلُ فِي بَعْضِهَا، وَلَا يُسْأَلُ فِي بَعْضِهَا). ئیبنو عه‌بباس ده‌فه‌رموئ: په‌روه‌ردگار پرسیاریان لی ناکا بۆ ئه‌وه‌ی به‌هۆی وه‌لامه‌که‌وه هه‌واڵیک بزانی، خودا بۆ خۆی زاناو ئاگاداره به‌هه‌موو شتیک، به‌لکوو پرسیارێ لومه‌و سه‌رکۆنه‌کردنیا‌ن لی ده‌کا، پێیان ده‌فه‌رموئ: بۆچی به‌گوئی قورئان‌تان نه‌کرد، بۆچی پێغه‌مبه‌ره‌کانی منتان به‌درۆ خسته‌وه؟ به‌لگه‌تان چیه؟!

به‌یارمه‌تی خودا ته‌فسیری سوره‌تی (الحجر) ته‌واوه‌بوو...

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره‌تی النحل

ئەم سوره‌ته ناوناوه سوره‌تی (النحل) چونکه له‌نايه‌تی (۶۸-۶۹) دا دووجار ناوی (النحل) هاتوه، باسی ئەوه ده‌کا: چۆن خودای په‌روه‌ردگار خستویه‌تیە دلی هه‌نگه‌وه هه‌ل‌له‌ی گول‌و میوه بمژی‌و هه‌نگوین دروست ببی، ئەو هه‌نگینه‌ی: که چاره‌سهر و شیفایه بۆ ئاده‌میزاد، ئەوه‌ش خۆی له‌خۆی دا چیرۆکیکی سهرسورپه‌نه‌رو سهره‌نج راکیشه، بۆ ئەوه‌ی بیر له‌ئەو مه‌خلوقه بکه‌ینه‌وه خۆی به‌ره‌مه‌که‌ی بکه‌ینه به‌لگه له‌سهر هه‌بوونی په‌روه‌ردگار! ئەم سوره‌ته ناویکی تریشی هه‌یه پی‌ی ده‌گوتری: سوره‌تی نيعمه‌ته‌کان (سورة النعم) چونکه باسی زۆر نيعمه‌ته جۆراو جۆره‌کانی په‌روه‌ردگاری تێدايه بۆ به‌نده‌کانی.

ئەم سوره‌ته جگه له‌سی ئایه‌تی کۆتایی نه‌بی هومرو مه‌ککی‌یه‌و واته له‌مه‌ککه هاتۆته خوار، سی ئایه‌ته‌که‌ی کۆتاییشی له‌نیوان مه‌ککه‌و مه‌دینه، له‌کاتی گه‌رانه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ئو‌خوده‌وه بۆ مه‌دینه هاتونه خوار.

سوره‌تی (النحل) وه‌کوو باقی سوره‌ته مه‌ککی‌یه‌کانی تر باسه سه‌ره‌کی‌یه‌کانی عه‌قیده باس ده‌کا. باسی (ئولو‌هییه‌ت، پیغه‌مبه‌رایه‌تی، زیندوو بوونه‌وه) ده‌کا، وه‌لی هه‌ندێ جار باسی لاوه‌کی په‌یوه‌ندی‌دار به‌باسه سه‌ره‌کییه‌کانه‌وه ده‌هێنێ و پیکه‌وه جۆشیا‌ن ده‌دا. ئەوه راده‌گه‌یه‌نی که هه‌موو ئایینه ئاسمانییه‌کان له‌چهند شتیکی سه‌ره‌کی‌دا یه‌کده‌گر نه‌وه، یه‌کتاپه‌رستی ئایینی ئیبراهیم و ئایینی موحه‌ممه‌د به‌یه‌که‌وه ده‌به‌ستێته‌وه... حه‌قیقه‌تی ئیراده‌ی خودایی و ئیراده‌ی ئاده‌میزادی له‌باره‌ی ئیمان و کوفره‌وه، له‌باره‌ی هیدایه‌ت و گومرایی‌یه‌وه شی ده‌کاته‌وه. ئه‌رکی پیغه‌مبه‌ران دیاری ده‌کا، داب و نه‌ڕیتی خودا ده‌رحه‌ق به‌کافره به‌درۆ‌خه‌ره‌وه‌کان رۆن ده‌کاته‌وه.

مه‌وضوعی ته‌حلیل و ته‌حریم و بیرو بۆچونی بتپهرسته‌کان لهم باره‌وه شی ده‌کاته‌وه.

باسی کۆچکردن له‌پیناو نایینی خودادا، به‌تاقیکردنه‌وه‌ی خودا پهرستان ده‌باره‌ی نایینه‌که‌یان و کافر یونه‌وه دوا‌ی ئیمان سزاو پاداشی هه‌موو نه‌مانه بۆ ناده‌میزاده‌کان لای خودا دیاری ده‌کا. نه‌مجار باسی عه‌داله‌تکاری و چاکه‌کاری مالبه‌خشین و وه‌فا به‌عه‌هدو په‌یمان ده‌کا!!

سهره‌تای سوره‌تی (النحل) په‌یوه‌ندییه‌کی قایم و قۆلی هه‌یه به‌کۆتایی سوره‌تی (الحجر) وه‌ نه‌وه‌تا په‌روه‌ردگار له‌کۆتایی سوره‌تی (الحجر) دا فرموی: ﴿فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ نه‌وه ده‌چه‌سپینێ که‌ حه‌شری رۆژی قیامه‌ت و پرسیار کردن له‌ناوه‌میزاد ده‌باره‌ی کرد وه‌وه‌ی دونیا‌یان دێ و گومانی تیدا نه‌یه. هه‌روه‌ها نایه‌تی ﴿وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾ که‌ به‌مانا هاتنی مهرگ و مردنه. هه‌ریه‌کی لهم دوو شایه‌ته په‌یوه‌ندییه‌کی قایم و قۆل و مونا‌سه‌به‌یه‌کی گونجاوی هه‌یه به‌سهره‌تای ئهم سوره‌ته‌وه: که‌ ده‌فرموی: ﴿إِنَّمَا أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ﴾. بۆیه‌ش لی‌رده‌ا فی‌علی ماضی به‌کار هی‌نا؛ فرموی: ﴿إِنَّمَا أَمْرُ اللَّهِ﴾ به‌موضاربع نه‌هی‌نا، چونکه‌ هاتنه‌که‌ هی‌نده راسته‌و بی‌گومانه، هه‌رچه‌نده هی‌شتا نه‌هاتوه، وه‌کرو هاتوو وایه!!

هاتنی قیامه‌ت و راستی نیگا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

﴿١﴾ يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ

أَنۢ أُنذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ﴿٢﴾

بیگومان موشریکهکانی مهککه پهلهیان لهپیغهمبهر دهکرد: که زوو
عهزابی دونیا یان عهزابی قیامهتیاں بو بیتی. ههتا ماوهی دواکهوتنی
عهزابهکه دریژهی بکیشایهوه عهزابی ههپهشه پی لیکراویان دوا بکهوتایه
ئهوان زیاتر شوویان لی ههلهدهکیشاو پهلهیان لی دهکردو گالتهو لاقرتییاں پی
دهکردو وایان دهزانی پیغهمبهر ﷺ بهشتیک دهیانترسینی: که حقیقهتی
نیهو چاوو راویان لی دهکا بو ئهوهی ئیمانی پی بینن و شویی بکهون،
نهیاندهزانی دواکهوتنی عهزاب بو سمریان حیکمهتیکی خوداییهوه رهحمهته
بو ئهوان، ههولئ ئهوهیان نهدهدا لهئایهته کهونی پهکانی خودا وردبینهوه،
ئایهتهکانی قورئان بهدل بخویننهوهو سینگى خوینی بو بکهنهوه عهقلی
خوین بخنه کارو بهخویناندا بچنهوه.

جا که روژانی وهغرائی عهزاب دریژهیان کیشا، موشریکهکان وهندهی تر
زمانیان دریژ کردو کهوتنه گازندهو گالته کردو قهشمهری کردن، وتیان: ئه
موحهمهده! ئهوهچی بوو عهزابهکهی ئیمه نههات!! خو ئهگهر لهفرزیکدا
عهزابهکه بشیی، ئهوه بتهکانمان شهفاعهتمان بو دهکهن و رزگارمان دهکهن!
ئیتربهکه نایهتی ئهه سورته نازل بو!

ئینو عهباس دهفرموی: که نایهتی ﴿آتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ...﴾ نازل بوو
هاوهلانی پیغهمبهر ترسیان لی نیشتهو دهنگه دهنگو هاوار هاوریان
پیکهوت، تا رستهی ﴿فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ﴾ نازل بوو ئیتربهکه بیدهنگ بوون!

دهفرموی: ﴿آتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ﴾ نزیکه عهزابی خودا یهخه
موشریکهکان بگریو بههیلکیان بهری، ئههه فرمانی خوداییهوه جی بهجی
بوو، حوكمی خوداییهوه پاشگهزیوونهوهی تیدا نیه، بریاری خوداییهوه لهئهزهلهوه
تا ئهبهده دهبی بیته جیو ئههجام بدری، بهلام: که تا ئیستا نههاتوته دیو
تهنفیذ نهکراوه، ئهوه لهبهر ئهوهیه پهروهردگار کاتیکی دیاریکراوی بو داناوه،
تا ئهوکاته ئیه عهزابهکه نایه، کهوابی ﴿فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ﴾ پهله مهکهنو

پيش و دخت داواى هاتنى مه كهن! واته: برباره كه دراوه به لام ته نفیذه كهى
دوا خراوه. ئه وهى كه موشرىكه كان به دوورى ده زانن نزيكه، په له له پهيده
بوونه كهى مه كهن!

﴿سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ پمروه دگار پاك و مونه زه هه
له هاوه ل و شمرىك و مندال و خيزان، ئه و بتانهى ئيو به ته مان شه فاعه تان بو
بكه و عه زابى خوداتان لى دوور بخه نه وه، نه شه فاعه تيان بو ده كرى و نه داراى
شه فاعه تى كردن، له فمريزى كه شه فاعه تيش بكه نه شه فاعه تيان لى و نه ناگيرى!
به كورتى:

ئهم بته بى گيانه پرو پوچانهى ئيو كردوتانن به هاوه لى خوداو
ده يانپه رستن و به هه ويان شه فاعه تان بو بكه نه، پرو پوچ ترين مه خلوقاتن،
زه بونترين شتى بوونه وه رن، ئه دى چو ئيو ده يانكه نه به هاوه لى خوداو
له بهر پيوه بردنى كاروباردا له شه فاعه تى كردندا!!

به راستى پاك و بى عيبه ئه و خودايه لى له ئاده ميزاده كان ناگمري
به گومرايى و سهر لى شىواوى بميننه وه، به لكو له ئاسمانه وه نيگيان
به فروستادهى خو دا بو ده نيئرى، دليان زيندو ده كاته وه ﴿يَنْزِلُ الْمَلَائِكَةُ
بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عَبْدٍ﴾ پمروه دگار فريشته ده نيئريته
خوارى له گه ل نيگادا بو سهر ئه وانهى مه يلى لى بى نيگيان بو بنيئرى له به نده
هه لبارده كانى!

پمروه دگار لي ره دا ته عبيري له نيگا به گيان لي دايه وه، چونكه چو ن گيان
جه ستهى مردو زيندو ده كاته وه، نيگاش ئاوا دلى مردو زيندو ده كاته وه.
وه كو له نايه تيكي تر دا ده فمروى: ﴿أَوْ مِنْ كَانِ مِيتًا فَاحْيِنَاهُ، وَجَعَلْنَا لَهُ
نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ، كَمَنْ مِثْلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ
مِنْهَا﴾ الأنعام/١٢٢.

به کارهینانی (روح) به مانا نیگا له قورئاندا باوه، ئه وه تا له شوینیکی تر دا ده فهرموی: ﴿وَكَذٰلِكَ اُوْحِيْنَا اِلَيْكَ رُوْحًا مِّنْ اَمْرِنَا، مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْاِيْمَانُ، وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُوْرًا نُّهْدِيْ بِهٖ مِّنْ نَّشْءٍ مِّنْ عِبَادِنَا﴾ الشوری/ ۵۲.

پهروهر دگار له ناسمانه وه ته نه باران نابارنئى تهرزو لاشه كان زیندو بکاته وه بهس! به لکو فریشته ش نازل ده کا بو سهر زه وی نیگا و سروشیان پیدا ده نیړئ بو شه وی دل و دروونه کان زیندو بکاته وه، عقل و هست و شعور پالفته بکا، ژيان بخاته ناو کومه لگای ناده میزاده وه، له کرملی و گنده لی و فساد و ناشوب بی پارژئی، به راستی نیگا و سرش گه وره ترين نیعمه تی پهروهر دگاره بو سهر ناده میزاد، یه کم نیعمه ته که خودا منته تی خوۍ ده کا به سمر بنده کانی دا به هوی وه. نیعمه تیکی هیڼده گه وره و مزنه خودا به فریشته دا که پاکترین مخلوقاتي خونې ده نیړئ بو سهر دلی به نده هلېژارده کانی که پیغه مبرانن. بوجی؟ ﴿أَنْ أُنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ﴾
بو شه وی ناده میزاده بس باوره کان برسیئن له ناکامی سهر پیچی و یاخی بوون، پیمان بزاینن؛ که هیچ خودا نین شیای پرستن و بندایه تی بو کردن
بن جگه له پهروهر دگار جگه له به دیهنری بوونه ور.

هەر پەروردگار خودایه و شیاوی به‌ندایه‌تی بۆ کردنه، کهوابی نه‌ی
خه‌لکینه! خۆتان له‌سزاو عیقاب‌ی من بیاریزن، هەر که‌سی سه‌رییچی فه‌رمان‌ی
من بکاو غه‌یری من بپه‌رستێ، به‌ئاگری دۆزه‌خ سزای ده‌ده‌م، هەر من
بپه‌روردگاری ئێوه‌م رازی نیم که‌سی تر به‌خودا بزانه!!

ثابته کان بهرونی ئه وهیان گه یاند که نیگا و سروش له خوداوه بو
پیغه مبهرا ن به هو ی فریشته وه دی، فریشته سورش له خوداوه وهرده گرن به بی
ناوه ند، ئه مجار ئه وانیش ده یگه یهنن به پیغه مبهرا ن، هر بویه شه له کوتایی
سوره تی (البقرة) دا فرمووی: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌ آمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلَأَتْهُ وُكْتَبَ

داناو زاناو خاوهن دهسه لاتی ره ها هیئانه وه. دهستی کرد بهرانواندنی نایاتی خهلقو به دیهینان، نایاتی نیعمهت و به خششی خوی بۆ بهنده کانی، ثم نایه تانه کۆمه ل کۆمه ل راده نوینی و دهیانکاته به لگه له سر هه بونی زاتی پاکي خوی، له سر دانایی و زانایی دهسه لاتی بی سنووری، له سر تاکو ته نهایی و به خشندهیی؛ سهره تا به باسی به دیهینانی ناسمانه کان و زهوی و دروستکردنی ناده میزاد دهستی پیکردو فهرمووی: ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ پهره ردگار ناسمانه کان و زهوی به شیوهی حق به دیهینان، عالهمی بالاو عالهمی ژیری و هرچی تییان دایه له سر بناغهی حق و راستی له نه بوه وه به دیهینان و به گۆرهی حکمهت و نه دازه و نه خشهی یهزدانی هاتونه کایه وه. به هه واته و بیهوده دروست نه کراون، هر خدا خوی دروستی کردون و یارمه تدهرو هاوه لی نیه و نه بوه، چونکه غهیری خودا کهسی تر توانای دروستکردنی هیچ شتیکیان نیه، جگه له پهره ردگار کهسی تر شیاوی به ندایه تی بۆ کردن نیه. به لکوه هه موو شتی که له سر حق وه ستاوه و بۆ لای حق ده گهریته وه، ههروه کوو چۆن له سهره تاوه به حق به دی هیئراون!

﴿تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خودا بهرزو پاک و مونه زه هه له وهی هاوه لی هه بی، هاوه لی بۆ دابنری!

﴿خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ﴾ پهره ردگار خودایه کی وه هایه ناده میزادی له دلۆپه ناویکی کهم و زه عیف و هیچ و پووچ به دیهیناوه؛ که چی که پیگه بیشت و گه وه بوو بهر بهر کانی خودای خوی ده کا؛ پیغه مبه ره کانی به درۆ ده خاته وه، هاوه لی بۆ داده نی، خودا بۆیه دروستی کردوه به ندایه تی بکا، نه ک دژی بوهستی! بهر بهر کانی په یامی خودا ده کا؛ ده لی: پاش مردن زیندو بوونه وه نیه، ده لی: ﴿مَنْ يَحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ﴾ یس/ ۷۸، نمونه یی ثم نایه ته نایه تیکی تره: که ده فهرمووی: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا، فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا، وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا. وَيَعْبُدُونَ

من دون الله ما لا ينفعهم ولا يضرهم، وكان الكافر على ربه ظهيرا ﴿الفرقان/ ٥٤-٥٥﴾.

چ باز دانیکی گه ورهیه قورئان ته صویری ده کا: له دلویه ناویکی هیچ و پوچه وه بۆ ناده میزادیکی سمر ره قو کیشه کار؛ سمره تاو ناکامیان چهند لیک دوورن؛ سمره تا دلویه ناوو ناکام ناده میزادیکی (هه نه حبه بهشی کار)!!
سمره تا دلویه ناویکی زه عیف، پاشان، ناده میزادیکی سمر ره قی کافری خدا نه ناس، یان ده لئی خودا همر نیه، یان نه گهر دان به بوونیشی دا بنی، هاوه لئی بۆ داده نی!

ده گپ نه وه: ئوبه ی کورپی خه له فی (الجمحي) هاته لای پیغه مبهرو ئیسقانه رزیوکی به دهسته وه بوو، وتی: ئه ی موحه ممه د! تو پیت وایه: خودا ئه م ئیسقانه رزیوه پاش پۆلکانی زیندو بکاته وه؟! ئیتر ئه م نایه ته نازل بوو!!
نایه ته که ی سوره نسی (یس) یش همر به م بۆنه وه نازل بوو! (یس/ ۷۸).

ئه مجار پهروه دگار منه تی خو ی به سمر به نده کانی دا ده کاو نیعمه ته جوړاو جوړه کانی که پی ی به خشیون رایده نوینی! سمره تا به ناژه له کان ده ست پی ده کاو ده فرموی: ﴿وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا، لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْافِعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ پهروه دگار بۆ سوو دمه ندی ئیوه ی ناده میزاد حوشترو ره شه و لاخو مهرو بزنی دروست کرده، گه لئی بهرژه وه ندی جوړاو جوړتان لییان ده ست ده که وی، له پیست و کوکت و خوری موو مه ره ز یان پۆشاک دروست ده که ن، راخمر (به ره و مافورو لباد...) دروست ده که ن، که لکی تریشیان لئ وهرده گرن، شیرو ماستیان ده خون و ده خون هه، سمریان ده برن و گوشتیان ده که نه خوراکی جوړاو جوړتان!

﴿وَلَكُمْ فِيهَا جَبَالٌ حِينَ تَرْجُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ﴾ بۆ ئیوه هیه له ناژه لدا جوانی و رازانده وه، دیمه نیکی زۆر جوان به دی ده هیئن له کاتی گهرانه وه دا بۆ حه وشه و ناغه له کانیان، همره ها له و کاته دا به یانیان که لییان

ده‌خوړن بۆ له‌وه‌رگا، دیمه‌نیکی رازاوه‌و قه‌شه‌نگ دروست ده‌کهن! بۆیه دیمه‌نی گه‌رانده‌وی پېش دیمه‌نی لی‌خوړین بۆ له‌وه‌رگا خست، چونکه دیمه‌نی هاتنه‌وه‌ی نا‌ژه‌ل له‌وه‌رگاوه بۆ کۆزو لانه‌و نا‌غه‌له‌کانیان جوانسترو رازاوه‌تره! تیرو ته‌سلو گوان پز له‌شیرو گه‌ده پر له‌وه‌رپن، زیاتر خوشی ده‌دن به‌دلی خاوه‌نه‌که‌یان چاویان پټیان گه‌ش ده‌بنه‌وه، بۆیان ده‌بنه‌مایه‌ی ئیعتیبارو هوکاري به‌روبوو وه‌سیله‌ی ده‌ستکه‌وت!

جوانی نهم نا‌ژه‌ل و حه‌یوانانه جوانی‌یه‌کی سروشتی‌یه، پیک دئ له‌جوانی تاکه‌کانو دیمه‌نه‌کویه‌که‌یان.

هم‌وه‌ها نه‌و ولا‌غانه‌ی ئیمه‌ بۆ ئیوه‌مان دروست کردوون، نامیری نیش کردن، سواریان ده‌بن، شت و مه‌کی خۆتانیان پئ ده‌گو‌یزنه‌وه، ﴿وَلَحْمٌ لِّأَنْفَالِكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بِالْغِيَةِ إِلَّا بِشِقِ الْأَنْفُسِ﴾ بارو بار‌گه‌نه‌ی گرانی خۆتانیان پئ هه‌لده‌گرن، کالو شت و مه‌کی باز‌رگانی و پټی‌ستیاتی خۆتانیان پئ ده‌گو‌یزنه‌وه له‌ولاتیکه‌وه بۆ ولاتیکی تر، که نه‌گه‌ر نه‌و ولا‌غه‌باره به‌رانه نه‌بن ئیوه نه‌و شت و مه‌که‌نه‌تان بۆ نا‌گو‌یزنه‌وه، له‌و ولاته‌وه ناتوان بچنه ولاتیکی تر مه‌گه‌ر به‌نا‌ره‌حه‌تی و ماندو‌بوونیکی زۆر!

نمونه‌ی نهم نایه‌ته‌نایه‌تیکی تره‌ که ده‌فرموی: ﴿وَإِنْ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ نَسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بَطُونِهَا، وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ، وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ، وَعَلَيْهَا وَعَلَىٰ الْفَلَكِ تَحْمَلُونَ﴾ المؤمنون/۲۱-۲۲. یان ده‌فرموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا فِيهَا، وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ. وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ، وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ، وَعَلَيْهَا وَعَلَىٰ الْفَلَكِ تَحْمَلُونَ﴾ غافر/۷۹-۸۰.

بی‌گومان نا‌ژه‌ل له‌هه‌موو کات و شو‌ئیکدا سه‌رمایه‌یه‌کی ئابووری گرنگه، نیعه‌تیکی مه‌زن و فره‌گه‌وره‌یه، بۆیه به‌روه‌رد‌گار کۆتایی نایه‌ته‌که‌ی به‌وه‌هینا: که ده‌فرموی: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ لَرُؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ بی‌گومان خودای ئیوه زۆر به‌سۆزو میه‌ره‌بانه، نهم نا‌ژه‌لانه‌ی بۆ رام کردوون، کردونی به‌سه‌رچاوه‌ی

رزق و روژی و خیر و بره کهت، له زۆر لایه نهمه سوودیان لی وهرده گرن! گه لی
 بهرزه وهندی جوړاو جوړتان بو دابین ده کهن. وه کوو له شوینیکي تردا
 ده فیرموی: ﴿اَو لَمْ یَرَوْا اَنَا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ اَیْدِیْنَا اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا
 مَالُکُوْنَ. وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ، فَمِنْهَا رَکُوبُهُمْ، وَمِنْهَا یَاْکُلُوْنَ﴾ یس/ ۷۱-۷۲.

ئەمجار پەرۋەردگار پېدائى جۆرىكى تر لە سامانى حيوان دەكاته مايەى
منهتى خۆى بەسەر بەندەكانى داو دەفەرموى: ﴿وَٱلْخَيْلَ وَٱلْبَغَالَ وَٱلْحُمُرَ
لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً﴾ پەرۋەردگار بۆ ئىۋەى دروست كرده و رام كرده ئەسپو
هېسترو گۆلدېرژ بۆ ئەۋەى بەكارىان بېنن بۆ سواری و بۆ خۆرازاننەۋە پېيان،
هەرۋەها بۆ گەلى مەسەستى تېرىش!

خويندري هيڙا! کاتيڪ گرنگي و سودبه خشي و جواني نازهل ٿي پيو
 دهر ڪهويو ماناي نايه ته ڪهت لهدلدا شيرينتر ده بي: ڪه تو له پينهو
 ڪومه لڳايه ڪي وه ڪو و نهو ڪومه لڳايه دا بي ڪه يه ڪه مجار قورثاني تيڊا نازل
 بوو، هه لبه ته ئي ستاش نهو جو ره بينهو ڪومه لڳايانه زورن، له هه موو
 ڪومه لڳايه ڪي ڪشت و ڪالي دا؛ ڪومه لڳاي ڪشت و ڪاليش تا نه مڙو له جيهان دا
 زورينهن.. نا لهم بينهو ڪومه لڳايانه دا نيعمه تي نازهل و به سودي و گرنگي نه م
 جو ره حديوانا تانهت پو دهر ده ڪهوي.

لهو جوړه بڼه وکړمه لگایانه دا: که ژيانی ثاده ميزاد بهې شو تازه لانه
به پړوه ناچې، يان وه کوو پړويست ده سته بهر نابې، گرنگی نيعمه تي تازه لټ
جوانتر يو دهرده که وي!

هه‌لبه‌ته ئه‌و تاژه‌لانه‌ی له‌روژگاری هاتنه‌ خواره‌وه‌ی قورئاندا له‌نیوه‌ دوورگه‌ی عه‌ره‌بدا باو بوون: هوشتر و ره‌شه‌ولاخ و مه‌رو بزن بوون. ئه‌سپ و هیسترو گویدرێژ بۆ سواری و جوانی به‌کار هیسنراون، ئه‌م سێ جوژه‌ حه‌یوانه‌ گۆشتیان ناخوری. قورئانی پیرۆز: که‌ رایانده‌نوێنی ئاماژه‌یه‌ بۆ ئه‌وه‌: که‌

هۆكاريكى سمره كين بۆ ئه نجامدانى پيويستياتى ئاده ميزادو دابىنكردى
 حمزو ئاره زوكانيان!

له حوشترو ره شه ولاخو بزىو مهرىدا وه كوو ئاماژه يان پى كرا گه لى سوودو
 بهرزه وه ندى جيا جيا هه ن، سوود لمييستو كولككو موو خورىو مهره زيان
 وهرده گيرى، شىرو گوشتيان ده خورى، به هه نديكيان بارو بارگه نهو كالاكانتسان
 ده گويزنه وه، ده بنه مايه ي جوانىو دلخوشبون: كه ئىواران له له وه پرگاوه
 ده گه پرينه وه بۆ كۆزو ئاغه لى خويان و به يانيان ئييان ده خوړن بۆ كيىو كه ژ.
 هه لپه ته گوند نشين و ئاژه لداره كان زور باشترو جوانتر له شاره ستانيه كان له م
 مانايه حالى ده بن و كاريان تى ده كا!

ئه مجار پاش رونكرده وه ي دروستكردى ئاژه ل و نه سپو هيسترو
 گويدرژو سووده تايبه تى و گشتى به كانيان بۆ ئاده ميزاد، مه جاله كه به كراوه يى
 ده هيلىتموه له بهر ده م بيرو بۆچونى ئاده ميزاددا، بۆ ئه وه ي نه گهر له دوا رۆژدا
 ئاميرى ترى پيشكه وتوو هاتنه كايه وه بۆ حمل و نه قل و سوارىو جوانىو
 رازاندنه وه، عه قليان وه رى بگريو به لايانه وه ئاسايى بى، هه ميشه به چاوى
 كراوه و عه قلى كراوه وه هه ول به دن بۆ پيشكه وتن و سه ركه وتن و پشكنينى
 بونه وه رو سوود لى بينينى و ده فهرموى: ﴿وَيَخْلُقْ لَكُمْ مَالًا تَعْلَمُون﴾
 په روه ردگار بۆ ئيه دروست ده كا غه يرى ئه م ئاژه ل و باره به رو ولاغى
 سوارى يانه، ئاميرو هۆكارى گواستنه وه ي خوتان و كالاو به رو بو متان له قه تارو
 ئوتومويل و كه شتى و فپۆكه و ئه م جۆره شتانه، شتى واتان بۆ دروست ده كا،
 عه قل و دروستكردى ئاميرى واتان پى ده به خشى: كه ئيستا به خه ياليشتاندا
 نايه، قيرى دروستكردى شتى واتان ده كا كه ئيستا نايزان..

به لى په روه ردگار به م تايه ته عه قلى ئاده ميزاد ده كاته وه، ته سه ورو
 بيريان به رفراوان ده كا، وايان لى ده كا بير لمييشكه وتن بكه نه وه، پييان
 ده زانينى: كه له هه موو كات و شويني كدا جگه له و ديمه نه ي ده يبينن ديمه نى

تریش ههن، لهو نامیرانهی بهکاریان دههینن بۆ پیوستیاتی ژیانیان، نامیری پیشکهوتوتر ههن! بابیریان لی بکه نهوه، ههول بدهن بیان دۆزنهوه، دروستیان بکهن، پهروهردگار دهیهوی ههمیشه ئادهمیزاد ئاسوی فیکرو بۆچوونی بهرفراوان ببی، دهیهوی کاتیک ئهو نامیرانه بهدی هینران ئولفهتیا پیوه بگرن، بهکاریان پینن، بهسیحرو جادویان حیساب نهکهن، نهلین: باوک و بابیری ئیمه کمر باره بهریان بووه، سواری سۆپهرو مارسیدیس نابین، نهلین: خودا باسی ئهو چهند ئاژه لهی کردوه، ئهو باره بهره گیانله بهرانی بۆ دیاری کردوین، ئیتتر ئیمه هیچی تر بهکار ناهینن!

پیگومان ئیسلام بیرو باوه پیکری کراوه گونجاوه، له گهله هه موو ژیانیکی پیشکهوتوو تازه پیدا بوو، ههمیشه ئاماده باشی تیدایه بۆ پیشوازیکردن له هه موو روداو پیکری ژیان.

بۆیه قورشان هر له سهره تاوه زهین و دلهکان ئاماده دهکا بۆ پیشوازیکردن له هر نامیرو وه سیلهیهکی پیشکهوتوو تواناو دهسهلاتی ئادهمیزاد بهدی دههینن، زانست و زانیاری ئادهمیزاد پهی پی دها، رۆژگاری داهاتوو دهیانخاته رو!

پیگومان ئهمو هۆکاری حمل و نهقلی وا پیدا بووه، نامیری سواری جوانکردن و رازاندنهوهی وا پیدا بووه خه لکانی پیشوو ئادهمیزادی سهرده مهکانی رابوردو پهیبیان پی نهبردوه، به خه یالیشیاندا نه هاتوو، دیاره له داهاتووشدا هۆکاری ئاسانکردنی ژیان و نامیری گواستنوه و سواری وا پیدا دهبن ئادهمیزادهکانی ئهم سهرده مه نایزان!

ئهمجار و پرای ئهم گۆرانکاری و پیشکهوتنه له ژیاندا، له دروست کردنی نامیرو هۆکارهکانی دا، له دۆزینهوهی ریبازه جیا جیاکانی پیشکهوتن و گه شه پیدانی ژیاندا. ریگایهکی تری نه گۆر هیه، ریگایه که به در ژایی میژووی ئادهمیزاد، یهک ریگایه و نابی به زیاترو ناگۆری، ئهوش ریگایه بۆ

به خته وه رى، ريگايه كى راست و رهوان و بى چال و چۆلى به، بى كه ندو له ندو
 قۆرت و پيچه، نه و يش ريگايه بۆ لاي خوداي مه زن! ريگاي تريس هه ن به لام
 ريپازى گومرپاي و سه رلى شيوانن، ريگايه كن ناده ميزاد ناگيه نه نه مه به ست،
 په ره ردگار ريگاي راست و رهوانى بۆ لاي خۆى رون كردۆته وه، به هۆى نيگا و
 سه روش بۆ پيغه مبه ران راست و حه قيه تى نه و ريپازه ي شى كردۆته وه.
 ده فهرموى: ﴿وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ﴾ په ره ردگار به فه ضلو كه ره مى خۆى
 ريگاي راست و په يوه ست به خيرو خۆشى به خته وه رى هه رد و جيهانه وه ي رون
 كردۆته وه. به لگه ي جۆرا و جۆرى له بو نه وه ردا له سه ر نمايش كردون، نامه ي
 ناسمانى له و باره وه و بۆ نه مه به ست نه نارد و نه خوارى، پيغه مبه رانى ره وانه
 كردون بۆ دۆزينه وه ي ريگاي راست و په يره و كردنى ناسينى ريگا ناراسته كان و
 خۆ دوور خسته نه وه لييان! وه كه وه له شوئيكي تر دا ده فهرموى: ﴿وَأَنْ هَذَا
 صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ، وَلَا تَتَّبِعُوا السَّبِيلَ، فَتَفْرق بكم عَنْ
 سَبِيلِهِ﴾ الانعام/۱۵۳.

نه مجار په ره ردگار به نه ده كانى له په يره و كردنى ريگاي خوار و خيچ
 ترساند وه ده فهرموى: ﴿وَمِنْهَا جَائِرٌ﴾ ريگا هه يه ريگاي لارو ناراسته،
 ناده ميزاد به ره وه هه لدير ده با، له ريپازى حه ق دوورى ده خاته وه!

ريپازى راست و دروست نايينى ئيسلامى پيروزه، ريگا لارو خواره كان
 ريپازى نه شازى نايينه كانى تره كه به هاتنى ئيسلام سپاونه وه! چونكه نايينى
 ئيسلام نايينى يه كه تا په رستى و گونجاو له گه ل سه روشته، نايينى فيطه رت و
 خودا په سنده، نايينى هه لبارده و بى خه وشه، نايينى سه ر فرازى و نازادى
 به خته وه ريه! خودا بۆ خۆى پى رازيبه، ئيكه ل به سه روشتى ناده ميزادى
 كرد وه، وه كه وه له شوئيكي تر دا ده فهرموى: ﴿فَاقم وجهك للدين حنيفاً،
 فطرة الله التي فطر الناس عليها لا تبديل لخلق الله...﴾ الروم/۳۰.

هیدایه تدان به قودره تی خودایه ﴿وَلَوْ شَاءَ لَهَذَا كُمْ أَجْمَعِينَ﴾ نه گمر خودا بیویستایه هه مووتانی هیدایه ت ده دا، به لام نهو ویسته تی نه بوه. به لکو ویستی وابوه ناده میزاد وا دروست بکا: ناماده باشی هیدایه ت و وه رگرتن و گومر ابوونی تیدابی، توانای نهو هی داوه تی بتوانی ریگای هیدایه ت یان گومر ابوون هه لپژیری، جا هی وایان هیه ریگای راست و خودا په سند ده گرتیه بهر، هی واشیان هیه ریگای چموت ده گرتیه بهر، همدوو کیشیان له چوارچیوهی ویستی خودادا کاره کانیان نه نجام ده دن!

تیبینی یه کی گشتی:

نایه تکان بهروونی نهو ده گه یهنن که نهو نامازه ژیریار کراوانه تی نهو سوود و گرنگی زورو هه مه چه شنه یان هیه، سوودی جهسته ییان لی ده بینن؛ به خواردنی گوشته که یان، سوودی بهروبو میان به شیرو پیچویانه وه، که لکی کولک و خوری و موو مهره زو پیست و بهر گنیا، سوودی سوار بوون و شتومه ک پی گواستنه و یان له ولاتی که وه بو ولاتی کی تر، سوودی زهوی پی کیلان و گه لی شتی تریش، که وابو پیویسته ناده میزاد سوپاسی نه هه موو نیعمه تانه بکا، له بهرام بهریان دا عیباده تی خودا بکا نه ک سپله یی بکا.

نهو هه ده گه یهنن: که ره وایه نهو ولاخانه به کار به یئرن بو سواری و شت و مه ک گواستنه وه، به لام به نه ندازه تی توانای خویان و نابی زیاد له توانایان باریان لی بندری، زیاد له قوناغی ناسایی و موعتاد ریگه یان پی ببرد ری. نابی زیاد له حد په له یان لی بکری بو رویشتن. بیگومان پیغه مبهر ﷺ فهرمانی پی کردوین که له به کار هیئانیان دا هیئدی و هیمن سین، خوراک و ئاری خواردنه و یان بو دابین بکه ین.

ئیمامی موسلیم له نه بو هور په وه فهرموده یه ک ده گیریتیه وه ده لی: پیغه مبهر ﷺ فهرمودی: (اذا سافرتم فی الخصب، فاعطوا الابل حظها من الأرض، وادا سافرتم فی السنة فبادروا بها نقیها).

ههروه‌ها گیانله‌بهره‌کانی تر، نه‌وانه‌ی خودای مه‌زن بۆ به‌رژه‌وه‌ندی ئیمه‌ی
ئاده‌میزاد دروستی کردوون! وه‌کوو: نه‌سپ و ئیسترو گویدرئیز، نه‌مه‌ش
به‌لگه‌یه‌کی تره له‌سه‌ر تواناو ده‌سه‌لاتی په‌روه‌ردگارو زی‌ده فه‌ضل و که‌ره‌می
خۆیه‌تی بۆ به‌نده‌کانی.

بۆیه زانا‌یان فه‌رمو‌یانه: په‌روه‌ردگار نه‌م نا‌ژه‌و ولا‌خانه‌ی کردۆته ملک‌ی
ئیمه‌و بۆی رام کردوین و سوود لی وه‌رگرتیان‌ی بۆ حه‌لال کردوین، هه‌ر
نا‌ژه‌لێک‌یش ئاده‌میزاد به‌توانی بیکاته ملک‌ی خۆی ده‌توانی به‌کرتی بدا.

ئیمام نه‌بو حه‌نیفه‌و ئیمام مالیک‌و هی تریش، ئایه‌تی ﴿وَالْخَيْلِ
وَالْبِغَالِ وَالْحَمِيرِ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً﴾ بیان کردوه به‌به‌لگه له‌سه‌ر نه‌وه: که گۆشتی
نه‌سپ و هیسترو گویدرئیز ناخوړی و خواردنی حه‌رامه، چونکه په‌روه‌ردگار بۆ
نه‌مانه ده‌فه‌رموئ: بۆ سواری و بۆ جوانی. نافه‌رموئ: بۆ خواردن. به‌لام بۆ
نا‌ژه‌و فه‌رموئ: ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ خواردنی گۆشتی خوشترو ره‌شه‌ولاخو
مه‌رو بزنی به‌هۆی سه‌ربپینی شه‌رعی به‌وه بۆ حه‌لال کردوین.

نه‌وه‌ی پشتگیری نه‌م رایه ده‌کا فه‌رمووده‌یه‌که: نه‌حه‌مه‌دو نه‌بو داوودو
نه‌سائی و دارقوطني و هی تریش ریوايه‌تیان کردوه له‌خالی‌دی کسپ و ده‌لیده‌وه:
ده‌لی پیغه‌مه‌بری خودا رۆژی خه‌یبه‌ر جله‌وگیری لی کردین له‌خواردنی گۆشتی
نه‌سپ و ئیسترو گویدرئیزو هه‌موو درنده‌یه‌کی خاوه‌ن که‌لبه‌و هه‌موو
بالنده‌یه‌کی چنگدار.

ئیمامی قورطوبی (که بۆخۆی مالیکی مه‌ذهبه‌) ده‌فه‌رموئ: قسه‌ی
راست و حه‌ق و به‌جی نه‌وه‌یه: که گۆشتی نه‌سپ ده‌خوړی و ئایه‌ت و حه‌دیشه‌کان
نابنه به‌لگه‌ی حه‌رام‌بوونی گۆشتی نه‌سپ: یه‌که‌م ئایه‌ته‌که: که به‌لگه‌ی نه‌وه‌ی
تیدا بێ، ده‌بی به‌لگه‌ی حه‌رامی گۆشتی گویدرئیزیشی تیدا بێ، ده‌ی خۆ
سوره‌ته‌که مه‌ککيه، کهوابی چ پێویستی به‌ک هه‌یه بۆ تازه کردنه‌وه‌ی حه‌رامی
گۆشتی گویدرئیز له‌سالی خه‌یبه‌ردا.

سهرباری شهوش، لهفهرموودهی پیغهمبهردا هاتووه: که خواردنی گوشتی نهسپ حهلاله.

ئیجماعی موسولمانان لهسهر شهوش بهستراره: که گوشتی نهسپ دهخوری لهفهرموودهی پیغهمبهردا شهوش چهسپاوه.

ئیمامی موسلیم لهجابیرهوه فهرموودهیهکی ریوایهت کردوه. دهلی: (نهی رسول الله یوم خیر عن لحوم الأهلیة، واذن فی لحوم الخیل).

نهسانی لهجابیرهوه ریوایهت دهکا دهلی: پیغهمبهردا ﷺ روژی خهیمهر گوشتی نهسپی دهرخوارد داین، نههی لی کردین لهخواردنی گوشتی گویدریژ. (۳)

چهند بهلگهیهکی تر بو چهسپاندنی

ئولووهیهتو تاکوتهنهایی خودا

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ

شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾ يُنْبِتُ لَكُمْ

بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ

الشَّجَرَةِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَفْكُرُونَ ﴿١١﴾

وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومُ

مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِ رَبِّكَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

﴿۱۲﴾ وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْلِفًا لَّوْنَهُ إِلَّا فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿۱۳﴾ وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاجِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱۴﴾ وَالْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوْسًا أَنْ تَعِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَزًا وَسِيلًا لِّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۱۵﴾ وَعَلَّمَتِ بِالْأَنْجَمِ هُمْ يَهْتَدُونَ

﴿۱۶﴾

نهم نایه تانه تهواوکه ری به لگه کانی ترن: که له وه پیش بو چه سپاندنی هه بوونی په روه ردگارو تاکو تنه های زاتی پاکی هیترابوون، لیته دا باسی به دیهینانی روه کئو سروشته کانی ده کا، باسی چوار عونصوره سه ره کییه پیوسته کانی ژیان ده کا: که بریتین له (ئاوو گل و ناگرو ههوا).

باسی هه لیسورانی بوونه وه ده کا، باسی ده ریاو کیوو که ژ، باسی بارینی باران و کاریگه ری له سه ر ژیان ... ته مانه هه موو ده کاته به لگه له سه ر خودایه تی خوئی!

ده هه رموی: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ﴾ تهو خودایه ی ئاسمانه کان و زهوی ئاده میزادو ئاژه لو ولاخی سواری و گیانله به ری تری دروست کردوه هه ر تهو خودایه یه: که

نهمه ناٹارو دروستکراوی بن، نابی و ناگونجی خودایه کی ترهه بی لهو بجی لهزات و صیفات دا. چ جایی له تایبه تمندی ترین صیفات دا که ٹولو هییه ته! شاعیری کی عه رب لهم باره وه ده لی:

تأمل فی ریاض السورد وانظر	عیون من لجین شاخصات
على قُضِب الزبرجد شاهدات	الى آثار ما صنع الملیک
على اهدابها ذهب سبیک	بأن الله لیس له شریک

نمونه ی نهم نایه ته ی ئیره نایه تی کی تره: که ده فهرموی: ﴿امن خلق السموات والارض، وانزل لكم من السماء ماءً فانبتنا به حدائق ذات بهجة، ماكان لكم ان تُنبِتوا شجرها؟ الله مع الله؟ بل هم قوم يعدلون﴾ النمل/۶۰.

نهمجار پهروه ردگار نیشانه گوره کانی بوونه وه راده نوینی منه تی خوی به سهر بنده کانی دا ده کاو ده فهرموی: ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنَّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِ﴾ به شیکه له نیعمه تی خودا به سهر ئیوه دا وپرای نیعمه ته کانی تری که شهوو روژی بو ئیوه رام کرده، به شوین یه کتردا دین و ده چن، بو شهوی شهو بکه نه کاتی نوستن و پشودان، به روژیش هه ولی دابینکردنی بژیوو به ده ستهینانی بهرژه وه ندیه کانتان بدهن، خورو مانگی بو رام کردوون، به شوین یه کتردا دین و ده روژن بو شهوی روناکی و گهرمی بدهن بهزهوی، ئیوه دارو درهخت و گرو گیانله بهرانی تر که لکیان لی وهریگرن، گه شهیان پی بکهن، بهروبو میان هه لپیچن و پی ی بگه یه نن، ژماره ی روژو مانگو سال بزائن، ناسمان پرازی نیته وه به نه ستیره چه سپاوو گه روکه کان نوورو روناکی خویان ببه خشن به ناده میزاد له تاریکی شهودا بیانکاته نیشانه ی ریگاوبانی له ده ریو سارادا. هه موو نهم خورو مانگو نه ستیرانه له جه مسهری خویان دا دین و ده چن به گویره ی یاساو نیظامی کی وردو جمو جولیکی

﴿وَبِالنَّحْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ﴾ ههروه‌ها په‌روه‌ردگار نه‌ستیره‌ی کردوون به‌نیشانه‌ی بۆ ریگه‌و بان، ریبوار به‌هویانه‌وه ری دهرده‌کا، ههروه‌ها نیشانه‌و دیارده‌ن بۆ وه‌زی کشت‌و کال، بۆ گرد‌کردنه‌وه‌ی به‌روبووم و تاقه‌ت‌کردنی ژبواری ناده‌میزادو باقی گیانله‌به‌ران، به‌هۆی دهرکه‌وتنی هه‌ندئ نه‌ستیره‌وه یان به‌هۆی ناوابوونیا‌نه‌وه، یان به‌هۆی دهرکه‌وتنیان له‌ناسمان‌دا به‌شیوه‌یه‌کی تایبه‌تی ناده‌میزاد ریو شوینی کاره‌کانیان ده‌زانن، گۆپانی وه‌رزه‌کانی سالیان بۆ ناشکرا ده‌بی.

قه‌تاده ده‌فرموی: په‌روه‌ردگار نه‌ستیره‌کانی بۆ سی مه‌به‌ست دروست کردون، بۆ نه‌وه‌ی بینه‌هۆی رازاندنه‌وه‌ی ناسمان، بینه‌نیشانه‌ی بۆ ریگاو بان، شه‌یاتینی‌یان پی ره‌جم بکریو بره‌تیندرین، هه‌ر که‌سی له‌م سی مه‌به‌سته زیاتر بلی: له‌خۆوه به‌هه‌وانته قسه ده‌کا.

شته تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی ئوله‌ییته: به‌دییه‌نان، زانینی هه‌موو په‌نامه‌کی و ناشکرایه‌کو زیندویی هه‌میشه‌یی

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تَعْلَنُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ إِلَهُكُمُ إِلَهٌُ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ

﴿۲۲﴾ لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ

﴿۲۳﴾ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ

دوای نهوهی له نایه ته کانی پېشوودا به لگه و نیشانه ی جوړاو جوړی رانواندن له سهر هه بوونی خودایه کی به تواناو داناو زانا، هه ندی نېعمه تی په روه ردگاری به سهر به نده کانی دا باس کردن، نه مجار لیږده دا تایه تمه ندی ټولو هییه ت راده نوینی: که بریتین: له به دیه ینان و دستر په نگینی له دروست کردن دا، زانینی شتی په نامه کی و ناشکرا، ژبانی نه به دی که نه م صیفا ته تایه تییه سهره کیانه به لگه ن له سهر نه وه: که عیباده ت و پرستش هر شایانی نه و په روه ردگار هیه، جگه له و خاوه ن نېعمه ته مه زانه که سی تر شیاوی به ندایه تی بو کردن نیه.

نه مجار باسی نه وه ده کا: که هو ی هاوه لدانان بو خدا دل په قی و نه زانی و گومرایی به، له هه موانیش گومر اتر پرستنی نه و بت و صده نه مه بی گیان و بی هه ستانه یه: که به دهستی خو یان ده یانتاشن و به ندایه تی یان بو ده که ن.

له وه پیش نایاتی خه لق و نایاتی نېعمه تی رانواندن، نایاتی ته دبیر و به پړوه بردن و هه لسوړاندنی بوونه وه ری نمایش کردن، نه مه ش بو نه وه ی بیان کاته به لگه له سهر تاک و ته نیایی خوداو پاک و مونه ززه هی له هاوه ل و مندال و خیزان و یار مه تیده را!

جا که دل و دهروونه کان ناماده بوون بو ثیعتیراف و دان پیانان فهرمووی: ﴿أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ؟﴾ نایا که سی که بتوانی نه و هه موو شتانه ی باسکران به دی بینی، نه و هه موو ته صه روفاته سه رنج راکیشانه بکا؟ نایا خودایه ک که بو خوی په روه ردگاری بوونه وه ره راگرو هه لسوړینه رو به پړوه به ره و هه کوو شتی که وایه: که هیچ کاریکی پی نه کری و توانای دروستکردنی هیچ شتیکی نه بی؟

﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ؟﴾ نایا ئیوه هیشتا بیر ناکه نه وه هه ولی ئه وه ناده ن راست و ناراست لیک جیا بکه نه وه؟ خو بهس پئوستیتان به بیر کردنه وه هیه، شته که نه وه نده رون و ناشکرایه ته نیا بیر کردنه وه ی گهره که!

ئه مجار سه ره نجی به نده کانی راده کیشی بو گهره یی خو ی و زوری نیعمه ته کانی به سه ریان دا، ده فهرموی: ﴿وَأَنْ تَعْدُوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصَوْهَا﴾ نه گهر بتانه وی نیعمه ته کانی په روه ردگار بژمیرن و کۆنترۆلیان بکه ن، ناتوانن سه رژمیران بکه ن، چونکه نیعمه ته کانی خودا زۆرو هه مه جوړن، ئاده میزاد ناتوانی کۆنترۆلیان بکا. ئیوه ناتوانن نیعمه ته کان بژمیرن چ جایی سوپاسی پئوست له سه ر نه و نیعمه تانه بکه ن، زوریه ی نیعمه ته کان ئاده میزاد بو خو ی هه ستیان پی ناکا، مه گهر کاتی که نیعمه ته که ی له کیس ده چی، هه ر له پیکهاته ی جهسته ی ئاده میزاد خو ی دا، نه وه نده نیعمه ت هه ن: که ناتوانن سه رژمیران بکه ن؛ له شی ساغو و روخساری جوان، چاوو گو ی چکه و لووت و جه رگو و سی و گورچیله... هتد. ته نانه ت وه کوو سه عدی شیرازی ده فهرموی: هه ر هه ناسه یه ک که هه لی ده کیشی و دهیده یته وه، دوو نیعمه ته و پئوستی به دوو شوکر هیه، چونکه هه ناسه هه لمژینه که ده بیته هوی درێژ هه دان به زیان و، هه ناسه دانه وه که ده بیته هوی راحه تی جان!!

﴿إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ﴾ بیگومان په روه ردگار لیخو شبوونی زۆره بو ئیوه، چاوپوشتیان لی ده کا، له وه ی: که به نه ندازه ی نیعمه ته کانی داوای شوکرو سوپاستان لی ناکا، نه گهر داوای لی بکردنایه بۆتان نه نجام نه ده درا، نه و کاته شیای سزا ده بوون، ﴿رَحِيمٌ﴾ به ره حم و به زه یی سه بۆتان، که واکه مته ر خه میتانی داپو شیوه، هه رچه نده شیای نه وه ن نیعمه ته کانی خو ی تان لی قه ده غه بکا، که چی نه و هه موو نیعمه ت و به خششه ی به سه ردا رشتوون، وێرای نه و هه موو تاوان و جه ریمانیه ی نه نجامیان ده دن، که له هه موانیان

تاوانتریه کسانیه خستنه له‌نیوان خالیق و مه‌خلووقدا، هاوه‌لدانان بۆ خودا له‌زات و له‌صیفاتدا.

هه‌ندی له‌زانایانی ته‌ندروستی و توویانه: هه‌ر به‌شیکی له‌جه‌سته‌ی ناده‌میزاد که ئازاریکی تووش ده‌بی، هه‌رچی خۆشی و له‌زه‌تی دنیا هه‌یه لی‌تی تیکی ده‌چی، ئاواته‌خوازی نه‌وه‌یه: هه‌رچی دنیا هه‌یه ملکی نه‌و بی و خه‌رجی بکا له‌پیناو لاچوونی نه‌و نازاره له‌سه‌ری!

ده‌ی په‌روه‌ردگار به‌قودره‌ت و دانایی و زانایی خۆی جه‌سته‌ی ناده‌میزادی به‌و ریکی و پیکیه پیکه‌وه گونجاندوه، که ناده‌میزاد که بۆ خۆی ناگای لی نه‌و پی‌ی نازانی! ده‌ی چۆن ناده‌میزاد ده‌توانی نيعمه‌ته‌کانی خودا: که به‌سه‌ریه‌وه‌ن بیانژمی‌ری؟ یان بتوانی له‌به‌رامبه‌ر نه‌و نيعمه‌تانه سوپاسی پیویست بۆ خودا نه‌نجام بدا؟؟

نه‌مجار پاش نه‌وه‌ی عیباده‌تکردنی ناده‌میزادی بۆ بت و صه‌نه‌مه‌کان پووچه‌ل کرده‌وه: له‌م روه‌وه: که نه‌و بت و صه‌نه‌مانه ده‌سه‌لاتی به‌دییه‌نان و نيعمه‌ت به‌خشینیان نیه، له‌رویه‌کی تریشه‌وه عیباده‌ت بۆ کردنیان به‌تال ده‌کاته‌وه، نه‌وه‌یش نه‌وه‌یه: په‌رستراو (خودا) ده‌بی زاناو ناگادار بی به‌سه‌ر هه‌موو شتیکی نه‌ینی و په‌نامه‌کی دا، ده‌ی نه‌م بت و صه‌نه‌مانه هیچ زانیاری هه‌ست و شعوریکیان نیه، که وابی چۆن به‌که‌لکی خودایه‌تی دین؟! ده‌فه‌رموی: ﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّوْنَ وَمَا تُعْلِنُوْنَ﴾ په‌روه‌ردگار ده‌زانی چیتان له‌دل‌دایه‌و چۆنی ده‌شارنه‌وه له‌کی‌ی ده‌شارنه‌وه، هه‌روه‌ها ده‌زانی به‌زمان چی ده‌لین و به‌نه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌تان چی نه‌نجام ده‌دن، هه‌مووتان له‌سه‌ر ده‌بژیری! رۆژی قیامه‌ت پاداش و سزاتان ده‌داته‌وه، چاکه به‌چاکه و خراپه به‌خراپه، له‌هه‌موو کردارو گوشتاریکتان پرسیارتان لی ده‌کا، پرسیارتان لی ده‌کا ده‌بارهی سوپاسگوزاریتان به‌رامبه‌ر نه‌و نيعمه‌تانه‌ی به‌سه‌ری دا رشتوون، نه‌و نيعمه‌تانه‌ی پیتان زانیون و نه‌وانه‌ی پیتان نه‌زانیون!

نه مجار پهروه دگار وه صفی نه بتانه به شیوه یه ک ده کا که له نه هلیه تی
عبادهت بو کردن روتیان بکار شیایو نه وه نه بن بکرنه هاوه لی خوداو
په رستشيان بو بکری! ده فرموی:

۱- ﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ﴾ نهو بتو صه نه مانه ی
نیوه له جیاتی خودا ده یانپه رستن ناتوانن هیچ دروست بکن به لکو بو خزیا
دروستکراون وه کوو له شوینیکی تردا ده فرموی: ﴿اتعبدون ما تحتون؟ والله
خلقکم وما تعملون﴾ الصافات/ ۹۵-۹۶.

۲- ﴿أَمْ أَمَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ﴾ نهو بتانه قه باره یه کی بی گیانن، بی هستو
بی شعورن، نابینن، بی عقل و نه فامن، هیچ سودیکیان لی نابینن!
له داهاتووش دا گیانیان به بهردا ناکری. به لام پهروه دگار خودایه کی زاناو داناو
به دیه پنهرو زیندووی هه میشه زیندوه، قهت مردنی به سهردا نایه!
به پیچه وانیه بتو صه نه مه کانی نیوه: که هه میشه بی گیانن و قهت
زیندووییان به سهردا نایه!

۳- ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾ نهو بتانه نازانن که ی
عیباده تکه ره کانیان زیندو ده کړینه وه، نازانن که ی قیامت راده بی؟ ده ی چو ن نیوه
به هیوای نه وهن شفاعه تان بو بکن، سودو خیرتان لیان ده ست بکه وی؟

نه وه ی خیر لی ده ستکه وتنی لی چاوپروان ده کړی، که سیکه هه موو
شتیک ده زانیو به دیه پنهرو هه موو شتیکه، نهویش پهروه دگاری بوونه وه ره!
که سیکه شیایو خودایه تییه بزانی قیامت که ی راده بی، زیندو بوونه وه
چ کات ده بی. نهو خودا دروزنانه ی نازانن که ی عیباده تکه ره کانیان زیندو
ده کړینه وه شیایو خودایه تی نین، به لکوو نه وانه گالته ی گالته چیانن، نه گینا
به دیه پنهرو مه خلوقاتی خو ی زیندو ده کاته وه ده زانی که ی زیندویان ده کاته وه.
نه مه ناماژیه که زیندو بوونه وه په یوه ندی به ته کلیفه وه هیه بو پاداش و
سزا وه رگرنه وه چاکه به چاکه خراپه به خراپه! ههروه ها زانینی کاتی هاتنی

روژی قیامت تایبه تمهندی خودایه تییه، لهه مان کاتدا گالته کردنه به موشریکه کان که فام ناکه نه وه و تی نافرکن فرهقی راست و ناراست ناکه! نه مجار که قه لا کونی بتپه رستی روخاندو بتپه رستی به کاریکی نه فامانه له قه لم دا، مه بهستی سهره کی درکاندو فره مووی: ﴿إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ نهی خه لکینه خودای به حق و راستی ئیوه ته نیا خودایه که، جگه له نه و خودای تر نین، ههر نه و خودایه شیایو په رستش و عیبادهت بو کردن و به ندایه تی بو کردنه، ههر نه و حقه و شیایو خودایه تی به!

﴿قَالِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ ثـوانـی برـویان بـم حـقیقـه تـه نیـه ،
قیامت به درو دـه زانـن ، ثـینـکـاری زینـدوبـونـه و دـه کـنـن ، برـویان بـه یـه کـتـابـه رـسـتی
نیـه ، دلیان ثـینـکـاری تـاکـو تـه نـهـایی خـودا دـه کـا ، لـه نـاسـتی حـمـقـدا لـوتـبـه رـزـو
خـوبـه زلـزان و سـه رـه قـن ، دان بـه تـاکـو تـه نـهـایی خـودا نـائـین ، ثـارـه زویان
لـه بـه دـسـتـه یـنـانی ثـواب نیـه ، لـه سـزای دـۆزـخ نـاتـرسـن ، پـیـان ناخـۆشـه پـیـغـه مـبـه ر
بانگـه وازی بـۆ یـه کـتـابـه رـسـتی دـه کـا ، هـر کـه گوئیـان لـه بانگـه وازی یـه کـتـابـه رـسـتی
دـه بـی دلیان تـه نـگ دـه بـی تـه نـگـه تاو دـه بـن ، وـه کـو لـه نـایـه تیـکی تـردا دـه فـه رـمـوی :
﴿اجْعَلِ الْاِلَهَةَ الْهَآ وَاحِدًا ، اِنْ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ﴾ ص/ ۵ . یان دـه فـه رـمـوی :
﴿وَإِذَا ذَكَرَ اللّٰهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوْبُ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْآخِرَةِ ، وَإِذَا ذَكَرَ
الَّذِيْنَ مِنْ دُونِهِ اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُوْنَ﴾ الزمر/ ۲۵ .

نه مجار په روهردگار هره پشه‌ی توند ناراسته‌ی موشريکه‌کان ده‌کاو ده‌فرموي: ﴿لَا جُرْمَ اَنْ اَللّٰهُ يَعْلَمَ مَا يَسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ﴾ گومانی تيدا نيهو شتيکی حه‌ق و راسته: که خودای تو ده‌زانی نهو موشريکانه له‌دليان‌دا چ حه‌شار ده‌ده‌ن و چ ناشکرا ده‌که‌ن، ناگاداره به‌سوربوونیان له‌سه‌ر کوفرو بي‌دینی و پړاو پر تو‌له‌يان لی ده‌ستینی ﴿اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ﴾ بي‌گومان په‌روهردگار خویه‌زلزان و لوتبه‌رزه موشريکه‌کانی خوش‌ناوین، به‌لکوو هيچ خویه‌زلزانیکی خوش‌ناویو تو‌له‌ی لوتبه‌رزیو خویه‌زلزانیان لی ده‌ستینی!

نیمامی موسلیم و نه بو داودو تیرمیذیو نیبنو ماجه له نیبنو
مه سعووده وه ریوایه ده کهن: ده لئی پیغه مبه ر ﷺ فرمویه تی: (لایدخل
الجنة من كان في قلبه مثقال ذرة من كبر، ولا يدخل النار من كان في
قلبه مثقال ذرة من ايمان) پیاوئک وتی: نهی پیغه مبه ری خودا پیاو پیی
خوشه کراسه که ی پاکو خاوئین، پیلاوه کانی جوانو چاک بن، نه وه ش
به لوتبه رزی حسیبه؟! پیغه مبه ر ﷺ فرموی: (ان الله جميل يحب الجمال،
الكبر من بطن الحق، وغمط الناس).

له فرموده یه کی تری راستدا هاتوه: پیغه مبه ر ﷺ فرمویه تی (ان
المتكبرين امثال الذر يوم القيامة تطوهم الناس بأقدامهم
لتكبرهم) خودایه! له ته که ببورو خوبه زلزانیی بمانپاریزه!!!

ده وشتی خوبه زلزانان، نینکاری کردنی موشریکه کان بو نیگاو
پیغه مبه ری تی، سزای هه لوئسته کانیان

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَآذَا أُنزِلَ رَبُّكُمْ
قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا
سَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٢٥﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَاتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ
مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِ الَّذِينَ
 كُنْتُمْ تُشْفِقُونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ
 الْيَوْمَ وَالسَّوَاءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ
 ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَىٰ إِنَّ
 اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ
 خَالِدِينَ فِيهَا فَلَيْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾

دوای نهو دی په روه ردگار به لگه یی په کتاپه رستی راواندن، بته پرستی پوچه ل
 کرده وه، به شوین نه وه شوبه وه ره خنه یی نه وانه دینیی که پروایان
 به پیغه مبه رایه تی نیه، په کیچیش لهو شوبه وه ره خنانه ره خنه گرته له قورثان:
 نه و قورثانه یی: که حه زره تی موحه ممه ده یکاته به لگه له سهر راستی
 پیغه مبه ریتی خوی. نیتر په روه ردگار له دونیادا ده یانفه ویتنی و له قیامه تیش دا
 سزای به تیشی بو ناماده کردوون:

ده فهرموی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أُنْزِلَ رَبُّكُمْ قَالُوا أُسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾
 نه گهر بهو خویه زلزان و لوتبه رزانه یی پروایان به هاتنی روژی قیامه ت نیه و هاو له
 بو خودا داده نین، نه گهر پییان بگوتری: نه وه خودای نیوه چی ناردو ته خواری،
 خو یان له و لامدانه وه هه له ده که ن و ده لئین: کوا؟ خودا هیچی نه ناردو ته خواری،
 تم که لامه یی به سهرمان دا ده خویند ریتنه وه نه فسانه و چیرو ک و سهرگورشته یی
 درویننه و پروپو و چی پیشینه کانه، له و داستان و چیرو که خه یالپلا وانه وه
 وهرگیراوه و موحه ممه ئیدیعای نه وه ده کا: که له خودا وه بو نیردراوه و
 نیگا و سروشه! وه کوو له شوینییکی تردا ده فهرموی: ﴿وَقَالُوا: أُسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾

اكتتبها، فهي تملی علیه بكرة واصيلاً الفرقان/۵. پرسیار که ده گونجی
 یه کیك بی له موسولمانان، یان هه ندی له موشریکه کان به گالته وه پرسیار
 له هه ندیکیان ده کهن. یان نه ضری کوری حارث بی، یان نه و تاقم و گرو هانه بن
 که ریگاکانی ده ورو بهری مه که هیان ده گرتن به (مقتسمون) ناویان ده رکردوه،
 شاندى حاجیه کانیان هه لده نا: که په یوه ندی نه کهن به پیغه مبه ره وه، جا نه و
 وه فدانه له م گرو هانه یان ده پرسى ده رباره ی هاتنه خواره وه ی نیگا بو سهر
 پیغه مبه ر ﷺ نه وانیش ده یانگوت: نیگا نیه، نه فسانه ی پیشینه
 ده یخوینیته وه ده لئ: نه مه که لامی خودایه!! نه مه ده رباره ی قورئان،
 ده رباره ی خودی پیغه مبه ر خویشی چهند بوختانیان به ده مه وه هه لبه ستبوو:
 ده میك ده یانگوت شاعیره، کاتیکیش ده یانگوت: کاهین و فالگروهیه،
 چه لیکیش به شیت و نه فامیان له قه لهم ده دا، پاشان هه موویان هاتنه سهر
 قسه ی وه لیدی کوری موغه یه ری مه خزومی ریس سپی و پیاو ماقولیان، که
 له نه نجامی بیر کردنه وه ی نه فامانه ی خو ی هاته سهر نه وه که قورئان
 سیحریکی کاریگه ربی، وه کوو له شوینیکی تر دا قورئان بزمان ده گیریته وه
 ده فرموی: ﴿انه فکر و قدر، فقتل کیف قدر، ثم قتل کیف قدر، ثم نظر، ثم عبس
 وبسر، ثم ادبر واستکبر، فقال: ان هذا الا سحر یؤثر﴾ المدثر/۱۸-۲۴.

هه موویان رایه که ی وه لیدیان قبول کردو بلا وه یان لی کرد! له راستی دا
 نه و کافره بی هه ست و شعورانه نه م درۆ ده له سه و بوختانانه بویه
 هه لده بهستن ﴿لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمِمِّنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ
 يُضِلُّوهُمْ بغير علم﴾ تا له ئاکاما رۆزی قیامت تاوانی خو یان به ته واوی
 هه لبرگرن و بری له تاوانی نه وانیش: که گومرپایان ده کهن به نه ندازه ی
 گومرپا کردنه که یان تاوانی نه وانیش بخه نه سهر نه ستوی خو یان، گونا ه ی
 نه وانیه: که به نه زانی شوین نه مانه که و توون ده که ویته نه ستوی نه مانه.

تاوانی گومپایی خودی خویان نه‌وانه‌یش: که گومپایان ده‌کن له‌سه‌ریان
کۆده‌یتته‌وه.

رسته‌ی (بغیر علم) به‌لای زومه‌خشه‌رییه‌وه ده‌بیته حال له‌مه‌فعول. واته:
ئهو موشریکانه که‌سانیک گومرا ده‌که‌ن: که نازانن ئه‌وانه گومرا که‌رن پێیان
وابه: راست ده‌که‌ن و بۆ رێبازی راست هیدایه‌تیان ده‌ده‌ن!

به‌لای نیمامی رازییه‌وه حاله له‌فاعیل، واته: ئه‌و موشریکه قسه رو‌یشتوانه که‌سانی دیکه گومرا ده‌که‌ن، نازانن ده‌بنه موسته‌حقی چ سزایه‌کی به‌ئیش و ئازار له‌سه‌ر ئه‌و سه‌ر لی تی‌کدانه‌ی ئه‌نجامی ده‌ه‌ن! ئه‌گه‌ر بیانزانیایه شی‌اوی چ سزایه‌ک ده‌بن له‌سه‌ر ئه‌و گومرا کردنه‌یان، هه‌ر‌گیز کاری وایان نه‌ده‌کرد!

﴿أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ﴾ هۆشیار ببنهوه، زۆر ناپه‌سندو ناباره‌ئهو تاوانه‌ی
ئهووان پێکێشی لی ده‌کەو ئهو تاوانه‌ی ئهووان ده‌یخه‌نه‌ ئه‌ستۆی خۆیان!

ئىبنو ئەبى حاتم لە (السدی) یەوہ ریوایت دەکا دەئى: قورەيشیہ کان کۆبونەوہ و وتیان: مەحمەد پیاویکی زمان شیرین و لەخستەبەرە، قسە لەگەڵ ھەر کەسیکدا بکا ھەئى دەخەلەتینى، بزائن ھەول بەدەن چەند کەسیکی قسەزان و خانەدان بدۆزنەوہ بیان نێرنە سەر رینگاکانى مەککە بۆ چەند شەویک ھەر کەسیک لەدەرەوہی مەککە ھات بۆ لای موحەممەد بگێرپنەوہ. جا ھەرچەند کەسى گومراکەری زمانلووس دەچونە سەر رینگاکانى مەککەو ھەموو رینگاکانیان کۆنەرۆل دەکرد، ئەگەر یەکیک بەھاتایە بیویستایە پیغەمبەر ببینى، پیشى رینگایان پى دەگرت، جارێ پیش ھەموو شتییک خویان پى دەناساند، بنەچەو رەچەلەکی خۆی بۆ کابرای میوان شی دەکردەوہ و خۆی لى دەکردە پیاو ماقوولێ قوریش و ئەمجار دەیگوت: ئەگەر بۆیە ھاتووی دەربارەى موحەممەد زانیاریت دەس بکەوئ؟ ئەوہ با من راستیت پى بلیم: موحەممەد پیاویکی درۆزنە ھیچی راستى نیە، جگە لەبى عەقل و

تەفسیری رەوان

بهره‌لستکاری نایینی خودا په‌ندوهر بگرنو به‌خوتاندا بچنه‌وه، واز له‌سهرپېچی و سته‌مکاری بېنن! با ئیوه‌ش به‌ده‌ردی ئه‌وان نه‌چن!

چونکه ئه‌مه دیمه‌نیکه دووباره ده‌بیتوه له‌پیش قورپیش و له‌دوا قورپیشیش، بانگه‌وازی نایینی خوداش هه‌میشه به‌ره و پیش ده‌روا هه‌رچه‌نده کۆسپ و ته‌گهره‌شی بینه‌ پیش! هه‌ر کاتیکیش خودا بیه‌وی بهره‌لستکاران به‌ده‌ردی سته‌مکارانی رابوردو و ده‌با!

زوری‌ه‌ی رافه‌که‌رانی قورئان له‌سهرئوه‌ن: که مه‌به‌ست به‌فهرموده‌ی نایه‌ته‌که ﴿قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ...﴾ نه‌مرودی کورپ که‌نعانه، که له‌بابل باله‌خانه‌یه‌کی گه‌وره‌ی دروست کرد درێژی‌یه‌که‌ی پینچ هه‌زار زیراع بووه. خۆی به‌خودای سهرزه‌وی ده‌زانی و هه‌رگیز به‌خه‌یالیدا نه‌ده‌هات ئه‌و قه‌لا پته‌وه بروخی و بو‌خۆی و دارو ده‌سته‌ی بکه‌ونه ژێر دارو په‌ردوو‌یه‌وه!!

جا ئه‌مه سزای دونیایانه ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ﴾ پاشان روژی قیامه‌ت خودا ریسوایان ده‌کا، هه‌موو نه‌پینی و نیازو مه‌به‌ستی پیسیان ده‌خاته‌رو، به‌عه‌زایی دۆزه‌خ زه‌لیلیان ده‌کا، ﴿وَيَقُولُ أَإِنَّ شُرْكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقِقُونَ فِيهِمْ﴾ په‌روه‌ردگار به‌شیوه‌ی گالته‌پیکردن و بو‌ زیاتر سزادانیان پێیان ده‌فهرموی: کوان ئه‌وانه‌ی له‌دونیا‌دا پیتان و بوو هاوه‌ل و شه‌ریکی منن، بو‌ نایانه‌پینن بو‌ ئیره‌ بو‌ داوایان لی‌ ناکه‌ن ئه‌م‌پو به‌رگرتان لی‌ بکه‌ن و عه‌زابتان لی‌ دوور بخه‌نوه، خۆ ئیوه له‌دونیا‌دا عیباده‌تتان بو‌ ده‌کردن، کردبوتانن به‌گه‌وره‌و خۆشه‌ویستی خۆتان، کوان و له‌کوین ئه‌و خودا درۆزنانه‌ی کردبوتانن په‌رستراوی خۆتان و له‌پیناوایاندا درایه‌تی موسولمانانتان ده‌کردو کیشه‌و نیزاعتان له‌سهر ده‌کردن! ئاماده‌یان بکه‌ن بابتوانن ئاگری دۆزه‌ختان لی‌ دوور بخه‌نوه. ئیتیر کافره‌کان به‌خامۆشی و به‌شه‌رمه‌زاری بیده‌نگ ده‌که‌ون، هیچ ولامیکیان پی‌ نیه، حه‌ق و ناحه‌ق ده‌رکه‌وتوه، چی بلین: هیچ عوززو بیانویان نیه! ئیتیر له‌و کاته‌ بێ ده‌نگی و سامناکه‌دا ﴿قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ: إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ ئه‌وانه‌ی زانیاری و به‌لگه‌ی ته‌فسیری ره‌وان (۱۰۷)

یه کتابه رستیان پی دراوه: که پیغه مبهراو شوینکه وتوانیان له دونیادا، بانگه وازی نهو کافرانیهان ده کرد بو خوداپه رستی و نهوانیش گالته یان پی ده کردن، دینه قسهو ده لّین: بیگومان نه مپو ریسوایی و به دئه نجامی له سهر کافران به گشتی! مه بهستی پیغه مبهره کان بهم وتهیه زیده ریسوایه تی پی کردن و ناره حه تکر دنیانه! بیگومان که سیّک که فری دریته دوزه خوه نهوه نهو په ری ریسوا کردنه! وه کوو له شوینیکی تردا ده فرموی: ﴿رَبِّنا اِنک من تدخل النار فقد اخزیته﴾ آل عمران/۱۹۲.

نهو کافرانیهی موسته حقی نهو سزاو ریسوا کردنه ﴿الَّذِینَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِکَةُ ظَالِمِیْ اَنْفُسِهِمْ﴾ نهو کافران: که له سهر کوفر بهرده وام بوون تا کاتی مردن، که فرشته گیانیان ده کیشن نهوان کافرو بی پروان ستم له خودی خوین ده کمن، چونکه خوین ده کمنه شیایو عذابیه سهختی دوزه خ. به راستی نهوانه ستم مکارن: که ناوا خوین تووشی نهو عذابیه سهخته ده کمن!

جا که مردن یه خه یان پی ده گریو سزای دوزه خ ده بینن نهو کاته ژیان ده بنهوه ﴿فَالْقُوا السَّلَامَ مَا کُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ﴾ بهیده ست ده بن و گهر دنکه چی پیشان ده دن، ده لّین: سویند مان وا بی تیمه خراپه مان نه کرده، که سمان نه کرده به هاوه لی خودا.. وه کوو له شوینیکی تردا ده فرموی: ﴿والله ربنا ما کنا مشرکین﴾ الانعام/۲۳. نهوان درو له سهر خودا ده کمن، ده یانهوی بهو سویند خواردن و پارانه ویه خوین رزگار بکمن، به خه یالی خوین خوا هه لده خه لّین!! (خوایه تویه).

نه مجار پهروه رگار به دروین ده خاته وهو ده فرموی: ﴿یٰلِی اِنَّ اللهَ عَلِیْمٌ بِمَا کُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ﴾ به لی: نیوه گه ورتیه خراپه تان کرده، ناشیرینتر تاوانتان نه نجام داوه، خودا ناگادارو زانیه، که نیستا ینکاری کرده وه ناهه مواره کانتان بکمن، خودا له پاساوی کرده وه کانتان دا سزای عادلانه تان ده داته وه.

﴿فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فُلَيْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ﴾ برّونه ناو
 دۆزه‌خهوه، بچنه ناو (طبقات) چینه‌کانی دۆزه‌خهوه، جۆره‌ها سزای ناخۆش و
 به‌ئیش بچیژن، تۆله‌ی هاوه‌لدانان بۆ خوداو سته‌مکاری وهریگرنه‌وه، شه‌وه
 سزایه‌کی عادلانیه‌ی خودایه بۆ ئیوه له‌سه‌ر تاوانه جۆراو جۆره‌کانتان، بۆ هه‌تا
 هه‌تایه تییدا بمینه‌وه، خراپ جیگا و شوین هه‌وانه‌ویه‌که: که بۆ لوتبه‌رزو
 خۆیه‌زلزانان دانراوه؛ بۆ شه‌وانه‌ی لوتبه‌رزیمان نواند له‌ناست پیغه‌مبه‌ران،
 خۆیان له‌وه زلترزانی که شوین په‌یامی پیغه‌مبه‌ران بکه‌ون! بی‌زیان نه‌ده‌هات
 بلّین: (لا اله الا الله) وه‌کوو له‌شوینیکی تردا ده‌فرموی: ﴿انهم كانوا اذا قيل
 لهم لا اله الا الله يستكبرون﴾ الصافات/۳۵.

ره‌وستی ته‌قواکاران، نیمانی خودایه‌رستان

به سروش و نیگا و پاداشی شه‌وان

﴿وَقِيلَ

لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي
 هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ

﴿۳۰﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا

مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿۳۱﴾ الَّذِينَ نَوَقَّهُمْ

الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۳۲﴾

دوای ئەوێ پەرۆردگار حال و وهزعی ئەوانە ی رۆن کردەو: که پەيامی
خودا رەت دەکەنەو، پێغه مبه ران به درۆ دەخەنەو، دەلێن: موحەممەد ﷺ!
ئەفسانە ی کۆن دەنووسیتەو و بۆ خەڵکی دەگیریتەو و دەلێ: لەخوداوه بۆم
هاتووه.

نه مجار باسی نهو سزاو عه زابهی کرد: که تووشیان ده بی و ده خرینه ناو
دۆزه خه وه بۆ ههتا ههتایه تییدا ده میننه وه، نه مهش له پاسای کردارو
هه لۆسته سته مکاره کانیا ن دا.

ئەمجار بەشوئىن ئەو دەدا وەھفى موسوئلمانان دەکا؛ ئەو موسوئلمانانەى
 کە ئەگەر لىيان پرسیار بکړئ: پەروەردگار چى نازل کړو؟ دەئین خودا خیر و
 بەرەکتەى بۆ ناردوین، ئەمجار پاداش و نیعمەتى نەپرواوەى خۆى بۆ ئەو
 خودابەرستانە دیارى دەکاو دەفەرموئ:

﴿وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ؟﴾ گویا بهمانه‌ی خود پادشاه و
خویشاواران: هر چه خودای تیره چو نازل کرده؟ فرمان و نه‌هی و
ناموژگاریه‌کانی چون؟؟ ته‌شریع و یاسای گونجاوه به‌که‌لکی کاربیکردن دئ
یان نا؟ نه‌وا و لامیکی کورت و پوخت ده‌ده‌نه‌وه ﴿قَالُوا: خَيْرٌ﴾ ده‌لین: خودا
خیری بۆ ناردوین، به‌ره‌که‌ت و ره‌حه‌ته بۆ که‌سیک شوینی بکه‌وی و ئیمان
به‌بیغ‌ه‌مهر بینئ!!

ئەمجار ئەم خەيرو بەرەكەتە رون دەكەتەو دەفەر موی: ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ﴾ پاداشی باش و نیعمەت و بەخشش ھەییە بۆ ئەوانە ی لەم دۆنیایەدا چاکە کار و ئیماندار و خوداپەرستەن، پاداشی زۆر و پیرۆز بێ یار دارو ە بۆ ھەر کەسێ ی پڕوای بەتاک و تەنیایی خودا ھەبێ و شوێن پە یامی پێغەمبەر بکەوێ و بانگەوازی ئادەمیزادان بکا بۆ خودا پەرستی و کردەو ە ی چاک و بەسند؛ ئەو ە لای خودا پاداشی باشی بۆ ئامادە کراو ە لە پاساوی کردەو ە ی

چاکو پروادارییاندا له دونیادا... سهروه ریو سه رکه وتنو عیززه تو
شکومه نندیان پی ده به خشی!

﴿وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ﴾ بیگومان پاداشی روژی قیامه تیان زور باشترو
به نرختره، قیامه ت له دونیا باشتره، پاداشی قیامه ت له هی دونیا باشتره،
ژیانی قیامه ت خوشترو باشتره له ژبانی دونیا. وه کوو له نایه تیکی تردا
ده فهرموی: ﴿مَنْ عَمِلْ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ اُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ، فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً
طَيِّبَةً، وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ النحل/۹۷. یان
ده فهرموی: ﴿وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّكَ مِنَ الْاُولٰٓئِ﴾ الضحیٰ/۴. یان ده فهرموی:
﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَّابَقٰی﴾ الاعلیٰ/۱۷.

نه مجار پهروه ردگار پاداشی قیامه ت (که له پاداشی دونیایی به باشترو
دانا) ده فهرموی: باشترو خانوو نهو شوینی هوانه وهیه که جیگای خودا
په رستان و مالی خو پاریزانه له سزای خودا. نهو جیگا و شوین هوانه باشه یان
بریتییه له ﴿جَنَآتٍ عَذْنَ يُجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ﴾ چه ند باغو قه صرو
باله خانه یه ک تا بلئی جوان و خوشو دلگیرن، به ژیریان جوگهو جواری ناو
ده کشین و هنده ی تر جوانی و خوشی و رازاوه یی به باله خانه و باغه کان ده به خشن!
وه صفی جوانی و خوشی نهو به هه شته نه به زمان ده کریو نه به قه له م ده نووسری،
به راستی همر خودا ده زانی: چوئن و چه ند خوشن، همرچی به خه یالدا بیو
نه فسی ناده میزاد هه زی لی بی بی برانه وهو یاساغ کردن بویان ناماده یه.

﴿لَهُمْ فِيْهَا مَا يَشَاءُوْنَ﴾ هه یه له به هه شته دا بو نه وانه ی له دونیادا
چاکه کارو خاوه ن باوه رو کردار باشن، همرچی هه زیان لی بیو به خه یالیا ن دا بیو
وه کوو له نایه تیکی تردا ده فهرموی: ﴿وَفِيْهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْاَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُ
وَاَنْتُمْ فِيْهَا خَالِدُوْنَ﴾ الزخرف/۷۱.

میوه و میوه جاتی زورو زه به ننده، نه کو تایی دیو نه یاساغ ده کری. نه مه
پاداشی ته قوا کارو خودا په رستانه ﴿كَذٰلِكَ يَجْزِي اللّٰهُ الْمُتَّقِيْنَ﴾ وه کوو نهو

پاداشه پیروزو پاکو خاوینه، په‌روه‌ردگار پاداشی هم‌وو که‌سیک ده‌داته‌وه؛ که خاوه‌ن پروا بی‌و خو له‌بی فەرمانی خودا پیاریزی، کوفرو تاوانی نه‌بی، کرداری چاکو ره‌وشتی جوان بی.

نه‌مجار په‌روه‌ردگار حالو وه‌زعی خودا په‌رستان له‌کاتی سه‌ره‌مه‌رگدا رون ده‌کاته‌وه وه‌کوو چو‌ن له‌وه‌پیش حالو وه‌زعی کافره‌کانی به‌یان کرد. نه‌و ته‌قواکارانه: که نه‌وه پاداش و ناکامیانه ﴿الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمْ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ﴾ نه‌وانه‌ن: که فریشته گیانیان ده‌کیشن، پاکو خاوینه له‌پیسایی شیرکو و تاوان، په‌کتابه‌رست دل پر له‌نووری یمانن، جا بو دنیا بونیان له‌ناکام و پاداشیان فریشته‌کان ﴿يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾ پیان ده‌لین: سه‌لامی خوداتان له‌سه‌ر بی، ناشتی و نه‌زیه‌ت نه‌بینین بو نیویه له‌م رو به‌ولاوه ناخوشی نایه‌ته ریگاتان. ﴿ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ مزگینی بو نیوه به‌به‌ه‌شتیک ده‌چنه ناوی خودا بو نیوه‌ی داناوه به‌هوی شو کرده‌وه باشانه‌ی له‌ژیانی دنیا دا نه‌نجامتان داو!

(طیبین) وشه‌یه‌که: مانای باشی زوری له‌خو‌گرتوون، واته: به‌جی هینانی فەرمانی خودا و شوینکه‌وتنی په‌یامی پیغه‌مبه‌رو پابه‌ند بوون به‌نه‌هیه‌کانی شه‌ریعت و خو‌پاراستن له‌و شتانه‌ی جله‌و‌گیریان لی کراوه، خو نارایش دان به‌ره‌وشته جوان و په‌سنده‌کان و روکردنه خودا و پشت به‌ستن به‌زاتی پاکي، زیده ره‌وی نه‌کردن له‌دابین کردنی شه‌هوت و له‌ززه‌ته جه‌سته‌یی په‌کانداو زور شتی تریش له‌م ره‌وشته جوانانه له‌خو‌گرتوون! بو‌یه فریشته له‌کاتی گیان‌کیشان‌دا: که ته‌نگانه‌ترین کاته موژده‌ی به‌ه‌شت ده‌دن به‌وانه‌ی (طیب‌ن)، سه‌لامیان لی ده‌که‌ن، ترسیان لی دهره‌ویننه‌وه.

وه‌کوو له‌شوینن‌بی تر دا ده‌فه‌رموی: ﴿ان الذين قالوا: ربنا الله ثم استقاموا تتنزل عليهم الملائكة الا تخافوا ولا تحزنوا وابشرو بالجنة التي كنتم توعدون﴾ فصلت/۳۰.

هه‌ره‌شه کردن له‌موشریکه‌کان

به‌هوی به‌رده‌وام بوونیان له‌سه‌ر به‌تال

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ

أَوْ يَأْتِيَ أَمْرُ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمْ

اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾

سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٤﴾

په‌یه‌ندی ئەم نایه‌ته به‌نایه‌ته‌کانی پێشوو لهم رووه‌یه: که په‌روەردگار له‌وه‌پیش باسی‌تانه‌ی موشریکه‌کانی کرد که ئاراسته‌ی قورئانیان کردن: ده‌یانگوت نه‌فسانه‌و چیرۆکی پیشینه‌نه، قسه‌ی شاعیرو هه‌ستیارانه، نه‌مجار هه‌ره‌شه‌ی جۆراو جۆری لێ کردن، پاشان پاداشی نه‌وانه‌شی دیاری کرد: که بر‌وایان پێیه‌تی، به‌شوێن نه‌وانه‌دا نه‌وه‌ی راگه‌یاند: که کافره‌کان واز له‌بیرو باوه‌ری به‌تالی خۆیان ناهێنن مه‌گه‌ر نه‌و کاته‌ی که فریشته دێ گیانیاان ده‌کێشی‌و عه‌زابی ریشه‌کیش دێته سه‌ریان، نه‌مجار نه‌وه روون ده‌کاته‌وه: که بیرو بۆچونی نه‌وان شتیکی تازه قه‌للا نیه‌و پێش نه‌وانیش گه‌له‌کانی تر هه‌مان هه‌لۆستیان نوانده‌! له‌تۆله‌ی نه‌وه‌دا خودا له‌ناوی بردن و پر‌واندنی، خودا سته‌می لێ نه‌کردن به‌لکوو بۆخۆیان سته‌میان له‌خودی خۆیان کرد!

به‌کورتی نایه‌تی ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ...﴾ ره‌خه‌ی دووه‌مه: که کافره‌کان

له‌روانگه‌یه‌وه ئینکاری پێغه‌مبه‌رایه‌تی هه‌زه‌تی موحه‌ممه‌دیان پێ ده‌کرد، نه‌وه بوو: داویان له‌پێغه‌مبه‌ر ﷺ کرد: خودا فریشته بنێرته‌ خوارێ له‌ئاسمانه‌و شایه‌تی بدا له‌سه‌ر راستی پێغه‌مبه‌رایه‌تی‌یه‌که‌ی، ئیتر خودای

ته‌فسیری ره‌وان

مه زن نایه تی ﴿هل ينظرون...﴾ی ناردہ خواری، هره شهی توندیان لی ده کا
له سهر ئهم هه لویسته و هه لویسته ناشیرینه کانی تریان!

ده فرمود: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ واته: نایا موشریکه کانی
قوریش و هاو وینه کانیان له باره ی راستی پیغمبرایه تی موحه ممد ﷺ
چاوه پروانی چین؟ چاوه پروانی نه وهن فرشته بیته خواری شایه تی بدا له سمر
راستی پیغمبرایه تیه که ی؟

يان نايا نهو موشريكانهي تانه له قورئان دده نو ده لښ: نه فسانه و
چيرؤكه كوڼي پيشينه كانه چاوه پرواني نهو ن ئيلا ده بى فرشته بيته ويزه يان و
گيانيان بكنشي؟

﴿أَوْ يَأْتِيْ أَمْرٌ رَبِّكَ﴾ یان چاوهروانی شهوہ فرمائی خودا بی
بہریشہ کش کردنیان و لہونا و بچن؟

یان چاوه پوانی شه وهن فهرمانی خودا بی بهر ابوونی رژی قیامت و شه
تهنگ و چه له مانه ی تییدا رو ده ده ن! دیاره شه موشریکه سهر ره قانه واز
له کوفرو بی دینی خویان ناهینن تا شه روداوانه نه بینن، شه کاتهش په شیمان
بوونه وه و بزوا کردن بی سووده و هیچ شتیگ دادیان نادا.

مه به ست له نایه ته که هه لنانی موشریکه کانه بو شه وی واز له کوفرو
هاوه لدانان بینن، پیش شه وی کاره ساتیک یه خدیان بگری: که نیتتر کار له کار
ده ترازیو تازه هیچ شتیک دادیان نادا!

جا وه نه بئی هه لوئستی موشریکه کانی مه ککه دهر یاره ی په یامی
په روه دگار شتیکی تازه قه لا بئی؛ به لکوو ﴿كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾
کافرو موشریکه کانی پيش ته مانیش هه وایان کردوه، هه راوا به پیر
بانگه وازی خوداوه چون و راوا ولامی پیغه مبه ره کانیاں داوه ته وه. ئیتر خودا
له تۆله ی تهو جۆره هه لوئسته ناشیرینانه یاندا غه زه بی خوی به سه ردا رشتن و
عه زای ریشه کنشی بو ناردن. ﴿وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ﴾ هه لته ته په روه دگار به م

عه زاب بۆ ناردن و له ناو بردنه سته می لی نه کردن، ﴿ولكن كانوا أنفسهم يظلمون﴾ به لکوو بۆ خۆیان سته میان له خۆیان کرد: که ئاوا خۆیان دو چاری نمو عه زابه سهخته کرد! چونکه خودا په یامی بۆ ناردون، پیغه مبه رانی بۆ سه رره وانه کردن، بانگه وازیان کردن، به لگه یان بۆ هی نانه وه، ترساندیان، موعجیزه یان نیشان دان، که چی ئه وان له که لله شه قی خۆیان نه هاتنه خواری گالته یان به پیغه مبه ره کانیان کرد، زیاتر سوور بوون له سه ر کوفرو بی دینی خۆیان.. ﴿فأصابهم سيئات ما عملوا﴾ ئیتر سزای کرده وه کانیان هاته وه پیش و ئاکام و سه زه نجامی هه لۆیست و کرده وه کانیان عه زابی سه خت و تۆله ی دژوار بوو ﴿و حاق بهم ما كانوا به يستهزئون﴾ نمو عه زابه ی گالته یان پی ده کردو به لایانه وه نه فسانه بوو ده وره ی دان و تیکیه وه پی چان و کردنیه په ندی رۆژگارو بۆ هه تا هه تابه خۆیان تووشی به دبه ختی و چاره ره شی کرد! رۆژی قیامه تیش که ده خرینه ناو دۆزه خه وه پیان ده گوتری: ئه مه نمو دۆزه خه ییه: که له دونیادا گالته تان پی ده کرد! وه کوو له شوینیکی تر دا ده فرموی: ﴿هذه النار التي كنتم بها تكذبوا﴾ الطور/ ۱۴.

کافره کان ئیمان نه هی نانی خۆیان ده خه نه نه ستوی قه ده رو ئینکاری زیندو بوونه وه ده که ن، په یامی پیغه مبه ران هه موویان لی که ده چی وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آَبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ

وَأَجْتَنِبُوا الطُّغُوتَ فَمِنْهُمْ مَّنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ
 حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ
 كَانَ عِقَبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾ إِن تَحْرِصْ عَلَى هُدَاهُمْ
 فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَن يُضِلُّ وَمَا لَهُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٣٧﴾
 وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَن يَمُوتُ بَلَى
 وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِن أَكْثَر النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾
 لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلَفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ
 كَانُوا كَاذِبِينَ ﴿٣٩﴾ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ
 لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾

له‌وه‌پیش دوو ره‌خنه‌ی کافره‌کان: که ناراسته‌ی پیغه‌مبه‌رو په‌یامه‌کیان
 کردبوو رانواند، لهم کۆمه‌له‌ نایه‌تانه‌ش‌دا، دوو ره‌خنه‌ی تری کافره‌کان
 راده‌نوینی‌وو ولامیشیان ده‌داته‌وه ره‌خنه‌یه‌کیان نه‌وه‌یه: که ده‌فرموی: ﴿وَقَالَ
 الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبْدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ لَّحُجُّ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا
 حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ موشریکه‌کان ده‌یانگوت: نه‌گهر خودا بیویستایه
 ئیمه‌ خودا په‌رست بین جگه له‌ئهو نه‌ئیمه‌و نه‌باوک‌و باپیری ئیمه‌ که‌سی
 ترمان نه‌ده‌په‌رست ئیمه‌ ههر کرده‌ویه‌ک بکه‌ین، ههر بیرو باوه‌ریکمان هه‌بی،
 هه‌مووی به‌خواستی خودایه‌و ره‌زامه‌ندی شه‌وی له‌سه‌ره، ههر شتیکیش

خواستی خوی لهسهر بۆ تاوان نیه، نهگهر خودا بۆ خۆی خواستی نهبوايه لهسهر ئهم کردهوانهمان، ههرگیز نهنجامان نهدهدان!

ههروهها نهگهر خواستی خودای لهسهر نهبوايه ئیمه هیچ جزر لهگۆشتی بهحیره و سانبهه و وهصیلهو غهیری نهوانهیش حهرام نهدهکرد! نهگهر خودا ئهم کارهی ئیمهی پئی ناخۆش بوايه، دهستی دهگرتین نهیدههیششت بیکهین، عهزایی بۆ دهناردین! ئهم شوبههیه ههمان شوبههیه: که پهروهردگار لهسورهتی (الانعام) دای باسی کردوه دهفرموی: ﴿سَيَقُولُونَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا: لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا، وَلَا آبَاؤُنَا، وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ الانعام/۴۸.

سهیر کافرهکان هینده نهفامن هاوهلدانانیان بۆ خوداو بتهپرستی خۆیانو باوک و باپیرانیان، ئهو ههموو کردهوه ناشیرین و ناپهسندانهیان، حهرامکردنی گۆشتی ههندی ئاژهل و ههندی خوارهمندی تر که لهخۆیانوه حهرامیان کردوه، وهپال خودای دهدهن و دهلین: ئهمانه بهویستی خودایه و رهزامهندی لهسهرئهم کردارو بیرو باوهپارانهمان هیه.

بهراستی نهفامن، بهههله چوون، خراب لهمانای مهشینهتی خودا حالی بوون، گرنهترین تایبهتمهندی ئادهمیزاد که ویست و ئیختیاره و خودا پئی بهخشیوه بۆ ئهوهی لهژیاندا بهکاری یینی، لی ی زهوت دهکهن، ئهم سهروهرییهی لی دهستینهوه، خودا ههرگیز نایهوی بندهکانی موشریک بن بتهپرستی بیرو باوهپیان بۆ، قهت خودا رازی نابۆ بندهکانی بهههوانته شتییک: که خودا بۆی ههلال کردون نهوان لهخۆیانی حهرام بکهن. ویست و شیرادهی خودا بۆ بندهکانی لهقورئاندا شی کراوتهوه، پیغهمبهران بهدورو درژی بۆ کهلهکانیان رون کردوتهوه، ئهی ئهوه نیه لهشوینیکی تردا دهفرموی: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ النحل/۳۶. ئهوه فرمانی خودایه و ویست و نیرادهیهتی بۆ

بهنده کانی. هه‌رگیز په‌روه‌ردگار فەرمان به‌ئاده‌میزاد نا‌کا به‌کارێک بزانی:
له‌سروشتیان‌دا ده‌سه‌لاتی کردنه‌که‌ی لی یاساغ کردون. یان به‌زۆر بو
ئه‌نجامدانی پێچه‌وانه‌ی ئه‌و کاره‌ ره‌های کردبن.

برپاری خودا لهم باره‌وه‌ زۆر ناشکراو رونه، ئاده‌میزادی سه‌رپشک کردوه
که به‌ویستی خۆی چ ریگایه‌ک ده‌گرێ بیگرێ.

ویستی خودای به‌دییه‌نه‌رو دانا وابوو: که ئاده‌میزاد دروست بکا
ناماده‌باشی هیدایه‌ت و گومرایی تیدا بێ، خۆیان ویستیان ره‌ها کردوه‌ کام
ریباز ده‌گرن پیگرن، سه‌رباری ئه‌وه‌ش عه‌قل و هۆشی پێداون، بو خۆیان
تییفکرن و بزائن کام ریبازی باشه‌ هه‌لی بژێرن، هه‌ست و بیر پێ به‌خشیون
به‌کاریان بێشن به‌راوردی شته‌کان بکه‌ن، له‌نیشانه‌ی هیدایه‌ت و به‌لگه‌ جو‌راو
جو‌ره‌کان وردبینه‌وه‌و ریبازی گونجاو هه‌لبژێرن!

جا وه‌نه‌بێ په‌روه‌ردگار هه‌ر به‌وه‌نده‌ وازی له‌ئاده‌میزاد هی‌نابی و هه‌واله‌ی
عه‌قل و هۆشی خۆی کردبێ، به‌لکوو شه‌ریعه‌تی خۆی به‌پێغه‌مبه‌رانیدا ناردوه
بۆیان بو ئه‌وه‌ی بیکه‌نه‌ به‌رنامه‌ی ژبیانیان، بیکه‌نه‌ ته‌رازوی کردوه‌ کانیان،
به‌گوێره‌ی ئه‌و شه‌ریعه‌ت و یاسایه‌ کاره‌ کانیان ئه‌نجام بده‌ن، راست له‌نا‌راست
جیا بکه‌نه‌وه‌ حه‌ق و به‌تاڵ به‌راورد بکه‌ن. له‌به‌ر رۆشنایی ئه‌و شه‌ریعه‌ت و
یاسایه‌دا به‌گوێره‌ی په‌یام و به‌رنامه‌ی خودا هه‌لس و که‌وت بکه‌ن.

په‌روه‌ردگار که: پێغه‌مبه‌رانی ناردوون بۆیه‌ ناردوونی ترسینه‌رو موژده
ده‌ربن، هه‌رگیز نه‌یکردوون به‌مله‌و‌وپو سته‌مکار به‌زۆره‌ملی ملی خه‌لکی بادەن
بو ئیمان هی‌نان، به‌لکوو ئه‌وان ته‌نها راگه‌یان‌دنیان له‌سه‌ر بووه، فەرمان و
ج‌له‌و‌گیریه‌ کانی په‌روه‌ردگاریان پێ راگه‌یان‌دون جا له‌ئاکامی ئه‌م
بانگه‌وازییه‌دا، هه‌بوه‌ ریگای هیدایه‌تی گرتووه‌و هه‌بوه‌ ریگای گومرایی
هه‌لبژاردوه‌!

﴿كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ ههر به شيوه ههلوستو ناكارانه
كافرو بدينه كاني پيش نه مان ههلوستيان نواندوه هه مان بيرو بوچونيان
هه بوه.

واته: نهو عوزرو بيانوانه ي موشريكه كاني مه ككهو هاو وينه كانيان
ديهيننه وه عوزرو به هانه يه كي پوچو و ده ليلتيكي بى بناغه يه، لهرووى عه قلو
تيفكرينه وه نيه به لكو لاسايي كردنه وه ي كافره پيشينه كانه، نهوانيش نه م
جوړه بيانوو ده ليلانديان ده هينايه وهو پشتيان پى ده به ست.

﴿فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ ثايا پيغه مبه ران جگه له گه ياندني
فرماني خودا چي تريان له سهره؟ بيگومان پيغه مبه ران ته نيا راگه ياندنيان
له سهره، كه وابه نه ي پيغه مبه ر! تو ههر راگه ياندنت له سهره، په يامي خو ت
بگه يه نه، مژده ي به هه شت بده به خودا په رستانو سهر پيچيكاران بترسيته
له ناگري دوزه خ. نه مه نهركي سهرشاني تو به، حيسابو ليكوليته وهو سزا
عائيد به نيمه يه خو مان ده زانين چونيان تو له لي ده ستينينه وه!!

كافره كان له وه دا هه لن: كه ده ليتن: نيمه ههر چي ده يكه ين تاواني تي دا
نيه، چونكه ههر چي ده يكه ين له سهر خواستي خودايه ههر شتيكيش
به خواستي خودا بى تاواني تي دا نيه، جا پهروه ردگار له پوچه لكر دنه وه ي نه مه دا
ده فرموي:

راسته، ههر چي ده يكه ين له سهر خواستي خودايه به بى خواستي نهو هيچ
شتيكت نابى، به لام نه وه راست نيه: كه ده ليتن: ههر شتيكت له سهر خواستي
خودا بى تاواني تي دا نيه، چونكه خواستي خوداي مه زن شوي نكه و تووي زانيني
خودا خو به تي، هيچ كاتيكيش زانيني خودا به هه له ناروا، پهروه ردگار به هو ي
زانيني خو به وه زانايه به وه: كه ئاده ميزاد نهو نيكخياره ي پى دراوه بهو
نيكخياره ي كاره كاني خو ي نه نجام ده دا: جا ههر كاتيكت نيكخيارى ئاده ميزاد
رو بكا ته كرده وه ي باش خواستي خودايش روي تي ده كاو توانايي خوداش روي

لیّ ده‌کاو ئه‌و کرده‌وه باشه‌ی بۆ ده‌خولقینئو پئیشی رازییه، هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر
ئیختیاری ئاده‌میزاد روبکاته کرده‌ویه‌کی ناهه‌موار خواستی خودایش روی
لیّ ده‌کاو ته‌وانایی خودایش روی تیده‌کا ئه‌ کرده‌وه ناهه‌مواره‌ی بۆ
ده‌خولقینئو، به‌لام پئی نارازییه! به‌کورتی قودره‌تی خودا وه‌کوو تیغی‌کی
برنده‌ وایه‌ ته‌رو وشک ده‌برئو بۆ هه‌موو کرده‌ویه‌ک چاک بئی یان خراب،
وه‌کوو یه‌ک وایه!

به‌کورتی: خودا فەرمان ده‌کا به‌چاکه‌کاری و نه‌هی له‌خرابه‌کاری ده‌کا،
رێگای چاک و خراب بۆ به‌نده‌کانی رۆن ده‌کاته‌وه وه‌کوو له‌شوینیکی تردا
ده‌فهرموی: ﴿فَالْهَمُّهَا فَجُورُهَا وَتَقْوَاهَا﴾ الشمس/ ۸. پێغه‌مبه‌ران فەرمانی
خودا راده‌گه‌یه‌ن، جا له‌ئاکامی راگه‌یانندی په‌یامی خودا له‌لایه‌ن
پێغه‌مبه‌رانه‌وه، ئاده‌میزادی وا هه‌ن ئیمان ده‌هێنن و پابه‌ندی فەرمان و
نه‌هیه‌کانی ده‌بن، ئه‌وانه‌ سه‌رفرازو خۆش‌نودن. هی وایش هه‌یه‌ پشت هه‌لده‌کاو
رو وهرده‌گێپێ. ئه‌وانه‌ به‌دبه‌خت و نه‌گه‌تن. وه‌کوو له‌شوینیکی تردا
ده‌فهرموی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَاها وَقد خَابَ مَنْ دَسَاها﴾ الشمس/ ۱۰.

واته: ثواب و عیقابی خودا پابه‌نده‌ به‌دوو شته‌وه: یه‌که‌م وستی خودا،
دوهم روتیکردنی به‌نده‌کان بۆ به‌ده‌سته‌هێنانی ئه‌وه‌وکارانه‌ی سه‌رده‌کێشن بۆ
رزگار بوون یان به‌فتاره‌ چوون!

هیدایه‌تی خوداش دوو جوهره:

۱- هیدایه‌تی شاره‌زایی کردن و رینومایی کردن، ئه‌مه‌یان له‌رێگه‌ی
پێغه‌مبه‌ران و نامه‌ ئاسمانییه‌کان و بانگ‌خوازانی ئایین ده‌سته‌به‌ر ده‌بێ، ئه‌مرکی
سه‌رشانی پێغه‌مبه‌ران و بانگه‌وازیکه‌رانی ریبازی خودا په‌رستی ئه‌مه‌یه.

۲- هیدایه‌تی توفیق و ده‌ست پێوه‌ گرتن تا ده‌گاته‌ مه‌به‌ست و ئه‌مجار
یارمه‌تیدانی بۆ به‌رده‌وام‌بوون له‌سه‌ری، ئه‌مه‌یان په‌بانه‌ به‌په‌یره‌و کردنی
به‌نده‌کان بۆ رێگای هیدایه‌ت و ئیمان‌هێنان. که‌سی‌ک ئیمانی هینا خودا زیاتر

هه‌لی ده‌نی بۆ کاری چاک و توفیقی ده‌دا بۆ به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر ئیمان و خودا په‌رستی. که‌سی‌کیش گومرا بی‌و کوفر هه‌لبێژی‌و روو له‌ئیمان هه‌ینان وهرگیرێ نه‌وه خودا گومرای ده‌کا و له‌ری‌گای حه‌ق دووری ده‌خاته‌وه.

ئەمجار پەرۋەردگار ئەو ھەرون دەكتاھە: كە ناردنى پېغەمبەرەن دابو
نەرپىتىكى خوداىە بو ھەموو گەلو نەتەوئەك پېغەمبەرى رەوانە كەدو،
دەفەر موى: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ، وَاجْتَنِبُوا
الطَّاغُوتَ﴾ بېگومان ئىمە بو سەر ھەر گەلو نەتەوئەك پېش ئىو،
پېغەمبەر ئىكمان رەوانە كەدو، ۋەكوو چۆن بو ئىوئەش پېغەمبەرمان ناردو،
ئەمە دابو نەرپىتى خودا بوو ھەگەل بەندەكانى ۋەھىچ گەلو نەتەوئەك ئىم
سەرۋەرىيە بى بەش نەكەدو، ھەموو ئەم پېغەمبەرمانە پەيامى ئەوئەيان
راگەياندو ۋە فەرمانىيان بەگەلەكانىيان كەدو: كە عىبادەتەي خودا بكنە ۋەخۆيان
لەبتەپرستى ۋە بەندايەتەي كەردن بو طاغوت بپارىزن خودا بەتاك ۋەتەنھا بناسن ۋە
ھاوئەلى بو دانەئەن، ناگايان لەخۆيان بى شەيتان گومپرايان نەكاو لەرەبازى
ھەق لايان نەدا!

هه موویان بانگه‌وازی یه کتاپه‌رستییان کردوه. وه‌کوو له‌شونینکی تردا ده‌فرموی: ﴿وما ارسلنا من قبلك من رسول الا نوحى اليه انه لا اله الا انا فاعبدون﴾ الانبياء/۲۵. یان ده‌فرموی: ﴿واسال من ارسلنا من قبلك من رسلنا، اجعلنا من دون الرحمن آلهة يعبدون﴾ الزخرف/۴۵. ده‌ی که‌وابی چون ره‌وايه بو‌ئو موشریکه نه‌فامانه ئاوا به‌ه‌وانته به‌بی به‌لگه ده‌لیل بلین: تیمان نه‌هینانمان به‌ویستی خودایه‌و نه‌گه‌ر ئه‌و رازی له‌سه‌ر نه‌بوايه ئیمه تیمانمان ده‌هینا!

يوختەي قسە : مەشیتەت دوو جوړه :

۱- مەشیئەتی شەرعی: بەم رەنگە خودا پێی خۆش بێ بەندەکانی کافر
ببن، خودا ئەم جوۆرە مەشیئەتەیی لایەو نەبوو چونکە ئەو لەسەر زوبانی
فروستادەکانی نەهی لەکوفر کردووە چۆن کوفری پێی خۆش دەبێ!

به جی ماوه؛ —ورد ببنهوه بزائن سه ره نجامی کافرو به درۆ خه ره وهی پیغه مبهه ران
چۆنه و چۆن بووه، به لکوه پهن دنا میز ببن به خۆتان دا بچنه وه ته می خوار دو ببن.

ئه مچار پهروه دگار خیطاب ئا راسته ی پیغه مبهه ده کاو ته سه لای دلی
ده داته وه: له سه ره ئه وه سه ره ره قی و ئینکاری پشت هه لکرد نه یان
له بانگه وازی یه که ی، هه رچه نده پیغه مبهه ﷺ له هه ول و تیکۆشان دا بوو بو
ئیمان هینانیان زۆر به په ره و شه وه بانگه وازی ده کردن و نه وانیش هیچ شلوی
نده بوون و نه دهاته نه سه ره ریگای حه ق و راستی، جا پهروه دگار ته سه لای
پیغه مبهه ده داته وه و ته وه ی بو رون ده کاته وه: که هه موو کاریک به ده ست
خودایه و، پیغه مبهه ته نه راگه یاندنی له سه ره، مژده بدا به ته قواکاران و
سه ریچی کاران بترسینی!

ده فهرموئ: ﴿إِنْ تَحْرِضْ عَلَىٰ هٰذَا هُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَإِيْهْدِيْ مَنْ يَّضِلُّ﴾ نه ی
موحه ممه ده! نه گهر تو سوور بی له سه ره ئیمان هینانی ئه وه موشریکانه و به ته وی
بیان خه یه سه ره ریبازی ئیسلام و خودا په رستی، نه وه باش بزانه ئه وه
به په ره و شیه ی تو بو ئیمان هینانیان چ سو دیک ی نیه نه گهر خودا بیه وی به هوی
هه لبراردنی ریبازی ناهه مواره وه که بو خۆیان ئیختیاریان کردوه گومپریان
بکا، بیگومان خودا هیدایه تی که سیك نادا که بو خۆی ریبازی ناهه مواری
هه لبراردوه و ده یه وی له سه ره گومپراییی و کوفرو بی دینی بمی نیه وه، وه کوو
له شوینیکی تر دا ده فهرموئ: ﴿وَمَنْ يَّرِدْ اللَّهَ فْتَنْتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا﴾ المائدة/۴۱. یان ده فهرموئ: ﴿أَنْتَ لَا تَهْدِيْ مَنْ أَحْبَبْتَ﴾، ولكن الله
یهدی من یشاء القصص/۵۶.

پۆخته ی قسه ته وه یه: که سیك بو خۆی گومپراییی هه لبریری، به لبرانه وه
خه ریکی دابینه کردنی هۆکاری کوفرو بی دینی بی، خودا به زۆر نایگی ریتسه وه بو
ریبازی راست، چونکه مه دای ئیمان و کوفر له سه ره ویست و ئیختیاره، نه ک
به زۆره ملی و ناچار کردن!

پاداشی کو چکاران، پیغه مبه‌ر هه‌ر ده‌بی ناده‌میزاد بی، نه‌رکی
سه‌رسانیشی رونکردنه‌وه‌ی قورئانه، موژودانو ترساندنه

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا
لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَلَآ أَجْرُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾
وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَسَلُّوا أَهْلَ
الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَفْكُرُونَ
﴿٤٤﴾ أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْفِيَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ
أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٥﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ
فِي تَقْلِبِهِمْ فَمَاهُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٦﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَىٰ تَخَوُّفٍ فَإِنَّ
رَبَّكُمْ لَرَّءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٤٧﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ
يَنْفَتِحُوا ظِلِّاللَّهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَآئِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ
﴿٤٨﴾ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ

وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُوْنَ رَبَّهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ
وَيَفْعَلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ ﴿٥٠﴾

دوای نه‌وی له‌وه‌پیش په‌روه‌ردگار هه‌لوئستی کافرکانی ده‌بارهی زیندو
بوونه‌وه‌و هاتنی رۆژی قیامت رونکرده‌وه، که نیشانه‌ی نه‌و په‌ری بی عه‌قلی‌و
نه‌فامی‌و گوم‌پاییانه، حوکی کۆچکردن‌و به‌جیه‌یشتنی نه‌و ولاته‌ی نه‌و جۆره
کافران‌ی تیدان شی ده‌کاته‌وه‌و موسو‌لمانان هه‌لده‌نی بۆ کۆچکردن به‌مه‌به‌ستی
رزگار بوون له‌و نازارو نه‌شکه‌نجه‌یه‌ی که له‌کافره‌کانه‌وه تووشیان ده‌هات.

ئیبینو عه‌بیاس ده‌فرموئ: نه‌م نایه‌ته ده‌بارهی شه‌ش که‌س له‌هاوه‌لانی
پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاتۆته خوارئ (صوه‌ه‌یب، بیلال، عه‌ممار، خه‌باب، عابیس،
جوبه‌ییر) که کۆیله بوون، قور‌ه‌یشیه‌کان سزایان ده‌دان بۆ نه‌وی
له‌موسو‌لمان‌ه‌تی په‌شیمان ببه‌وه. جا صوه‌ه‌یب پئی‌ی گوتن: من پیریکی فانی
په‌که‌که‌وته‌م، نه‌گه‌ر له‌گه‌ل ئیوه به‌م سوودتان پئی‌ی ناگه‌ینم، نه‌گه‌ر له‌دژیشان به‌م
زیانتان پئی‌ی ناگه‌یه‌نم، ئیتر به‌پاره خۆی کرپه‌وه، جا حه‌زره‌تی نه‌بو به‌کر
به‌مه‌ی زانی فهرموئ: سه‌ودایه‌کی باشت کردوه یاصه‌ه‌ه‌یب! حه‌زره‌تی
عومهریش له‌م باره‌وه فهرموئ: صوه‌ه‌یب پیاویکی باشه نه‌گه‌ر ترسی سزای
خودایشی نه‌بوايه هه‌ر نافهرمانی نه‌ده‌کرد! نه‌مه نه‌وپه‌ری خوداپه‌رستیه
کابرا ترسی ناگری دۆزه‌خی نه‌بۆ خوداپه‌رست بئی! نه‌ی نه‌گه‌ر ترسی هه‌بئی
ده‌بئی چۆن بئی؟!

به‌لام هاوه‌له‌کانی تر هه‌ریه‌که‌یان به‌بیانوئیک خۆیان رزگار کرد دوایی
کۆچیان کرد.

عه‌بدی کورپی حه‌میدو ئیبینو جه‌ریرو ئیبینولموندیر له‌قه‌تاده‌وه ریوایه‌ت
ده‌که‌ن: که له‌بارهی نه‌م نایه‌ته‌وه فهرموویه‌تی: نه‌وانه هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌رن

ﷺ دانیش‌توانی مه‌ککه سته‌میان لیّ کردن، له‌مالّ و حالّی خوْیان وه‌ده‌ریان نان، هه‌تا هه‌ندیکیان کوْچیان کرد بۆ خاکی هه‌به‌شه، پاشان خودا شاری مه‌دینه‌ی بۆ ره‌خساندن و بۆی کردن به‌ولاتی کوْچ بۆ کردن و دانیش‌توانی نه‌ویشی بۆ کردن به‌پشتیوان و یارمه‌تیده‌ر.

ده‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنَبُوءَهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ﴾ نه‌وانه‌ی له‌پیناو نایینی خودادا مالّ و حالّی خوْیان به‌جی هیشتوو وازیان له‌زیدو نیشتمانی خوْیان هینا، له‌خزم و که‌سو کاری خوْیان دوور که‌وتنه‌وه، کوْچیان کرد بۆ ولّاتی تو خوْیان ئاواره کرد پاش نه‌وه‌ی سته‌میان لیّ کراو تووشی نه‌زیه‌ت و نار‌ه‌ه‌تی بوون له‌لایه‌ن دوژمنانیانه‌وه، له‌ژیانی دونیایاندا جی نشینیان ده‌که‌ین له‌ولاتیکی خوش‌دا، خانو شوینی هه‌وانه‌وه‌ی دل‌گیریان ده‌ده‌ینی، پله‌و پایه‌و شکۆمه‌ندیان پیّ ده‌به‌خشین، زالیان ده‌که‌ین به‌سه‌ر موشریکه‌کانی مه‌ککه‌و به‌سه‌ر هه‌موو عه‌ره‌بو هه‌موو دانیش‌توانی خوْره‌لات و خوْرن‌اوادا.

حسنة: لی‌رده‌ا به‌مانا خانوو به‌ره‌ی دل‌گیرو زیدو نیشتمانی گونجاوه نه‌ویش شاری مه‌دینه‌ی پی‌روژه. ئه‌مه رای ئیبنو عه‌بباس و شیعی و قه‌تاده‌یه. موجهید ده‌فه‌رموی: حسنة: به‌مانا رزق و روژی پاک و خاوینه.

ئیبنو که‌ثیر ده‌فه‌رموی: هیچ دژایه‌تیه‌ک له‌نیوان ئه‌م دوو رایه‌دا نیه. چونکه ئه‌و خودا په‌رسته له‌خوْبردوانه که وازیان له‌مالّ و حالّی خوْیان هیناوه، خودا له‌دونیا دا‌قه‌ره‌بووی باشتی بۆ کردونه‌وه، که‌سی‌کیش له‌به‌ر خاتری خودا واز له‌شتی‌ک بی‌نی، خودا باشتی ده‌داته‌وه. هه‌ر بۆیه‌شه هاوه‌لانی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ بوون به‌گه‌وره‌ی دنیاو دانیش‌توانی سه‌ر زه‌وی.

﴿وَلَا جُزْءَ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ بی‌گومان پاداشی قیامه‌تیان زۆر گه‌وره‌تر و به‌نرخ‌تر و پی‌روژ‌تره، چونکه پاداشی قیامه‌تیان به‌مراز‌گه‌ییشتیانه به‌به‌هه‌شتی رازاوه و نازو نیعمه‌تی نه‌پراوه هه‌تا هه‌تایی.

خۆ ئەگەر ئەوانە بیانزانایە پاداشی قیامەتیان چەند پیرۆزو گەورەیه زیاتر تێدەکۆشان و پتر خۆیان ماندو دەکرد!

یان دەگونجی (راناو) هەکه بگەرێتەوه بۆ کافره کان، واتە: ئەگەر کافره کان بیانزانایە لەئاکامدا خودا ئاوا دونیاو قیامەت دەخاتە ژێر دەستی ئەو تاقم و پیرۆ گرۆه هەژارانەوه و پاداشی ئاویان بۆ فەراهم دەهیندری ئەوانیش زوو موسوڵمان دەبوون و نازاری ئەو دەستە هەژارو بی ئەویانەیان نەدەدا.

ئێبنو جەریر و ئیبنو لمونذیر لەعومەری کوری خەتتابەوه ریاوەت دەکەن دەلێن: کاتێ: کە شتیکی دەبەخشی بەیەکی لەموهاجیرەکان پێی دەفەرموون: ئەمە وەرگرە خودا بەرەکەتی تی بخا بۆت: ئەمە بەشی دونیایە، دڵنیا بەشی قیامەت زۆر لەمە باشتر و گەورەترە. ئەمجار پەرورەدگار وەصفی کۆچکارەکان دەکاو دەفەرموی: ﴿الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَحْمَتِي يُتَوَكَّلُونَ﴾ ئەو کۆچکارانە کەساتیک بوون: کە لەناستی سزاو نازارو ئەشکەنجەدا خۆیان راگرت، گۆییان نەدا بەدەر بەدەری دوورە ولاتی و بی گوزەرانی، خۆگرو پشوو درێژو بەهیمەت بوون لەناستی ئەو هەموو تەنگو چەلەمانە بەرەو رویان بوونەوه. لەپێناو نایینی خودادا ماندو نەناس بوون، بۆ هەموو کارو باریکیان کە چاوەروان دەکرا بێتە رێگەیان (خۆش یان ناخۆش) پشتیان بەخودا دەبەست و لەهەموو شتیک بی باک بوون! بۆیه خودا لەدونیاو قیامەت دا پاداشی باشی پێ بەخشیون!

ئێبنو کەثیر دەفەرموی: دەگونجی هاتنە خوارەوهی ئەم نایەتە لەبارە ی ئەو موسوڵمانانەوه بی: کە بۆ ولاتی حەبەشە کۆچیان کرد، دواي ئەوهی: کە قورەیشییە کافره کان تینیان بۆ هینان و تەنگیان پێ هەلچنین و ناچاریان کردن بەرەو ولاتی حەبەشە رهو بکەن کە ژمارەیان نزیکى (٨٠) هەشتا کەس دەبوون لەپیاو و ژن لەناویاندا عوسمانی کوری عەففان و روقیە ی خیزانی و جەعفەری کوری ئەبو طالیب و ئەبو سەلەمە ی کوری (عبد الأسود) بوون.

خودا لییان رازی بی و به به ههشت رازیان بکا... لیشیان رازی بووه و رازی شی کردون، جا خودا واده ی پاداشی باشی پیداون له دونیاو قیامه تدا.^(٥)

ئه مجار وه لامی ره خنه ی پینجه م دهاته وه، که ده یانگوت: پیغه مبه ر ده بی فریشته بی، ئاده میزاد به که لکی پیغه مبه رایه تی نایه! ئیتر پهروه ردگار وه لامی دانه وه فهرموئ: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ﴾ ئیمه همرگیز پیش ره وانه کردنی تو ئه ی موحه ممه د! پیغه مبه رمان له فریشته نه ناردوه بۆ سه ر ئاده میزاد، دابو نه پیتی ئیمه و نه هاتوه فریشته بکهینه پیغه مبه رو فروستاده ی خۆمان و ئهرکی بانگه وازی کردنی ئاده میزادی بخهینه ئهستۆ، ئیللا: که نارد بیتمان، چه ند پیاو یکی ناردوه و نیگامان بۆ ناردون. واته: له ره گه زی ئاده میزاد پیامان هه لباردوه و کرد ومانه ته فروستاده و ئهرکی بانگه وازی کردنی ئاده میزادمان خستوته ئهستۆ و فهرمان و جله وگیری خۆمان به نیگا بۆ ناردوه.

ئه ی موحه ممه د! بۆ سه ر گهل و نه ته وه ی توو گهل و نه ته وه کانی پیشو وهر کاتی پیغه مبه رمان نارد بی له ره گه زی خۆیان پیغه مبه رمان بۆ ناردون وه کوو له شوینیکی تر دا ئاماره بۆ ئه وه ده کاو ده فهرموئ: ﴿قُلْ: سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا﴾ الاسراء/٩٣. یان ده فهرموئ: ﴿قُلْ: انما انا بشر یوحی الی﴾ الکهف/١١٠.

ئیبنو عبباس ده فهرموئ: که خودای مه زن حه زره تی موحه ممه دی کرده پیغه مبه رو ره وانه ی کرد، عه ره به کان ره خه یان لی گرت و وتیان: خودا زۆر له وه گه وه تره فروستاده که ی ئاده میزاد بی. جا خودای مه زن نایه تی ﴿اَنَّكَ لِلنَّاسِ عَجَبًا﴾ ان اوحینا الی رجل منهم... الایه / ناره خواری.

دابو نه پیتی ئیمه وایه و وا بووه همر کاتی پیغه مبه رمان نارد بی بۆ سه ر ئاده میزاد له ره گه زی خۆیان پیامان هه لباردوه و کرد ومانه به فروستاده ی

(٥) ته فسیری ئیبنو که ثیر ج ٢/ ٥٧٠.

خُزْمان! ﴿فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ ده نه‌گه‌ر باوه‌ر ناکه‌ن
 بچن پرسیار له‌زاناو خاوه‌ن نامه‌کان بکه‌ن، له‌مالمو که‌شیشه‌کان بپرسن ناخو
 پیغه‌مبه‌ره‌کانیان ئاده‌میزاد بوون یان فریشته بوون! جا نه‌گه‌ر وتیان: فریشته
 بوون نه‌وه له‌سه‌ر ئینکاری خو‌تان بن نه‌گه‌ر وتیان: ئاده‌میزاد بوون، نه‌وه
 ئینکاری نه‌وه مه‌که‌ن: که‌ موچه‌مه‌د پیغه‌مبه‌ر بئو بۆ سه‌ر ئیوه ره‌وانه
 کرابی!

﴿بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ﴾ واته: نه‌وه پیغه‌مبه‌رانه‌مان ناردوون به‌به‌لگه‌ی
 ناشکراو موعجیزه‌ی گه‌وره‌وه، که‌ شایه‌تی راستی ده‌ده‌ن له‌سه‌ر
 پیغه‌مبه‌رایه‌تی نه‌وه زاتانه‌ی موعجیزه‌و به‌لگه‌کانیان له‌سه‌ر ده‌ست
 ده‌رده‌که‌وی. هه‌روه‌ها نامه‌ی ناسمانیمان بۆ ناردوون: که‌نامۆژگاری
 شه‌ریعت و یاسایان تیدا بووه بۆ خو‌یان و گه‌له‌کانیان.

﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾ جا وه‌کوو نامه‌ی
 ناسمانیمان ناردوون بۆ پیغه‌مبه‌ره‌کانی پیش تو ئه‌ی موچه‌مه‌د!
 قورئانیسمان بۆ تو نازل کرده، بۆ نه‌وه‌ی تو نه‌وه نیگایه‌ی له‌خوداوه بۆیان
 نیردراوه: که‌ بیکه‌نه به‌رنامه‌ی ژانیان، بۆیان شی بکه‌یه‌وه، نه‌حکامی
 حه‌لال و حه‌رام یاسای ژانیان بۆ رون بکه‌یه‌وه. چیرۆک و به‌سه‌ره‌اتی گه‌له
 پیشینه‌کانیان بۆ بگیریه‌وه: تا په‌ندی لی وه‌ریگرن و به‌خو‌یان دا بچنه‌وه،
 له‌به‌سه‌ره‌ات و ناکامی گه‌له‌ سته‌مکاره‌کان وردبینه‌وه و خو‌یان له‌قارو غه‌زه‌بی
 خودا بیاریزن ﴿وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ هه‌روه‌ها بۆ نه‌وه‌ی له‌بوونه‌وه‌ر فکر
 بکه‌نه‌وه، سه‌یری رابوردو بکه‌ن و داهاتووی خو‌سانی له‌سه‌ر بنیات بنیسن نه‌وه
 هه‌له‌یه‌ی گه‌له‌ پیشینه‌کان تی‌ی که‌وتن نه‌مان خو‌ی لی بیاریزن! له‌نه‌هینی ژیان
 ورد بینه‌وه و هیدایه‌ت وه‌ریگرن و له‌دونیاو قیامه‌ت‌دا به‌خته‌وه‌ری و سه‌رفرازی
 به‌ده‌ست بێنن!

جا دواى شه‌وى ده‌رگای هیواى له‌به‌رده‌م ناده‌میزاده‌کان‌دا کرد‌ه‌وه، ده‌یانترسینى له‌به‌رده‌وام بوون له‌و بیرو باوه‌په‌ی که خو‌یان پیوه پابه‌ند کرد‌وه، هه‌په‌شه‌یان لى ده‌کاوه‌به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر کوفرو تاوانکاری ده‌فه‌رموى: ﴿أَفَأَمِّنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ﴾ نایا شه‌وانه‌ی دژایه‌تی پیغه‌مبه‌ریان کرد له‌دانیش‌توانی مه‌ککه‌و ده‌وربه‌ری، ویستیان هاوه‌لانى له‌ئیمان‌هێنان بگێر‌نه‌وه، تینیان بۆ بێنن بۆ شه‌وى ژێوان بینه‌وه، نایا دل‌نیان له‌سزاه‌و عه‌زابى بى ئامانى خودا دل‌نیان له‌وه‌ی:

۱- که خودا به‌زه‌وى‌دا نایان‌باته‌ خوارى، ناترسن که خودا ریشه‌کیشیان بکاوه‌له‌گۆره‌پانى ژیان وه‌لایان‌خا. وه‌کووه‌له‌وه‌پیش قارونمان به‌خۆی و ملک‌و سامانی‌مه‌ به‌زه‌وى‌دا برده‌ خوارى!

۲- ﴿أَوَلَا يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ یان له‌نکاویکت عه‌زاب بێته‌ سه‌ریان‌و غافل‌گیریان بکا. به‌جۆریکت: که نه‌زانن له‌کو‌پوه شه‌و عه‌زابه‌یان بۆ دى، وه‌کووه‌ چۆن قه‌ومى (لوط)مان وا لى کرد‌و غافل‌گیرمان کرد‌ن...

۳- ﴿أَوْ يَأْخُذْهُمْ فِي ثَغْلِهِمْ فَأَمَّا هُمْ فَمَعِجِرِينَ﴾ یان به‌عه‌زاب بیان‌گری‌و تیکیان‌ه‌وه‌ پیچى له‌کاتى هات‌وو‌چۆ‌کرد‌نیان له‌شه‌وو روژ‌دا، له‌کاتى سه‌فه‌رو سه‌رگه‌رمى هه‌ول‌دانیان‌دا بۆ ژیان، له‌کاتى خه‌ریک‌بون وه‌له‌وه‌گیریان به‌کاروبارى خو‌یان‌ه‌وه، خۆ ناشکرایه له‌هیچ حال‌یک‌دا له‌ده‌ست خودا رزگار‌یان نابى، هه‌لاتن‌و خو‌شارد‌نه‌وه‌و خۆ قایم‌کرد‌ن چاریان نا‌کا.

۴- ﴿أَوْ يَأْخُذْهُمْ عَلَى تَخُوفٍ﴾ یان خودا به‌عه‌زابى خۆی بیان‌گری‌و له‌گه‌ل هه‌بوونی ترسو خو‌ف، له‌حال‌ه‌تی ترسو له‌رزدا‌بن‌و عه‌زابه‌که‌یان بۆ بنی‌ری، واته‌ چاوه‌پروانى عه‌زابه‌که‌ بکه‌ن‌و بۆیان بى، شه‌م جۆره‌ عه‌زابه‌ پیچه‌وانه‌ی جۆرى یه‌که‌مه‌ که فه‌رموى: ﴿مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾.

دیاره‌ هاتنى عه‌زابى چاوپروان‌کراوه‌له‌گه‌ل هه‌بوونی ترسو خو‌فى هاتنى له‌پیشه‌وه‌ زۆر له‌عه‌زابى غافل‌گیری‌و له‌نکاوه‌ سامناک‌تره، چونکه‌ سزادان

له‌حاله‌تی ماندوبوونی ئه‌عصاب و دله‌راوکی‌دا زۆر به‌ئیش ترو ناخۆش‌تره
له‌سزادانی کوتوپری!

یان ده‌نونجی (تخوف) به‌مانا که‌مبوونی مال و مندال و رزق و روژی بی
وه‌کوو له‌لوعه‌تی هۆزی هوزیل‌دا هاتوه!

﴿فَإِنْ رَبَّكُمْ لَرَؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾ بی‌گومان خودای ئیوه زۆر می‌هه‌بان و
به‌به‌زییه، خیراو ده‌سه‌جی سزاتان نادا، مۆله‌تتان ده‌دا، بۆ ئه‌وه‌ی بیر
بکه‌نه‌وه، به‌خۆتان‌دا بچنه‌وه، واز له‌که‌مته‌رخه‌می خۆتان بێنن، هه‌له‌کانتان
راست بکه‌نه‌وه، له‌ریبازی گومپایی لاده‌ن و ته‌می خوارد و بین!

له‌فه‌رمووده‌ی سه‌حیح‌دا چه‌سپاوه: که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی
(لَا أَحَدٌ أَصْبِرُ عَلَى أَذَى سَمِعَهُ مِنَ اللَّهِ، أَنَّهُمْ يَجْعَلُونَ لَهُ وَلَدًا، وَهُوَ يَرْزُقُهُمْ
وَيَعَافِيهِمْ) که‌س له‌خودا به‌سه‌برتر نیه له‌سه‌ر خراپه‌کارییه‌ک: که‌ به‌رامبه‌ری
ده‌کری، ئاده‌میزاده‌کان هاوه‌لی بۆ داده‌ئین، مندالی وه‌پال ده‌ده‌ن، که‌چی ئه‌و
رزق و روژیان ده‌دات و له‌شساغیان ده‌کا..

هه‌روه‌ها چه‌سپاوه: که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (إِنَّ اللَّهَ لِيَمْلِكُ
لِلظَّالِمِ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَهُ لَمْ يَفْلِتْهُ) بی‌گومان په‌روه‌ردگار مۆله‌تی سه‌ته‌م‌کار
ده‌دا بۆ ماوه‌یه‌ک، جا نه‌گه‌ر ماوه‌که‌ به‌سه‌رچوو ده‌یگری و گیرۆده‌ی ده‌کا. که
گرتیشی نیتر له‌چنگی رزگاری نابێ. ئه‌مجار پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌م نایه‌ته‌ی
خۆنده‌وه ﴿وَكَذٰلِكَ اخْذُ رَبِّكَ إِذَا اخْذَ الْقَرْيَ وَهِيَ ظَالِمَةٌ، اِنْ اخْذَ الْيَمِ
شَدِيدٌ﴾ هود/۱۰۲.

نموونه‌ی ئه‌م نایه‌ته‌ نایه‌تیکی تره: که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ
أَمَلَتْ لَهَا، وَهِيَ ظَالِمَةٌ، ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَالْيَاصِيرُ﴾ ۴۸.

دوا به‌دوای ئین‌دارو ترساندن گونجاوه: که‌ باسی قودره‌تی بی‌پایانی خۆی
بکا ده‌فه‌رموی: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَتَّحُ ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمِينِ
وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ﴾ نایا ئه‌و موشریکانه‌ی که‌ ناوا ته‌نگیان

به‌پیغه‌مبه‌رو هاوه‌لانی هه‌لچنی و به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر کوفرو سته‌مکاری
خۆیان، هه‌روه‌ها هه‌موو ئاده‌میزاد به‌گشتی سه‌یری مه‌خلووقاتی خودایان
نه‌کردوه، ناروانن بۆ ئه‌و قه‌باره خاوه‌ن سی‌به‌رانه، سه‌یری دارو دره‌خت و کێو
به‌ردو دارو خانوو باله‌خانه‌ی به‌رز ناکهن، هه‌ر کاتی خواوه‌ند خۆری لی
ده‌رخستن سی‌به‌ره‌کانیان له‌خۆره‌لاته‌وه بۆ خۆئاوا لاره‌بیته‌وه،
له‌جی‌گایه‌که‌وه ده‌گۆزیته‌وه بۆ جی‌گایه‌کی تر، له‌سه‌ره‌تای خۆره‌لاتندا
سی‌به‌ره‌کان له‌جی‌گایه‌که‌دا پاشان ورده‌ ورده‌ هه‌لده‌کشینه‌وه، نه‌مجار له‌دوا
نیوه‌ڕۆ به‌لایه‌کی ترده‌ شوڕ ده‌بنه‌وه، تا خۆئاوا هه‌رپیوه‌ ده‌چن، هه‌موویان
حالیان وایه‌ سوژده‌ ده‌بن بۆ خودا، کړنوشی ملکه‌چی خۆیان پیشکه‌ش
به‌باره‌گای په‌روه‌ردگار ده‌کهن!

به‌راستی خۆریه‌کیکه‌ له‌نیعمه‌ته‌ گه‌وره‌کانی خودا، چونکه‌ نه‌گه‌ر
په‌روه‌ردگار ئه‌و خۆره‌ خاوه‌ن تاوه‌ی دروست نه‌کردایه‌و له‌جه‌مسهری خۆی‌دا
چاودێری نه‌کردایه، ئه‌م پڕته‌و به‌خشیی یه‌ی به‌سه‌ر زه‌وی‌دا نه‌ده‌بوو، زه‌وی
نه‌یده‌توانی سوودی لی وه‌رگرێ، ژبان له‌سه‌ر زه‌وی هه‌ر نه‌ده‌بوو، چونکه
هه‌موو گیانه‌به‌ریک، هه‌موو دارو دره‌خت و گۆگیاو روه‌کیک پێویستی
به‌تیشکی خۆر هه‌یه. نه‌مجار نه‌گه‌ر دوری خۆر له‌زه‌وی له‌م نه‌ندازه‌یه‌ی ئیستا
هه‌یه‌ که‌متر بوایه‌ سه‌ر زه‌وی ده‌به‌ به‌سته‌له‌کو ژبانی تیدا نه‌ده‌بوو نه‌گه‌ر
نزیکتر بوایه، هه‌موو شتیکی سه‌ر زه‌وی ده‌سوتاندو دوباره‌ ژبانی تیدا
نه‌ده‌بوو..

ئهمه‌ حالی بی گیان و جه‌ماداته. ئاوا گه‌ردنکه‌چی په‌روه‌ردگارن!!
لله‌ یَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ
وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ هه‌ر بۆ خودا کړنوش ده‌بن هه‌رچی
له‌ناسمانه‌کان و زه‌وی‌دا هه‌یه‌ له‌پێڕۆ خشو‌کو فریشته، هه‌رچی له‌سه‌ر زه‌وی‌دا
دیو ده‌چێ، به‌ناویا یا به‌هه‌وادا دیو ده‌روا، له‌سه‌ر قاج بپروا یا له‌سه‌ر سکت

بکشی، یان به‌بال بفری، له‌وشکانی‌دا یان له‌ده‌ریادا چه‌پهنده‌و په‌پهنده‌بن، یان ئاده‌میزادو جندوکه بن یان په‌ریو فریشته بن هه‌موویان سوژده بو په‌روه‌ردگار ده‌بن و هیچیان فیز ناکهن و خو‌یان له‌به‌رامبه‌ر خودا به‌گه‌وره نازان! جا سوژده بردنه‌کیان سوژده‌بردنیکی عاده‌تی ناسایی بی؟ یان به‌هر شی‌وه‌یه‌کی تر بی. چونکه نه‌نجامی سوژده داماوو رامبوونه بو هیزی په‌روه‌ردگارو گهردنکه‌چ کردنه بو فرمان و قه‌ضاو قه‌ده‌ری!

﴿يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ ئه‌و فریشته‌و پی‌پروو خشوکت و بالندانه له‌په‌روه‌ردگاری بانسه‌ریان ده‌ترسن، نافه‌رمانی ناکهن، ئه‌رکی سه‌رشانی خو‌یان به‌گو‌یره‌ی توانا نه‌نجام ده‌دن، هه‌رچی فه‌رمانیان بی بکری نه‌نجامی ده‌دن و پابه‌ندی ده‌بن.

هه‌موو شتی‌ک گهردنکه‌چی یاسای خودایه، به‌ویستی ئه‌و له‌جم و جۆل‌دایه. به‌راستی دیمه‌نیکی سه‌رسوپه‌ینه‌ره ئه‌و هه‌موو چه‌شاماته له‌سیبه‌رو پی‌پروو خشوکت و بالنده و پرای فریشته‌و په‌رییه‌کانی ناسمانه‌کان له‌حالی گهردنکه‌چی و فه‌رمانبه‌رداری‌دان، خه‌ریکی عیباده‌ت و سوژده‌بردن، له‌به‌جیه‌پنانی خودا په‌رستی‌دا لوتبه‌رزی نانوتین و خو‌یان به‌زل نازان، سه‌رپیچی فه‌رمانی خودا ناکهن. ئه‌وانه‌ی خو‌یان له‌هاوپه‌شی کردنی ئه‌م دیمه‌نه سه‌ر سوپه‌ینه‌ره جیاده‌که‌نه‌وه، خو‌یه‌زل ده‌زانن و سه‌رپیچی فه‌رمانی په‌روه‌ردگار ده‌کهن ته‌نیا به‌شی‌ک له‌ئاده‌میزاده‌کانن، هه‌ر ئه‌وان خو‌یان له‌م هاویه‌شییه هه‌ل ده‌هاو‌یرن!

پوخته‌ی قسه: ئه‌ویه: په‌روه‌ردگار ئه‌وه راده‌گه‌یه‌نی: که ئه‌و له‌به‌ر گه‌وره‌یی و شکۆمه‌ندی زاتی خو‌ی سه‌رجه‌م دروست‌کراوانی به‌گیانله‌به‌رو بی گیانیه‌وه، هه‌موویان ملکه‌چی فه‌رمان و ویسته‌کاننی! وه‌کوو له‌شو‌ینییکی تردا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلٰلَهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْاَصَالِ﴾ الرعد/۱۵.

موناقه شه کردنی بیرو باوهری موشریکه کانو

کاره نایه سنده کانیان

❖ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ

إِثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌُ وَاحِدٌ فَإِنِّي فَارْهَبُونَ ﴿٥١﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ وَلَهُ الَّذِينَ وَاصِبًا أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾ وَمَا بِكُمْ مِنْ

نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْشَرُونَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ

إِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَجْعَلُونَ

لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ

تَفْتَرُونَ ﴿٥٦﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَنَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ

﴿٥٧﴾ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ

﴿٥٨﴾ يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُكُمْ عَلَىٰ هُونٍ

أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

﴿٦٠﴾ وَلَوْ يُوَاسِئُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَفْخِرُونَ سَاعَةً ۚ وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦١﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ ﴿٦٢﴾

دواى شهوى پهروهردگار شهوى رونكردهوه: كه هه موو بوونهوهه
 گهردنگه چي جه لالو شكومه نديي پهروهردگارن، به شوين شهو دا سى شتى
 سه ره كي راده گه يه نى:

١- نههى كردن له هاوه لدانان، چونكه هه موو بوونهوهوه شهوى تييدايه
 ملكى خويه تي، هيچ شتيك رايه ي ناكه وي ببيته هاوه لى خودا.
 ٢- به يانكردنى كرده وه ناشيرينه كانى نهو موشريكه نه فامانهو پوچه لى
 قسه كانيان.

٣- مؤله تدانى خودا بو نهو كافرو بيدينانه: كه ده سبه جي سزايان ناداو
 په له له له ناو بردنيان به عه زاب ناكا، هه رچه نده كوفره كه يان گه ووهو
 كرده وه كانيان ناپه سندن!

دهه فرموي: ﴿وَقَالَ اللَّهُ: لَا تَتَخِدُوا إِلَٰهَيْنِ اثْنَيْنِ، إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَإِيسَىٰ
 فَارَهِبُونَ﴾ پهروهردگار فرماني به بنده كانى كرده وه: كه دوو خودا يان زياتر
 بو خويان برپار نه دن، پياني فرمووه: كه س مه كن به هاوه لو شهريكم،
 جگه له من كه س مه پرستن، هه ر كاتى تيوه له گهل من دا يه كي ترتان په رست
 شهو شهريكتان بو من داناوه، خوداى به حقو شياوى خودا يه تي هه ر يه ك

دهروونهه ههتا دهگاته نیعمه تی رزقو رۆژیو سه رکهوتن و هه موو
 پیوستیاتیکی ژیان و هوکاری خوشبهختی و کامه رانی بو دویاو قیامت
 هه مووی له خوداو هیهو به دهست نهوه. کهوابی عاقل نهوه کهسهیه هه ر له خودا
 بترسی، هه ر به ندایه تی بو خودا بکا، شوکرو سوپاسی حه قیقی هه ر بو خودا
 نه نجام بدا چونکه هه موو نیعمه تی که له خوداو هیه، هه موو هوکاریکی ژیان و
 به خته وه ری دویاو قیامت نهوه فره ه می ده هیئی، هه ر نه ویش ده توانی
 زه ره رو زیان له بهنده کانی دوور بخاته وه. نهی نهوه نیه: که ﴿فَإِذَا مَسَّكُمُ
 الضُّرُّ فَلْيُلْهِ تَجَارُؤُنْ﴾ هه ر کاتی که تووشی ناخووشی و تهنگ و چه له مهیه که بوون
 زه ره رو زیان له مال و سامانتان کهوت، خوستان یان کهس و کارتانه خوش
 کهوتن بومه له رزه و زریان و لافاو له زیدو نیشتمانی دان، دوژمن هی رشی بو
 هینان و ده وه ری دان... هه تده هه ر په نا بو خودا ده بهن و هاوار ده که نه باره گای
 نهوه ده پارپنه وه، ده لاینه وه هاوار ده کهن، له ناخه وه، به تیلحاحه وه لی
 ده پارپنه وه: که رزگارتان بکاو ناخوشتان له سه ر لابه ری، چونکه دلنیا جگه
 له خودا کهسی تر ناتوانی به هانانته وه بی و تهنگ و چه له مه تان له سه ر لابه ری!
 ﴿ثُمَّ إِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ﴾ پاش نهوه
 هه موو پارانه وه و لالانه وه: که خودا ناخووشی له سه ر لابه ردن و له تهنگ و
 چه له مه رزگاری کردن، ترسو بی می لی دوور خسته نه وه، نازو نیعمه تی پیدان،
 نه خوشتان چاکبونه وه مۆته که ی به لاو مو صیبه ت ره وییه وه، ئا له و کاته دا
 ده بهن دوو تاقم؛ کۆمه لیکتان له سه ر نیمان و باوه ری راست ده مینیتنه وه، بو
 هه موو شتی که په نا بو خودا ده بهن و پشت به نهوه ده به ستن شوکری
 نیعمه ته کانی ده کهن. کۆمه لیکشتان هه لده گه پنه وه پاش هانا بردن بو
 باره گای خودا و پارانه وه و لالانه وه لی پاشگه ز ده بنه وه، هاوه لی بو
 داده نین، کوفرانی نیعمه ته کانی ده کهن، به راستی نه مانه سپله و پی نه زانن.
 هه لوسته کانیان جیگای سه رسو پمانه! پاساوی نیعمه ته جو راو جو ره کانی

خودا به سه ریچی کردن دهه نهوه، له باتی شوکر هاوه لی بۆ به رهوا ده زانن کوفرانی نیعمه ت ده کهن!

وه کوو له شوینیکی تر دا ده فرموی: ﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ، ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ، فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ ائْتَيْنَاهُمْ﴾ وکان الانسان کفورا ﴿الاسراء/۶۷﴾.

له جیاتی سوپاسکردنی نیعمه ته کانی پهروه دگاری تهوان هاوه لی بۆ خودا داده نین ﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ﴾ ((لام)) ی (لیکفروا) یان لامی ته علیه واته: بۆ نهوهی کوفرانی نیعمه ته کانی بکهن، واته تهوان شریکیان بۆ خودا داناوهو پییان وایه: غهیری خودا نهو به لاو موصیبه تهی له سه ر لا بردون، مده ستیشیان له م هاوه لدا نانه نهو یه: دان نه نین به وده دا: که نهو نیعمه تانه له خوداوه ن!

یان لامی عاقیبه ت و ناکام و سه ره نجامه، واته: ناکامی نهو پارانه وهو هاوارو فیغانه نهو کوفران و سپله یی به بوو!

نه مجار هه ره شه یان لی ده کاو ده فرموی: ﴿فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ به ثاره زوی خوتان رابویرن و له زه ت و خوشی دنیا بچیژن تا مه رگ یه خه تان پی ده گریو ماوهی دیاریکراو بۆ به ره لایو خراپه کاریتان کوتایی پی دی، دواي نهوه ده زانن چیتان به سه ر دیو تووشی چی ده بن، ده زانن چه ند به ده خت و مالویرانن، په شیمان ده بنه وه به لام په شیمانی هیچ دادتان نادا، تازه کار له کار ده ترازو ده ستان له کونی هه مبانه که وه ده ره ده چی!!

نه مجار پهروه دگاری کارو هه لوسته ناشیرینه کانی موشریکه کان راده نوینی، که له ته ک خودا دایه بیان ده په ره ست، ده فرموی:

۱- ﴿وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ﴾ نهو موشریکانه بۆ نهو بتانهی که حه قیقه ته که یان نازانن و نازانن نهوانه بی گیانن و زه ره رو زیانیان لی پیدایه نابو هیچیان به ده ست نیه، نهو نه فامانه بۆ نهو به ده دارو به ردانه،

بهشیك لهو نیعمهتانهی كه نیمه كردومانه بهرزقو رۆزی ئەوان، ده‌ئین: ئەوه له‌بته‌كانهوه بۆمان هاتوو، هه‌ندی له‌به‌روبوو و ئاژه‌له‌كانیان تهرخان ده‌كه‌ن بۆ بته‌كانیان و كوشتیان بۆ سه‌ر ده‌پرن، بۆ ئەوهی (به‌خه‌یالی خۆیان) لییان نزیک ببه‌وه، وه‌كوو له‌شوینیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿وَجْعَلُوا لِلّٰهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا، فَقَالُوا: هٰذَا لِلّٰهِ بِزَعْمِهِمْ، وَهٰذَا لِشُرَكَائِنَا، فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللّٰهِ، وَمَا كَانَ لِلّٰهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ الأنعام/۱۳۶.

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار سویند به‌زاتی خۆی ده‌خواو هه‌ره‌شه‌یان لی ده‌كاو ده‌فه‌رموی: ﴿تَاللّٰهِ لَنَسْأَلَنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتُرُونَ﴾ سویندی به‌زاتی خۆم په‌رسپارتان لی ده‌كه‌م له‌و بوختان و بیرو باوه‌ره‌ پووچه‌ی هه‌لتان به‌ستوو، سویند بی له‌سه‌ر نه‌و كرده‌وانه‌ی نه‌جامیان ده‌دن، سزای ته‌واوتان به‌مه‌وه، به‌ناگری دۆزه‌خ تۆله‌تان لی بستینم. وه‌كوو له‌شوینیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ الحجر/۹۲-۹۳.

۲- ﴿وَيَجْعَلُونَ لِلّٰهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ﴾ بی عه‌قلی و نه‌قامی ئه‌ موشریکانه گه‌یشتۆته راده‌یه‌ك، بوختان و درۆو ده‌له‌سه‌یان گه‌یشتۆته ئاستیك فریشته كه به‌نده‌ی فه‌رمانبه‌رداری خودان و هه‌میشه له‌طاعه‌تی خودادان، كرده‌یاننه كچی خدا، ده‌ئین: ئەوانه كچی خودان، ئه‌مجار له‌گه‌ڵ خودادا ده‌یانپه‌رستن، ئەوه‌تا هۆزی خوزاعه‌و كه‌نانه به‌ناشكرا بانگه‌شه‌ی ئەوه‌یان ده‌كرد: كه فریشته كچی خودان و له‌گه‌ڵ خودا ده‌یانپه‌رستن و وه‌كوو له‌شوینیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿وَجْعَلُوا الْمَلَائِكَةَ: الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمٰنِ إِنَاثًا﴾ الزخرف/۱۹.

به‌راستی ئەوانه كه‌وتوونه هه‌له‌ی گه‌وره‌وه، زۆر گومپابون و باش سه‌ریان لی تیك چوو چونكه خدا مندالی نیه ئەوان مندالی و هپال ده‌دن، ئه‌مجار له‌وه‌شدا میینه (كه به‌لای ئەوانه‌وه له‌نیرینه په‌لێه نزمتره) بۆ خودایان داناوه،

بۆ خۆیان کوردا ده‌نین و بۆ خودا کچ، بۆ خۆیان رازی نابن کچیان هه‌بێ وه‌پال
خودای ده‌ده‌ن. وه‌کوو له‌ثایه‌تیکی تردا ده‌فرموی: ﴿الکم الذکر وله‌ الانثی،
تلك اذا قسمه ضیزی﴾ النجم/ ۲۱-۲۲. یان ده‌فرموی: ﴿الا انهم من افکهم
لیقولون: ولد الله، انهم لکاذبون. اصطفی البنات علی البنین مالکم کیف
تحکمون﴾ الصافات/ ۱۵۱-۱۵۴.

سه‌یره بۆ خۆیان کوڕ هه‌لده‌بژێرن، پێیان ناخۆشه‌ کچیان وه‌پال درێ،
ئه‌وه‌ی بۆ خۆیان پێی رازی نین و به‌سوکیه‌تی ده‌زانن وه‌پال خودای ده‌ده‌ن.
به‌راستی تاوانیکی گه‌وره‌یه‌ بوختانه‌کیان زۆر ئه‌سته‌مه‌، جاری جوداوازی
له‌نیوان نیرو می‌دا ده‌که‌ن، ریزو پله‌و پایه‌ بۆ تێرینه‌ داده‌نین و کچ به‌پله‌ نزم
ده‌ژمێرن، ئه‌مجار پله‌ نزمه‌که‌ وه‌پال خودا ده‌ده‌ن!!

بۆیه‌ په‌روه‌ردگار له‌شۆینیکی تردا به‌ئوسلوبی پرسیاریکی ئینکارنامه‌یز
ده‌فرموی: ﴿ام له‌ البنات ولکم البنون؟﴾ الطور/ ۳۶.

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار ره‌خنه‌ له‌داب و نه‌پیتی موشریکه‌کانی عه‌ره‌ب
ده‌گرێ له‌وه‌دا که‌ ریزیان بۆ ئافره‌ت دانه‌ده‌ناو پێیان وابوو: مێینه‌ هۆی
سوکیه‌تی و سه‌رشۆرییه‌، پێیان ناخۆش بوو که‌ کچیان ده‌بوو. ده‌فرموی:
﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنْثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ ئه‌گه‌ر یه‌کیک
له‌و عه‌ره‌بانه‌ی پروایان وا بوو فریشته‌کان کچی خودا، مژده‌ی ئه‌وه‌یان پێ
بدایه‌ که‌ خێزانه‌که‌ی کچی بسوه‌، ده‌م و چاوی ره‌ش داده‌گیرساو غه‌م و
ناپه‌حه‌تی دای ده‌گرت و له‌عه‌یبه‌تان و له‌خه‌فه‌تان قسه‌ی پێ نه‌ده‌کراو زمانی
نه‌ده‌گه‌را.

﴿يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ﴾ له‌شه‌رم و خه‌جاله‌تیا خۆی
له‌خه‌لک ده‌شارده‌وه‌، پێی خۆش نه‌بوو که‌س بیینی و که‌س بیینی له‌به‌ر
کاریگه‌ری هه‌والی ئه‌وه‌ی که‌وا کچی بووه‌. ئه‌مجار له‌دلی خۆی دا ته‌گبیری
ده‌کرد چی بکاو چۆن به‌ره‌وه‌رووی ئه‌م کاره‌ساته‌ بیته‌وه‌؟ له‌دوو‌رپییانی

هەلبۇاردنى رىگايەك لەم دوو رىگايە قەتەيس دەماو نەيدەزانى چى بكا
﴿يَمْسِكُهُ عَلَى هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ﴾ ئايا ئەم زارۆكە مەينە بەيلىتەوه
بەسوكتو بى نرخیو ميرات نەگريۆ گرنكى پى نەداو بەهيچو پوچى بزانى،
يان زىندە بەچالى بكاو بەزىندويى ژىر خاكى بكاو لەكۆل خۆى بكاتەوهو ئەم
سوكايەتە لەشانى خۆى دمالى!!

﴿أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ ئاگادار بىنەوه، بەراستى خراب كارىكە ئەو
موشرىكانە دەيكەن، خراب گوشتارىكە دەيوئىن خراب بەشكرديكە بەشى
دەكەن، خراب نىسبەتدائىكە نىسبەتى بۆ لای خودا دەدەن! نمونەى ئەم
ئايەتە ئايەتتىكى ترە كە دەفەرموى: ﴿وَإِذَا بَشَّرَ أَحَدَهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ
مَثَلًا، ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا، وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ الزخرف/۱۷.

مادەى (بشر) ھەرچەندە بۆ ھەواللىكە كە خۆشى بخاتە دلۆ دەروونەوه،
بەلام بەگوئەرى بەكارھەينانى لەئەصلى زماندا بۆ ھەواللىك بەكار دەھەندى:
كە گارىگەر بۆ دەمو چاو بگۆرۆ، ئاشكراشە ھەريەكۆ لەھەواللى خۆش يان
ناخۆش پىستى دەمو چاو دەگۆرۆ!

﴿لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ﴾ ھەيە بۆ ئەوانەى برپايان
بەھاتنى رۆژى قىامەت نى، پىيان وايە: جگە لەژيانى دونيا ژياتىكى تر نى،
رەشتيان ناشيرىن و نالەبارە، ئەوان رەوشتە ناشيرىنەكەيان وەكوو مەثل
مەشھورو ئاشكرايە، واتە: ئەوان بۆ خۆيان رەشتى نەزم و پەستيان ھەيە كە
برىتيە لەپىويستيان بۆ مندالى ئىرىنە تا پاش مردنيان جىگايان بگرنەوه،
لەژيانى دونيادا خۆيانى پى ھەللىنەوه، كچيان ناخۆش دەوى، بەهيچو پوچى
دەزانن، بەزىندويى ژىر خاكى دەكەن بۆ ئەوهى نەيتە مايەى سوكايەتى
پىكردن بۆ خۆى عەشیرەتى. يان لەبەر بەخۆيكردن زىندە بەچاليان دەكردن،
دەيانگوت: ھەزار دەكەوين و ناتوانين بەختويان بكەين كەوابى ئەو
موشرىكانە مەثلەى ناشيرىنيان ھەيە، رەوشت، ئاكاريان بەدو خراپەكارىيە.

﴿وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَى﴾ هەر بۆ خودایه مه‌په‌لی بالاو پیروژو شکومه‌ندی،
 که مالی موطله‌تی هه‌یه، تاکو تنه‌هاو فهدو سه‌مه‌ده، نه‌له‌کس بووه
 نه‌کەسی لی بووه. به‌رزو پیروژه له‌وه‌ی مندالی هه‌بی، هاوه‌لی هه‌بی! زاتی
 پاکی بی ناتاجه له‌هه‌موو عاله‌م، پیوستی به‌کەس نیه، پاکو مونه‌زه‌هه
 له‌هه‌موو ره‌وشتیکی په‌ستو نزم! صیقاتی که‌مالو جه‌مالی موطله‌قو ره‌هان!
 له‌هه‌موو رویه‌که‌وه بی نه‌قص و بی عه‌یبه‌و که‌مالی موطله‌تی هه‌یه!!
 ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ خودا غالبو بالاده‌ستو کەس نیه بتوانی
 به‌سه‌ری‌دا زال بی، هه‌کیمو دانایه له‌کارو باری‌دا هه‌چ شتیکی
 بی حیکمه‌ت نیه.

نه‌مجار دوا‌ی ته‌وه‌ی په‌روه‌ردگار کوفرو تاوانباری موشیکه‌کانی رانواند،
 ره‌حه‌مه‌ت و که‌ره‌م و فه‌ضلی خۆشی به‌یان ده‌کاوه‌فهرموئ: ﴿وَلَوْ يُوَاحِدُ اللَّهُ
 النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ﴾ خودا زۆر به‌سه‌برو به‌زه‌یی به‌بۆ
 به‌نده‌کانی نه‌گەر خودا ته‌و خه‌لکه‌ی به‌هۆی تاوانه‌کانیانموه‌ بگرتایه‌و په‌له‌ی
 له‌سزادانیان‌دا بکردایه، هه‌رگیز له‌سه‌ر گۆی زه‌وی پیروژه‌کی نه‌ده‌هه‌شته‌وه،
 گیانه‌به‌ریک به‌زیندویی نه‌ده‌مایه‌وه، واته: له‌گه‌ل له‌ناو‌بردنی ئاده‌میزاده
 سه‌مه‌کاره‌کان‌دا هه‌موو گیانه‌به‌ره‌کانی تریشی له‌ناو ده‌برد!

﴿وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ به‌لام په‌روه‌ردگار سزادانه‌که‌یان
 هه‌لده‌گرئ بۆ کاتی دیاریکراو په‌له‌ له‌سزادانی ده‌ست به‌جیان ناکا.

به‌په‌ده‌تی له‌نه‌بو هه‌ره‌په‌وه رایوايه‌ت ده‌کا: ده‌فهرموئ: گویم لی بوو
 پیاویک ده‌یگوت: سه‌مه‌کار هه‌ر زیان به‌خۆی ده‌گه‌یه‌نی، ئه‌وه‌ش ره‌دی
 دایه‌وه‌وتی: نه‌خه‌یر وا نیه به‌لکه‌و سه‌مه‌کار زیانی بۆ غه‌یری خۆشی هه‌یه،
 ته‌نانه‌ت (هه‌بارا) له‌هه‌یلانه‌ی خۆی‌دا به‌هۆی سه‌مه‌کاری سه‌مه‌کارانه‌وه‌ مندار
 ده‌بنه‌وه.

له ئیبنو مەسعودیشەو ەریوایەت کراو ە: فەرموویەتی: لەوانەییە (جوعەل) ^(٦) لە کونە کە ی خۆی دا بە ھۆی تاوانی ئادەمیزادەو ە لەناو بچێ.

ئەمە رەحمەت و مېھرىبانى خۇدايە بۇ ئادەمىزاد؛ كە لەسەر تاوانە كانىيان دەست بە جى سزايان ناداو مۆلەتيان دەدا بۇ كاتىكى ديارىكراوو وەختى ھاتنى، ئەجەلبان.

جا ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ کہ کاتی
لہ ناو بردنیان ہات، ساتہ وہختیک لہ ماوہی دیاریکراو دواناخرین و پیش
ناخرین.

لهه موو شتيك سهير تر نه وهيه: موشريكه كان شتيك بو خزيان پسي رازي نين بو خوداي داده نين ﴿وَيَجْعَلُونَ لِلّٰهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكُذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنٰى﴾ شتيك بو خدا بريار ددهن كه بو خزيان پتيان ناخوشه هه يانبى، بو خزيان پتيان ناخوشه كچيان ببى، هاوهلو شهريكيان له مانلو سامان و فرمانرپه وايو حوكمدا هه ببى، كه چي نه مانه وه پال خودا ددهن ده لين: خودا كچي هه ن، شهريكي ههيه، ويراى ئهم تاو نباريه يان زوربانيان دروي پيادى، كه ده لين: سهره نجامى باشو به خته وهري دونياو قيامه تمان ههيه درو ده كهن، درو ده كهن له وهدا ده لين: له قيامه تدا پلهو بابه ي باشمان ده ببى و ده چينه به هه شته وه.

ریوایه تکراره: که موشریکه کان وتیان: نه گهر موحه ممه د راست بکا
 زیندوبوونه وه هه بئ نه وه ئیمه بهه شتین. ئیتر پهروه دگار رده دی دانه وه وه
 فەرمووی: ﴿لَا جَرَمَ أَنْ لَهُمُ النَّارُ وَأَنْهُمْ مُقَرَّنُونَ﴾ هیچ گومانی تیدا نیه وه
 شتیکی حق و راسته: که نه وان دۆزه خین و شوینی حه وان وه وه مالی کۆتایییان
 ئاگری دۆزه خه و تیدا ده هیلدرینه وه پیش ده خرین بۆ دۆزه خو به گورجی
 ئاگریان بۆ ده هیندری و هیچ دوا ناخرین!

(۶) پیرویہ کم، رہشکہ لہیدہ۔

پتویسته لهم دهرفته‌دا شهو بگوتري: كه ههر كاتي كومه‌لگا له‌راسته
ريبازي خودا لاي داو نينحيرافي كرد كاريگه‌رييه‌كه‌ي ته‌نيا بو سهر بيرو باوه‌ر
نيهو به‌س! به‌لكوو له‌هه‌موو هوازيكي ژيان‌دا كاريگه‌ر ده‌بي. هه‌موو دابو
نه‌پيتيكي له‌گريژنه ده‌چي، له‌هه‌موو لايه‌كه‌وه كرمول ده‌بي و ده‌پزي و بۆگه‌ن
ده‌كا. بيرو باوه‌ر دايه‌موي ژيانه، به‌بي هه‌بووني بيرو باوه‌ري راست و په‌سند
ژيان خوشي تيدا نيه، دل نارام ناگري، كومه‌لگا به‌خته‌وه‌ر نابي. بي بيرو
باوه‌ري راست و په‌سند بو: كه‌وابي شه‌وي واي له‌موشريكه‌كان كرد دابو
نه‌پتي كچ زينده‌به‌چال‌كردن دابنين، بي بيرو باوه‌ري راست بوو كه‌واي
له‌كومه‌لگاي عه‌ره‌ب كرد به‌چاوي سووك سهريري ئافره‌ت بكر، دابو نه‌پتي
عه‌ره‌به‌كان وا بوو كه كچيان ده‌بوو ره‌نگيان ره‌ش داده‌گيرساو غه‌مناك
ده‌بوون ترسي هه‌ژار بوون عه‌بيداريان ده‌كه‌وته دل‌شه‌وه، چونكه ئافره‌ت
نه‌شه‌ري پي ده‌كري و نه‌كارو كاسبى ده‌كا، جاري وايش ده‌بوو به‌ره‌لاماري
دوژمن ده‌كه‌وتن و ده‌فپنران و ده‌بوونه مايه‌ي سوكايه‌تي بو هۆزه‌كه، شه‌گه‌ر
هه‌چكه نه‌بي بارن به‌سهر باوك و براكانيانه‌وه ده‌بي به‌ختيان بكه‌ن شه‌مه بوو
تيروانيني كومه‌لگاي عه‌ره‌ب پيش هاتني ئيسلام و ئاوا بيريان ده‌كرده‌وه!!

ئيسلام هات دژي شه‌م دابو نه‌پت و تيروانينه راوه‌ستا، بيرو باوه‌ري
راست و دروستي بلاو كرده‌وه، شه‌وي چه‌سپاند: كه رزق و رۆژي به‌ده‌ست
خودايه و خوداش رزقي هه‌موو كه‌س ده‌دا، كه‌س رزقي كه‌س ناخواو هه‌چ
كه‌س شه‌وي خودا بۆي داناوه زياتري چنگ ناكه‌وي.

شه‌مه‌جار شه‌وي چه‌سپاند: كه ئاده‌ميزاد به‌نيرو مييه‌وه لاي خودا ريزي
تابيه‌تي هه‌يه، ئافره‌ت له‌روانگه‌ي ئاده‌ميزاديه‌وه هاوشاني پياوه و نيه‌وي
كومه‌له، كچيش وه‌كوو كوڤ نيعمه‌تي خودايه و هۆكاركه بۆ دريژه‌پيداني
ژيان.

حیکمهتی خودا واهاتووهو یاسای ژیان وایه: که ژیان بههۆی نیرو میوه بهردوام بی. رهگهزی میینه له یاسای ژیاندا بنه مایه کی سه ره کییه، به لکوو رۆلی ئافرهت له درێژه پیدانی ژیان له رۆلی پیاو گرنگتره، چونکه ئافرهت بهرهم هیو پهره رده کهری کۆمه له، یاسای ژیان به بی هه بوونی ژنو میرد به پتوه ناچی، دهی: که ئه مه رۆلی ئافرهت بی له ره ره وهی ژیاندا چون ده بی که یه کیك کچی بوو دلته نگ بیو رهنگی رهش دابگیرسی؟!

ئاوا بهو شپوه نرخی عه قیدهی ئیسلامی ده رده کهوئ بۆ راستکردنه وهی بیرو بۆ چونو دابو نپتیه کۆمه لاتیه کان. لی ره دا تیروانییه دل سۆزانه کهی ئیسلام بۆ ئافرهت خۆی ده نوینی. ئه و بیرو باوه ره په سندهی بهرام بهر ئافرهت له ناو دل و ده ورونه کاندا بلاو کرده وه، دابو نه پتیه کۆمه لانی ئاده میزادی بهرام بهر ئافرهت راست کرده وه، ئافرهتی له کۆیلایه تی تیروانییه نرمانه رزگار کرد، به لکوو به ریزلینان له ئافرهت ریزی له هه موو ئاده میزاد گرت، مرۆفایه تی بۆ گه پاندنه وه، چونکه میینه به شیکه سه ره کیی ئاده میزاده، سوکایه تیکردن به ئافرهت سوکایه تسکردنه به ئاده میزاد، زینده به چالکردنی زینده به چالکردنی ئاده میزاد هه مو به تی. به قیروانی به شیکه ژیان به، به ره نگار بوونه وهی حیکمه تی خودایه له دروستکردنی ئاده میزاد.

هه تا کۆمه لگا له بیرو باوه ری راسته قینه لادری و دوور بکه ویته وه بیرو بۆ چوونی نه قامی له ناویاندا سه ره له ده داته وه.

له زۆریه ی زۆری کۆمه لگا کانی سه رده دا ئه مپۆ بیرو بۆ چوونه ناپه سنده کان سهریان هه لدا وه ته وه. ئه وه تا ئه مپۆ له هه ندی شوین داو له لای زۆریه ی بیرو بۆ چوونه ناپه سنده کان سهریان هه لدا وه ته وه. ئه وه تا ئه مپۆ له هه ندی شوین داو له لای زۆریه ی زۆری ئاده میزادان له دایک بوونی کچ وه کوو له دایک بوونی کۆر پیشوازی لی ناکری. وه کوو کوپ مامه له ی له گه ل ناکری،

ئەمە نىشانى ھەلگەپانە ۋە ئادەمىزادە ئەنئىنى راست و گوۋ پىنە دانە بەياساۋ نامۇزگارپىيە كانى ئىسلام.

سەير ئەو ھىيە: كە وئىراي ئەم واقىعە راستەو ئەم حەقىقەتە مېژوويىيە
 ھەندى چەقەچەناو لىرەو لەوى تەوانج و پلار دەگرە بەرنامەى ئىسلام و رەخنە
 لەياساكانى تايبەت بەنافرەتەو ھى دەگرەو ھەلس و كەوتى نامەستوولانەى
 كەسانى بەناو موسولمان بەسەر ئىسلام دا دەسەپىنن و داب و نەپىتى كۆمەلگا
 لادەر و دووركەوتو ھەكان لەئىسلام و ھەپال ئىسلام دەدەن! ئەو ھەندە ئەر كە ناخەنە
 سەرشانى خۆيان و تۆزىك لەياسا و شەرىعەتى بىروانن، بزائىن: ئىسلام چ
 شۆرشىكى گەورەى لەكۆمەلگا و دەوروونى مەزھەبەكان دا بەرپاكرەو ھە؟

ئەم رىزلىنەنەشى لە ئافرەت تىپروانىيىكى بەرزەنەيەو بىرو باوەرى راستەقەينەى نازىبوو لە خوداوە بەدى ھىناوە نەك لە ئاكامى زەرورەتى واقىيەو بانگەوازي داخوازي كۆمەلايەتىو ئابورىيەو پەيدا بووي.

خودا ریزی تایبەتی بۆ رەگەزی ئادەمیزاد داناو، ھەر لەروانگەیی ریزلێنان لە ئادەمیزاد ریزی لە بەشە مێینە کە گرتوو و بەنیووی کۆمەڵی داناو، زێدە ریز بۆ ھیچ لایەکیان نیە مەگەر بەتەقوا...

که ئیسلام هات هه ندی له خێله عه ره به کانی وه کوو خێلی خوزاعه و
که نانه و به نی ته میم کچیان زنده به چال ده کرد: هه لبه ته که سانی دیکه ش
هه بوونی نه مه یان ده کرد به لام ته م سێ هۆزه له هه موو که س زیاتر
ته نحامیان ده دا.

نیسلام هات زینده به چالکردنی کچی یاساغ کردو فەرمانی کردبه
چاکه کردن له گه لیاندا؟؟؟؟

نیمام موسلیم له صه حیحه که یدا له خاتوعائیشه وه فرموده ده که
 ریوایه ت ده کا: ده فرموی: پیغمبر ﷺ فرمویه تی: (من ابتلی من
 البنات بشيء فأحسن اليهن كن له سترًا من النار) که سیک خودا

به تاقیکرد هوهو کچی پی‌دا، نهویش جوان به ختیوی کردن پهروهردهی ریکه
پیکی کردن بیگومان بوی ده‌بنه پهردهو له‌ئاگر ده‌پیارتن.

هه‌ر نیمامی موسلیم له‌نه‌نسی کوری مالیکوه ریوایت ده‌کا ده‌لی:
پیغه‌مبهر ﷺ فهرمووی: (من عال جاریتین حتی تبغا، جاء یوم القیامة
انا وهو) په‌نجه‌کانی جووت کردن.

نه‌بو یه‌علای حافیف له‌عه‌بدوللای کوری مه‌سعووده ریوایت ده‌کا.
ده‌لی: پیغه‌مبهر فهرمووی: (من کانت له بنت فأدبها فأحسن أدبها
وعلمها فأحسن تعلیمها واسبغ علیها من نعم الله التي اسبغ علیها، کانت
له سترًا أو حجابًا من النار).

داب و نه‌ریتی گهل و نه‌ته‌وه‌کان ده‌رباره‌ی به‌درؤخته‌وه‌ی
پیغه‌مبه‌ران، نه‌رکی پیغه‌مبهر له‌رونکردنه‌وه‌ی قورئان‌دا

تَاللّٰهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّنْ

قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ وَمَا أُنْزِلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ

الَّذِي أَخْلَفُوا فِيهِ وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٤﴾

دوای نه‌وه‌ی له‌نایه‌ته‌کانی پیشوودا په‌روهردگار پوچه‌لی و گه‌نده‌لی بیرو
باوه‌ری موشریکه‌کانی رونکرد هوه، نه‌وه‌ی راگه‌یاند: که خودا مؤله‌تی
تاوانباران ده‌دا تا ماوه‌یه‌کی دیاریکراوو له‌بهر حیکه‌متیک، ته‌سه‌للای
پیغه‌مبه‌ری دایه‌وه له‌سهر نه‌و نار‌ه‌ته‌تی و نه‌زیه‌ته‌ی له‌گه‌له‌که‌یه‌وه تووشی
ده‌هات، تانه‌و ته‌شه‌ریان لی ده‌دا، بوختانیان بو هه‌لده‌به‌ستن، برپاری هاوه‌لو
ته‌فسیری ره‌وان (۱۴۹)

مندالیان بۆ خودا ددها، گویان به‌په‌یامه‌که‌ی نه‌ده‌دا، به‌پیر بانگه‌وازییه‌که‌یه‌وه نه‌ده‌چون! ته‌سه‌للای ده‌داته‌وه به‌وه: که‌ قورپه‌یشییه‌کان یه‌که‌م گهل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک نین که‌ ئینحیرافیان کردبئی، تاقه‌ گهل نین که‌ سه‌ره‌ه‌ق و سه‌ره‌پچی‌کارین، به‌لکو له‌پیش نه‌وانیشه‌وه زۆر گهل و نه‌ته‌وه هه‌بون سه‌ره‌پچی فه‌رمانی خودایان کردوه، شوین ریبازی شه‌یتان که‌وتوون و گومرا بون، شه‌یتان گومرا بونی له‌پیش چاو جوان کردون له‌ژیانی دونیادا شه‌یتان رابه‌رو سه‌ره‌رشتیکاریان بووه، خودا پیغه‌مبه‌رانی بۆ ناردون بۆ نه‌وه‌ی حق و به‌تالیان بۆ لیک جیابکه‌نه‌وه، کیشه‌و نیزاعیان بۆ یه‌کالا بکه‌نه‌وه، بیرو باوه‌ریان بۆ راست بکه‌نه‌وه، هه‌روه‌ها بۆ نه‌وه‌ی بینه‌ هیدایه‌ت و ره‌حمه‌ت بۆ نه‌وانه‌ی ئیمانیان پئی ده‌هینن! ده‌فه‌رموی: ﴿تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَا اِلٰی اُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ﴾ سویند به‌خودا ئیمه‌ چهند پیغه‌مبه‌ریکمان له‌پیش تۆدا ناردوه بۆ سه‌ر گهل و نه‌ته‌وه پیشینه‌کان، بانگه‌وازییان کردن بۆ ئیمانیه‌تان، به‌دلسۆزی په‌یامی خودایان پئی راگه‌یاندن، که‌چی نه‌ته‌وه‌کان پیغه‌مبه‌ره‌کانیان به‌درۆ خستنه‌وه، بانگه‌وازییه‌که‌یانیان ره‌تکردنه‌وه ﴿فَزَيْنُ هُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَاهُمْ﴾ شه‌یتان کرده‌وه‌کانیان له‌پیش چاو جوان کردن، کوفرو بته‌رستی له‌دلا شیرین کردن، ﴿فَهُوَ وَلِيَّهُمْ اَلْيَوْمَ﴾ نه‌مپۆ نه‌و سه‌ره‌رشتیکاریانه‌و فریایان ده‌که‌وی؟!

واته: نه‌وان له‌ژیر زه‌بری عه‌زاب نه‌شکه‌نجه‌دان و که‌س فریایان ناکه‌وی! ﴿فَهُوَ وَلِيَّهُمْ اَلْيَوْمَ﴾ واته: به‌خه‌یالی خۆیان له‌دونیادا یارمه‌تیده‌ریانه. حیکایه‌تی حاله.

هه‌ندیک ده‌لین: مانای ﴿فَهُوَ وَلِيَّهُمْ اَلْيَوْمَ﴾ واته: رۆژی قیامه‌ت شه‌یتان له‌ئاگرده‌ها و نه‌شینیانه، حیکایه‌تی حالێ داها‌تووه. واته: له‌و کاته‌دا: که‌ کافره‌کان له‌دۆزه‌خدا سزا ده‌درین شه‌یتان یارمه‌تیده‌ریانه، جگه‌ له‌ته‌و که‌س یارمه‌تیده‌ریان نه‌ه. نه‌ویش هه‌یچی پئی نا‌کری!!

ئەمە نه فیی کردنی یارمه تیدانه به شیوهیه کی به لیخ و رهوان. ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ بۆ ئەو موشریکانه له قیامتدا سزای به نیش ههیه.
 کهوابی: ئەو موحه مەهه! تۆ به هه لۆیستی نابارو ناشیرینی گه له کهت
 دلگران مەبه. گوێ به درۆ خستنه وهی په یامه کهت له لایهن ئەو نه فامانه وه
 مەهه، تۆ چاو له پیغه مبه ره کانی پیش خۆت بکه، ئەوان بکه ره ئوسوهی
 حه سه نهی خۆت، ئەمیهت مەهه بهو موشریکانهی که بونه نیچیری
 شهیتان و شهیتان گومرایی بۆ جوان کردون!

ئەمجار په ره وردگار ئەوه راده گهیه نی: که داب و نه ریتی وه هایه تا
 به لگه نیشان نه داو ره هه نوماو فروستادهی نه نیری ههچ گه لو نه ته وهیه ک
 به هه لاک نابا، دهه فرموی: ﴿وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي
 اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ ئەو موحه مەهه! ئیمه بۆیه
 قورئانمان بۆ ناردوی و کردومان به پیغه مبه ره رهوانه مان کردوی بۆ سه ره
 بهنده کانمان: که ئەو قورئانه یان بۆ شی بکه یه وه، ئەو بیرو باوه ره عیباد تهی
 تییدا که وتونه جوداوازییه وه بۆ یان یه کالاً بکه یه وه، حهق و به تالیان بۆ لیک
 جیا بکه یه وه، حهق بناسن و پابه ندی بن و به تالاً بزانن خۆی لی دوور بکه نه وه.
 قورئان دادوه رو نیوانکاره بۆ هه ره مه سه له یه ک ئاده میزادان تییدا بکه وه
 کیشه وه، هیدایهت و ری پیشانده ره بۆ دلە گومراکان، ره حمهت و فره
 به ره که ته بۆ گه لیککی ئیماندارو خودا په رست. قورئان ره حمه ته بۆ ئەو که سانهی
 دهستی پتیه ده گرن و پابه ندی فره مان و جله و گیرییه کانی بن!

به کورتی:

قورئان ناو بۆیکه ری نیوان ئاده میزاده و کیشه کانیا بۆ یه کالاً ده کاته وه و
 هیدایه تیان ده دا بۆ ریبازی حهق و خودا په سندن.

هه ندی له دیاردهی ده سه لاتی په روه ردگارو
دیاردهی نیعه ته کانی به سر ناده میزادا

وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَاۚ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ﴿٦٥﴾ وَاِنَّ لَكُمْ فِى الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةًۭ نُّتْقِيْكُمْ بِمَا
فِىْ بُطُوْنِهِۦۚ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَّبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِّلشَّرِبِیْنَ ﴿٦٦﴾
وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِیْلِ وَالْاَعْنَابِ نَتَّخِذُوْنَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا
حَسَنًاۚ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰیَةً لِّقَوْمٍ یَّعْقِلُوْنَ ﴿٦٧﴾ وَاَوْحِیْ رَبُّكَ اِلَى النَّحْلِ
اَنِ امْخِذِیْ مِنَ الْجِبَالِ بُیُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا یَعْرِشُوْنَ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ كُلِیْ
مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاَسْلُکِیْ سُبُلَ رَبِّکِ ذُلُلًاۚ یَخْرُجُ مِنْ بُطُوْنِهَا
شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ اَلْوَنُهُۥ فِیْهِ شِفَاءٌ لِّلنَّاسِۚ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰیَةً لِّقَوْمٍ
یَتَفَكَّرُوْنَ ﴿٦٩﴾

پاش نه وهی له نایه ته کانی پيشوودا وادهی به هه شتی دا به خودا په رستان و
هه په شهی دوزه خی له کافره کان کردو ته سه لای پیغه مبهری دایه وه له سره
ته زیه تدانی قورپه شیهه کان، گه پرایه وه سره باسی چه سپاندنی به توانایی و تاکو
ته نهایی خوی، به لگهی حیسی و به چاو بیندراوی رانواندن، به لگهی به رچاو و
دوویاره بووه وهی سروشتی وه کوو روان و شین بوونی کشت و کالو دارو دره خت
ته فیسری رهوان (۱۵۲)

به‌باران و دۆشینى شیر له‌ناژەڵ و دروستکردنى جۆره‌ها خۆراک و شله‌مه‌نى له‌ترى و خورما و دهره‌ینانى هه‌نگوین له‌سكى هه‌نگ، كه ده‌بیته شیفاو چاره‌سەرى زۆر له‌نه‌خۆشیه‌كان و زیاد له‌وه‌ش خۆراكیكى به‌تام و به‌له‌زه‌ته، ئەم به‌لگانه‌ی هینانه‌وه‌و کردنى به‌نیشانه‌ی خودایه‌تى خۆی.

ئیمام (فخر الدین) ی رازی ده‌فه‌رموی: بێگومان مه‌به‌ستى سه‌ره‌كى له‌ناردنى قورئانى پیرۆز چه‌سپاندن و پێ سه‌لماندنى چوار بنه‌مای سه‌ره‌كى و بنه‌په‌تین: ئیلاهیات، پێغه‌مبه‌رایه‌تى، زیندو بوونه‌وه، قه‌زاو قه‌ده‌ر!! له‌ناو ئەم چواربنه‌مایانه‌شدا ئیلاهیات له‌هه‌موانیان گرنه‌گه‌ره، بۆیه په‌روه‌ردگار له‌سه‌ره‌تای سوره‌ته‌که‌دا به‌لگه‌ی له‌سه‌ر خوداوه‌ندى خۆی هینایه‌وه، قه‌باره فه‌له‌کییه‌کانى کردن به‌نیشانه‌ی به‌توانایی و خودایه‌تى خۆی، ئەمجار خودی ئاده‌میزاد و ناژەڵ و گياو گژو دارو دره‌خت و حال و وه‌زعی ده‌ریاو زه‌وى کرده نیشانه‌ی خودایه‌تى خۆی. ئەمجار هاته‌وه سه‌ر رانواندن و چه‌سپاندنى به‌لگه‌کانى تايه‌ت به‌خودایه‌تى خۆی! سه‌ره‌تا ده‌ستى کرد به‌باسى نیشانه فه‌له‌کییه‌كان و فه‌رموی:

﴿وَاللّٰهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ له‌م نایه‌ته‌دا په‌روه‌ردگار به‌نده‌كان هۆشیار ده‌کاته‌وه و سه‌ره‌نجیان بۆ لای ئەو به‌لگانه راده‌کێشێ: كه نیشانه‌ی تاک و ته‌نهایی و به‌توانایی و زانایی یه‌تى، ئەوه ده‌چه‌سپێنێ: كه هه‌ر ئەو شیاوی خودایه‌تى و به‌ندایه‌تى بۆ کردنه، ئەوه‌ی رونکرده‌وه، كه ئەو خودا بالاده‌سته خودایه‌كى وه‌هایه له‌به‌رزایی یه‌وه باران ده‌بارێنێ و به‌و بارانه زه‌وى وشک و برینگ و مردو زیندو و ده‌کاته‌وه، گژوگیاو دارو دره‌ختی تێدا ده‌پوێنێ و کانی و کانیای تێدا ده‌ته‌قینێ، بێگومان له‌زیندو کردنه‌وه‌ی زه‌وى به‌و شیوه به‌رچاوه‌ی هه‌موو سالتیک جارێک یان زیاتر دووباره ده‌بیته‌وه، پاش ئەوه‌ی شیناوردی تێدا نابینرێ و وه‌کوو مردوو وایه‌و نه‌ش و نمای تێدا به‌دی ناكرێ به‌و بارانه زیندو ده‌بیته‌وه و سه‌وز هه‌لده‌گه‌رێ و

زه نویر ده بیته وه، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾ بیگومان نا نه م دیاردهیه، نه م گۆرانکارییه، نه م زیندو کردنه وهیه به لگهیه کی حاشا هه لئه گرو نیشانهیه کی به هیزو ناشکرایه له سه ر تاکو ته نهایی و به توانایی و زانایی و دانایی خودا! بۆ که سانییک نه م قورئانه ده بیسن و لی تی ورد ده بنه وه و لی تی حالی ده بن.

ئاو هۆی ژبان به هه موو زیندو ییک. لی ره دا ده که که کردویه تی به هۆی ژبان و زیندو بوونه وهی زه وی به شیویه کی گشتی بۆ نه وهی هه موو زینده وه ریکی سه رزه وی بگریته وه به ئاده میزادو پیروو خشو کو و په رنده و چه رنده یه وه، به دارو دره خت و گۆ گیایه وه. نه م که سه ی مردو زیندو ده کاته وه، نه م که سه ی ده توانی مردن بکا به ژبان هه ر نه و شیاوی خودایه تی و په رستش بۆ کردنه، هه ر ده بی نه و به خودا بزانی، به راستی له م ئالو گۆره دا له م زیندو کردنه وهی زه وی دا نیشانه ی زۆرو زه بنده هه ن بۆ گه لو نه ته وهیه ک قسه بیسن و لی تی ورد ببنه وه و تی بیگه ن. چونکه بیستنی بی تی فکرین و تیگه یشتن به که لکی هیچ نایه و هیچی لی شین نابی!

لی ره دا به لگهیه کی تر هیه له سه ر به ده سه لاتی خودا، عیبه رتیکی تر هیه ئاماره به ده سه لات و قودره تی خودا ده کا، نه ویش ده ره یانی شیره له گوانی ئاره ل، به راستی نه مه یه کی که له به لگه هه ره مه زنه کان له سه ر به توانایی خودا، ده فهرمو ی: ﴿وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّسْقِیْكُمْ مِنْهَا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبْنَا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ﴾ بۆ ئیوه هیه نه ی خه لکینه! له ئاره دا په ندو ئامۆزگاری، به لگه و نیشانه له سه ر به توانایی و ره حمه ت و لوظفو که ره ممان سه یری حوشترو ره شه ولاخو مه رو بز ن بکه ن، له ده ست ره نگینی په روه ردگار ورد ببنه وه: نه وه تا ئیوه زیاد له وهی که لک له کو لک و خوری موو مه ره زیان و ده ده گرن، به به ره هم هینانی بیچوو زاو زیان، هه ره ها به خواردنی گوشتیان سوود مه ند ده بن، سه رباری نه و سوودو

فەرپانه دەر خواردتان دده‌ین شیریکی صافی دور له‌هه‌موو خه‌وشیک که به‌تام و گه‌وارایه بۆ نه‌وانه‌ی ده‌یخونه‌وه، نه‌و شیره په‌یدا ده‌بی له‌نیوان نه‌و ماده‌ پیسه که له‌ریخۆله‌وه رت ده‌بی، نه‌و خوینه سووره‌ی که جگه‌ری ناژه‌له‌کان کیشی ده‌کا. نه‌و شیره صافه‌ی: که له‌گوانی ناژه‌ل دهردی له‌چی دروست ده‌بی؟ بیگومان نه‌و شیره وهدی دی له‌نیوان نه‌و خۆراکه‌ی له‌گه‌ده‌دا پاش هه‌زمبون ده‌مینیتته‌وه و نه‌و خوینه‌ی له‌ناکامی هه‌زمبونی خۆراکه که په‌یدا ده‌بی! چونکه که خۆراک هه‌زم بوو به‌قودره‌تی خودا ده‌بیته گوشراویکی پالفته‌کراوو به‌سوود بۆ جه‌سته و به‌شیکیشی ده‌بیته تلپه‌ی بی سود: که پاش ماوه‌یه‌ک دهری ده‌دا بۆ دهره‌وه نه‌م خوینه ده‌چیته ناو هه‌موو خه‌لییه‌یه‌کی جه‌سته‌وه به‌سهر ده‌ماره‌کانی له‌ش‌دا دابه‌ش ده‌بی و ده‌بیته هۆی به‌رده‌وام بوونی ژیان. نه‌مجار بری له‌م خوینه ده‌چی بۆ ناو نه‌و لوانه‌ی له‌ناوگواندان و ده‌بیته شیریکی صافی بی خه‌وش!

سوبحانه‌للا! هه‌ر ده‌لێ ی خودای داناو زانا جه‌سته‌ی نه‌و ناژه‌لانه‌و هه‌موو گیانه‌به‌ریکی شیردهری تری کردوه به‌کارگه بۆ گۆرینی خواردمه‌نی بۆ خوین و له‌خوینه‌وه بۆ شیر. هه‌ر به‌و جۆره له‌جه‌سته‌دا جگه له‌غوده‌ی ناو گوان و شیرمه‌نی، غوده‌ی لووت هه‌یه، چلم دروست ده‌کا، غوده‌ی چاو هه‌یه فرمیسک په‌یدا ده‌کا، غوده‌ی مه‌نه‌وی هه‌یه خوینه‌که ده‌گۆرێ بۆ ماده‌ی گه‌راو گه‌رچه‌ک!! بۆ تۆم و ره‌چه‌له‌ک!

بیگومان چۆنیه‌تی هه‌زمکردنی خواردمه‌نی و تیکه‌ولیکه‌و پالفته‌کردنی لیک جیاکردنه‌وه‌ی گوشراوو تلپه‌و تیرکردنی هه‌موو خه‌لییه‌کی جه‌سته به‌و ماده‌ی پیوستی پی هه‌یه و له‌خوین وهدی هاتوه، تیکه‌ولیکه‌یه‌کی سه‌یرو سه‌مه‌ریه‌و تا بلێی سه‌رسورپه‌ینه‌ره. هه‌موو ثانیه‌و چرکه‌یه‌ک نه‌م عه‌مه‌لییه‌ته له‌ناو جه‌سته‌دا نه‌نجام دهری شان به‌شانی عه‌مه‌لییه‌تی سوتاندن و به‌تلپه‌کردن! له‌هه‌موو چرکه‌یه‌ک‌دا له‌ناو جه‌سته‌دا تیکه‌ولیکه‌ی

روخان و دروستکردن بهرده وامه و تا گیان لهجهسته دا بئ چرک یه ک راوهستانی نیه!!!

ئاده میزاد له بهرام بهر ئه م تیکه و لیکه بهرده وامه سه رسوپهینه ره دا هیچکهی پی ناکرئ جگه له وه که له ناخه وه بپوا به ده سه لات و به توانایی نه و به دیهینه ره کارسازه بکاو کړنووشی بهنده گی بۆ زاتی پاکی نه و خودا خاوه ن قودرته ره هایه بهرئ.

جا وه کوو له ئاژده لا ئیوه نه و شیریه صافه به که لکه به تام و گهوارایه تان دهست ده که وئو په ووه ردگار به و شیوه سه رسوپهینه ره بۆ ئیوه ی فراهه م هیناوه، خواره مه نی و شله مه نی تریشی بۆ ره خساندون؛ کردونی به نیشانه ی خودایه تی خۆی نه وه تا: ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا﴾ بۆ ئیوه هیه له بهروبومی داری خورما و داری ترئ دا چهند رزق و رۆژی جۆرا و جۆر؛ له م دره ختانه میوه ی جۆرا و جۆر هه مه چه شنه تان بۆ فراهه م هیندراوه، پیویسته په ندو ئامۆژگاری لی و ره بگرن، وردببنسه وه و سه رنج بده ن: داری خورما خورمای جۆرا و جۆرتان بۆ به ره م دینئ داری میو ترئ جۆرا و جۆرتان بۆ ده گری، که ده یکه نه ژبواری خۆتان به ته پری به وشکی، به (روطاب)ی و ترییی و به خورمایی و میوژی که لکیان لی و ره ده گرن، هه روه ها له بهروبومی ئه م دره ختانه جۆره ها مه شروبات و شله مه نی شیرین و به تام و له زه تی وه کوو دۆشاوی خورما و دۆشاوی ترئ ره نگا وره نگی جوان دروست ده که ن، میوژو باسو خو شه ربه ت و حه لئاو جۆره ها خواره مه نی و شه رابی تری به تام و به سوود له بهروبومی ئه مانه دروست ده که ن، هه مو بیان رزق و رۆژی جوان و به که لکن، هۆی راگیرکردنی ته ندروستی و گه شه کردنی له ش و لارتانه.

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ بیگومان له ره خساندن و زۆر کردنی نه م هه موو نیعه ته جۆرا و جۆرانه دا، نیشانه و به لگهی به هیژ هه ن له سه ر وجود و

به‌توانایی و میهره‌بانی په‌روه‌ردگار بۆ نه‌ته‌وه‌یه‌ک که خاوه‌ن هۆش و فام بن و
عه‌قڵی خۆیان بخه‌نه کارو له‌نیعمه‌ت و دروستکراوانی خودا ورد بینه‌وه.

لێره‌دا پرسیارێک دێته‌ پێشه‌وه ده‌لێ وشه‌ی (سکرا) ئه‌و خواردنه‌وه‌یه‌:
که نه‌خورێته‌وه ئاده‌میزاد سه‌رخۆش دکا، هه‌لبه‌ته هه‌موو سه‌رخۆشکه‌ریکیش
به‌خه‌مر داده‌نرێ و حه‌رامه‌، ئه‌دی چۆن خودا له‌ریزی نیعمه‌ته‌کانی خۆی‌دا
راینوانده‌؟؟

زانایانی ته‌فسیر بۆ ئه‌م پرسیاره‌ چوار وه‌لامیان داوه‌ته‌وه‌:

١- (سکر) له‌زمانی عه‌ره‌بی‌دا به‌مانا نه‌بیذه: که بریتیه‌ له‌دۆشاوی
ترێ و خورما و خۆشاوی میوژ، ئه‌مانه‌ ته‌گه‌ر دروست بکری‌ن خواردنه‌وه‌یان
حه‌لاله‌و هه‌یج خراپه‌یه‌کی تێدا نیه‌.

٢- وشه‌ی (سکر) به‌مانا خواردنه‌مه‌نی به‌تام و له‌زه‌ت بی، ئاشکراشه
له‌م میوانه‌ زۆر خواردنه‌مه‌نی و شله‌مه‌نی خواردنه‌وه دروست ده‌کری‌ن و حه‌لال و
بی عه‌یبن.

٣- خۆ ته‌گه‌ر وشه‌ی (سکر) له‌سه‌ر مانای مه‌شه‌ووری خۆی لێک
بده‌ینه‌وه و بڵێن: به‌مانا خواردنه‌وه‌ی شه‌رخۆشکه‌ره‌، ده‌لێین: نایه‌ته‌که
له‌مه‌که‌که نازل بووه‌ و ئه‌و ده‌مه‌ی نایه‌ته‌که هاتۆته‌ خوارێ شه‌راب حه‌رام
نه‌کراوه‌، که‌وابوو: ره‌وايه به‌نیعمه‌ت دا‌بنرێ و خودا بیکاته‌ منه‌ت به‌سه‌ر
به‌نده‌کانی‌دا.

٤- وشه‌ی (سکر) به‌مانا خه‌مه‌ره‌و له‌سه‌ر مانای خۆیه‌تی و ئه‌و کاته‌ی
نایه‌ته‌که نازل بووه‌ خه‌مر حه‌رام نه‌کراوه‌، ئاماژه‌ی ئه‌وه‌شی تێدا‌یه‌: که زرق و
روژی حه‌سه‌ن جیا‌یه له‌گه‌ڵ خه‌مر، چونکه (رزقاً) عه‌طف کراوه‌ته‌وه بۆ سه‌ر
(سکرا) عه‌طفیش بۆ موغایه‌ره‌یه‌. که‌وابوو: خه‌مر به‌رزقی حه‌سه‌ن
ناژمی‌دری! ئه‌م نایه‌ته‌ ریخۆشکه‌ره بووه بۆ حه‌رام‌بوونی شه‌راب و قۆناغی

یه کهم بووه بۆ یاساگرکردنی خه مر: بهم جوّره نایه ته که له سه ر مانای خو ی ده هیلدریتته وه و پتویست به هه ولدان بۆ دۆزینه وه ی مانای تر نیه .

قۆناغی یه کهم ئەم نایه ته ی ئیره یه : که ئاماژه یه کی په نامه کی و جوانی تیدا یه : له م رووه له بهرام بهر رزقی حه سه نی داناوه .

قۆناغی دووه م نایه تی ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ...الآیة﴾.

قۆناغی سییه م نایه تی ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى...الآیة﴾.
قۆناغی چواره م نایه تی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ رَجَسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ...الآیة﴾.

ئیبنو عه بباس ده فهرمو ی: (سکر) نه وه یه : که له بهر و بوومی خورما و ترى حه رام کراوه . (رزقی حه سه نیش) نه وه یه : که له بهر و بوومی خورما و ترى حه لال کراوه وه کوو سرکه و مره با و خورما و میوژو ئەم جوّره شتانه ^(۷) هه ر له ئیبنو عه با سه وه ر یوایه ت کراوه فهرمو یه تی (سکر: حه رامه ، والرزق الحسن حه لاله).

ئه مجار به لگه یه کی تر له سه ر خودایه تی خو ی ده هیئتته وه و ئه وه ده چه سپینی: که ئەم بوونه وه ره به دیهینه ریک ی ده ست ره نگین و کار سازی هه یه ، نه وه تا دوا ی راناندنی به لگه ی ده ره ینانی شیر له ئاژه لو به ره مه ینانی (سکر) و رزقی حه سه ن له بهر و بوومی دار خورما و دار ی میو ، با سی چۆنیه تی ده ره ینانی هه نگین ده کا له هه نگ و ده فهرمو ی: ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ﴾ په روه ر دگاری تو ئه ی مو حه مه د! (ئه ی بیسه ر) خسته یه تیه سرو شتی هه نگه وه و فیبری کرده وه ی سه رسو په ی نه ری کرده ، هه لّس و که وتی وای خسته ته هه ست و سرو شتی وه که ئاده میزادانی عاقل و هۆشه ند تیی دا سه ر گه ر دانه و ناتوانن کاری و ا نه نجام بده ن!

زانایانی ژینگه و زاووزیو چۆنیه تی ژیانن گیانله بهران زۆر توژیینه و هیان لهم بوارانه ده! نه نجام داو، زۆر کتیب و نامیلکه یان له سهر نوسیون، به هه موو زمانیک لێیان دواو، رۆژنامه و گۆفاری تایبه تییان بۆ ته رخا ن کردو و زانیاری باشیان ده رباره ی جیهانی ههنگ به ده ست هیناوه و گه ییشتوونه نه م ده رته نجامانه:

۱- ههنگ کۆمه له کۆمه له گه و ره ن پیکه وه ژیا ن به سهر ده به ن: کۆمه له ی وا قه ره بالغان هه یه (۵۰) هه زار ههنگی له خۆ گرتووه. هه ره ها هه م کۆمه له و له خه لیه کی تایبه تیدا ده حو ینه وه.

۲- هه موو کۆمه له ههنگیک ههنگیک گه و ره یان تیدا یه پی ی ده گو ترئ: پاشا یان (یه عسوب) نه م ههنگه له هه مو یان جهسته ی گه و ره تره و فه رمانی له ناو خه لیه که دا ره وایه. له هه موو کۆمه له ههنگیک دا چوا ر سه د پینچ سه د ههنگیک ی ئیر هه یه، نه مانه کار نا که ن، ژماره یه کی تر له پانه زه هه زاره وه تا په نجا هه زار ده بن و نه مانه ئیشکه مر ن و زو ریه ی کاره کان له سه رشانی نه مانه!

۳- نه م سی جۆره ههنگه (پاشا، ههنگه ئیرینه، ههنگه مینیه) به یه که وه به و په پی پیکه وه گونجانه وه به و په پی هاریکاری و کۆمه کی کردنی یه که تریه وه ژیا ن به سهر ده به ن! نمونه ی کۆمه لگایه کی پیشکه وتوو پیکه وه گونجاوو هه م ئا ههنگه: ههنگه گه و ره که (مه لیکه) نه و هیلکه یه به ره هه م دینی که بیچوه (پوره ههنگه) که ی لی ده که و یتسه وه، نه مه به دایکی ههنگه کان ده ژمیردرئ. ههنگه ئیرینه کان ته لقیح و متو ریه ی (مه لیکه) = پاشا مینیه = دایه گه و ره که ده که ن هیه چ ئیشی تریا ن نیه. ههنگه مینیه کان خزمه تی خه لیه ههنگه که (کۆمه لگا ههنگه که) ده که ن خزمه تی ئیرینه کان ده که ن، کارو کاسبی و کردو کۆ ده که ن، به در ژایی رۆژ به ناو کیلگه و باغو دارو ده و نه دا ده سو پینه وه بۆ کۆ کردنه وه ی هه لاله و ئیوارا ن ده گه پینه وه بۆ ناو

ههنگه لانه که و ههنگوین بهرهم دینن بۆ بژنوی ههنگه کانی ناو خهلییه
ههنگه که به پچوک و گه ورهیه وه، ههروه ها شه و که ره شانه بهرهم دینن بۆ
دروست کردنی شانه ههنگوینه کان به شیوه (سداسی) شه شکونجی،
شه شانه یی ... له هه ندی له خانه کان دا ههنگه پچکۆله کان به خێو ده کهن
له هه ندی کیشیان دا ههنگوین. بێگومان ده سترهنگین به راسته و قه له م و پرگاله وه
ناتوانی نه خشه ی خانووی شه شانه یی ناو بکیشی.

سوبحانه لالا: ئەم بآله فۆکه پچکۆله یه چۆن فیۆی ئەم بیناسازییه بوو،
چۆن ئەم کاره سه رسوپهینه ره نه نجام ده دا؟؟

خودا خستویه تیه ده رو نیه وه: که خانه کانی به شیوه ی شه شکونجی
شه شسوجی دروست بکا بۆ شه وه توزقالتیکی لی خه سار نه بی، کون و که له بهری
بیهوده ی تینه که ون، هه موو کاتی مآله که یان خاوتین و پاک و بێگه رده، نه گه ر
گه رمایان بوو، به بآله کانیان باوه شینی خهلییه که ده کهن، هه روا ئەم ههنگه
میانه پاریزگاری خهلییه ههنگه که ده کهن و بهرگری له شا ههنگ (مهلیکه)
ده کهن، له بهرام بهر دوژمنه کانیان (که به زۆری میرو له و ژنگه سوره و، هه ندی
بآلنده) یه که پزو نازایانه بهرگری ده کهن. به کورتی شه رکی زۆرو سه ره کی
کۆمه لگای ههنگ له سه ر میینه کانه، بۆیه پهروه ردگار خیطاب ناراسته ی
میینه نه کان ده کاو ده فهرمو: ﴿أَنْ اِتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا
يَعْرِشُونَ﴾ خودا خستویه تیه ده روونی کۆمه لگای ههنگه وه و شاره زای کردوه:
که له کتودا شوینی حه وانه وه ی خۆی دروست بکا، له کونه شاخو ته لیشه به درو
کلۆره داردا ههنگه لانی خۆی پێک بێنی، ههروه ها له ناو کۆله س و صندوقی
تایبه تی: که شاده میزاد بۆی دروست ده کهن شانه ههنگوینه کان رابه سستی
شه شخان و شوشسوج و چون یه ک هیچیان له هیچیان زیاد و که می نه بی، کون و
که له بهرو درزو درازی تیدا نه بی، له هه ندی خانه و شانه دا ههنگوین پاشه که وت
بکا و له هه ندی کیان دا میو و خۆراکی بێچوه ههنگه کان خه زن بکا، بۆیه

پتویسته شانه‌کان شه‌شخانه دروست بکا بۆ شه‌وی کون و که‌له‌به‌ری
نه‌مینیت‌ه‌و شوینی بی سودو بی‌ه‌وده له‌خانه‌کان‌دا به‌دی نه‌کرئ.

ه‌ر کاتی ه‌ه‌نگیک بتوری کۆمه‌لیک ه‌ه‌نگی تر له‌گه‌ل خۆی ده‌باو بۆ
جی‌گایه‌کی ترو ده‌یانه‌وی لانه‌یه‌ک پیکه‌وه بنین، جا نه‌گه‌ر ه‌ه‌نگه‌کانی تری
ه‌ه‌نگه‌لانه‌که ویستیان بیانیه‌ینه‌وه بۆ ناو خۆیان و ناشتیان بکه‌نه‌وه، شه‌وه
به‌گۆرانی و سازو سه‌متور ده‌یانگیرنه‌وه و ده‌یانبه‌نه‌وه لای خۆیان، نه‌مه‌ش
نیشانه‌ی زیره‌کی و هۆشیاری‌یانه^(۸) شایانی باسه ه‌ه‌نگ دوو جۆری ه‌یه:
جۆریکیان له‌ناو کونه شاخو تلیشه به‌ردو کلۆره داردا هی‌لانه دروست ده‌کاو
ئاده‌میزاد په‌روه‌رده‌ی نا‌کا، ه‌ر کاتی ئاده‌میزاد ده‌ستی پی بگا
ه‌ه‌نگینه‌کی ده‌ردین، که له‌نایه‌ته‌که‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ وَمِنْ
الشَّجَرِ﴾ ئاماره‌یه بۆ نه‌م به‌شه.

جۆری دووهم ئاده‌میزاد به‌خۆیان ده‌کا، صندوق و کۆله‌سو لانه‌یان بۆ
دابین ده‌کا رسته‌ی ﴿وَمَا يَعْشَوْنَ﴾ ئاماره‌یه بۆ نه‌م به‌شه.

﴿ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ نه‌مجار که‌لانه‌و ه‌ه‌نگه‌لانت بنیات نا
له‌به‌روبوومی ه‌موو گۆوگیاو دارو دره‌ختیک بخۆ، ه‌هرچی ه‌زت لییه‌تی
له‌تامی شیرین و مزره‌و شه‌و جۆره تامانه به‌کاریان بینه، ه‌ه‌لآلی گۆل و غونچه‌ی
ه‌موو دارو دره‌خت و گۆوگیایه‌ک به‌ئاره‌زۆی خۆت ه‌ه‌لمۆه و بیکه‌ره بژیو بۆ
خۆت و بی‌چوه ه‌ه‌نگه‌کانی ترو که‌ره‌سه‌ی رابه‌ستنی شانه ه‌ه‌نگینه‌کان! برۆ بۆ
سه‌رکانیاو جۆگا‌کان ناو به‌ره‌وه بۆ شاره ه‌ه‌نگه‌که!

﴿فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكَ ذُلَالًا﴾ که ه‌ه‌لآله‌ت ه‌ه‌لمۆی و ناوت ه‌ه‌لگرت شه‌و
ری‌و ره‌سمه په‌یره‌و بکه: که خودا خسته‌یه‌تیه ناو دلتشه‌وه فیری کردوی بۆ
رابه‌ستنی شانه‌کان و بۆ دروستکردنی ه‌ه‌نگوین و بژیو بۆ بی‌چوه ه‌ه‌نگه‌کان.

(۸) ته‌فسیری مونیر ج ۱۴/ ۱۷۱.

جا پاش نهو هی خیطابی ناراستهی جیهانی ههنگ کرد، ئاده میزادانیش له سوودی ههنگ ئاگادار ده کاتهوه، چونکه نیعمه ته کانی خودا بۆ بهرژه وهندی ئاده میزادانو نهو لییان به هره مه ند ده بی. ده فهرموی: ﴿يَخْرُجُ مِنْ بَطْنِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ﴾ دیته دهروه له سکی ههنگ ههنگوینیکی رهنگاورهنگ، هی وا هیه سپییه، هیه زهرده، هیه سوره، به گویره ی جۆنیه تی نهو ده قهری ههنگه که هه لالی لی هه لمژیوه.

﴿فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ﴾ لههنگین دا ههیه شیفاو چارهسهری زۆر لهدهردو نهخۆشی، زۆر داوو دهرمان ههیه بهشیک لهههنگینی تیکهلاو دهکریو دهبیته دهرمانو چارهسهری زۆر لهدهردان!

ئىمامى بوخارى و موسليم له نه بو سه عىدى خودرييه وه رىوايهت ده كه نه؛ ده لى: پياويك هاته لاي پيغه مبهر ﷺ وتى: قورىان براكه م سكى ده چى، پيغه مبهر ﷺ پى پى فەرموو: (اسقه عسلا) هەنگوینی دەرخوارد بده، كابرا چۆه ماله وه هەنگوینی دا بەبراکه ی، پاشان هاته وه خزمەت پيغه مبهر و وتى: نه ی پيغه مبهر ی خودا! به فەرمانی جهنابت هەنگوینم دا به براکه م، به لام نه ك هەر پى چاك نه بوو به لكوو سكه چونه كه ی زیادى كرد، پيغه مبهر ﷺ فەرمووی: (اذهب فاسقه عسلا) برۆ هەنگوینی تری بده رى كابرا رۆی به فەرمانی پيغه مبهر ﷺ هەنگوینی تری دا به براکه ی و پاشان هاته وه وتى: قورىان براكه م سكه چونه كه ی زیادى كرد و پى چاك نه بوو! پيغه مبهر ﷺ فەرمووی: (صدق الله وكذب بطن أخيك، اذهب فاسقه عسلا) خودا راست ده فەرموئ: سكى براكه ت درۆ ده كا برۆ هەنگوینی تری بده رى. كابرا چۆه هەنگوینی تری دا به براکه ی سكى چاك بوو سكه چونه كه ی نه ما.

هه‌ندێ له‌پزیشکانی رابردوو لهم باره‌وه وتویانه: ئهم کابرایه زنده خۆراکی له‌گه‌دا ماوه‌ته‌وه، جا که هه‌نگوینیان داوه‌تی هه‌نگینه که به‌حوکمی ئه‌وه‌ی ماده‌یه‌کی سروشت گه‌رمه، خێرا خواردنه‌که‌ی ناو گه‌ده‌ی کابرای حه‌ل

کردوه پالی پیوه ناوه بۆ هاتنه دهر وه، سکیچونه کەمی بهروآلت زیادی کردوه، کابرای عه‌ره‌ب وایزانیوه: که ئه‌مه زیان به‌ته‌ندروستی براکەمی ده‌گه‌یه‌نی!

جا که جاری دووهم هه‌نگوینی تری دایه زیاتر ئه‌و خواردنه‌ماوه‌ی ناو گه‌ده‌ی حل بوو زیاتر سکی چوو، پاشان که جاری سییه‌م هه‌نگوینی دایه ئیتر هیچ جۆره خۆراکیکی فاسیدی له‌گه‌ده‌دا نه‌ه‌یشت سکی وه‌ستایه‌وه، میزاجی تیکچووی هاته‌وه ته‌رازوو نازارو پیچی نه‌ما!

پزیشکی سه‌رده‌م له‌باره‌ی پیکهاته‌ی کیمیاوی هه‌نگینه‌وه ده‌لێن: ۱۵-۲۵ (ی ناوه، ۳۰-۴۵) ی لیفیلۆزه، (۲۵-۴۰) ی کلوکۆزه. که‌وابی هه‌نگوین هی‌زو توانایه‌کی ته‌واو ده‌دا به‌جسته‌ی ئاده‌میزادو پی‌خۆریکی باشو به‌سووده‌و دژی ماده ژه‌هراوییه‌کانه، سوودی هه‌یه بۆ نه‌خۆشییه‌کانی جگه‌رو تیکچوونی مه‌عیده‌و ریخۆله، هه‌روه‌ها بۆ تی‌فۆئیدو هه‌وکردنی سی، بۆ نه‌خۆشی سورێژه‌و سه‌حایای می‌شکی (السحانی المخي) چاره‌سه‌ریکی که‌م وێنه‌یه.. هه‌روه‌سا بۆ ذه‌ب‌ه‌ی سه‌دری و لاواز بوونی د‌ل‌و ئیلتیهاباتی گورچيله‌ ده‌رماتیکی باشو به‌سووده‌!

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ پی‌گومان له‌و دیارده‌و چۆنیه‌تی هه‌لس‌و که‌وتی هه‌نگه‌دا، له‌چۆنیه‌تی دروستکردنی هه‌نگوین و شان‌ه‌را به‌ستنی‌دا نیشان‌ه‌و به‌لگه‌ی ناشکرا هه‌ن له‌سه‌ر هه‌بوونی خودایه‌کی خاوه‌ن ده‌سه‌لات و زاناو دانا بۆ که‌سانیک له‌دروسکراوانی خودا وردب‌سنه‌وه، بزائن: خودا چۆن به‌زانیی و ئانسانی خۆی سه‌ره‌پرشتیاری بوونه‌وه‌ر ده‌کا، به‌رژه‌وه‌ندی ئاده‌میزادی پاراستوه‌و هه‌موو ئه‌وشتانه‌ی بۆ خزمه‌تی ئه‌و ره‌خسانده‌.

هه‌نگ و ه‌کوو سو‌دی بۆ ئاده‌میزاد هه‌یه‌و ئه‌و جۆره هه‌نگوینه ره‌نگاو ره‌نگانه‌ی بۆ به‌ره‌م دینی، هه‌ر ئاوا سو‌ودی بۆ دارو دره‌خت و گژو گیاش هه‌یه، زۆر نه‌خۆشی ئه‌وانیش لاده‌با، به‌روبو میان زیاد ده‌کا!!

ههندی له حاله ته سه سورهیینه ره کانی ناده میزادو قوناغه کانی
ژیانی: که نیشانه ی ده سولاتو ته نهایی پهروه ردگارن

وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يُوفِّقُكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ اِلَىٰ اَزْدِلَ
الْعُمُرِ لٰكِي لَا يَعْلَمُ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ ﴿٧٠﴾ وَاللّٰهُ
فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلٰی بَعْضٍ فِی الرِّزْقِ فَمَا الَّذِیْنَ فُضِّلُوْا بِرَادٰی
رِزْقِهِمْ عَلٰی مَا مَلَكَتْ اَیْمَانُهُمْ فَهُمْ فِیْهِ سَوَآءٌ اَفَیَنْعَمَ
اللّٰهُ یَبْحَثُوْنَ ﴿٧١﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا
وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ بَنِیْنَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنْ
الطَّیِّبَاتِ اَفِیَابْطِلِ یُؤْمِنُوْنَ وَیَنْعَمَتِ اللّٰهُ هُمْ یَكْفُرُوْنَ ﴿٧٢﴾
وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا یَحِلُّ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ شَيْئًا وَلَا یَسْتَطِیْعُوْنَ ﴿٧٣﴾ فَلَا تَضُرُّوْا لِلّٰهِ الْاَمْثَالَ
اِنَّ اللّٰهَ یَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٧٤﴾

له نایه ته کانی پېشودا باسی حالو چونیته تی سه سورهیینه ری گیانله بهران
کرا، نه مجار لیته دا بری قوناغی سه سورهیینه ری ناده میزاد باس ده کا: چوار
قوناغی ته مدهنی ناده میزاد ده خاته رو: قوناغی مندالی، قوناغی گه نجی،

قَوناغی گه‌راوه‌یی و کاملی، قَوناغی پیری. که نه‌مەش نیشانەیه‌کی تری دانایی و بە‌ده‌سه‌لاتی خودایه و بە‌لگه‌یه له‌سه‌ر تاک و ته‌نهایی زاتی پاکي.

نه‌مجار باسی جوداوازی و که‌می و زۆری رزق و رۆژی ئاده‌میزاد ده‌کا، هه‌ندی که‌س ده‌وله‌مه‌نده و هه‌ندی هه‌ژار، هه‌ندی خاوه‌ن پارو سامان و هه‌بوو هه‌ندی ده‌ست کورت و بێ مایه و گیرفان خالی! نه‌مه دابه‌شکردنی په‌روه‌ردگاره، نه‌مجار باسی نیعمه‌تی سییه‌م و چواره‌م ده‌کا. نه‌وه‌تا له‌ره‌گه‌زی خۆتان نافره‌تی بۆ ره‌خساندن بیه‌که‌وه لانه‌ی ژن و می‌ردایه‌تی پیکه‌وه ده‌نین و خۆشه‌ویستی و سۆزی له‌نیواندا بلاو کردوونه‌وه، پیکه‌وه هه‌ل ده‌که‌ن و وه‌گری یه‌کتری ده‌بن. کو‌پو کچ و نه‌وه‌تان بۆ به‌رهم دینن.

هه‌روه‌ها رزق و رۆژی پاک و خاوینتان بۆ له‌دارو دره‌خت و گ‌ژو گ‌یا و به‌رهم دینی و ده‌بیته هۆی درێژه پیدانی ژیا‌نتان و له‌زه‌ت و هه‌رگرتن له‌ژیان. ده‌فه‌رموی: ﴿وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ﴾ نه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌میزاد بیر

بکه‌نه‌وه و ورد بینه‌وه، بزانه‌ن: خودا له‌نه‌به‌وه ئیوه‌ی هی‌ناوه‌ته‌ گ‌ژپه‌پانی ژیا‌نه‌وه، ئیوه هیچ نه‌بوون خودا هاوردو‌یه گ‌ژپه‌پانی ژیا‌نه‌وه ته‌مه‌نیکی دیاری‌کراوی بۆ دانا‌ون، هه‌ر که‌سه‌و ته‌مه‌نیکی دیاری‌کراوی خۆی هه‌یه! هی واتان هه‌یه ته‌مه‌نی کورته‌و زوو ده‌مری، ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ اِلٰی اَرْضِ الْعُمْرِ﴾ هی واتان هه‌یه ته‌مه‌نی درێژ ده‌بی و ده‌گه‌پته‌وه بۆ ته‌مه‌نی پیرو که‌نه‌فته‌یی،

وای لی دیته‌وه بێ هی‌زو لاوا‌زو زه‌بوون، هه‌سته‌کانی وه‌کوو پی‌ویست کار ناکه‌ن، توانای عه‌ق‌لی و جه‌سته‌یی نامینی، له‌رزۆک و لاوا‌زو په‌که‌وته‌و که‌نه‌فت ده‌بی، به‌راستی به‌سه‌ر بردنی ژیا‌ن له‌و جۆره ته‌مه‌نه‌دا که‌لی سه‌خت و دژواره، بۆیه پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ زۆر جار له‌دوعا و پارانه‌وه‌ی دا له‌خودا ده‌پارایه‌وه: که ته‌مه‌نی نه‌وه‌نده درێژ نه‌بی بگاته ته‌مه‌نی زه‌لیلی و که‌نه‌فته‌یی ده‌یفه‌رمو‌و: (اعوذ بك من البخل والكسل وأرذل العمر وعذاب القبر وفتنة الدجال، وفتنة الحيا والمات) نیامی بوخاری و ئیبنو مه‌رده‌وه‌یه‌ی له‌نه‌نه‌سی کو‌پی

مالیکه‌وه ریوایه‌تیاں کردوه هه‌روه‌ها ئه‌وش چه‌سپاوه: که پیغه‌مبهر ﷺ
به‌نای گرتووه به‌خودا له‌ته‌مه‌نی زه‌لیلی و په‌ککه‌وته‌یی!

ئىمامى عدلى فەرموويه تى: تەمەنى زەلىلى ئەو تەمەنەيە كە لە (٧٥) سالى تىدە پەرى! وەلى ئەمە بۆ ھەموو كەس وا نىە ھى وا ھەيە، عومرى دەگاتە ھەشتا! ھىشتا گورو تىنى تىدا دەمىنى. ھى وايش ھەيە پىش تەمەنى (٧٠) سالى دەگاتە (أرذل العمر).

جا بۆیه ده یگیرینهوه بۆ ئەو تەمەنە زلیلی و رەزلیلیه ﴿لَكِنِّي لَا أَعْلَمُ
بعد علم شیناً﴾ بۆ ئەوێ پاش زانین و تیگەیشتن نەزان ببنەوه، وە کو
سەرەتای ژیانو تافی ساوایی که هیچ شتیک نازانی تاوای لی بیتهوه، ئەو
شتانە: که لە تەمەنی گەنجی و کاملی دا فیران بوو لەبیری بچنەوه. پیری و
کەنەفتی عەقل و هۆشی لی بستیننەوه، هیچ نەزانی و عەقڵی بە هیچ نەشکی و
هیچی لەبیر نەمیانی، کەشتیکیش فیر ببی تاویک لەبیری بچیتەوه، پرسیار
دەکا لەشتیک ئەو چیەو کییهو؟ پیی دەلێن ئەو فلان شتە، یان فلان
کەسە، یاش تاویکی تر دووبارە پرسیار دەکا تەو ئەو چیەو کییهو؟

﴿ان الله عليم قدير﴾ بیگومان په‌روه‌ردگار زانی‌هه‌موو شتی‌ک ده‌زانی، حی‌که‌متی دروست‌کردنی ئاده‌میزادو زوو مراندنی و ته‌مه‌ندرئژ کردنی ده‌زانی به‌تواناو خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی ره‌هایه به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌ک‌دا، هی‌چ شتی‌ک ده‌سه‌وه‌سانی نا‌کا. نه‌وه‌ی به‌سه‌ر ئاده‌میزاد دئ له‌نه‌زانی ساوایی و تی‌گه‌بیش‌تنی ته‌مه‌نی گه‌نجی و کاملی و پاشان پیر بون و که‌فته‌کاری و له‌بیر‌چوونه‌وه‌ی زانیاری هه‌رگیز به‌سه‌ر خودا نایه‌و خودا لی‌یان مونه‌زه‌هه! په‌روه‌ردگار زانیاری ته‌زه‌لی و ته‌به‌دی هه‌یه، تواناو ده‌سه‌لاتی ره‌های هه‌یه‌و هی‌چ گۆ‌ران‌کاری‌ه‌کی به‌سه‌ردا نایه‌و وه‌کوو ئاده‌میزاد نیه، ته‌مه‌رو شتی‌ک نه‌زانی و سه‌ه‌ینی قیری بی‌ی، ته‌مه‌رو شتی‌ک بزانی و به‌یانی له‌بیری بج‌پته‌وه.

شایانی باسه هی وا ههیه: زۆر پیر ده بی و هیشتا عه قل و هۆشی له سه رخۆیه، به تایبهتی که سیك موسولمان بی و دلی به ئیمان ئاوه دان بی، بتوانی ئه رکه کانی سه رشانی ئه نجام بدا، ئه م جۆره که سانه با زۆریش پیر بن له ته مه نی عاده تی ئه ولا بکه ون به ته مه نه که یان ناگوتری (أرذل العمر) به لکوو ئه و ته مه نی پیروژه، ته مه نی خپرو به ره که ته. چونکه پیغه مبه ر ﷺ فهرمویه تی: (خیرکم من طال عمره وحسن عمله) واته: باشتترینی ئیوه که سیکه ته مه نی درێژ بی و کرداری جوان بی، به گویره ی شه ریعت هه لئس و که وت بکا.

﴿وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ﴾ وه کوو چۆن ئیوه له ته مه نه دا جوداوازن: هه یه ته مه نه کورت و هه یه ته مه نه درێژ، هه یه زۆر ته مه نی کورت و هه یه مام ئاوه ندی، هه ر به و جۆره خودا له پیدانی رزق و روژیش دا جوداوازی تیدا پهیدا کردون، هه تانه ده وله مه ندو خاوه ن سامان، هه تانه ده ست کورت، هه ژار، هه تانه خاوه ن پله و پایه پاشاو فرمانه وا، هه تانه مسکین و ژیر ده سته! ئه م رزق و روژییه ی پی و داو، ئه و مال و سامانه ی پی و به خشیون به پی و عه قل و هۆش و زیره کیتان نیه. کوردی گوته نی: (ده وله مه ندی به قوه تی شانان نیه). هی وا هه یه خاوه نی ملیون و ملیاره بۆخوی دیناریک ناھینی! هی وا هه یه بۆ خوی زۆر به نرخه و دیناریکی نیه!!

﴿فَمَا الَّذِينَ فَضَّلُوا بِرَاقِي رِزْقِهِمْ عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ﴾ جا که رزق و روژی هه موو که س له لای خوداوه بی، بۆیوی هه موو گیانله به ریک به ده ست ئه و بی، وا مه زانن: ئه و که سانه ی رزق و روژیان زۆر پیدراوه، که ده وله مه ندو خاوه ن سامانه کانن به شیکه له و رزق و روژییه ی پێیان دراوه ده یگی پنه وه بۆ ئه و کزیلانیه ی که له ژیر ده ستیان دان، به لکوو ئه وه ی نه یه دن به وانه، رزق و روژی خۆیان به له خوداوه بۆیان به دراوه ته وه، به لام به سه ر ده سته ئه وانه دا بۆیان دی.

بوخته ی قسه نهویه: ده فهرموی: پهروهردگار له رزق و روژی دا ئیوهی بهرزو نرم کرده هندیکی دهوله مند کردن و هندیک هژار، رزق و روژی ئیوهی له بنده کانتان زیاتر کرده، نهوانیش وه کوو ئیوه ناده میزادن دهی ده بویه به گویره ی یاسای خوتان نهو زیده رزقه ی پپتان دراوه بیگیرنه وه بو بنده هژاره کان بو نهو له پوشاک و خواره مهنی و شوینی هوانه ودا یه کسان بن، به لام ئیوه بهم یه کسانو بهرام بهریه رازی نین، هرچنده نهوان و ئیوه هردو لاتان ناده میزادن و دروستکراوی خودان!! دهی کهوابی چون ئیوه ریگه به خوتان ده دن په سترین دروستکراوی خودا بکنه هابه شی خودا؟! نه مه نمونه یه که خودا دهی نهیته وه بو ده رختنی نهو کاره ناشیرینه ی موشریکه کانی قورپه ییش که بتی داتاشراو له بهردو داریان ده کرده هاهو لی خودا و ده یان په رست!

له نایه تیکی تر دا با شتر نه م په نده رون ده کاته وه ده فهرموی: ﴿ضرب لکم مثلاً من انفسکم هل لکم مما ملکتم ایمانکم من شرکاء فیما رزقناکم، فانتهم فیہ سواء، تخافونهم کخیفتمکم﴾ (انفسکم) الروم/۲۸. جا که ئیوه بو خوتان رازی نین له گه ل کویله و ژیره سته کانتان دا یه کسان بن؛ نه دی چون یه کسانو ده خنه نیوان به دیه پنهرو دروستکراوانیه وه؟ چون بته کانتان ده بنه ریزی خودا و پله و پایه ی خودایه تی بیان پی ده دن؟!

﴿أَفِیْغَمَةِ اللَّهِ یُجْحَدُونَ؟﴾ چون ئیوه به ندایه تی بو بت و صه نه م ده کهن؟ ینکاری نیعمه تی خودا ده کهن؟؟ چونکه شتیکی سروشتی و ناسایی به که سیک شهریک بو خودا دابنی هندی لهو نیعمه تانه ی که خودا پی پی داوه پال شهریکه که یان ده دا، که واته ینکاری نیعمه تی خودا ده کا.

یان مانای ﴿أَفِیْغَمَةِ اللَّهِ یُجْحَدُونَ؟﴾ به م جوړیه: ئایا ئیوه دوا ی چه سپاندنی نه م هه موو به لگه و نیشانانه له سر تا کو و ته نهایی خودا چون ینکاری نیعمه ته کانی ده کهن؟

ئه‌مجار باسی چه‌ند جور نیعمه‌تی خو‌ی ده‌کا: که به‌خشیونی به‌ئاده‌میزاد بو‌ ئاگادار کردنه‌وه‌یان و سه‌رنج راکیشانیان بو‌ لای نیعمه‌ته‌کانی و ده‌فه‌رموئ: ﴿وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ بَنِيْنَ وَحَفَدَةً﴾ واته: په‌روه‌ردگار له‌ره‌گه‌زی خو‌تان و شیوه‌ و رو‌خساری خو‌تان ئافره‌تی بو‌ ئیوه‌ ره‌خسانده‌وه‌ کردویه‌تی به‌خیزانتان و وه‌گری یه‌کتری بو‌ون و خو‌شه‌ویستی خستوته‌ ئیوانتانه‌وه‌، به‌رژه‌وه‌ندی یه‌کتری ده‌پاریزن و پی‌که‌وه‌ گون‌جان‌دونی و به‌یه‌که‌وه‌ هه‌لده‌که‌ن!!

ئه‌مجار له‌ژنه‌کانتانه‌وه‌ بو‌ ئیوه‌ی به‌ره‌م هه‌یانه‌ مندا‌ل و نه‌وه: که له‌راستی‌دا مندا‌ل گۆلی ژیا‌نه‌وه‌ی خو‌شی و رازاندنه‌وه‌ی ژیا‌نه‌، جی‌گی‌ی که‌یف‌خو‌شی و هاریکاری و یارمه‌تی و هه‌م ئاهه‌نگی‌یه‌، تا مندا‌ل ئیوه‌ به‌خو‌یان ده‌که‌ن و که‌ ئیوه‌ پیر بو‌ون نه‌وان کۆمه‌گیتان پی‌ ده‌که‌ن! ده‌بنه‌ میرات‌گرو جینشین و هو‌ی کو‌یرنه‌بو‌ونه‌وه‌ی ناو و ناویان‌گتان!

﴿وَرَزَقْكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ رزق و رۆژی پاک و خوا‌ینی پی‌دا‌ون، خو‌اردن و خو‌اردنه‌وه‌ی به‌تام و له‌زه‌ت و گه‌وارای پی‌ به‌خشیون پۆشاک‌ی جوان و خانو‌به‌ره‌ی د‌ل‌گیرو زیدو نیشتمانی به‌پیت و به‌ره‌که‌تی بو‌ ره‌خساندن، ئامیرو هو‌کاری گواستنه‌وه‌ی بو‌ دا‌بین کردن! ده‌ی سه‌ریاری ئه‌م هه‌موو نیعمه‌تانه‌، و‌پ‌رای ئه‌و هه‌موو به‌ل‌گانه‌ له‌سه‌ر تاک و ته‌نهایی خوداو به‌خشنده‌و میه‌ره‌بانی بو‌ به‌نده‌کانی که‌چی ئه‌و ناکه‌س به‌چه‌و سپ‌له‌و پی‌نه‌زانانه‌ به‌خو‌یان‌دا ناچنه‌وه‌، بیر له‌ئاکام و سه‌ره‌نجام ناکه‌نه‌وه‌؟! ﴿اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُوْنَ﴾ ئایا نه‌وانه‌ دوا‌ی ئه‌و رو‌ن‌کردنه‌وه‌و هه‌ینانه‌وه‌ی به‌ل‌گه‌ جو‌راو جو‌رانه‌، پی‌یان وایه: به‌ته‌کانیان هاو‌به‌شی خودان، ده‌توانن سوود و زیانیان پی‌ ب‌گه‌یه‌نن، پی‌یان وایه: (به‌حیره‌و سائیبه‌و وه‌صیله‌) یان لی‌ یاساغه‌و ناب‌ی سودیان لی‌ وه‌ری‌گرن؟ به‌راستی نه‌وانه به‌هه‌له‌چوون ج‌ی‌ ی سه‌رزه‌نش‌ت و لۆمه‌ن!!

﴿وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ﴾ نایا نهوانه ویرای نهو هه موو نیعمه ته
 ناشکراو جوړاو جوړانه، بهرده وامن له سر کوفرانی نیعمه ته کانی خوداو ناوا
 به هه وانه نیعمه ته کان وه پال بتو صه نه مه کانیا دده نه؟؟ ده لئین: نهو
 نیعمه تی خودا کانمان؟؟ نای که بی عقل و کم نه زمون؟! نای که نه زان و
 نه فامن؟ نای که سپله و پی نه زان؟!

نه مجار په روه ردگار ره دیک کی تری بته پرسته کان ده داته وه، دوو په ندو
 مه ثلیان بو لی ده داو جهخت له سر پوچی و ناشیرینی بته پرستی ده کاته وه و
 ده فرموی: ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنْ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ شَيْئًا﴾ نهو موشریکه نه فامو سپله و پینه زانانه به ندایه تی بو شتیک
 ده کن، شتایتیک ده که نه هاو لای خودا: که ناتوان هیچ رزق و روژییه کیان
 له ناسمان و زهوی بو دابین بکن بزیان، ناتوان باران بیارینن، دارو درهخت و
 دانه و لایه پروینن و وه بهریان بینن، به لکوو دارای نهو هیان نیه بو خودی خوین
 سودیکیان هه بی، زیانیک له خوین دوور بخه نه وه، ناتوان کومه گی به خوین
 بکن چ جای به که سانی تر! ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ ته نانه ته که بهر بیشیان نه وی
 بیکن، هه ناتوان! هینانی رسته ی ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ بو جهخت کردنه وه یه
 له سر بی ده سه لاتی و دماویان، چونکه که سیک دارای شتیک نه بی له وانه یه
 له داهاتوودا به جوړیک نهو دارایی یه ی بو ده سته بهر بی، جا په روه ردگار
 به رسته ی ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ نهو نه گره ی ره وانه وه، نهو ی دوو پات کرده وه:
 که نه م بتانه دارای پیدانی رزق و روژیان نیهو نایشیان بی و ناتوان نهو
 دارایی یه بو خوین ده سته بهر بکن.

بویه به ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ ته عبیری له بته کان دایه وه: که بهر و لایه بو کوی
 نیرینه ی عاقل به کار دی، چونکه موشریکه کان پییان و ابو: عاقلن و
 تیگه بیشیان هیه واته: به گویره ی بیرو باوهری موشریکه کان ته عبیره که ی
 نه دا کرد.

جا که نه وه حال و وه زعی بت و صه نه مه کان بی؟ نه وه ش به توانایی و
خاوه ن ده سه لاتی خدا بی، نه وه به خشندهیی و میهره بانی بی ﴿فلا تضربوا لله
الأمثال﴾ ئیوه به هیچ کلوجیک هاوه ل و هاوتا بۆ خدا دامه نین، دروستکراوان
مه به نه ریزی نه و، که سی تر به خدا مه زانن جگه له خودای تاک و ته نها و
پهروه ردگار!

ئیبو عبباس ده فهرموی: مانای ﴿فلا تضربوا لله الأمثال﴾ ئیوه جگه
له خودا که سی تر مه په رستن، که سی تر له گه ل مندا به خودا مه زانن، چونکه
جگه له من خودای تر نین.

﴿ان الله يعلم وانتم لا تعلمون﴾ خودا ده زانی و شایه تی ده دا: که هیچ
خودا نین جگه له خۆی، ئیوه نازانن و به نه زانی خۆتان شتی تر ده که نه هاوه ل و
هاوتای. بێگومان خودا ده زانی ئیوه له ناکامی نه و هاوه ل دانانه بۆ خودا توشی
چ عه زاییک ده بن و چیتان به سهر دئ. بۆیه داواتان لی ده کا: که واز
له به ندایه تیکردن بۆ نه و بت و صه نامانه به یین، ئیوه نه و حه قیقه ته نازانن،
نه گهر بتان زانیایه عیباده تان بۆ نه ده کردن و وزتان له به ته رستی ده هینا!!

دوو نمونه ده رباره ی بت و صه نه ههم

﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا

مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا
فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوِي الْحَمْدُ لِلَّهِ
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ

أَحَدُهُمَا أَبُكُمْ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى
 مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ
 يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾

دوای ئەوێ لەنایه تهکانی پیشوودا پەرۆهردگار نههێ لهوه کرد هاوهلی بۆ دابنن، چونکه خودا دهزانێ: چۆن په‌ند لێ بداو ئیوه نازان. ئەههجار قیریان ده‌کا: چۆن په‌ندو مه‌ثل به‌ئینههه، ده‌فه‌رموێ: ئیوه که پیتان وایه: خودا هاوهلی هه‌یهو بتو سه‌نه‌م ده‌که‌ن به‌هاوشانی، وه‌کوو ئەوه وایه: کابرایه‌ک بێنی یه‌کسانی به‌خاته ئیوان کۆیله‌و بێ تواناو بێ ده‌سه‌لاتی مادیو مه‌عنه‌ویو کابرایه‌کی نازادو خاوه‌ن مال‌و دارایی؛ ئەویان هه‌یچی له‌ده‌ست نایه‌و ئەمیان ده‌توانێ به‌ئاره‌زۆی خۆی به‌هه‌شیو ته‌سه‌روف به‌کا.

هه‌روه‌ها وێنه‌یه‌کی تری هاوه‌لدانانه‌که‌تان وه‌کوو که‌سیک وایه یه‌کسانی به‌خاته ئیوان دوو مرۆفه‌وه یه‌کیان که‌رو لال‌و هه‌یچی له‌ده‌ست نایه‌و له‌هه‌یج حاڵی نابێو باره به‌سه‌ر خاوه‌نه‌که‌یه‌وه، نه‌وه‌تیریان خاوه‌ن به‌یرو هه‌وشو تیگه‌یه‌شته‌نه ده‌توانێ سوود به‌هه‌شیو خه‌لکی تریش به‌گه‌یه‌نی!

ده‌ی ئایا مه‌عقوله ئەم دوو پیاوه وه‌کوو یه‌ک بن؟؟ واته: چۆن بێ گیان و جه‌مادات ده‌کرێنه هاوشانی خودا چۆن به‌ردو دارێکی بێ گیان، وه‌کوو خودا به‌نده‌یه‌تی بۆ ده‌کرێو په‌رسته‌شی بۆ ئەه‌جام ده‌درێ، یان چۆن کافری ریسواو مال‌وێران ده‌خریته‌ تای ته‌رازوی موسوڵمانی سه‌رکه‌وتوو پێگه‌یه‌شته‌وو ئەمه‌ دوو نمونه‌ن پۆچو به‌تالێ به‌په‌رستی ده‌رده‌خه‌ن!

ئیبنو جه‌ره‌یر له‌ئیبنو عه‌به‌باس ریوايه‌ت ده‌کا: ده‌فه‌رموێ: ئایه‌تی ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا﴾ ده‌رباره‌ی کابرایه‌کی قوربه‌شیو به‌نده‌که‌ی نازل بووه. ئایه‌تی ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبُكُم...﴾ ده‌رباره‌ی

عوسمانو بهندهیه کی کۆنه کۆیلەو تازه نازاد کراوی دا هاتۆته خواری، ئەم کابرا کۆنه کۆیلەیه رقی لەئیسلاام بوو هەمیشە حەزەرەتی عوسمانی هەڵدەنا بۆ رەزێلی و چروکی.

لەرێوایه تیکی تر دا هاتوو دهلێ: ئەم نایه ته دەربارە ی عوسمانی کورپی عەففان و مەولایه کی دا: که کافر بوو، ناوی ئوسەیدی کورپی ئەبولعاص بوو، زۆر قینی لەئیسلاام بوو، عوسمان چاودێری دەکردو بژێوی دەدایه، کابراکەش هەمیشە حەزەرەتی عوسمانی هەڵدەنا بۆ دەس قوچاندن و خۆ گرتنەوه لە مالبەخشین!

جا پاش ئەوهی پەرورەدگار نەهی لەهاوەلدانان بۆ خودا کرد، بەنموونهی واقعی و بەرچاو، گەندەلێ و پووچی بپەرستی رونکردەوه، دوو نمونە ی لەواقعی ژبان هێنایه وه.

یه که میان: ئەوهیه: که دەفەرموی: ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ؟﴾ ئە ی بپەرست و موشریکه کان! نمونە ی ئیوه که بت و صەنەم دەکەن بەهاوشانی خودا وەکوو ئەوه وایه: کابرایه ک بیسی کۆیلەیه کی بێ دەسەلات بکاته هاوشانی خاوەنه که ی! کۆیلەیه ک که هیچی پێ ناکرێ و ناتوانێ هیچ ببەخشی، بکریته هاوشانی خاوەنه که ی که خاوەن دەسەلات و هێزو توانایو دەتوانێ بەنارەزۆی خۆی مال ببەخشی، بەنهیینی و بەناشکرا، بەزۆری و بەکه می تەصەروف لەمال و سامانی خۆیدا دەکا، ئایا ئەم دوو که سه یه کسان؟ وەکوو یه ک وان؟ دەخرینه ریزی یه کتره وه؟ بیگومان نا!

نمونە ی یه که میان بت و صەنەمی بێ دەسەلاتن، نمونە ی دووه می ش نمونە ی خودای بالادەست و بەتوانایه، ده ی خۆ عەقل رێگه نادا یه کسان ی بخریته نێوان ئەو دوو که سه وه: که باسکران (کۆیلەو خاوەنه که ی) که سی ک بێ عەقل نەبێ جودا وازیان هەست پێ دەکا، ئەدی چۆن ئەوانه یه کسان ی

دهخه نه نیوان خودای بالادهستی بهتواناو خاوهن نیعمهت و شکومه ندو تهه
بت و صه نه مه داتاشراوانه ی: که هیچ نازانن و هیچ شتیکیان پی ناکری؟! چون
یه کسان ی دهخه نه نیوان خودایه ک که هه موو شتیکی به دهسته و به ردو داریکی
داتاشراوی هیچ و پوچ؟!

دیاره هه رگیز یه کسان ی ناخریته نیوانیا نه وه، بویه له ناکاما فهرمووی:
﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ، بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ همدو سوپاسی تهواوو په سنیو
پیروزیو دووری له هه موو خهوشیک بۆ خودای بالادهست و شکومه ندو، بۆ
په روه ردگاری خاوهن نیعمهت و میهره بانه، هه ره نهو شیایو په رستش و سوپاسه
نه ک نه بیت و صه نه مانه ی که نهوان به خودایان ده زانن و ده یانکه نه هاوه لی
خودا، وه لی زوریه ی نهو کافرو خودا نه ناس و موشریکانه حق و حقیقه ت
نادوژنه وه، نایناسن، خودای خاوهن نیعمهت و میهره بان نایاسن، هه تا
په رستش و عیبادت هه ره بۆ نهو بکه ن و پیروزیو بی خهوشی رابگه یه نن و
خهریکی همدو سوپاسکردنی بن!!

نمونه ی دووه میان: وینه ی خودای حق و شکومه ندو له ته ک بت و
صه نه می بی ده سه لاتدا. تهه په ندو ش هه ره مانای په ندی یه که م دوویات
ده کاته وه به لام به شیوه یه کی ناشکرا ترو رونتر! ده فهرمو ی: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ
مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْتَمًا
يُوجِّهَهُ لَأَيَاتِ بَخِيرٍ، هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ؟﴾ واته: خودا په ندو مه ته لی هینا وه ته وه بۆ خویو بت و صه نه مه کان؛
به دوو پیاو: یه کیان لاله و قسه ی بۆ ناکری و توانای هیچی نیه، نه بۆ خویو نه بۆ
غهیری خویو دارای هیچی نیه، سه رباری نه وه ش بارگرانیه به سه ره
خاوه نه که یه وه و نه رک ی به خیو کردنی و دابین کردنی پیوستیاتی ژبانی له سه ره
خاوه نه که یه تی. نه گه ره خاوه نه که ی نه رک یکی پی بسپی ری، بۆ شوینیکی بنی ری،

ناتوانی نه نجامی بدا، له کاره که ی دا سهرکه وتوو نابی و کاریکی سوو دمه ند
 ناکا، چونکه تیناگا چی پی ده گوتړی، بڅ خوشی زمانی نیوه کهس تیی ناگا!
 دووهمیان پیاوړیکی ساغو عاقل و زاناو زیره ک و تیگه یشتوو سوودی بڅ
 خوی و غهیری خوی هیه: فرمان به چاکه و نه هی له خرابه ده کا. پابه ندی
 حق و عدالته و به عدالت حوکم ده کا، قسه ی حق و کرداری جوان و
 رفتاری شیرینه، ربازی راستی گرتوو و په پړه ی نایینی حق ده کا!
 نایا نهم دوو پیاوه و ه کوو یه ک وان؟ یه که میان هیچ قازانجیکی له دست
 ه لئاوه ری و دووهمیان ه موو سودیکی بڅ خه لک هیه. یه که میان و ه کوو
 بت و صه نهم دیتن و بیستنی نیه. دووهم: که بریتییه له خدای پروه ردگار
 خاوه نی ه موو صیفه تیکی که مال و جه لاله، فرمان ده کا به بنده کانی بڅ
 خودا پرستی و یه کتا پرستی و په پړه و کردنی عدالتکاری و بڅ خوشی
 له ه موو کارو فرمانیکی دا عدالتکاره. ده ی که نهم دوو پیاوه به م مثل
 هی ناوماننوه و ه کوو یه ک نه بن، چن نیوه نه ی موشریکه کانی مه که!
 یه کسانی ده خه نه نیوان خدای بالاده ست و نیوان بته کاتانه وه؟ به راستی نه و
 موشریکانه گومړاو که وده ن و که لله ره ق و سهرلی شیوان!!

پروه ردگار زانیاری ده باره ی ه موو غهیب و په نامه کی

ناسمانه کانو زهوی هیه به دیهنه ری ناده میزادو بالنده یه

وَلِلَّهِ غَيْبٌ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ

أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾ وَاللَّهُ

أَخْرَجَكُم مِّنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ
 لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾
 أَلَمْ يَرْوُوا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ
 مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾

دوای شهوی له نایه ته کانی پيشوودا نمونه ی بته کانی به کهر و لالو
 ده سه و هسان هینایه وه، نمونه ی خژی به پیاوی یکی عادل و زاناو دانا
 هینایه وه شهوی چه سپاند: که همرگیز شه دوو پیاوه چون یه ک نین، ئیتر
 بهرده وامه له سهر رانواندن به لگهی جوړاو جوړه کانی خودایه تی خژی، لیتره دا
 ناماژه به که مالی عیلمو به توانایی خژی ده کاو ده فهرموی: ﴿وَلِلَّهِ غَيْبُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ همر بؤ خودایه و بهس! زانیی زانیاری غهیب و
 په نامه کی ناسمانه کان و زهوی، همر شه و غهیبه ده زانی و که سی تر ناگای
 له وه نیه، مه گهر خودا به فاضلو گه وره یی خژی بری له و زانیاری به هه ندی
 له فرشته و پیغه مبه ران و پیاو چاکان رابگه یه نی!

نه مجار که مالی قودره تی خژی راده گه یه نی و هه والی شه ومان پی ده دا:
 که خودای گه وره و شکومند همر کاتی ئیراده ی شتیکی کرد، همر شه ونده
 پی ده فهرموی: ببه، ده بی، هیچ شتی که له شه عاصی نابی و همرچی بیه وی
 بی ده بی ﴿وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ﴾ پهیدا بوون و
 کاروباری قیامت و همرچی که په یوه ندی به قیامت وه هه بی، همر کاتی خودا
 ئیراده ی کرد پهیدا بی چا و تروکانیکه به لکوو که متریش! چونکه فهرمانی
 خودا ده ست له عاست و فهوریه، همر له گهل ئیراده ی کرد یه کسهر پهیدا
 ده بی و وه غرانی نابی. فهرمانی شه ﴿کُنْ فیکون﴾ البقرة/ ۱۱۷. وه کور و

﴿وما أمرنا الا واحدة كلمح البصر﴾ القمر/۵۰. يان ده فہرموی:
﴿وما خلقکم ولا بعثکم الا کنفس واحدة﴾ لقمان/۲۸.

به کورتی:

رابوونی قیامت لای خودا شتیکی ئاسانهو هر کاتی ویستی بیی
له کورتترین کات و له چاو تروکانیکدا نه نجامی ده دا. بۆیهش (المح البصر =
چاو تروکان) ی به کار هیناوه چونکه به گویره ی بیرو بۆچونی ئیمه چاو
تروکاندن کورتترین کاته.

نه مجار به لگهی رابوونی قیامت دههینیتوهو دهه فرموی: **إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ** بیگومان پهروه دگار به سهر هه موو شتیکی مومکین دا به تواناو بالادهسته، هه رچی بیهوی بیی ده بیی و کهس نیه به ره لهستکاری بیی و بیته کۆسپو له مپهر له بهردهم ویسته کانی دا!

مه بهست له نايه ته كه نه وه يه: كه ته حليل و ته حريم له كه سيك جوانه كه زانياري به سهر هه موو شتيك دا هه بي، دهی خو ئيوه نهی موشريكه كان! هيچ زانياري و ناگاداريتان به سهر شته په نامه كي و غه يسي به كان دا نيه ته دی چوڼ برياري حه لا لكردن و حه را امكردن دهره كه ن؟

نه مجار په روږدگار برې دياردهۍ قودرته و توانای خوږو نيعمه ته کانی
په سر ناده ميزادا راده نوښی و ده فرموی: ﴿وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ مِّنْ بُطُونِ
اُمَّهَاتِكُمْ﴾ په روږدگار ښوې له سکې دایکتاندا هېناو ته ده رېو خستونيه

ناو جیهانی بهر فراوان و لهو کاته حالتان وا بوو: ﴿لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا﴾ هیچشان نه ده زانی و لهه موو شتیگ بی ناگا بوون!

ئاده میزاد له سه ره تای هاتنه دونیا یه وه هیچ شتیگ نازانی، نه مجار ورده ورده خودا ههسته کانی به ناگا دینی و گه شه یان پی ده کا، ﴿وَجَعَلْ لَكُم السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ ههستی بیستن و دیتنتان بو دهره خسینی، عه قل و هوشتان پی دهبه خشی، جوداوازی نیوان خیرو شهر ده کهن قازانج و زهره ری خوتان لیک ده کهنه وه. چاک و خراب لیک هه لده هاویرن، ثم هه ستانه مان پی به خشیون، عه قل و هوشتان پیداون ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بو شه وی شوکرو سوپاسی نیعمه ته کانی خودا بکهن به سه رتانه وه، هه موو نه ندامیگتان له بواری خوی دا به کار بینن، بتوانن عیباده تی خودای خوتان بکهن و فرمان بهرداری فرمان و جله و گیریه کانی بن.

له فرمانموده ی صه حیج و قودسی دا هاتوو و بوخاری له شه بو هو په یه وه ریوایه تی کردوه ده لی: پیغه مبه ر ﷺ فرمانموی: په ره ردگار ده فرمانموی: (من عادی لی ولیا، فقد بارزنی بالحرب، وما تقرب الی عبیدی بشیء افضل من اداء ما افترضت علیه، ولا یزال عبیدی یتقرب الی بالنوافل حتی احبه، فاذا احببته کنت سمعه الذی یسمع به وبصره الذی یبصر به، ویده الذی یبطش بها، ورجله الذی یمشی بها، ولئن سألنی لأعیننه، ولئن دعانی لأجیبنه، ولئن استعاذنی لأعیننه، وما ترددت فی شیء أنا فاعله ترددی فی قبض نفس عبد المؤمن، یکره الموت، واکره مسأئته ولا بد منه). پوخته ی فرمانموده که ی شه یه: موسولمان هه کاتی به دل سو زایو خالصانه به ندایه تی په ره ردگاری کرد، هه موو کرده وه یه کی ده بیته هی خودا، بیستنی بو خودایه، دیتنی بو خودایه واته: نامیری بیستن و دیتنی له شتیگدا به کار ده هیینی که خودا بو زاناوه، که هه لمه ت ده با، که دی و ده چی هه موو هه لئسو که وتیکی هه موو بیر کردنه وه و قسه و گو فتاریکی به گویره ی شه ریعه تی خودا به کار دینی و له طاعه تی شه ودا نه نجامی ده دا، له هه موو شتیگدا پشت به خودا ده به ستی و بو ره زامه ندی شه ده یکا!

ئه مجار پهروه ردگار بهنده کانی ناگادار ده کاته وه و سه رنجیان بۆ لای به لگه یه کی تر له سه ر خودایه تی خۆیو که مائی قودره تی راده کیشی و ده فهرموی: ﴿لَمْ يَرْوُا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْ السَّمَاءِ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ﴾ ته وه نه یان پروانی وه سه یریان نه کرد وه ناپروانن بۆ بالنده کان له هه وادا له نیوان ناسمان و زه وی دا چۆن خودا رامی کردون و وای لی کردون به دوو بال ده فرن، له هه وادا جگه له خودا که سی تر نیه بتوانی رایانگری و نه هیلی بکه ونه خواری، هه ر خودا: به قودره تی خۆی رایانده گری و فرنیان بۆ ده ره خسینی! ته گهر قودره ت و ده سه لاتی خودا نه بوایه هه رگیز ته و بالنده فرنیان بۆ نه ده کرا! چونکه که ریمی کارساز بالنده ی وا دروست کرد وه ده توانی بفری، هه وای وا سازدا وه فرینی تیدا بکری، نه گینا ته گهر پهروه ردگار بالنده ی ناوا دروست نه کردایه و هه وای وا ساز نه دایه بالنده کان نه یانده توانی بفرن.

سه یر بکه ن خودا چۆن دوبالی گونجاوی بۆ بالنده دروست کرد وه، ویکیان دینیته وه و بلاویان ده کاته وه: وه کوو چۆن له وان له ناو ناودا ده ست و قاچی به کار دینی! هه روا کلکیکی گونجاوی بۆ ره خساند وه تا یه رمه تیده ری بی بۆ نرم بوونه وه و نه شتنه وه.

که ده فهرموی: ﴿مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ﴾ مانای ته وه یه: جهسته ی بالنده قورسه و جهسته ی قورسیش ناتوانی به هه ودا به روا ته گهر شتیکی له ژیره یه وه هه لی نه گری. که وابوو راگری ته و جهسته قورسه له هه ودا دا خودای خاوه ن ده سه لاته: که هه وای وا ره خساند وه ته و جهسته قورسه هه لبگری! بیگومان زانیانی نیسلام زۆر له میژه ته وه یان درکاند وه: که زیاد له دوازه میل له به رزایی دا هه و چری و پری نامینی بۆیه بالنده کان له و ته ندازه زیاتر به رز نابنه وه!

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ به راستی له و رامکردن و گونجانه ی بالنده و هه و بۆ ته نجامدانی فرین نیشانه و به لگه ی به هیز هه ن له سه ر

خودایهتی خداو تاکو ته‌نهاییو بی‌ هاوه‌لیو خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی بی‌ سنووری!
بو که سانیک ئیمانیان به‌خودا هه‌بی‌و دلیان به‌نووری ئیمان روژن بویتته‌وه.

بری به‌لگه‌ی جوړاو جوړ له‌سه‌ر تاکو ته‌نهایی خداو

نیعمه‌ته جوړاو جوړه‌کانی به‌سه‌ر به‌نده‌کانی

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ جُلُودِ
الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ
وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَا وَمِئَةً إِلَىٰ حِينٍ
﴿٨٠﴾ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُم
مِّنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُم سَرَابِيلَ تَقِيَكُمُ
الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيَكُمُ بَأْسَكُمْ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ نِعْمَتَهُ
عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ
الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٨٢﴾ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا
وَآكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾

ئه‌مه‌ش کۆمه‌له‌ نیعمه‌تیکی ترن که خودای په‌روه‌ردگار به‌خشیونی
به‌ئاده‌میزادو رایانده‌نوینیو ده‌یانکاته به‌لگه له‌سه‌ر خودایه‌تی خۆیو
نیشانه‌ی تاکو ته‌نهایی زاتی پاک‌ی.

له نأیه ته کانی پيشوودا باسی بری نيعمه تی خوئی کرد: که به خشیونی به ناده میزادو بریتی بوون: له دروستکردنی خویمان و ره خساندنی ههست و شعور بویمان، به خشیینی زانست و زانیاری پییان، نه مجار فه ضلو منه تی خوئی له بواریکی تردا به سهر ناده میزاددا راده گه یه نی: ده رباره ی چهند شتییک که له ژبانی خویماندا سوودی لی وهرده گرن و خودا بوئی ره خساندون و فییری به کارهینانی کردون، که بریتین له خانوو به ره ی تیدا ههوانه وه و نارامگرتن له شارو گونده کاند، ههروا خیمه و ره شمالي له کولک و موو دروستکراو که زوریه ی خیله کۆچه ریو ناژه لداره کان له ژیریاندا ده هه وینه وه و ده کوو خانوو به کاری ده هینن ههروه ها فییری کردون که له کولک و موو خوری و مه ره زو به رگنی ناژه له کانتان پۆشاک و راخهرو پینه ف دروست بکه ن، ههروا هه ندیکی ده فروشن و ده یکه نه کالای بازرگانی و تیجاره تی پیوه ده که ن، ههروه ها فییری دروستکردنی قه لاهو شورای قایم و قولی کردون، زری و جهوشه ن بۆ خوستان دروست ده که ن و خوستانی پی ده پارێزن!

جاریکی تر سییاقی قورشان ههنگاو ده هاوی بۆ رانزاندنی نهینی به کانی بوونه وهرو شویندهستی قودره تی پهروه ردگارو دیارده ی نيعمه ته کانی خودا به سهر به نده کانی داو ده چیتته ناو خانوو به ره و مالو حالی ناده میزادانه وه و نهو شتانه راده نوینی که هوی دلخوشی و پی نازینی ناده میزاده و له ژباندا ههول ده دا به ده ستیان بینی و زوریان بکاو خویمان پیوه هه لنیته وه؛ ده کوو خانوو به ره وشت و مه کوو قه لاهو شوره و نه فقه و سهرداب و سیبه رو نه م جوړه شتانه!

ده فهرموئ: ﴿وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا﴾ پهروه ردگار خانووی بۆ ئیوه ره خساندوه فییری کردوون چون دروستی ده که ن! تیدا نارام ده گرن و ده هه وینه وه. له گه رماو سهرما ده تانپاریزی، له ژبانی گوندنشینی و شارنشینیدا سوود لهو خانوو مه سکه نانه وهرده گرن. له حاله تی کۆچه ری و گهشت و گوزاردا شتی تری بۆ ره خساندون، نه وه تا: ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ جُلُودٍ

نه کردن، نهوه تۆ هیچت لهسهر نیهو خهفتهیان بۆ مهخۆ لاسارییه کهیان چ زیان بهتۆ ناگهیهنی چونکه ﴿فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ﴾ نهتۆ تنهها راگهیاندنت لهسهرهوه نه نجامیشت داوه، نهتۆ نهركی سهershانی خۆت بهرئک و پیکى بهجۆ هیناوه لهوه زیاتر بهرپرس نی!!

بهکورتی:

نهگهر نهوان لهئیمانیهیان رویان وهرگێرا نهوه تۆ ناتوانی تۆوی ئیمان لهدلایاندا بچهسپینی و بیرو باوهپی نیسلامی لهدهروونیاندا برسکینی!
نههجار هۆی پشت ههڵکردنه کهیان رون دهکاتهوهوه نهوه رادهگهیهنی که روو وهرگێرانه کهیان لهنهزانی وههست نهکردن بهنیعمهتهکانی خودا نیه، بهلکوو هۆکاره کهی سههرهقی و لوتبهرزاییانه، نهگینا نهوان ﴿يَعْرِفُونَ نِعْمَةَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُوهَا﴾ نهوان دهزانن: که نهو نیعمهتانه ههموویان لهخوداوهن، کهچی لهجیاتى نهوهی سوپاسی خودا بکهن لهسهر نیعمهتهکانی، بهکردهوهکانیان ئینکاری نیعمهتهکانی پهروهردگار دهکهن، شتی ترو کهسانی تر دهکهنه هابهشی خودا، رهخساندن رزق و رۆژی سههرکهوتن وهپاڵ غهیری خودا دهدهن، دهلین: نهو نیعمهتانه بهشهفاعهتی بتهکانمان پهیدا بوون!

﴿وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ﴾ زوریهی زۆری نهو ئادهمیزادانه کافرو بئى بهروا سههرهقن و بهئهئقهست ئیمان ناهینن و سوپاسگوزار نین، کهمیکیان نهبی: زۆرینهیان لهبهر بئى عهقلی و نهفامییان، دان بهراستی پیغهمبهرایهتی چهزهرهتی موحهممهددا نائین، که بهروایان نیهو بهکافری ماونهوه لهبهر نهزانی و کهم فامییانه، نهک لهبهر سههرهقی و عینادی نهئقهست!!

تایبینی:

نایهتی ژماره (۸۰) بهشیویهکی گشتی نهوه دهگهیهنی: که دروستهوه موباحه سوود لهخوری و بهرگن و کۆلک و مۆو مههرهزی ئاژهل وهبرگیری

بهه موو جوړیک! ته نانه ت مالیکیه کان و حنه فییه کان فهرموویانه خوری و بهرگن و کوک و موی منداره و بهو و پاکه و دروسته که لکی لی و هرگیری! به لام ده بی بشوړدرین نه و ده کوو پیساییان پتو بهی، نه و فهرمووده یی: نوموسه له مه: که ده فهرموی: (الابأس بجلد المیتة اذا دبغ، وصوفها وشعرها اذا غسل) پشتگیری نه م رایه مالیکی و حنه فییه کان ده کا. هه روه ها فهرمووده یه کی تریش هه یه: نه حمه دو نه بو داوودو تیرمیذی و نه سائی و نیبنو ماحه له نیبنو عه بیاسه وه ریوایه تیان کردوه: پیغه مبه ر فهرموویه تی: (ایما اهاب دبغ فقد طهر).

حنه فییه کان نه و هشیان زیاد کردوه و فهرموویانه شاخو نیسقان و ددانی منداره بو و ده کوو توو که که ی وایه. واته: دروسته که لکی لی و هرگیری، چونکه نه م جوړه شتانه گیانیان تیدا نیه، به مرداره و بهوونی ناژه له که پیس نابن. و له ی زانا شه عزانه کانی تر فهرموویانه نه مانه پیسن و ده کوو گوشته که ی به مرداره و بهوون پیس ده بن.

نیمامی (الزهري) و (اللیث) ی کوری سه عد پتیا ن وایه: دروسته که لک و هرگیری له پیستی ناژه لی مرداره و بهو و با ده باغیش نه کری، چونکه فرمایشتی خودا که له نایه ته که دا ده فهرموی: ﴿من جلود الانعام﴾ عامه بو پیستی ناژه لی سه رپراو و مرداره بوو، و له ی جه ماوهری زانایانی نیسلام پیچه وانه ی رای نه مانن. به گویره ی زاهیری ربازی نیمام مالیک ده باغکردن پیستی مرداره و بهو و پاک ناکاته وه، به لام دروسته سوودی لی و هرگیری بو به کاره ی نانی له شتی و شکدا و له ی نابی نویژی له سه ر بکری، یان خوارده مه نی ته ری تی بکری.

زوربه ی زوری عوله مای مه دینه و حیجازو عیراق رایان وایه: ده باغکردن پیستی مرداره و بهو و پاک ده کاته وه. به لگه یان نه و فهرمووده یی پیغه مبه ره ﷺ که له پیشه وه نووسیمان (ایما اهاب دبغ فقد طهر)

ئیمامی ئەحمەد فەرموویەتی دروست نیە بەهیچ جۆری کەلک لەپێستی مردارە وەبوو وەرگیری با دەباغیش کرابی، چونکە وەکوو گۆشتەکەی پیسە! بەلگەشی ئەو حەدیشیە: کە ئەبوو داود لەعەبدوللای کۆری عوکهیم رییایەتی کردووە دەفەرموی: (لا تستمتعون من المیتة باهاب ولا عصب) کەلک وەرمانە گرن لەمردارە وەبوو نە لەپێستی نەدەماری بەلام باقی زانایانی حەدیش و فێقی ئیسلامی پێچەوانەی رای ئیمام ئەحمەدن. چونکە فەرموودەیک هەیە دەربارەی مەرکە کە مەیمونە ئەبو داوود نەسائی لەمەیمونە وە رییایەتیان کردووە: دەئین: کە مەرکە کە مەیمونە مردار بوو وە فریانیان دا، پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: (لو اخذتم اهابها؟) دەبواوە پێستە کەیتان گل بدایە وە کەلکتان لی وەرگریایە؟ عەرزبان کرد قوربان مەرکە کە مردار بوو وە وچۆن پێستە کە کە گل دەینە وە؟ پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: (يطهرها الماء والقرظ) ئاو و گزگل پاکێ دەکاتە وە: واتە: بەدەباغکردن پاک دەبێتە وە.

هه ره شه له موشریکه کان و حال و چۆنیەتی روژی قیامەتیان

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ
شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
﴿٨٤﴾ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ
يُنْظَرُونَ ﴿٨٥﴾ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ
قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ

فَالْقَوَّاءِ إِلَيْهِمْ أَقُولَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨٦﴾ وَالْقَوَّاءِ
إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامُ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾
الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ
الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ
أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى
هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ بَيِّنَاتٍ لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى
وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾

دوای نهوی پهروه درگار له نایه ته کانی پېشوودا هه لوئست و هه لئسو
کهوتی موشریکه کانی به بیان کرد، نهوی راگه یاند: که نهو کافرانه ده زانن: نهو
نیعمه تانه له خوداوه نو پاشان ټینکاریان ده کهن و پاڼ غهیری خودایان ده ده ن،
شوگرو سوپاسی خودا ناکهن له بهرامبهر نیعمه ته کانی دا. به شوئین نهو ده دا
هه ره شه له کافرکان ده کاو وه زعو حالی روژی قیامه تیان روون ده کاته وه. بری
دیمه نی ترسناکی نهو روژ راده نوئینی.

ده دهرموئ: ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا﴾ نهی پېغه مبهرا! نهو
موشریکانه بترسینه لهو روژه ی له هه موو گهل و نه ته وه یدک شایه دیک راست
ده که ینه وه بو نهو هی بېته گه واهیدر به سهریانه وه. نهو شایه ده
پېغه مبهره که یانه، هه موو پېغه مبهریک ده بېته شایه به سهر گه له که یه وه
ده ربارهی نهو هی چوون وه لامی په یامه که یان داو ته وه، چوون به پیر په یام
بانگه وازی به که وه چوون. نیمانیان پی هینا یان رویان لی وه رگپرا! وه کوو

له نایه تیکی تردا ده فهرموی: ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ، وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ النساء/۴۱.

دیمه نه که سامناکه، پیغه مبهراڼ شایه دی له گه له کانیان ده دهڼ چۆن به پیر بانگه وازییه که یانه وه هاتون، چ هه لۆیستیکیان بهرام بهر پیغه مبهره که یان نواندوه؟ هه لّسو که وتیان چۆن بووه؟! کافره کان چاو به ملّوق راوه ستاون په شیمان و هیوا براوو قه تیس ماوا! خه ریکه زهنده قیان بچی ببن به قه تره ئاوو بتوینه وه. پیغه مبهراڼ شایه تییان لی ده دهڼ، هه لۆیست و هه لّسو که وتیان ده رباره ی پدیامی خودا به رودا ده ده نه وه. ﴿ثُمَّ لَا يُؤْذُنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه مجار ریگه نادری به وانه ی کافر بوون عوزر یینه وه، بهرگری له خویان بکهڼ، چونکه شایه تیدانی پیغه مبهراڼ لهو مه وقیفه دا کیفایه ته بۆ بریاردان ده رباره یان خوداش بۆ خوی له هه موو کهس باشتر ده زانی چیان کردوه و چ هه لۆیستیکیان نواندوه. شایه تیدانی پیغه مبهره کانیش له سه ریان بۆ زیده سه رزه نشت کردن و ریسوا کردنیانه، خو نه گهر ریگاشیان پی بدری هیچ عوزرو بیانوویان به ده سه ته وه نیه، به لگه یان بۆ ناهیندریته وه. ئه وان له بهرام بهر نازو نیعمه ته کانی خودادا کوفرانیان کردوه، هاوه لیان بۆ خودا داناوه، غه یری خودایان په رسته وه ئیتر عوزری چی یینه وه؟ بلّین چی؟

لهو روژه دا له عه یبه تانو له ترسان زمانیان ده گیری سه رشۆرو ریسوا بوو هه ست و خوستیان لی ده بری: وه کوو له شوینیکی تردا ده فهرموی: ﴿هَذِهِ يَوْمَ لَا يَنْطَقُونَ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ﴾ المرسلات/۳۵. یاساگردنی قسه و عوزر هینانه وه لیان نه مهش بۆ خوی جوړه سزایه که لیان ده سه ندری. ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾ داواشیان لی ناکری سه رزه نشتکردنی خودا له سه ر خویان لابه رن به تۆبه کردن و په شیمان بوونه وه خودا له خویان رازی بکهڼ.

چونکه قیامت خانوی پاداش وەرگرتنه‌ویه، شوینی نیشکردن نیه، گه‌رانه‌و‌ه‌ش بۆ ژیانی دنیا شتیکی محاله و نابیی و به‌خه‌یالیش نایه‌ته دی!! دنیا به‌سه‌رچوو ژیانی دنیا نه‌ماو قیامت رابوو و هختی حیساب و لیکۆلینه‌ویه، رۆژی پاداش و سزا و ەرگرتنه‌ویه.

﴿وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ﴾ نهو کاته‌ی سته‌مکاران و کافرو بئی پروایان؛ نهوانه‌ی په‌یامی پیغه‌مبه‌رانیان ره‌تکرده‌وه، پیغه‌مبه‌ره‌کانیان به‌درۆخته‌وه، نهو کاته‌ی نهوانه‌ عه‌زایی خودا ده‌بینن بۆیان ناشکرا ده‌بئی؛ که رزگار بوونیان نابیی، ساته‌وه‌ختیکیش عه‌زاییان له‌سه‌ر سووک ناکرئی، مۆلّه‌ت نادرین و سزایان بۆ دوا ناخرئی، به‌لکۆو به‌گورجی و گۆزو گومەت به‌بئی ته‌نخیرو دواخستن راپیچ ده‌کرین بۆ سزادان، جا که ده‌ست کرا به‌سزادانیان ئیتر نهو سزایه‌ی؛ که بۆیان بریار دراوه سووک ناکرئی و به‌هیچ جوۆی مۆلّه‌ت نادرین؛ که ساته‌وه‌ختیک ئارام بگرن و به‌ناسایشی بژین. و ه‌کوو له‌نایه‌تیکي تردا ده‌فرموی: ﴿وَرَأَى الْمَجْرُمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا، وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا﴾ الک‌هف/۵۳.

نه‌مجار هه‌والی نه‌وه‌مان پئی ده‌دا؛ که موشریک و سته‌مکاره‌کان تاوانی کرده‌وه و هه‌لۆیسته‌کانیان ده‌خه‌نه‌ سه‌رشانی په‌رستراوه‌کانیان و له‌په‌رپیکا په‌رده‌ی بیده‌نگییان ده‌دپۆ و هه‌سه‌ دین، به‌هۆی چاوپیکه‌وتنیان له‌ده‌شتی مه‌حشه‌ردا به‌په‌رستراوه‌کانیان، که خودا درۆزنه‌کانیان له‌گۆره‌پانی مه‌حشه‌ردا ده‌بینن، په‌نجه‌یان بۆ راده‌دێرن و ده‌یانه‌وی تاوانه‌کانی خۆیان به‌خه‌نه‌ سه‌رشانی نه‌وان ده‌فرموی: ﴿وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَائِهِمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ﴾ نهو ده‌مه‌ی موشریکه‌کان؛ نه‌وانه‌ی له‌دونیدا هاوه‌لیان بۆ خودا داده‌نا، په‌رستراوه‌کانیان ده‌بینن چاویان به‌خودا درۆزنه‌کانیان ده‌که‌وی، تاوانی هاوه‌لدانانه‌کیان ده‌خه‌نه‌ سه‌رشانی بت و

صه‌نه‌مه‌کانیان، ده‌لین: نه‌ی په‌روه‌رد‌گاری ئیمه! نه‌وانه نه‌و خودا درۆزنانه‌مان بوون؛ که ئیمه له‌دونیدا عیباده‌تمان بو ده‌کردن و له‌جیاتی نه‌وه‌ی تو به‌پرستن نه‌وانمان ده‌پرستن! ((سه‌یره! لی‌ره‌دا دان به‌خوایی خودادا ده‌نین ده‌لین: (رینا) نه‌ی په‌روه‌رد‌گاری ئیمه (هؤلاء شرکائنا) نالین: (هؤلاء شرکاء لله)).

وا پیده‌چی نه‌م قسه‌یه‌ بۆیه ده‌که‌ن به‌هیوای نه‌وه‌ن سزاو عه‌زابه‌که به‌سه‌ر هه‌موانیان‌دا دابه‌ش ببی. یان ده‌یان‌ه‌وی: تاوانه‌کانیان به‌خه‌نه‌ سه‌رشانی بتو صه‌نه‌مه‌کان و تو‌زیک ته‌سه‌للای دلی خو‌یان ده‌نه‌وه، هه‌رچه‌نده لی‌یان مه‌علوومه‌و دلیان له‌وه‌ی: که عه‌زابیان ده‌دری و رزگار‌بوونیان نیه، به‌لام وه‌کوو په‌ندی پیشینان ده‌لی: (ناوبرده په‌لاماری هه‌موو پچک و چله‌گیایه‌ک ده‌دا بو نه‌وه‌ی خۆی پی بگریت‌ه‌وه!!).

ئیت‌ر خودا درۆزنه‌کان نه‌وانه‌ی کرابوون به‌هاوه‌لی خودا زه‌نده‌قیان ده‌چی و ده‌که‌ونه له‌رزوه له‌م تو‌مه‌ته بی بناغه‌یه وه‌ده‌نگ دی‌ن و خو‌یان بی به‌ری ده‌که‌نو ﴿فَالْقُوا إِلَهُم الْقُول﴾ به‌خودا زانراوه‌کان، موشریک و هاوه‌لدانه‌ره‌کان به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه، پی‌یان ده‌لین: بی‌گومان ئیوه درۆ ده‌که‌ن ئیمه هه‌رگیز پی‌مان نه‌گوتوون: عیباده‌تی ئیمه بکه‌ن و به‌خودامان بزائن، ئیمه له‌عیباده‌ت‌کردنی ئیوه بو ئیمه بی ناگاین: وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فرموی: ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ لَإِيْتَجِيْبَ لَهُ الْيَوْمَ الْقِيَامَةُ وَهُمْ عَنْ دَعَائِهِمْ غَافِلُونَ، وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً، وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ﴾ الأحقاف/۵-۶.

نه‌مجار به‌خودا زانراوه‌کان گه‌ردن‌که‌چی خو‌یان بو په‌روه‌رد‌گار راده‌نوین و به‌ندایه‌تی خو‌یان راده‌گه‌یه‌ن ﴿وَالْقُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَام﴾ هه‌موویان عابیدو مه‌عبوود دان به‌خودایه‌تی په‌روه‌رد‌گادا ده‌نین و ئیعتراف به‌وه ده‌که‌ن

که خودا تاکو ته نه یاهو بئی شه ریک و هاوتایه، هه موویان گهر دنکه چو زه لیل و بئی ده سه لات له بهرده م خودای پهروه ردگارو خاوهن ده سه لات دا گوئی بیسو و فهرمان بهردارن، وه کوو له ئایه تیکی تردا ده فه رموی: ﴿وَلَوْ تَرَى الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا ابْصُرْنَا وَ سَمْعَنَا﴾ السجدة/١٢. یان ده فه رموی: ﴿وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ﴾ طه/١١١. هه موو روویک، هه موو سه رو گهر دتیگ بو خودا زه لیل ده ویو داده نه ویو ته سلیم به ده سه لات و توانای ره های پهروه ردگار ده بی، بو یان معلوم و ناشکرا ده بی که هه ره نه و خودایه و نه و کار به ده ست و نیش هه ل سو پنه ره ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ هه موو بت و سه نه م خودا دروژنه کانیان لی هون ده بن و بئی سایه و مایه ده مینه وه که س نیه هاریکاری و یارمه تیده ریان بئی، شه فیه و فریاد ره سیان ده ست ناکه وی، نه وانه ی له دونیادا به خودایان ده زانیان و پییان و ابو و لای خودا روژی قیامه ت شه فاعه تیان بو ده کهن، هه موویان پووچ ده رچون و هه چیان پئی نه کرا. وه کوو له ئایه تیکی تردا ده فه رموی: ﴿وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ یونس/١٨.

ئه مجار دوا نه وه ی هه ره شه ی له گومراییان کرد، هه ره شه له وانه ده کا: که ویرای گومرایی خۆیان ناهیلن خه لکی تریش ئیمان بیئیی، ده فه رموی: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ﴾ نه وانه ی سوورن له سه ر کوفر و بییدینی خۆیان و ئینکاری پیغه مبه ریه تی تو ده کهن، هاوه ل بو خودا داده نین، بو خۆیان کافرن و که سانی دیکه ش هه لده نین بو کافربوون و مانه وه له سه ر کوفر و لایان ده ده ن له ریبازی خودا، ده بنه له مپهرو کو سپ و ته گهره له بهرده م نه وانه دا که ده یانه وی ئیمان به خودا و په یامی پیغه مبه ر بیئن، نه وانه زیاد له و سزایه ی خۆیان که بو یان دانراوه، سزای دیکه شیان بو زیاد ده کهین، سزای تاوانی کوفر و بییدینی خۆیان و

سزای تاوانی نه‌وانه‌ی: که گومرپایان کردون، نه‌وانه شیایوی دوو سزان؛ سزای کوفرو بی‌دینی و سزای گومرا کردنی خه‌لکانی ترو سهر لی تیکدان و چه‌واشه کردنیان وه کوو له‌نایه‌تیک‌ی تردا ده‌فرموی: ﴿وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْأَوْنَ عَنْهُ﴾ الانعام/۲۶. ناهیلن خه‌لک موسولمان بی‌و بپروا به‌په‌یامی پیغه‌مبهر بکا، بۆ خوشیان لی‌ی دوور ده‌که‌نه‌وه.

نایه‌ته‌که به‌روونی نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی: که کافره‌کان سزایان پله پله‌و جۆراو جۆره وه کوو چۆن پله‌و پایه‌ی موسولمانان له‌به‌ه‌شتدا جوداوازی هه‌یه.

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار به‌تایبه‌تی شایه‌تیدانی پیغه‌مبهر به‌سهر گه‌له‌که‌ی باس ده‌کاوه‌فرموی: ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ ئه‌ی پیغه‌مبهر! باسی ته‌نگانه‌ی ئه‌و رۆژه بکه نه‌وه باس بکه‌و به‌خه‌لکه‌که‌ی رابگه‌یه‌نه: که په‌روه‌ردگار له‌روژی قیامه‌تدا پیغه‌مبهری هه‌موو گه‌لو نه‌ته‌وه‌یه‌ک ده‌کاته‌شایه‌د به‌سهر گه‌لو نه‌ته‌وه‌که‌ی داو به‌ریک‌و پیکی شایه‌تیان لی ده‌دا، به‌لگه‌و بیانویان به‌ده‌سته‌وه ناهیلن، به‌لگه‌یان له‌سهر راست ده‌کاته‌وه، قورپان به‌ده‌م‌دا ده‌داو بۆریان ده‌دا ﴿وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ﴾ تۆش دینن ئه‌ی موحه‌مه‌د! ده‌تکه‌ینه‌شایه‌دو گه‌واهی‌ده‌ر به‌سهر ئوممه‌ته‌که‌تدا، شایه‌تیان لی ده‌ده‌ی چیان کردوه، چیان وه‌لام داو‌ته‌وه، چۆن له‌گه‌ل په‌یامه‌که‌ی تۆدا هه‌لسو که‌وتیان کردوه، جا تۆ ئه‌و کاته‌ریزو نرخ‌ی خۆت ده‌زانی و بۆت ده‌رده‌که‌وی چهند لای خودا ریزداری.

ئه‌م نایه‌ته ده‌ق ده‌شوبه‌تته ئه‌و نایه‌ته‌ی سوره‌تی (النساء/۴۱) که ده‌فرموی: ﴿كَفَيْكَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ ده‌گیرنه‌وه عه‌بدوللای کوری مه‌سعود قورئانی بۆ پیغه‌مبهر ده‌خوینده‌وه که گه‌یشه‌ته ئه‌م نایه‌ته پیغه‌مبهر ﷺ فرمووی به‌س!

جا ئىبنو مەسعود دەلى: كە تەماشاي پېغەمبەرم كرد: چاۋەكانى
فرمىسكيان ھەلدەۋەراندن!

ئەمجار پەرۋەردگار ئەۋە رون دەكاته: كە بەھۆى رەۋانە كردنى پېغەمبەر
بۆ سەر ئادەمىزادو نازل كردنى قورئان بۆ سەرى بەلگەۋ بيانوى ئوممەتە كەى
بريۋو دەفەرموى: ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً
وَبُشْرَىٰ لِّلْمُسْلِمِينَ﴾ نەى پېغەمبەر! ئىمە قورئانمان بۆ سەر تۆ نازل كردو
رونكەرەۋەى ھەموو شتېكە، ھەرچى ئادەمىزاد پىۋىستيان بى لەئىياندا
لەرئىنمونى و رىكخستنى كۆمەل و چۆنىەتى ھەلس و كەوتيان لەگەل يەكتىرىدا
لەم كىتەبە پىرۆزەدا بەيان كراۋە، ئەم قورئانە رىنمونى و رەحمەت و فەرە
مزگىنى يە بۆ موسولمان؛ بۆ ئەۋانەى برۋاى پى دەكەن و بەپىى ئەۋ بەرنامەىە
ھەلس و كەوت دەكەن؛ رىنمونى گومرايان دەكا، رەحمەت و فەرە بۆ ئەۋانەى
برۋاى پى دەكەن مزگىنى يە بۆ ئەۋانەى خۇيان بەخودا دەسپىرن و گەردنكەچى
فرمان و نەھىەكانى دەبن، مژدەيان دەداتى بەبەھەشتى بەرىن و رازاۋە.

ئەۋەتا ئەى موحەممەد! قورئانمان بۆ ناردوى، ھەموو شتېكى تىدا روون
كراۋەتەۋە ئىتر كەس بيانوى ئەما، كەس بەلگەى بەدەستەۋە ئەما بۆ ئىمان
نەھىئان، ھىدايەت و رەحمەتەۋە مزگىنى يە بۆ موسولمانان، جا كەسىك پىى
خۆشە با شوین ئەم قورئانە بكەۋى پېش ئەۋەى رۆژى قىامەت بى، ئىتر
پەشىمان بوۋنەۋە سوۋدى نەبى و رىگە نەدرى بۆ بى برۋايان عوزر بېننەۋە،
ماۋەى ئەۋە نەمىنى ھەۋل و تەقەلللا بەن خودا لەخۇيان رازى بكەن!

بەيان كردنى قورئان بۆ ئەحكامە جۇراۋ جۆرەكانى ھەلال و ھەرام بەدوۋ
جۆرە يان بەھۆى نىگاۋە بوۋە واتە: قورئان بەدەق دەيچەسپىنى، يان بەھۆى
فەرموۋەى پېغەمبەرەۋە دەبى كە شىكەرەۋەۋە رونكەرەۋەى ماناى قورئانە،

نه و شتانه‌ی قورئان به‌کورتی ناماژهی پیکردون حەدیت شییان ده‌کاته‌وه،
وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فەرموئ: ﴿لَقَبِينَ لِلنَّاسِ مَأْزِلَ الْيَهُمِ﴾ النحل/۴۴.

ئەبو داوودو تیرمیزی فەرموودە یەك له‌مێقدامی کۆری مەعدیکەر بیه‌وه
ریوایەت دە‌کەن دە‌لێ: پێغه‌مبەر ﷺ فەرموویەتی (انی أوتیت القرآن ومثله
معه) ئەمجار زانیانی ئیسلام له‌چوارچێوه‌ی ئەو ده‌قانه‌ی قورئان و حەدیتدا
ئێجتهادیان کردووه به‌گوێره‌ی رۆژگار ئەحکامه‌کانی ئاینیان بۆ خەلک شی
کردۆتە‌وه. یاسای ژیان و چۆنیەتی هە‌ئس و کەوت کردنی ئاده‌میزاده‌کان
به‌رامبەر په‌روه‌ردگارو به‌رامبەر خۆیان و ئاده‌میزادنی ترو گیانله‌به‌رانو
بوونه‌ور به‌گشتی له‌کتێبه‌ شه‌رعی‌یه‌کاندا که له‌و سەرچاوانه‌ وه‌رگیراون شی
کراونه‌وه. له‌راستی دا قورئان یاسایه‌کی گونجاوو هه‌میشه‌یی‌یه‌ بۆ ئاده‌میزادو
هه‌رگیزاو هه‌رگیز کۆن نابێو له‌کار ناکه‌وێ!!

ئیمامی قورطوبی له‌باره‌ی ئەم نایه‌ته‌وه ده‌فەرموئ: ئەمه به‌لگه‌یه‌کی
به‌هێزو ناشکرایه: که به‌دریژایی میژووی ئاده‌میزاد له‌هه‌موو رۆژگارێکدا
یه‌کتاپه‌رست هه‌بوون و سه‌رده‌می‌ک نه‌بوه جیهان له‌یه‌کتاپه‌رست خالی بووی!
بۆ نمونه‌ له‌رۆژگاری پێش هاتنی ئیسلامدا (قس) ی کۆری ساعیده‌و زه‌یدی
کۆری عه‌مری کۆری نوه‌یل یه‌کتاپه‌رست بوون!

پێغه‌مبەر ﷺ له‌فەرموودە یه‌کی دا ده‌باره‌ی زه‌یدی کۆری عه‌مری کۆری
نوه‌یل ده‌فەرموئ: (يَبْعَثُ أُمَّةً وَاحِدَةً) هه‌روه‌ها سه‌طیح و وه‌ره‌قه‌ی کۆری
نوه‌یل پێغه‌مبەر ﷺ ده‌باره‌ی وه‌ره‌قه‌ی کۆری نوه‌یل ده‌فەرموئ: (رَأَيْتَهُ
يَنْغَمِسُ فِي أَنْهَارِ الْجَنَّةِ) ئەم جوژه که‌سانه به‌لگه‌و شایه‌دن له‌سه‌ر
ئاده‌میزادانی رۆژگاری خۆیان.^(۹)

(۹) تفسیر القرطبي ج ۱۰/ ۱۶۴.

بنده‌ما سهره‌کییه‌کانی خوشبه‌ختی کو‌مه‌لگای ناده‌میزاد

﴿۹۰﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ

وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ

وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُم لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

﴿۹۱﴾ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ

بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ

اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿۹۲﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ

غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا

بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ

اللَّهُ بِهِمْ وَلِيِّينَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ ﴿۹۳﴾

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ

يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتَسْلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۹۴﴾

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا

وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ

عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ
هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ
وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾

ناشکراو نمایانه: که قورئانی پیروز بویه نازل کراوه گهل و نه ته وه
دروست بکا، کومه لگا ریگ بخا، جیهائیگ دروست بکا یاساو نیظام دابنی!
به خته وه روی کامه رانی به خاته نیو کومه لگای ئاده میزاد، قورئان
بانگه وازییه کی جیهانی و سه رتاسه روی هه تا هه تاییه، بانگه وازییه کی
عاله می مرو فانه یه. ده مارگیری بو هوزو خیل و ره گهز تیدا نیه،
بانگه وازییه که تنها بیرو باوه تیدا ته رازوو سهنگی مه که ره، رابیطو
بیکه وه گریده روی ئاده میزاده کانه، هه موو کارو کرده وه یه که بهو ته رازوه
کیشانه ده کریو بهو مه که به تاقی ده کرینه وه. بویه نهو نایینه ی قورئان
به رنامه و پروگرامیه تی مه بادینوو بیرو باوه پیککی وای له خوگرتوو کومه لانی
ئاده میزاد به یه که وه ده به سیته وه و جوشیان ده داو ده یانکاته گهل و نه ته وه یه کی
یه کدل و یه که هه لو یست و یه که مه به ست، ئارامی و خوش به ختی و کامه رانی
له ناو کومه لانی مرو فدا بلاو ده کاته وه. ئاده میزاده کان له نا کامی
په پره و کردنی نهو مه بادینه جوان و به رزانه دا ئارامییان تیدا گه شه ده کا،
له واده و په یمان و مامه له کردن دا بتمان به یه کتری ده که ن. تاکه کانی کومه لانی
هه لده نی بو هاریکاری کردنی یه کتری و خورازانده وه به ره وشتی جوان و به رز،
جله و گیریان لی ده کا له ره وشتی ناشیرین و فه حشائامیز!

وه كوو زانيمان له وه پيش پهروه ردگار به دوورو دريژى واده و به ليني به خدا په رستان دا، هه پر شهي له كافره كان كرد، جه ختي له سهر ته رغيب و ته رهيپ كرده وه، ناده ميزاداني هه لنان بو پابه ند بوون به په يامي پير وزي ئيسلامه وه.. نه مجار به شوين نه وه دا فهرمانى كرد به ناده ميزادان به پابه ند بوون به چهند بنه مايه كى سهره كى: كه بنه ماو ماكى هه موو فضيلت و نه خلاقى جوان و رهوشتى به رزي كومه لايه تين، فهرمانى پى كردن به عه داله تكارى و چاكه كارى و وه فاكردن به واده و به ليني.

ئيبنو مسعود ده فهرموى: جامع ترين نايه ت له قورئاندا بو خيرو شهر نايه تى ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ...﴾ ه.

قه تاده دهر باره ي نه نايه ته فهرمويه تى: هه رهوشتيكى جوان هه بووبى له سهرده مى پيش ئيسلام داو كاريان پى كرده بى به جوانيان دانابى، خدا له نايه ته دا فهرمانى پى كرده وه. هه رهوشتيكى ناشيرين كه له سهرده مى نه زاندا هه بووبى و به لايانه وه ناشيرين بووبى خدا نه هى لى كرده وه، طبه رانى و نه بو نه عيم و حاكيم و به يه هقى له سه هلى كورپى سه عده وه فهرمووده يه ك ريوايه ت ده كهن ده فهرموى: (ان الله يحب معالي الأخلاق، ويكره سفاسفها) بيگومان پهروه ردگار رهوشتى به رزي خوش ده وى و رهوشتى پر وپو وچى ناخوش ده وى.

بوخارى و ئيبنو جه رير و ئيبنو لمونذير و طبه رانى و حاكم و به يه هقى له ئيبنو مسعود وه ريوايه ت ده كهن: كه فهرمويه تى: گه وره ترين نايه ت له قورئاندا ﴿الله لا اله الا هو الحي القيوم﴾ ه. جامع ترين نايه ت له قورئاندا بو خيرو شهر نه نايه ته يه: كه له سوره تى (النحل) دا يه: كه ده فهرموى: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ...﴾ رونه ترين نايه تيش دهر باره ي ته و ككولو خوشپاردن به خدا نايه تى ﴿ومن يتق الله يجعل له مخرجاً، ويرزقه من حيث لا يحتسب﴾ الطلاق/٢-٣.

نایه‌تی ﴿يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ، إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا﴾ الزمر/۵۳. لههه موو نایه‌تیکی قورئان زیاتر جیگای هیواو به‌ته مابوونی ره حمه‌تی خودایه.

به‌یهه‌قی له‌باسی (شعب‌الایمان) دا ده‌فرموی: حه‌سه‌نی به‌صری نایه‌تی ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ...﴾ خوئنده‌وه پاشان فرموی: په‌روه‌ردگار هه‌رجی خیرو شهر هه‌یه له‌یه‌ک نایه‌ت‌دا کوی کردۆته‌وه، سوئندم به‌خودا هه‌رجی عه‌دآله‌تکاریو طاعه‌تی خوداو ئی‌حسان هه‌یه کوی کردۆته‌وه و فرمائی پی کردوه، هه‌رجی خراپه‌کاریو تاوان و ره‌وشتی ناشیرین هه‌یه کوی کردۆته‌وه و نه‌هی لی کردوه.

به‌کورتی:

نهم کۆمه‌له نایه‌ته به‌بنه‌مای سه‌ره‌کی کۆمه‌لگای ئیسلامی ده‌ژمیردین، کۆله‌که‌ی ژبانی کۆمه‌لگای ئیسلامین و یاسای ژبانی ناده‌میزادن.

له‌نایه‌تی یه‌که‌م دا ده‌فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ﴾ په‌روه‌ردگار له‌م کتیب‌دا که بۆ تۆی نازل کردوه نه‌ی پیغه‌مبه‌ر! فرمان به‌بنده‌کانی ده‌کا: به‌شیوه‌یه‌کی گشتی عه‌دآله‌تکاری و وێژان به‌کار بینن له‌هه‌موو شتیک‌دا؛ له‌مامه‌له‌ کردن و دادگایی کردن و فرمان‌ه‌وایی و هه‌لس و کهوتی رۆژانه‌تان‌دا، له‌بیرو باوه‌رو خودا په‌رستی و هه‌لس و کهوت کردن له‌گه‌ل خۆتان و غه‌یری خۆتان‌دا!

وێژدان به‌کار بینن له‌عیباده‌ت‌دا، که‌سی‌ک شیایو په‌رستن نیه به‌ندایه‌تی بۆ مه‌که‌ن، جگه له‌خودا په‌رستش و دوعاو پارانه‌وه‌تان ناراسته‌ی که‌سی تر مه‌که‌ن، چونکه جگه له‌په‌روه‌ردگار که‌سی تر به‌حه‌ق و عه‌دآله‌ت شیایو په‌رست و به‌ندایه‌تی بۆ کردن نیه، نه‌و شتانه‌ی به‌ناحه‌ق به‌خودا زانراون و به‌خودا حسیب کراون و هه‌کوو بت و سه‌نه‌م و ته‌ستیره‌ و فریشته‌ و پیغه‌مبه‌ران و

پیاوچاکانو سهروکهکان، هیچیان شیایو خودایه تی نین، به ندایه تییان بو مه کهن بو خویان به ندهی خودان، نابرینه ریزی ته قدیسی خودایی به وه! بویه ئیبنو عبباس ده رباره ی ئه مه ثایه ته ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ﴾ فهرمووی: (شهادة ان لا اله الا الله) واته: خودا فرمان ده کا به وهی ئیوه شایه تی بدهن که جگه له خودای پیروبو بالا ده ست هیچ خودای تر نین!

ئیبنو ئه بی حاتم له موحه مده دی کوری که عبی قوره ظییوه ده گیرپته وه که ده لئ: رۆژیک عومهری کوری عه بدولعه ریز بانگی کردم؛ فهرمووی: عه داله تکاریم بو پیناسه بکه، وتم: به راستی پرسیار له کاریکی گه وه نه ستم کرد، نه تو شیوه ی هه لئسو که وت له گه لئ ئاده میزادان به م جوړه بئ عه داله تکاری بو له خۆت پچوکترو وه کوو باوک وابه، بو له خۆت به تهمهن تر وه کوو کوپ وابه، بو هاوته مهنانی خۆت وه کوو برا وابه، له گه لئ ئافره تیش هه مان هه لئسو که وت هه بی، به گویره ی تاوانو سه ریچی سزای خه لک بده، سزایه کیان بده له گه لئ جه سته یان دا بگونجی، سزادانه که شت مه به سستی شه خصی تیدا نه بی، رقی خۆتیان پی نه پژی نه وه کوو بچیه ریزی سنور به زینانه وه. جا هه ر کاتی تۆ ئاوا هه لئسو که وت کرد، ئه وه عه داله تکاریت نه نجام داوه.

ئیمامی بوخاری له تاریخه که ی دا سه رگورشته ده که ده گیرپته وه ده فهرمووی: عه لی کوری ئه بو طالیب به لای کۆمه لئیک ئاده میزاد دا تیپه ری وتووژیان بو، فهرمووی: ئه وه ده رباره ی چی ده دوین؟ وتیان: باسی پیاوه تی و شکۆمهن دی ده که یین. فهرمووی: جا ئه وه ی له قورئان دایه به ستان نیه که ده فهرمووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ﴾؟

عه دل: ویژدان به کاره یانانه و ئیحسان، چاکه کارییه له هه موو شتی کدا،

ئیت له مه زیاتر چی هیه؟

بهزترین پلهی ئیحسان و چاکه کاری ئه وه یه: تۆ چاکه له گهڵ که سیك بکهی: که خراپه ی له گهڵ کردبی، پیغه مبه ر ﷺ له فهرمووده ی خۆی دا فهرمانی به ئه نجامدانی ئه م جوړه ئیحسانه کردوه، فهرموویه تی: (وأحسن الى من أساء اليك تكن مسلماً).

ئیمامی شیعی ریوایه تی کردوه ده لێ: حه زه تی عیسا فهرموویه تی: (ئیحسان ئه وه یه: ئه تۆ چاکه بکهی له گهڵ که سیك که خراپه ی له گهڵ کردوی، ئیحسان بریتی نیه له وه تۆ چاکه بکهی له گهڵ که سیك دا: که چاکه ی له گهڵ کردبی).

له صه حیخی بوخاری و موسلیم دا فهرمووده یه ک هیه عه بدو لای کوری عومه ر ﷺ ریوایه تی کردوه ده لێ: پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: (الاحسان ان تعبد الله كأنك تراه، فان لم تکن تراه فانه یراک). چاکه کاری ئه وه یه: واه بن دایه تی بۆ خودا بکهی وابزانی تۆ چاوت له خودایه. خۆ ئه گه ر تۆ خودا نه بیننی بیگومان ئه تۆ ده بینن!

سوفیانی کوری عویه نه ده لێ: عه داله تکاری له م شوینه دا بریتییه له وه ی: تۆ که ئیشیک بۆ خودا ده کهی ئاشکرا و په نامه کیت وه کوو یه ک واه بی، ئیحسان ئه وه یه په نامه کیه که له ئاشکرا که جوان تر بی و دلسۆزی تیدا بی. فه حشا و مونکه ریش ئه وه یه: به پیچه وانیه ی ئیحسانه وه بی. واته: روه ئاشکرا کهی له نه یینی یه کهی جوانتر بی.

وه کوو گو ترا: ئیحسان هه موو کاریکی خێرو باش ده گرێته وه، جا ئه و کاره باشه ده رباره ی په یوه ندی نیوان به ندوه خودا بی، یان په یوه ندی نیوان خێزان و کۆمه ل بی، یان ده رباره ی په یوه ندی به کۆمه لێ ئاده میزاده وه هه بی به گشتی: بۆیه دوا به دوای فهرمان به عه داله ت و ئیحسان فهرمووی: ﴿وَإِيسَاءِ ذِي الْقُرْبَى﴾ واته: خودا فهرمان ده کا به به نده کانی که یارمه تی خزم و کهسو کاریان به دن و مالیان پی بیه خشن. که وابه و به شیکی گرنه گ له ئیحسان،

ئەو یە: چاکە لە گەڵ خزم و کەس و کار بکە! جا چاکە کردنە کە بە هاتوو چۆ
 دیدەنی کردیان بێ، یان بە یارمەتیدان و مالبەخشین بێ پێیان، وە کوو
 لە ئایەتیکێ تردا دەفرموی: ﴿وَأْتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ
 السَّبِيلِ﴾ الاسراء/۲۶.

بۆ یەش بە تایبەتی ناوی دەسگیرۆ کردنی خزم و کەس و کاری هێنا،
 هەرچەندە بە شیکە لە ئیحسان و وە کوو تیکرار وایە، تا ئاگادارمان بکاتەو:
 کە ئەم جۆرە چاکە یە گەلێ گەورە و پیرۆزە و پێویستە گەرمی پێ بدرێ
 هەرگیز پاشگوێی نەخەین، هەلبەتە ئەم جۆرە کۆمەکی کردنە بە خزم و کەس و
 کار ناچیتە خانەی دەمارگیری خێلایەتی و عەشرەتگەری یەو، ئەمە بەردی
 بنچینەی تە کافول و هاریکارییە، ئیسلام دەیکاتە بناغە و لەو یە پەل دەهاوی
 بۆ موحیطی عام و تە کافولی کۆمەلایەتی دادەمەزرینی و گەشەیی پێ دەکا.
 ﴿وَيُنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ﴾ هەر وەها نەهی دەکا لە داوین
 پیسی و کاری ناسروشتی و ستەمکاری.

وشە (الفحشاء) هەموو کاریکی ناشیرین و سنوور شکینی دەگرێتەو،
 وەلێ زۆری کات تاییبەت دەکری بە داوین پیسی یەو بۆ دەست درێژ کردن بۆ
 سەر نامووسی خەلک، بە کاردیندری!

وشە (المنکر) یش هەموو کاریکی ناسروشتی و ناشیرین دەگرێتەو، هەر
 شتیک سروشتی سەلیم بە ناشیرینی بزانی شەرعی بە ناشیرینی حلیب دەکا،
 کە وابوو ئایینی ئیسلام ئایینی فیطرەتە هەر کاتی سورشت تیک چوو
 لە سەنتەری خۆی لای دا شەرعیەت ناگۆڕی و لە سەر شیوەی خۆی دەمینیتەو،
 پێویستە هەول بدرێ سروشتە کە بگێردرێتەو بۆ سەر رێبازی راستەقینە
 خۆی.

وشە (البغي) بەمانا ستەمکاری و لادان لە حەق و عەدالەتە.

هه‌ندی له‌موفه‌سسرین فەرموویانه: فەحشا ئەو شتە یاساگرانەن: کە دەبنە هۆی روخاندنی ئەخلاق و ره‌وشتی کۆمه‌ڵ: وه‌کوو زیناو دزی مه‌یخواردنه‌وه‌و وه‌رگرتنی مالی خەلکی به‌ناپه‌وا.

مونکه‌ریش بریتییه: له‌هر کار و کرده‌وه‌یه‌ک: کە شرع و عه‌قل به‌ناشیرینی دابنن، وه‌کوو کوشتن و لێدان و ئەزیه‌تی خەلک به‌ناپه‌وا. به‌غیی: بریتییه له‌سته‌م‌کردن و ده‌ستدرێژیکردن بۆ سه‌ر خەلک!

نیمام نه‌حه‌مه‌دو ئەبو داوودو تیرمیذیو ئیبنو ماجه‌و هی تریش له‌ (أبو بکره‌) وه‌ فەرمووده‌یه‌ک ریوایه‌ت ده‌کن: ده‌فەرموی: (ما من ذنب أجدر أن يعجل الله تعالى لصاحبه العقوبة في الدنيا، مع ما يدخر لصاحبه في الآخرة من البغي وقطيعة الرحم) هیچ تاوانیک ئەوه‌نده‌ شیاو نیه: کە خودا په‌له‌ بکا له‌سزادانی خاوه‌نه‌که‌ی له‌دونیادا وێپای سزای سه‌ختی قیامه‌ت به‌ئەندازه‌ی تاوانی به‌غی و پچه‌راندنی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی.

به‌کووتی:

عه‌داڵه‌ت به‌جێهێنانی ئه‌هرکی سه‌رشانه‌و ئیحسان زیاد کردنه‌ تێیدا. فەحشاو مونکه‌رو به‌غیی سنوور به‌زینی شرع و عه‌قلی سه‌لیمه‌.

هه‌رچه‌نده‌ هه‌ول بدری به‌چاووپراو شتی ناشیرین و ناسروشتی له‌پیش چاو جوان بکری، سروشتی ئاده‌میزاد پاش ماوه‌یه‌ک دژیان ده‌وه‌ستی و ره‌تیان ده‌کاته‌وه، چه‌ندیک هۆکاری روخینه‌ر به‌هێز بکری، به‌هێز ببن، مله‌وپرو سه‌مه‌کاران هه‌ولێ مانه‌وه‌و جیگیرییان به‌ده‌ن بۆ ماوه‌یه‌که‌و زۆری پێ ناچێ کە سروشتی ئاده‌میزاد دژیان ده‌وه‌ستی و شوێشیان له‌دژ به‌رپا ده‌کا. می‌ژووی ژیا‌نی ئاده‌میزاد سه‌رله‌به‌ری راپه‌رین و شوێش و به‌گژداچونه‌ویه. دژی فەحشاو مونکه‌رو به‌غی، دژی کاری ناسروشتی و نه‌گونجاو له‌گه‌ڵ فیتره‌تی سه‌لیمدا.

که‌وابێ گرنگ نیه‌ نه‌گه‌ر له‌سه‌رده‌می‌کداو بۆ ماوه‌یه‌ک ده‌ولەت و فرمانه‌وه‌ له‌سه‌ر بناغه‌ی فەحشاو مونکه‌رو به‌غیی دابمه‌زرین، ته‌نانه‌ت

موجاهیدو هی تریش ده‌لین: ئەمە نموونه‌و مەثل هینانە‌و هیه بو
 که‌سیک په‌یمان‌شکین بی. که‌سیک له‌عه‌هدو په‌یمانی خۆی پاشگەز ببیتە‌وه
 وه‌کوو ئافره‌تیک وایه‌ ریسە‌که‌ی بکاته‌وه به‌خوری، واتە: کرد‌وه‌کانی
 کرد‌وه‌ی ئاده‌میزادی هۆش‌مەندو ریزدار نیه‌.

﴿تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ﴾ وه‌کوو
 ریوایه‌ت‌کراوه‌ هەندێ له‌عه‌ره‌به‌کان: که‌ له‌گەڵ پیغه‌مبەردا په‌یمان‌یان ده‌به‌ستو
 دوایی هەل‌یان ده‌وه‌شاندە‌وه‌، بیان‌ویان نه‌وه‌بوو: ده‌یان‌گوت: پیغه‌مبەرو
 نه‌وان‌ی له‌گەڵ‌ی دان که‌مو بی هین، قورە‌یشییه‌کان زۆرو به‌هین، ناچار بووین
 له‌په‌یمانە‌که‌مان پاشگەز‌بینە‌وه‌. واتە: وه‌کوو نه‌و ئافره‌ته‌ بی عه‌قله‌ مەبن
 ریزی خۆتان بکه‌نه‌وه به‌خوری عه‌هدو په‌یمانی سویند له‌سه‌ر خوراو جه‌خت
 له‌سه‌ر کراوی خۆتان هەلبوه‌شیننه‌وه‌، سویندو په‌یمانە‌کان‌تان بکه‌نه‌ هۆکاری
 فرت و قیل و پاشقول گرتن له‌لایه‌نی به‌رامبەر‌تان و له‌واد‌وه‌ به‌لینی خۆتان
 پاشگەز‌بینە‌وه‌ له‌به‌ر نه‌وه‌ی کۆمه‌لێکی تر هیه‌ به‌هیز‌ترو زۆرت‌رن بچن په‌یمان
 له‌گەڵ نه‌وان‌دا به‌ستن واز له‌هاوپه‌یمانی پیش‌ووتان بین!

موجاهید ده‌لی: عه‌ره‌به‌کان دابو نه‌پ‌تیان وابوو: که‌له‌گەڵ یه‌کیک
 په‌یمان‌یان ده‌به‌ستو ده‌بوونه‌ سویند خۆی یه‌ک‌تری، پاشان ئە‌گەر یه‌کیکی
 تریان ده‌ست که‌وتایه‌ له‌م کابرا هاوپه‌یمان‌ه‌ی خۆیان به‌هیز‌تریوایه‌،
 له‌په‌یمانە‌که‌یان پاشگەز ده‌بوونه‌وه‌و ده‌چوون له‌گەڵ ئە‌م کابرا به‌هیز‌ه‌دا
 په‌یمان‌یان ده‌به‌ست! جا به‌م ئایه‌ته‌ جله‌و‌گیریان لی‌ کرا!

هەندێک پ‌یان وایه‌: ئایه‌ته‌که‌ روده‌کاته‌ موسوڵمانان و له‌وه
 ده‌یان‌ترسی‌نی: که‌ به‌زۆری به‌هیزی قورە‌یشییه‌کان هەل‌نه‌خه‌له‌ت‌ین و نه‌چن
 په‌یمانی دابه‌ستراویان له‌گەڵ پیغه‌مبەردا هەلبوه‌شیننه‌وه‌. به‌کورتی ئایه‌ته‌که‌
 فەرمان به‌موسوڵمانان ده‌کا: که‌ پابه‌ندی عه‌هدو په‌یمانی خۆیان بن به‌هیچ
 جوړی په‌یمان‌شکینی نه‌که‌ن!

هر له روانگه ي ئه م ئايه ته دا ئه گهر ولا تي كي ئيسلامي، يان پارتي كي ئيسلامي له گهل ولا تي كي تر يان حيزي كي تر دا په يمانى به ست و موعاهده يان مؤر كرد نابى په يمانه كه يان بشكي نن له بهر نه وه ي كه ولا تي كي تر يان حيزي كي تر يان ده ست كه وتو وه له هاو په يمانى پيشوويان زور ترو به يتره له په يمانه كه يان پاشگه ز بڼه وه به م بيانوه گوايه بهر ژه وه ندى ولا ت يان حيزب له وه دا يه !!

هر گيز ثاينى ئيسلام بيانوى ئاوا په سند ناکا، رازى نيه بو ئه م جوړه م به ستانه و به م بيانوانه په يمانى جه خت له سهر کراو مؤر کراو پاشگوئ بخرى. ئيسلام بى پيچ و په نا فرمان ده کاو جه خت له سهر پابه ند بوون به په يمان و موعاهده ي دابه ستراو مؤر کراو ده کاته وه !!

رازى نابى سويندو په يمان بکړينه هوکارو وه سيله بو پاشقول له يه کترى گرتن، هر نه ته وه و كه سيك په يمانى له گهل موسولمانان به ست ده بى دنيا بن: كه په يمانيان پاريزاوه و فرت و قىلى تيدا نيه. چونكه ئيسلام هر گيز په يمان و هاريكاري په سند ناکا ئه گهر له سهر بنچينه ي (پر) و (ته قوا) نه بى، هر کاتيکيش په يمانه كه له سهر بڼه ماي (پر) و (ته قوا) بوو ده بى پييه وه پابه ند بن و به يچ شيو ه يه ک و بو هيچ بهر ژه وه ندييه ک لى پاشگه ز نه بڼه وه.

ئيسلام ريگه نادا په يمان و موعاهده به ستن له سهر خراپه کارى و تاوان و فيسق و فجور، ريگه نادا په يمان به سترين بو داگير کردنى مال و ولا تى كه ساني ديکه و بو چه وساندنه وه گهل و نه ته وه ي تر، بو دابه شکردن و به شبه شکردن زیدو نيشتمانى گهل و نه ته وه ي تر! له سهر ئه م بڼه مايه و به م پييه يه که م کومه لى موسولمانان هاته کايه وه و به گویره ي ئه م ياسا خودايى يه يه که م حکومتى ئيسلامي له سهر ده ستى پيغه مبه رى خودا له مده ينه دامه زرا، له ژير سايه ي ئه م ياسايه دا جيهان نيعمه تى دنيا يى و بتمان ه

به‌یه کبونی به‌خۆ به‌ینی، ئاده‌میزادان له‌مامه‌له‌وه هه‌لس و کهوت له‌گه‌ڵ
یه‌کتریان دا بتمانیه‌یان به‌یه‌کتر ده‌کرد، هاریکارو هه‌مناه‌نگی یه‌کتر بوون،
کۆمه‌لگایه‌کی نمونه‌ییان هه‌نایه‌ کایه‌وه، تا سه‌رکرایه‌تی ئاده‌میزاد
به‌ده‌ست ئیسلامه‌وه بوو خۆشبه‌ختی و کامه‌رانی و دنیایی و بتمان به‌یه‌ک
کردن له‌ناو موسولمانان دا بالی خۆی به‌سه‌ر جیهانی ئیسلامی دا کیشابوو، هه‌ر
کاتیکیش فرمانه‌وه‌ی بێته‌وه ژێر ده‌ستی ئیسلام و یاسای قورئان به‌رقه‌رار
بۆ کاری پێ بکری، هه‌مان ئارامی و دنیایی و بتمان به‌یه‌ککردن دێته‌وه
کایه!!

﴿إِنَّمَا يَلُوكُمُ اللَّهُ بِهٖ﴾ هه‌بوونی ئه‌و حاله‌ته‌و جوداوازی نێوان گه‌لو
نه‌ته‌وه‌کان له‌باره‌ی زۆری هه‌یزو تواناوه بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی ئیوه‌یه، بۆ ئه‌وه‌ی
خودا ده‌ری بخا تا چ نه‌ندازه‌یه‌ک ئیوه ئیراده‌و عه‌زیمه‌تتان هه‌یه، تا چه‌ند
پابه‌ندی واده‌و به‌لینه‌کانتان ده‌بن، چۆن ریزی قسه‌و عه‌دی خۆتان ده‌گرنو،
خۆتان ده‌پاریزن له‌په‌یمانشکینی؛ ئه‌و په‌یمانه‌ی خوداتان کردوه به‌شایه‌د
به‌سه‌ریه‌وه به‌سویند جه‌ختتان له‌سه‌ر کردۆته‌وه.

ئه‌مجار هه‌رپه‌شه له‌وانه ده‌کا: که دژی حق ده‌وستن و یارمه‌تی به‌تان
ده‌ده‌ن و بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌کهن! ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَيَبۡيَنَ لَكُمۡ يَوۡمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمۡ
فِیهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ بێگومان په‌روه‌ردگار رۆژی قیامه‌ت ئه‌وه‌ی تێیدا که‌وتونه
خیلافه‌وه بۆتان رون ده‌کاته‌وه، راست و درۆتان بۆ ناشکرا ده‌بن حق و به‌تالتان
بۆ ده‌رده‌که‌ون، ده‌زانن یه‌کتاپه‌رستی و پێغه‌مبه‌رایه‌تی و زیندووبوونه‌وه
حه‌قیقه‌تن و بیرو باوه‌ری موسولمانان راسته‌و هۆکاری به‌خته‌وه‌رییه. بیرو
باوه‌ری پێچه‌وانه‌ش مایه‌ی نه‌گه‌تییه.

ئه‌و خیلاف و نيزاعی نێوان گرۆهانی ئاده‌میزادو بریار ده‌باره‌یان عاید
به‌خودایه‌و ئه‌و رۆژی قیامه‌ت دادگایی نێوانیان ده‌کا و هه‌ر که‌سه به‌گویره‌ی
کرده‌وه و بیرو باوه‌ری خۆی سزاو پاداشی ده‌دریته‌وه. که‌وابوو وه‌فا به‌عه‌ه‌و

په یمانی خۆتان بکهن، تهنانهت له گهڵ ئەوانه شدا: که هاوبیرو باورپتان نین. لهعه قیدهو راو بۆچوندا دژتانهن.

﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً، وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ، وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ خۆ نه گهر خودا بیویستایه ئاده میزادانی هه موو ده کردنه یه ک گه لو نه تهوه، له هه موویاندا ئاماده باشی ئیمانیهێنانی تیدا دروست ده کردن، وه لای وستی وانه بوه، هه ریه کهو ئاماده باشی جودای خۆی هه یه. هه ر که سهو بیرو باوه پێکی هه یه، نوسخه ی دووباره بووه ی یه کتر نین، بۆ هیدایهت و گومرپابونیش یاساو نیظامی خۆی داناوه، به گۆره ی ئەو قانون و یاسایه وستی ئاده میزاده کان به رتیه ده چۆ، هه ر که سه بهرپر سیاره له کارو گوفتاری خۆی. جیاوازی بیرو باوه پ نابی بپیتسه هۆکاری هه لوه شاندهوه ی وه عدهو په یمان، جوداوازی بیرو باوه پ هۆکاری په یوه ست به ویستی خوداوه ی هه یه، جوداوازی نیوان گرۆهه کانی ئاده میزاد شتی که پابه نده به ویستی په روه رد گاره وه و ئەو سروشتی وا دارپشتون! عه هه و په یمان نابی بشکینه ندرین هه رچه نده بیرو باوه پری هاوپه یمانه کان جیاوازی تیدا بۆ!

به راستی ئەم یاسایه ی نایین ده رباره ی عه هه و په یمان وه کوو هه موو یاسا کانی تری له ترۆپکی به رزیو خاوتنی دایه و تهوپه پری چاوپۆشی سه ماحه تی تیدایه، هه یچ یاساو نیزامیک جگه له ئیسلام نه یه توانیوه به رجه سته ی بکا!!

به کورتی نه گهر خودا بیویستایه هه موو ئاده میزادی له سه ر یه کدین کۆ ده کردنه وه، سروشتی وا داده پشتن هه موویان وه کوو فریشته خودا په رست و فه رمان به ردار ده بوون، کهس که سی نه ده دزاو دژایه تی و رق و کینه له ناویاندا نه ده بوو، به لām بلێن چی حیکمه تی خودا داخوازی ئەوه نه بووه به و جۆره سروشتی ئاده میزادی دانه پشتهوه!

حیکمه تی خودا داخوازی ئەوه بووه ئیه و وا دروست بکا: که له کرد وه و باوه پردا، له پابه نده بوون به فه رمان و جله و گیریه کانی خودادا جوداوازی تان تیدا

بی، ناماده‌باشی و بیرو بۆچونتان جیاواز بی، بۆخۆتان به‌یستی خۆتان عه‌قیده و کرده‌هه‌تان هه‌لبژێرن، جا که سیک ریبازی گومرای هه‌لبژێری نه‌وه خودا گومرای ده‌کا که سیکیش ریبازی هیدایه‌ت په‌سند بکا خودا هیدایه‌تی ده‌دا! نمونه‌ی ئەم نایه‌ته نایه‌تیکێ تره: که ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَمَنَ مِنْ فِي الْأَرْضِ كُلِّهِمْ جَمِيعًا﴾ یونس/۹۹. یان ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً، وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلَفِينَ، إِلَّا مِنْ رَحْمِ رَبِّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ﴾ هود/۱۱۹. ده‌ی بۆچی خودا ئەم مه‌شینه‌ته‌ی نه‌بوه؟ بۆ ناوای کرده‌و وای نه‌کرده؟ نه‌وه ئیمه‌ تی‌یدا کۆلین.

دوا نه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار ئاده‌میزادانی ترساند له‌په‌یمان‌ش‌کێنی به‌شیوه‌یه‌کی گشتی، نه‌مجار له‌په‌یمان‌ش‌کێنی تایبه‌تی ده‌یان‌ترسینی: نه‌ویش بریتی بوو له‌په‌یمان و به‌یعه‌ت به‌ستن له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ردا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تُتَّخَذُوا أَيْمَانُكُمْ دَخْلًا بَيْنَكُمْ﴾ په‌یمان و سۆیندخۆریتان مه‌که‌نه هۆکار و فرت و قیل بۆ له‌خسته‌ بردنی خه‌لک. مه‌به‌ست جله‌و‌گیرکردنه‌ له‌په‌یمان‌ش‌کێنی تایبه‌تی، نه‌وه‌بوو هه‌ندێ له‌عه‌ره‌به‌کان به‌یعه‌تیان به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ کردبوو، له‌سه‌ر ئیسلام سۆیندیان خواردبوو، پاشان په‌یمان‌ه‌کیان هه‌لوه‌شاندوه‌ له‌به‌ر که‌می دارو ده‌سته‌ی پیغه‌مبه‌رو زۆری موشریکه‌کان، ئیتر به‌م نایه‌ته‌ جله‌و‌گیران لی‌کرا. پێیانی فه‌رمو: په‌یمان‌ه‌کانتان مه‌که‌نه هۆکاری فرت و قیل و هه‌ل‌خه‌لتاندن. ﴿فَتَرَلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوهَا، وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ نه‌وه‌کوو به‌م کرده‌هه‌تان قاچتان بخزی و به‌ره‌و زلکاری گومرای ره‌یل بن، دوا‌ی نه‌وه‌ی له‌سه‌ر پیته‌ختی ئیستیقامه‌ت و بیرو باوه‌ری راست و په‌سند جیگیر بووه، ئیوه‌ نه‌گه‌ر په‌یمان و عه‌ده‌ه‌کانتان بکه‌نه هۆکاری فرت و قیل، سی‌تاوانی گه‌وره‌ نه‌نجام ده‌ده‌ن و ده‌که‌ونه‌ سی‌هه‌له‌ی گه‌وره‌وه:

۱- گومرا دهنو له ریځه یی حه قو هیدایهت دوور ده که ونه وه، پاش نه وه ی قاجتان له پټه ختی هیدایهت دا جیگیر بووه، هه لده خلیسکیڼ و ده که ونه ناو زلکاوی گومرای پوه!

۲- ٺٺوہ دہ بنہ پیشہوای خراپہو خہلکی تر چاوتان لی دہ کاو دہ بنہ گومراو گومراکەر، بہ مہش لہ دونیادا سزای توندو بہ ئیشتان دہ درئ؛ دہ کوژین، دیل دہ کریں، مالتان لی دہ سہ ندرئ، لہزیدو نیشتمانی خوتان و دہ در دہ نرین!

۳- له قیامه تیشدا سزای به ئیشتان ده درئ له سهر شه ناحه قیکاریه تان و وازه ئنانتان له پیرو کومه لی خودا په رست و هیدایه تدر اوو چونه ناو تا قمی گومراو سهرلی شیواو، سزا که تان سزای ناگری دوزه خه! خوتانی بو حازر بکهن!!

نه مجار جاريکی تر په روه دگار هره پشه ځوۍ دووباره ده کاته وه و
 جله وگيري له په يمانش کيڼي جهخت ده کاته وه. ده فهر موي: ﴿وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ
 اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ ښووه نه چن له جياتي ښمان به خوداو پابه ند بوون به عه هډو
 په يمان، کالايه کی دونيایي که مبايه خ وهریگرن. واز لهو مامه ليه بيښن،
 خوتان خساره تمه ندو مالو ټران مه کډن!

بیگومان نه مه ناماژیه بهوه: که چند تیره و خیلک له عمر به کان له مه ککه نیمانیان هینابو به یعت و گفتیان به پیغه مبر دابو، پاشان شهیتان له خشته ی بردن و پاشگز بوونه وه، که می و بی هیزی موسولمانه کان و زوری به هیزی قورپه یشییه کان ترساندن و وای لی کردن په یمانه که یان له گه پیغه مبر هه لبوه شیننه وه. له لایه کی تره وه قورپه یشییه کان پشی پشی یان ده کردن واده ی به خشش و عطایان پی ده دان به مبرجی له یسلام پاشگز بینه وه. جا په روه ردگار به م نایه ته ناگاداری کردنه وه و جله وگیری لی کردن

لهوهی خیرو خوشی نه پراوهی قیامت بگۆر نهوه به کالای که مو که مبیاهه خی
دونیایی!!

﴿إِنَّ مَاعِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ لهوهی خودا بو
خودا په رستانی داناوه له قیامت دا له پاداش و نازو نیعمه قی نه پراوه زور باشترو
پیروز تره لهو کالای که مو بی نرخه قی دنیا، نه گهر نیوه شعوری نهوه تان
هه بی جوداوازی نیوان خیرو خوشی نه پراوهی قیامت و کالای دونیایی
که مخایه ن بکه ن!

نه گهر نیوه خاوه ن عه قل و فام بن ده زانن: جوداوازی نیوان نیعمه قی
نه پراوهی قیامت و پروپی تالی دونیایی چنده و چونه! هه موو نازو نیعمه قی
دو نیا له چاو که می که له نیعمه قی قیامت به هیچ داده نری، چونکه ﴿مَاعِنْدَ كُمْ
يَنْفَدُ وَمَاعِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ﴾ لهوهی لاتانه له نازو نیعمه قی دنیا، به لکو هه موو
دونیوا نیعمه ته کانی به سهر ده چن و ده برینه وه و کۆتاییان دی، به لام لهوهی
لای خودایه له پاداشی به ههشت به رده وام و نه پراوهیه و قه تقهت کۆتایی نایه،
ناشکراشه شتی نه پراوه و هه تا هه تایی زور باشترو به نرختره لهشتی برپاوه و
که مخایه ن! که وایی هه ول بده ن و تی بکۆشن بو و ده سه ته نیانی لهوهی لای
خودایه و له پیناویدا خۆتان به خت بکه ن!

﴿وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ سویند بی
نیمه پاداشی نه وانه ده دهینه وه: که به صبر و نارامن له سهر خودا په رستی و
خۆراگرن له بهرام بهر نه زیه قی کافران داو پابه ندی واده و به لینی خۆیان ده بن،
پاداشی باشیان ده دهینه وه، پاداشی کی و اشیاوی نهوان بی و به گویره ی
خۆراگرتنه که یان بی، نه گهر روژی سه د کاری خیر بکه ن، کامیان لای خودا
له هه موو باشترو کرده وه کانی تریان به ته رازوی نهو کاره باشه یان کی شانه
ده که یان!! سهرباری پاداشی باش و به رده وام، له خراپه کانیشیان خوش ده بین!

بیگومان په یمانښکینۍ و پاشگه زبونه وه له واده به لږ تېواوښکی
گوره و دردیکی کومه لایه تی و نه ته وه یی په! فرت و قیل و پاشقول له یه کگرتن و
په یمان شکاندن جیگه به بیرو باوه په لوق ده کهن، شیوه و روخساری ته و که سه
له دل و دروونی که سانی دیکه دا ناشیرین ده کا.

که سیڅ به یعت بهستی و په یمان مؤر بکاو خودا بکاته شاید له سهر پابند بوون پییوه، بشزانی که قیل ده کاو له دلا به ته مایی لی پاشگمز بیته وه، به کوردی سیاست بکاو لایه نی بهرام بهر ه لڅه له تی نی، هر گیز بیرو باوهری دانامه زری و قاچی له سهر ری بازی راست جی گیر نابی. له همدان کات دا شیوه ی بیرو باوهری خوی له لای ثوانی په یمانیا ن له گه له ده بهستی ناشیرین ده کاو ده زانن په یمان و واده و به لینه کانی بو فرت و قیل، به مهش که سانی دیکه له ری بازی نی سلام دوور ده خاته وه، چونکه ده بیته نمونه ی خراپه و خه لکی ساویلکه و بوره پیا و نه و ده که نه ته رازی نایین و له روانگه ی نه م پیاو خوارو خپچو په یمان شکینه وه سهیری نایین ده که نه و دلیان له نی سلام و موسلمانان ده بیتری.

نه گهر سهیری میژووی کهونارای موسولمانان بکهین، ده بینین زور گهل و نه ته وه به هژی وه فاداری و راستگویی موسولمانانه وه موسولمان بوون، کاتی که تم گهل و نه ته وانه بینویانه موسولمانه کان وه فا به عه هډو په یمانی خویان ده که نه راستگور راستان له قسمو کرده و هیان دا، دلسوزن بۆ بیرو باوهریان، ده ستپاک و ده روونپاکن له مامه له وه لئس و کهوتیان دا، ئیتر نه وه گهل و نه ته وانه: که تم ئاکارانه هیان له موسولمانان بینیه ئایینه که یانیا نه به دل داچو وه بئ لامجومی کردن موسولمان بوون و هاتوونه ژیر ئالای (لا اله الا الله محمد رسول الله) وه له بیناویدا خویان به خت کرده.

بيگومان نايه ته کاني قورئان و فه رمووده کاني پيغه مبه ر ﷺ
 کاريگه رسيه کي واپان له دلي موسلمانان دا خولقاند، وه فا به عه هډو پابه ندببون

بهوادو به لینه وه لییان بوو به خویه کی سروشتی و تاکو کومه ل تییدا هاوبه ش بوون.

میژوو بۆمان ده گپرتتهوه: که له نیتوان موعاوییهی کورپی شه بو سوفیان و پاشای رۆم دا په یمانیگ هه بوو: له ئاخرو ئۆخری ماوهی په یمانه که دا موعاوییه به له شکرێکه وه هیرشی برده سهریان، که ماوهی په یمانه که تهواو بوو موعاوییه به خۆی و له شکرێه وه دهس به کار بوو شوینی ستراتیژی خستبوونه ژیر دهستی خۆیه وه و خهریک بوو غافل گیریان بکاو په لاماریان بدا! عومه ری کورپی عوتبه وتی: نه لا له ئه کبه ر ئه ی موعاوییه! کورپه پیاوه تی و وه فات هه بی، په یمانشکی نی و غه در واز لی بی نه! من بۆخۆم له پیغه مبه رم ژنه وتوه ده یفه رموو: (من کان بینة و بین قوم أجل فلا یحلن عقدہ حتی ینقضی أحدھا) که سیگ له نیتوان ئه وو گه لو نه ته وه یه کی تر دا عه ه دو په یمانی هه بوو، با تاما وه ی دیاریکراو تی په ر نه کا په یمانه که هه ل نه وه شینیتته وه. نیتر حه زره تی موعاوییه یه کسه ر له شکره که ی گپرایه وه! ریوا یه تی له م جوړه ده رباره ی پارێزگاری کردنی عه ه دو په یمان هه رچه ن ده به روا له ت به ر ژه وه ن دی له هه ل وه شاند نه وه که دا به دی بکری، زۆرو زه به ن ده وه مه شه ورو باون، ئایینی پیروزی ئیسلام به هیچ جوړیک و بۆهیچ مه به ستیگ ریگه ن ده په یمان هه ل وه شیندرتته وه.

بهه موو جوړپك ههول دده ئاده ميزادان هه ئنى و گوړو تينيان پى بدا بو
ئوه وى وه فا به عه هه بكه نو ئه ركى پابه ند بوون به په يمان و واده و به ئينه وه
له خوځيگرن، به صابيرو خوړاگريان حسيب ده كاو پاداشى صابيرانيش بى
ئهنذا زه به!

ژیان و نیعمه ته کانی دونیا ته من کورت و که مخایه نن زوو به سهر ده چن و
تیده پهرن، زور گرنگیان پی نادا؛ به بوونیان زور که یفخووش نابی و به فیه وتانیا
غم مبار و دلته نگ نابی، رازی به بهشی خود او قیامت ده کا.

﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بیگومان نیمه
له قیامه تیش دا پاداشی ته او دده ینه وه به نه وانه، پاداشی کرده وهی باش و
نیمانداری و راستگویی و راستالیا به جوانترین شیوه دده ینه وه، به ته وای
رازیان ده که ین!

بهم جوړه قورثان یاسای یه کسان نیوان ثافره ت و پیاو داده نی! شه وه
را ده که یه نی؛ که نیرو می یه کسان له یاسای کرده وه و پاداش دا، له پیه ونیدیان
به خود او، له پاداشیان لای خودا، له ریزیان لای خودا، هر که سه به نه ندازی
خودا په رستی و دلسوژی له خودا په رستی داو له نه نجامدانی کرده وهی چاکدا
پاداشی ده در ینه وه، ته راز ووه که ته قواو خودا په رستی به، نیرینه یی و میینه یی
نیه! جا هر چه نده له نایه ته که دا و شهی (مَنْ) پیاو ثافره ت ده گریته وه، به لام
بو زیده چه سپاندنی هم حقیقه ته و بو زیده رونکرده وه ﴿مِنْ ذُكُرٍ أَوْ
أُنْثَى﴾ هینا! نه مه له سهرده می کدا که ریز بو میینه دانه دندرا، خه لک
به به بوونی ثافره ت ته نگه تاو ده بوون، به چاوی سووک سهر ده کرا، نه گهر
یه کیچ هوالی پی بدرایه که کچی بووه رهنگی رهش داده گیرساو وه زعی
ده گور او خوی له خه لکی ده شارد وه، له بهر خه جاله تی و غم و خفه تباری
نیده زانی چی بکا، ده که وته دل راوکی و بیری له وه ده کرده وه: نایا هم زاپو که
میینه به یتیه وه و قبولی هم ریسوایی و عیب و عاره بکا، یان زینده به چالی
بکاو له کول خوی بکاته وه. به لی: نالو کاته دا: که کومه ل ناوا سهری
ثافره تی ده کرد، قورثان هم یاسایه دابه زاندو هم ریزه پیروزی دایه
ثافره ت و بهم جوړه یه کسان خسته نیوان پیاو ثافره ته وه.

ئەوەشی راگەیاندا: کە کردەوێ چاک پتووستی بەبنەمایەکی ئەصیل
هەیه، بۆ ئەوێ لەسەری جیگیر ببێ، ئەویش بنەمای ئیمان بەخودایە،
چونکە بەبێ هەبوونی ئەم بنمایە بناغە کۆمەڵی بەختەوەر ناچەسپێ، بەبێ
هەبوونی ئەم پەیوەندییە پێرۆزە تاکەکانی کۆمەڵ کۆناکێنەوەر یەکنەخەو،
تاکەکانی کۆمەڵگا بەبێ هەبوونی پروا بەخودا پرت و بلاو دەبنەو، وەکوو
تۆزو خۆلی رۆژی رەشەبا یان لی دێ، کۆناکێنەوەر.

عەقیدەو بیرو باوەر جەمسەرێکن هەموو هێڵەکانی کۆمەڵگا بەیەکەو
دەبەستێتەو، ئەگەر ئیمان نەبێ کۆمەڵگا پەرتەوازەو بێ سەر بەرە، بیرو
باوەرە وادەکا ئادەمیزادەکان کردەوێ چاک ئەنجام بدەن و هیوای پاداش و
ئەنجامی کارەکانیان هەبێ و بەهیوای دواڕۆژێکی بەختەوەر و پڕ نازو نەعمەت بن.
ئەوەش رادەگەیەنێ: کە کردەوێ چاک و ئیمان بەیەکەو پاداشەکەیان
ژیانی بەختەوهرییه لەدوینادا.

ژیانی بەختەوهری لەدوینادا: زۆر لایەنی بەختەوهری دەگرێتەو، مەرج
نیە دەولەمەندی و هەبوونی کالو مال و مندال بێ، یان دەستەبەر بوونی پلەو
پایەو خزم و کەسو کارو کارەکەر و خزمەتچی بێ. چونکە لەژیاندا زۆر شت
هەیه مال و سامان نیەو دەبێتە هۆکاری دلخۆشی و راحت: پەیوەندی
بەخوداوە، بتمانە بەخودا، دلنیا بوون لەو کە خودا چاودێرو پارێزگاریەتی،
لەسشاغی و دلنیا بێ و قەناعت، ئارامی دەروون و ئارامی ناو مال و مندال و،
خۆشەویستی ئێوان تاکەکانی کۆمەڵ، خودا پەرسی و خەریک بوون بەزانست و
زانیاوی ئەنجامدانی کاری بەسوود و دلخۆش بوون پێیان هەموویان هۆکاری
ژیانی بەختەوهرین. ئیبنو عەبباس و کۆمەڵێک دەفەرموون: (الحياة الطيبة)
بیریتییە لەرزق و رۆژی حەلال و خۆش بەختی. یان خودا پەرسی و دلخۆش بوون
بەو طاعەتە. یان بیریتییە لەقەناعەت.

ئیبنو کەثیر دەفەرموێ: (حياة الطيبة) هەموو ئەمانە دەگرێتەو. ئیمان
ئەحمەد لەعەبدوللای کورپی عومەرەو رەبواوەت دەکا: دەفەرموێ: پێغەمبەر

ﷺ فهرموی: (قد أفلح من أسلم، ورزق كفافاً، وقتعه الله بما آتاه) بیگومان رزگاری بووه نهوهی ئیمانی هیناوهو بهشی خوی رزقو روژی پیدراوه خودا قهناعه تی داوه تی و رازییه به بهشی خوی! نهه فهرمووده یه ئیمامی موسلیم ریوایه تی کردوه.

تیرمیزیو نه سائی له فهضاله ی کوری عوبه یدوهه ریوایه ت ده کهن ده لئی بیستم پیغه مبه ر دیفه رموو: (قد أفلح من هدی للاسلام، وکان عیشه کفافاً وقتع به).

ئینبو عه عباس ده فهرموی: پیغه مبه ر ﷺ له خودا ده پارایه وهو ده یفه رموو: (اللهم قنعني بما رزقني وبارك لي فيه، واخلف علي كل غائبة لي بخير).

قورئانی پیرۆزو چۆنیه تی خویندنی، پله و پایه ی قورئانو شوومه ندی

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ

فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾ إِنَّهُمْ لَيْسَ لَهُمْ سُلْطَانٌ

عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾ إِنَّمَا

سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ

﴿١٠٠﴾ وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَكَاتٍ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ

بِمَا يُنْزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

﴿١٠١﴾ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَدَىٰ وَبَشَّرَ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾
 وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ
 الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ
 مُبِينٌ ﴿١٠٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمْ
 اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ

دهبارهی نازلونی نایه تی ژماره (۱۰۱)، ﴿واذا بدلنا... الآية﴾ دهلین
 کاتیئک نازل بووه: که موشریکه کان وتیان: موحه ممد سهیره، گالته
 بهاره له کانی خوی ده کا: نه مپو فەرمانیکیان پی ده کا که چی سبهینی
 جلهوگیریان لهو کاره لی ده کا! یان شتیکی تریان بو دینی: که سوکتر بی،
 وادیاره موحه ممد بو خوی نه م قورئانهی هه لبه ستوه هه لی ده به ستی: نیتر
 پهروه دگار نه م نایه تهو نایه تی دوا نهویشی نازل کرد.

دهبارهی نایه تی (۱۰۳) ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ... الآية﴾ ئیبنو نه بی
 حاتم له ریگهی حوصهینه وه له عه بدوللای کوری موسلیمی حه ضره میسه وه
 ریوایهت ده کا: که ده لی: ئیمه دوو کۆیله مان هه بوون؛ یه کیان ناوی یه سارو
 نهویتریان ناوی جهیر بوو، هه ردوکیان صهقه لی بوون، بو خویان کتیبی خویان
 ده خویندنه وه زانیاری خویان قیری کهسانی دیکه ده کرد، زور جار پیغه مبه
 به لایان دا تیپه ده بوو گویی له خویندنه وه که یان ده گرت، نیتر له موه

قوپه‌هیشیه‌کان ده‌یانگوت: موحه‌مه‌د لای ئەوانه‌ قورئان فیڕ ده‌بی‌و ئەمانه‌ فیڕی ده‌که‌ن! ئیتر ئەم نایه‌ته‌ نازل بوو.

موناسه بهو په یوه نډی هم نایه ته به هی پتسه وه له م رو ه ویه: که
په رو ردگار له وه پیش فرمووی: پاداشی موسو لمانان به جوانترین شیوه
ده داته وه، نه مجار ره هنو مایییان ده کا بو کردارو گو فتاری وا که
کرده وه کانیان له وه سوه سی شهیتان پالفته بکا. دواپی هندی و ه سوه سهو
ختو که دانی شهیتان باس ده کا: که ده یان خاته دلی کافره کانه وه؛ له وانه
قه ضیمه نه سخو سپینه وهی هندی نایه ت و هی نانی نایه تی دی بو
شوپنه که یان. یان شوپنه نه وه: که ده یان گوت کو یله یه کی نه صرانی هم
قورثانه قیری موحه ممد ده کا.. نیر په رو ردگار ره دیکی گورچکبری دانه وه و
فرمووی: هم قورثانه که لامیکی عه ره بی ناشکراو روونه، نهو ماموستا
خه یالییه ی نپوه کابرایه کی عه جه مییه، چون ده زانی که لامیکی ناوا عه ره بی
ره وانو به لیغ دابنی و قیری موحه ممد دی بکا؟

ناوا بهم جوړه سییاقی قورټان پیوه ده چی و لیږدها باسی تایبه تمه ندی
 قورټان دکا، ټادابی خویندنو خویندنه وه یمان فیږ ده کا، قسه و قسه ټوکی
 موشریکه کان ده باره ی قورټان راده نوینی و ده فرموی: ﴿فَإِذَا قُرَأَتِ الْقُرْآنُ
 فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ هر کاتی ویست ټه ی پیغه مبر! ټه ی
 ټاده میزادینه! هر کاتی که ویستان قورټان بخویننه وه، په نا بگرن به خدا
 له وه سه وه ختوکه ی شهیتانی نه فرین لیکراو، داوا بکن خدا بتا پاریزی
 له هه موو کاریک که شهیتان پی ی خوش بی، بو شه وهی دلتان ټاگای لی بی
 چی ده خویننه وه، له مانای ټایه ته کانی ورد ببنه وه، تییان بفکرنو په یوه په وه ی
 فرمانو جلّه وگیریه کانی بکن، به گویره ی ټاموژگاریه کانی هه لس و کهوت
 بکن.

خۆپه‌ناگرتن به‌خودا له‌وه‌سوه‌سه‌ی شه‌یتانی نه‌فرین لی‌کراو ری‌خۆش‌کهره‌یه
بۆ خولقاندنی که‌ش و هه‌وایه‌کی گونجاو بۆ خۆیندنی که‌لامی خودا، روکردنه
خودایه به‌هه‌ست و شعوریکی خاوینه‌وه، به‌دلیکی په‌یوه‌ست به‌خوداوه، هیچ
پییسی و پۆخه‌لییه‌ک ئه‌و جه‌وه خاوینه‌ی لی‌ پیس نه‌کا.

ئه‌ی ئاده‌میزاد! په‌نا بگره به‌خودا له‌شه‌یتانی نه‌فرین لی‌کراو چونکه ﴿إِنَّهُ
لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ شه‌یتان ده‌سه‌لات و
توانای نیه به‌سه‌ر ئه‌و که‌سانه‌دا: که‌ خاوه‌ن باوه‌پن، هه‌میشه‌ رویان له‌خودایه،
به‌دل په‌یوه‌ستن به‌خوداوه، به‌دلسۆزی به‌ندایه‌تی بۆ ده‌که‌ن، پشت هه‌ر به‌ئه‌و
ده‌به‌ستن و ئه‌و ده‌که‌نه پشتیوانی خۆیان، شه‌یتان هه‌رگیزا و هه‌رگیز ده‌سه‌لاتی
به‌سه‌ر ئه‌وانه‌دا ناشکی و چه‌ندی‌ک هه‌ول بدا به‌وه‌سوه‌سه له‌خشته‌یان به‌ری
هیچی بۆ ناکری. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر بری جار ئه‌و خودا په‌رستانه بکه‌ونه هه‌له‌وه،
زوو وه‌هۆش خۆدینه‌وه شه‌یتان به‌له‌عنه‌ت ده‌که‌ن و تۆیه‌و په‌شیمانی خۆیان
را ده‌گه‌یه‌نن و ده‌گه‌پنه‌وه بۆ لای خودا!

﴿إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ﴾ ده‌سه‌لات و
توانای شه‌یتان بۆ گومراکردن و له‌خشته‌ بردن ته‌نیا به‌سه‌ر ئه‌و که‌سانه‌دایه: که
ده‌یکه‌نه وه‌لی و خۆشه‌ویستی خۆیان و به‌یارمه‌تیده‌رو پیشه‌وای خۆیانی
ده‌زانن، گوئی بیسی فرمانه‌کانی ده‌بن، به‌پیر بانگه‌وازییه‌که‌یه‌وه ده‌چن،
له‌جیاتی خودا په‌رستی شه‌یتانپه‌رستی ئه‌نجام ده‌دن! هه‌روه‌ها ده‌سه‌لاتی
شه‌یتان به‌سه‌ر ئه‌وانه‌ش دایه: که‌ به‌هۆی گومرا کردنیان له‌لایه‌ن شه‌یتانه‌وه
هاوه‌ل بۆ خودا داده‌نین!

بی‌گومان له‌و روژگارانه‌دا به‌ندایه‌تی کردن بۆ شه‌یتان و شه‌یتانپه‌رستی
به‌ندایه‌تکردن بۆ خودای شه‌رو نه‌گبه‌تی: له‌لای هه‌ندی هۆزو گه‌ل و نه‌ته‌وه
باوبوه‌و ئیستاش پاشماوه‌ی ماوه! ئه‌مجار په‌روه‌ردگار دوو شوبه‌هه‌ ره‌خنه‌ی

کافره کان: که ئاراسته ی پیغه مبهرو پیغه مبهرایه تیه که یان ده کرد، باس ده کاو ده فهرموئ:

۱- ﴿وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ، وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوا: إِنَّمَا أَنْتِ مُفْتَرٍ، بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ هەر کاتیگ ئایه تیگ هه لېگرین و له ناو قورنن بيسرپینه وه ئایه تیگی تر بخهینه شوینی له بهر حیکمه تیگ و بهرژه وهندی به کی ئاده میزاد، وه لحال خودا بوخوی له هه موو کهس زاناته بهو ئایه ته ی نازلئ ده کا، ده زانی بهرژه وهندی چیه له گزپینی نه حکام دا به پیی روژگارو گزپانی بارو دۆخ... کافره کان ده یکه ن به هه للاو ده لئین: نه ی موحه ممه دا! تو پیاویکی درۆهه لبهستی و به ده م خوداوه درۆ ده که ی و به ئاره زوی خوئ ئایه تیگ لاده بیی و ئایه تیگ دینی، نه مپۆ فەرمان به شتیگ ده که ی و سبهینی جلّه وگیری لی ده که ی! نه ی پیغه مبهرا! تو گوی به قسه ی پووچی نه وانه مه ده و له دلی مه گره، نه وانه زوربه یان نه زان و بی عه قلن، سودو بهرژه وهندی خو یان نازانن، چ جایی له سودو بهرژه وهندی نه حکامی خودا حالی بن!

بیگومان موشریکه کان وه ظیفی ئه م قورئانه نازانن، هه ست به وه ناکه ن: که ئه م نامه پیروژه بو نه وه هاتوه کۆمه لگایه کی جیهانی سه رتاسه ری ئاده میزاد دروست بکا، بو نه وه نازل بووه ئوممه تیگ ریگ بخا کۆمه لگای جیهانی به ریوه به ری بیته رابه ری مرو قایه تی!

نازانن: ئه م قورئانه دوا نامه ی ئاسمانیه بو ئاده میزاد. نازانن: نه و خودایه ی ئاده میزادی دروست کردوه زاناو ئاگاداره به و نه حکام و یاسایانه ی له بهرژه وهندی یانه، که ئایه تیگ نه سخ کرایه وه و حوکه که ی ته واو بوو مه بهستی خو ی پیکاو ئایه تیگی تر هاته شوینی: که باشتر له گه ل وه زعی تازه ده گونجاو حوکه که ی بو کاریکردن و بهر ده وام بوون له بارتر بوو نه وه بو بهرژه وهندی ئاده میزاد خو یانه!

نمونه‌ی نایاتی نهم قورنانه پیروژه وه‌کوو دهرمانیک وایه ده‌دری
 به‌نه‌خوش تا چاک ده‌بیتموه، پاشان ناموژگاری ده‌کری به‌خواردنی پیخوری تر:
 که له‌گه‌ل ته‌ندروستی ناسایی کابرا‌دا بگونجی له‌بارودوخی ناسایی‌دا.
 بیگومان موشریکه‌کان نهم حیکمه‌تانه نازان وه‌ظیفه‌ی نهم قورنانه نازان،
 بویه له‌مه‌به‌ستی نه‌سخ کردنه‌وه‌ی نایه‌تی‌ک به‌نایه‌تی‌کی تر له‌سهرده‌می ژیانی
 پیغه‌مبه‌ردا حالی نابن، پییان وایه: لابر‌دن‌ی نایه‌تی‌ک و هینانی نایه‌تی‌کی تر
 بو شوینی ده‌ست هه‌لبه‌ستی پیغه‌مبه‌ره، موحه‌مه‌د به‌ناره‌زو‌ی خو‌ی نهم
 نایه‌ته لاده‌باو نایه‌تی‌کی تر ده‌خاته شوینی!

با باش بزانی و دنیابن: که موحه‌مه‌د شت به‌ده‌م خوداوه هه‌لنابه‌ستی،
 به‌لکوو نهمه‌کاری خودایه، خوداش چی بو‌ی بی‌کا ده‌یکا، چ حوکی‌کی
 به‌لاوه په‌سند بی بریاری ده‌دا به‌سهر هه‌موو شتی‌ک‌دا به‌تواناو ده‌سه‌لاته..
 وه‌کوو له‌نایه‌تی‌کی تر‌دا ده‌فرموی: ﴿مَنْ نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نَسَهَا، فَاتَّخِذْ مِنْهَا
 مِثْلَهَا، أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ البقرة/۱۰۶. به‌لام
 نه‌وانه نه‌قام و نه‌زانی زوربه‌یان نهم حه‌قیقه‌تانه نازان!

نه‌مجار خودا شوبه‌که‌یانی ره‌تکرده‌وه‌و فرمانی به‌پیغه‌مبه‌ر کرد: که
 روبه‌روی‌ان بو‌هستی و لامیان بداته‌وه، ده‌فرموی: ﴿قُلْ: نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ
 رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ﴾ نه‌ی موحه‌مه‌د!
 به‌و موشریکه نه‌قامانه بل‌ی: نهم قورنانه‌ی بو من هاتوه‌و بو‌تی‌وه‌ی
 ده‌خوینمه‌وه ده‌ست هه‌لبه‌ستی خو‌م نیه، به‌لکوو جویرائیل: که فریشته‌ی
 تایبه‌تی نیگایه له‌خوداوه هی‌ناو‌یه‌تی به‌حق و عه‌د‌آله‌ت و حیکمه‌ت. نه‌سخ
 کردنه‌وه‌ی نایه‌تی‌ک و هینانی نایه‌تی‌کی تر بو شوینی له‌م حق و عه‌د‌آله‌ت و
 حیکمه‌ته‌وه سهرچاوه ده‌گری. هه‌رگیز به‌تال توخنی نهم قورنانه نه‌که‌وتوه‌و
 ناکه‌وی..

نیمه هندی نه حکامی قورئان نه سخ ده کهینه وه و حوکی تری ده خینه شوینی ﴿لِثَبَاتِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بو نه وهی بهم جوره نه سخ کردنه وه و گورینانه نیمانی نیمانداران زیاتر بچه سپی. پروایان به نایه قی مه نسوخو به نایه قی ناسخ هه بی، دلایان به حوکم و یاساکانی قورئان نارام بگری، خودا په رستان: که ده بینن نایه تیگ نه سخ ده بیته وه و نایه تیگی تر جیگای ده گریته وه، ده زانن: نه وه له خودا وهیه ده لاین: ﴿هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنا﴾ نه مه راست و حقه و له خودا وه هاتوه. جا که نه مه هه لوئیستان بوو، تاوا به پیر نه حکامی تازه ی قورئانه وه هاتن، نه وه نیشانه ی نه وهیه له سر نایین جیگیر بوون و دلایان به خودا په رستی دامه زرا وه و دلایان خودا حکیم و دانایه له کار و حوکی دا شتیگ ناکا بی حکمت بی و بهرزه و هندی تیدا نه بی! نه مه نامازه یه بو نه وه: که موسولمانان هر کات سینه وهی نایه تیکیان بینن و نایه تیگی تر هاته شوینی زیاتر بیرو با وهریان داده مه زری و دلایان نارام ده گری و نایینی نیسلام له دل و دهرونیان دا ده چه سپی و ده زانن: نه وه له حکمت و دانایی خودا وه سهرا وه ده گری و حق و به تال لیک جیا ده که نه وه، به پیچه وانه ی کافره کانه وه: که به هوی نازل بوونی قورئانه وه و نه سخ بوونه وهی نایه تیگ یان زیاترو هینانی نایه تیگی تر بو شوینی زیاتر ده که ونه گومان و راپایی یه وه.

نهم قورئانه هیدایه تده رو رینومایی که ره بو ربازی حق و موژده ده دا به خودا په رستان به به هه شتی رازا وه و جوان و نه پرا وه!

۲- گومان و ره خنه ی دو وه میان: که ناراسته ی پیغه مبهرو په یامه که یان ده کرد، نه وه بوو: ده یانگوت: موحه ممه د نهم قورئانه له لای خه لک قیر ده بی و پاشان دی به سر نیمه دا ده یخوینیته وه. راست ناکا له خودا وه بو نایه! جا په روه ردگار ره دی دانه وه فره مووی: ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّهُمْ يَقُولُونَ اِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ﴾ بیگومان نیمه زور باش ده زانین و ناگامان لی یه: نه و موشریک و

به لیغه، نهوان به باشی لیّی حالی ده بن، دهی چون ده گونجیّ نهو قورئانه
فه صیح و رهوانه عه ره بییه لهو کابرایه وهر گیرابی؟!

وا پیده چیّ نهو قسه یه موشریکه کان فرت و قیلّیک بووبیّ بو
چه واشه کاری و بهرنگاریکردنی ئیسلام، نه گینا بو خویان له ناخی دلّیانه وه
زانویانه: که نهو مهوزوعه وایه و پیغه مبه ر قورئانی لهو بهنده عه جه مییه
وهر نه گرتوه.! عه ره به کان بو خویان نرخی قورئانیان زانیوه و ههستیان
به به لاغت و فه صاحته تی کردوه، زانیویانه که لامیّکی موعجیزه و ویستویانه
بهو جوړه پروپاگه ندانه پیشی پیّ بگرن و بهر هه لستی بکن. باشه نهو کزیله یه
که بیتوانیایه که لامیّ ناو ادابیّ بوچی به ناری خویسه وه بلاوی نه ده کرده وه
قورئانی پالّ خوی نه ده دا؟ بویه هه رگیز ته صه ور ناکریّ و عه قلّ نایبریّ و ناچیته
دلّوه نه م که لامه بهرزه موعیجزه یه له کزیله یه کی ناعه ره بی بازارپی
وهر گیرابی.

به م جوړه پهروهر دگار پییان ده فهرموئ: نهی نه ته وهی عه ره ب! ئیوه
بوختان له هه موو کهس فه صیح ترو رهوانیژترن، بو قسه و ده مه ده میّ زور
نازاو ده م گهرمن، به شیعوو به په خشان له هه موو کهس زیاتر به توانان بو
ناخاوتن، دهی ئیوه بوختان ده سه وه سان بوون و هه موو عه ره بیش به لکوو
هه موو ئاده میزاد ده سه وه سان له هینانی که لامیّکی ئاوا ناتوانن ته نانه ت
سوره تیّکی وه کوو هی قورئان بخه نه رو، نه دی چون و به چ عه قلّیک فیّر
کردنی نه م قورئانه پالّ کزیله یه کی زمان لاری ناعه ره ب ده ده ن؟! دیاره
عه ره به کان گه ییشتونه نهوپه ری ده سه وه سان و بیّ توانایی، بویه په نیان بو
نه م چه واشه کارییه بردوه: نه مپرو پاش نه وهی مروّثایه تی زور به ره وپیش چوه،
نوو سین و خویندنه وه و قیر کردن و هه ولدان بو دانانی کتیب و نووسینی شیعوو
په خشان به دونیادا بلاو بوته وه، له هه موو بواره کانی ژبان دا کتیب و نامیلکه
دانراون، هه ر که سیّک توژنک عه قلّی هه بیّ و که میّک لهشت حالی بیّ، یاساو

بروایی و سه ره قی و تاوانکاریانوه ناماده باشی نهو هیان تیدا نیه ئیمان بینن،
 نهوانه له قیامتدا عهزایی به ئیشیان هدی، تۆلهی دژایه تیکردنی پیغه مبهرو
 به درۆ خستنهوهی ئایاتی قورئانیان لی دهستینین!
 ﴿انما یفتری الکذب الذین لایؤمنون بآیات الله﴾ نهوه کوو درۆ به دهم
 خوداوه هه لده بهستی، ئیلا کسانیک که ئیمانیا به ئایاتی خودا نیه، بروا
 به موعجیزه و نیشانه کانی خودا له بوونه و هردا ناکهن، سهیری به لگه کانی تاک و
 ته نهایی خودا ناکهن، چونکه نهوان به ته ما نین له سه ر راستگویی پاداش
 وهریگر نهوه، ترسی نهو هیان نیه له سه ر درۆ کردن سزا بدرین، نه مانه ره وشتی
 ئیهن نهی کۆمه لی کافرو بی بروا! درۆ تاوانیکی ناشیرین و نابه جیه،
 خودا پهرست ئالوده ی نابی و له خاوهن باوه ره وه سه ر هه لنادا! ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ
 الْكَافِرُونَ﴾ نهوانه ی کافرو موشریکن له قوره شییه کان که به تۆ ده لێن: نهی
 موحه ممه د! قسه به دهم خوداوه هه لده بهستی نهوانه خزیان درۆزن نهک تۆ!
 نهوانه قسه هه لبهستن نهک تۆ!!

هه لگه رانه وه له ئایین و حوکی کۆچکردن له پیناو ئاییندا

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ
 وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا
 فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾
 ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ
 وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٧﴾ أُولَئِكَ

الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ
 وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٠٨﴾ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي
 الْآخِرَةِ هُمُ الْخَسِرُونَ ﴿١٠٩﴾ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ
 لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا
 وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٠﴾
 ﴿يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفَّى كُلُّ
 نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ ﴿١١١﴾

دوای نه‌وهی په‌روه‌ردگار له‌نایه‌ته‌کانی پېشوودا نه‌وهی باسکرد: که
 قورپه‌پشپیه‌کان بپروایان به‌پیغه‌مېدر نه‌کردو جوړه‌ها قسه‌و قسه‌لټوک و بوختانیان
 بږ هه‌لېه‌ست؛ ده‌می‌که ده‌یان‌گوت: بږخو‌ی قورثانی هه‌لېه‌ست‌وه، یان
 ده‌یان‌گوت: کابرایه‌کی عه‌جه‌می قیری ده‌کا. پاشان ره‌دی دان‌ه‌وه هه‌ره‌شه‌ی
 توندی ناراسته‌کردن، نه‌مجار به‌شوین نه‌وه‌دا حال و وه‌زعی نه‌وانه‌ی به‌یان
 کرد: که به‌زمان کوفر ده‌لین و دلیان پرپه له‌نیمان، هه‌روا حوکمی نه‌وانه‌ش
 به‌یان ده‌کا: که به‌ناشکراو نه‌پینی کافرن.

ده‌رباره‌ی هو‌ی نازلېونی نایه‌تی (۱۰۶) نیبنو نه‌بی حاته‌م له‌نیبنو
 عه‌به‌باسه‌وه ریوایه‌ت ده‌کا؛ ده‌فه‌رمو‌ی: کاتی‌که پیغه‌مېدر ﷺ ویستی بږ
 مه‌دینه‌ کوچ بکا، موشریکه‌کان بیلال و خه‌بباب و عه‌مماري کورې یاسریان
 گرتن، عه‌ممار قسه‌یه‌کی وای بږ گوتن: که به‌دلی موشریکه‌کان بوو ئیتر
 وازیان لی هی‌نا، که هاته‌وه خزمه‌ت پیغه‌مېدر ﷺ به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی بږ

گیرایه‌وه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ پی‌ی فهرموو: ئەو کاته‌ی به‌رواڵه‌ت قسه‌کانت کردن دلت چۆن بوو؟ ئایا به‌دل پیت خۆش بوو؟ وتی: قوربان! نه‌خه‌یر، به‌دل پیم خۆش نه‌بوو. ئیتیر په‌روه‌ردگار ئەم نایه‌ته‌ی دابه‌زاند ﴿إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾.. هه‌ر ئیبنو نه‌بی حاته‌م له‌موجاهیده‌وه ریوایه‌ت ده‌کا؛ ده‌لی: ئەم نایه‌ته‌ ده‌رباره‌ی هه‌ندێ له‌دانیشتوانی شاری مه‌ککه‌ نازل بووه، ئیمانیان هی‌نابوو، بریک له‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر له‌مه‌دینه‌وه نامه‌یان بو نووسین داوایان لی کردن: که‌ کۆچ بکه‌ن بو مه‌دینه، ئەوانیش له‌مه‌ککه‌ ده‌رچۆن و به‌ره‌و مه‌دینه که‌وته‌ن پێ، قوره‌یشیه‌کان پێیان زانین و شوینیا که‌وتن و له‌ریگا گرتیان، تووشی فیتنه‌یان کردن و به‌زۆر وشه‌ی کوفرنامیزیان به‌ده‌دا هات، ئیتیر ئەم نایه‌ته‌ ده‌رحه‌ق ئەوان نازل بووه!

ئیبنو جه‌ریرو ئیبنو مه‌رده‌وه‌یه‌ی و به‌یه‌قه‌ی له‌کتی‌بی (الدلائیل) دا ریوایتیان کردوه ده‌لێن: موشریکه‌کانی مه‌ککه‌ عه‌مما‌ری کوری یاسریان گرت و ئازارو نه‌شکه‌نجه‌یان دا هه‌تا وایان لی کرد ناچار بوو جنیوی به‌پیغه‌مبه‌ر داو ستایشی بته‌کانی کردن، جا دوایی که‌ هاته‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ پی‌ی فهرموو: چیت به‌سه‌ر هات؟ وتی: کارێکی خراپم کرد، هی‌نده‌یان ئازار دام وایان لی کردم ده‌رحه‌ق به‌جه‌نابت ناماقولیم کردن و خواکانی ئەوانم ستایش کرد! پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: ئەو کاته‌ دلت چۆن بوو؟ وتی: قوربان! دلم پریو له‌ئیمان. فهرمووی: ئە‌گه‌ر جارێکی دیکه‌ تووشی مه‌وقیفی ناوا بوویه‌وه زه‌ختیان لی کردی کوفر بکه‌ی، قه‌یناکا رازیان بکه‌و خۆت تووشی هیلاکه‌ت مه‌که‌! ئیتیر نایه‌تی ﴿إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾ نازل بوو.

هه‌روه‌ها ریوایه‌ت کراوه: که‌ قوره‌یشیه‌کان زه‌ختیان له‌عه‌مما‌رو یاسری باوکی و (سمیه)ی دایکی کرد سوور بوون له‌سه‌ر هه‌لۆیستی خۆیان، ئیتیر کافره‌کان (سمیه)یان خسته‌ ئیوان دوو حوشتره‌وه‌و رمیکیان له‌شه‌رمگای بری

بهم شیوه ناشیرینه شههیدیان کرد. پاشان یاسریشیان شههید کرد ئهم ژنو میرده یه کهم شههیدن له پیناو ئیسلام دا!! به لام عه ممار به وړا لهت کوفری به ده دا هات و به زوبان رازی کردن، نه وانیش وازیان لی هیئا. دوایی عهرزی پیغه مبهریان کرد: که عه ممار کافر بووه و کوفری کردوه! پیغه مبهر ﴿﴾ فهرمووی: نه خهیر عه ممار کافر نه بووه له ته و قی سه ریوه تا سه ریبه نجهی قاچی پره له ئیمان و بیرو باوه ری ئیسلامه تی تیکه لاو خوین و گوشتی بووه. جا دوایی عه ممار به گریانوه هاته خزمهت پیغه مبهر ﴿﴾ ده کوئی، پیغه مبهر ﴿﴾ چاوه کانی عه مزاری ده سپینه ووه دهی فهرموو: ئه وه چیته؟ بو ده گری؟ نه گهر جاریکی تر تووشی مه و قیفی ناوا بویه وه هه مان قسه ی کوفرنامیز بکه ره وه پیی فهرموو: (ان عادوا فعد لهم بما قلت).

ده رباره ی ثایه تی ژماره (۱۱۱) که ده فهرموو: ﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ...﴾ ئیبنو سعد له (الطبقات) دا له عه مری کوری حه که مه وه ریوایهت ده کا ده لی: عه مزاری کوری یاسر ئازارو ئه شکه نجه ده درا به جوړیک ئاگای له خو نه ده ماو نهیده زانی چی ده لی، صوهیب ئه وه نده ئازار ده درا تاوای لی ده هات نهیده زانی چی ده لی: ئه بو فوکه یه به هه مان شیوه عه زاب ده درا، بیلال و عامیری کوری فوهیره و کومه ئیکی تر له موسو ئمانان به هه مان شیوه سزا ده دران، ده رباره ی ئه وان ثایه تی ﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فَعَلْتُمْ...﴾ نازل بووه. له م باره وه ریوایه تی تریش هه ن به پیو یستمان نه زانی ئاماژه بو هه موویان بکه یه ن! دینه سه ر رافه کردنی ثایه ته کان.

ده فهرموو: ﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ﴾ که سیك پاش موسو ئمان بوونی پاشگه ز بیته وه، پاش ئه وه ی خودای ناسی و راستی ئایینی بو ده رکه وت، کافر بووه وه، به دل له ئیسلام په شیمان بووه وه، ئه وه قارو غه زه بی خودای له سه ره و دوور ده خریته وه له ره حمه تی یه زدان، له قیامه تیش دا سزای سه خت و سامناکی هه یه، چونکه شیرینی ئایینی چه شتووه و دوایی لی تی

لاداوه، ههروههها چونکه ژيانی دنيای بهسهر ژيانی قیامهتدا ههلبژاردوه، لهبر نهوه شیاوی سزای سهخته. ﴿لَا مَنْ أَكْرَهُ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾ مهگهر کهسیک موسولمان بئو زهختی لی بکریو بهزۆر گوفتاری کوفری پی بدرکینن، یان کاری کوفر نامیزی پی نهجام بدن، لههمان کاتدا دلی پر بئو لهیمان بهخوداو بهتاکو تهنهایی خوداو راستی پیغهمبهرایهتی ههموو پیغهمبهرهکان بهگشتی و هی حهزهرتی موحهمهده بهتایبهتی، نهو کاته تهگهر بهروالتهت کوفر بکا هیچی لهسهر نیهو گوناھی ناگاتی!

﴿وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ بهلام غهزهو قاری خودا بو کهسانیکه بهدل لهئیسلام ههلگهپینهوه، دلیان بهکوفرو بییدینی دابمهزری، بهویستی خویان بئو زۆره ملی کافر ببنهوه نهوانه غهزهبی خودایان لهسهره، لههرحمهتی دوور دهکهونهوه لهقیامهتیشدا عهزایی سهختی دۆزهخیان بو ناماده کراوه!!

نهمجار هوکاری نهوه روون دهکاتهوه دهفرموی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾ نهم غهزهو قار لی گرتهی خودا لیان لهبر نهویه چونکه نهوان ژيانی دونیایان ههلبژاردوه بهسهر قیامهتدا، ملی لهپاشگهزیبونهوه ناوه لهسهر تایینی حق بهردهوام نهوه، نامادهباشی تیدا نهوه لهپیناو ناییندا نهزیهت بدری نارهتهتی بیینی، خویهخت بکا.

﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ ههروههها چونکه خودا هیدایهتی گهل و نهتهوهی ستهمکارو کافر نادا، کهسیک ئینکاری نایهتی خودا بکاو سوور بئو لهسهر خودانهناسی نیشانهی نهویه: نامادهباشی تیدا نیه ریگای خیر بگریته بهر، شهیتان و نهفسی بهدکاری ریگای کوفریان بو رازاندۆتهوه، نهجامدانی تاوانیان لهپیش چاو جوان کردوه، دلی بهکوفر خوښهو نامادهباشی وهگرگرتنی ئیمانی تیدا نهماوه بووته قوتایی شهیتان و شوین ریبازی ناپیروزی کهوتوه.

﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمِعَتْهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ ئەوانەى لە ئایین هەڵدەگەڕێنەو، دواى ئیمانەتپێنان و تێگەییشتن لە ئیسلام پاشگەز دەبنەو، ئەوانە ئەو کەسانەن خودا دلى مۆر کردون، ئامیری بیستن و دیتنى حەقیقی لە کارخستون، ئەوانە ئیتر ئیمان ناھێنن و کەلامى خودا بە باشى نابیستن، بە لگەو دەلیله کانی تاک و تەنھایی خوداو زیندو بوونەو و راستى پێغەمبەراییەتى ناچیتە دلیانەو و کاریان تى ناکا، ئەوانە بە تەواوی بى ئاگا و نەفامن، کەس لەوان غافلتر نیە، چونکە بیر نەکردنەو لە ئاکامى کوفرو بیدینی ئەوپەرى غافلى و نەفامییە.

﴿لَا جُرمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ حەقەو چەسپاوە، هیچ گومانی تیدا نیە ئەوانە لە قیامەتدا بە هیلاکچو بەفتارە چوون، فەوتاوو خەسارەتمەندن، تەمەنى خۆیان لەشتى بیهودەو زیانە خرۆدا بەسەر برد بە دەستی خۆیان بەویستی خۆیان خۆیان کردە سوتەمەنى درۆزەخ، خۆیان کردە شیاوی ئاگرى دۆزەخ.

چونکە ئادەمیزاد لەم ژىانی دنیاىیدا وەکوو بازرگان وایە: بەخوداپەرستى خۆشبەختى قیامەت دەکړئ! جا کەواى نەکرد، نیشانەى ئەو یە: لەبازرگانى یەکەیدا خەسارەتمەند بوو.

یەکەم: ئەوانە شیاوی غەزەب و قارى خودان.

دووەم: ئەوانە شیاوی عەزابى سەختى پەرورەدگارن.

سێیەم: ئەوانە دنیاویستن.

چوارەم: خودا ناو میبەدی کردون لەھیدایەت دان.

پنجەم: خودا دلى و دەروونی مۆر کردون ئامیری دیتن و بیستنى لەکار خستون.

شەشەم: خستونیە پێرى غافلانەو و ئاگیان لەهیچ نیە.

ثایه ته کان تاوانی پاشگه زبونوه له ټایینی ئیسلام به گه وره ترین تاوان داده نین، چونکه که سیکت تامی ئیمانی کردو پاشان بۆ ژبانی کورتی دونیاو کالای که مبیاه خیی وازی له ټایین هیئا، شیایوی غه زه بی خودایه، شیایوی عه زابی خودایه، نا ئومیده له هیدایهت و دلی داخراوه و حق نابینی و راستی نایسی! نه وانه له قیامهت داخه ساره تمه ندن و مایه پوچ و مالویران.

چونکہ عہقیدہ و بیرو باوہر نابئی موساوہ مہیان تیدا بکری، نابئی بکری نہ شوینی زہرہرو قازانج. ہر کاتئی نیمان بہخودا چوہ ناو دلہوہ نابئی بؤ ہیچ شتیکی تر واز لہئەم نیمانہ بہیندری، عہقیدہ کالا نیہ بفروشری، شتیکی نیہ بؤ ہیچ شتیکی تر وازی لی بہیندری، عہقیدہ لہہموو شتیکی بہنخرترہو ہیچ کالایەک ناخریتہ تەرازویہوہو نابیتہ ہاوتای، بۆیہ واز ہیئان لہبیرو باوہری ئیسلامی سزاکی لہسزای ہەموو تاوانیکی تر سامناکترہ!

مه گهر که سیټک زږی لی بکړی، تینی بۆ بینن شهویش له ترسی گیانی
خوی به زوبان و بهروالته کوفر بکا به لام دلې پر بڼی له نیمان، شهوی به زوبان
دهیلې به دلې نه بڼی! تالهم مه وقیفانه دا بۆ موسولمانان روخصه ته که به زوبان و
بهروالته خویان به کافر نیشان بهن!

بیگو مان بری له موسو لمانان شه روخسه ته شیان په پړه و نه کړدوه ، به زویان و به روا له تیش کوفریان نه کړدوه ، مردنی خو یان هه لېږاردوه به سهر شه وده دا به زویان کوفر بکن ، شه وده تا (سمیة) دایکی یاسر به سهره نیزه شهرمگیان هه لږی تا گیانی تیدا بوو سزایان دا شه وشه ی کوفری به ده ده دا نه هات ، هه روا باوکی یاسر له ژیر نازارو نه شکه نه ده دا گیانی سپاردو کوفری به ده ده دا نه هات !

بيلالی حبه‌بشی تھو ھەموو ئازارو ئەشکەنجەییان دا، دەھاتن
لەچرقەیی گەرمادا لەناو لۆمبەلاندا رایان دەکیشاو بەردی گەورەیان دەخستە
سەر سنگی، داوایان لێ دەکرد ھاوڵەتی خودا دانی و نیگوت: ھەر دەیگوت:

(أحد أحد) دهیگوت: سوتند بهخودا نهگهر وشهیهکی ترم بزانیایه لهوشهی (أحد، أحد) لهسهر شانتان گرانتربوايه نهوهم دهگوت.

ههروهها حهبیسی کوری زهیدی نهلنه نصاری کاتیک (مسيلمه)ی درۆزن پیی گوت: نهتو شایهتی دهدهی که موحه ممد رهوانه کراوی خودایه! وتی: بهلی، پاشان پیی گوت نهی شایهتی دهدهی که من پیغه مبهری خودام؟ وتی گویم لی نیه تیت ناگهم! چهندی سزای داو ته نانهت پارچه پارچهی کرد نهو ههر لهسهر قسهی خۆی بوو.

زاناو بلیمهتی فهرمووده ئیبنو عهساگیر لهژینامهی عهبدوللای کوری حوزافهی سههمی دا: کهیه کییک بووه لههاوه لانی پیغه مبهر ﷺ دهفهرموئ: رۆمهکان بهدیل گرتیان و بردیانه لای پاشای رۆم، پاشا پیی گوت: دهتکه مه هاوبهشی خۆم لهملک و سهلته نهت دا، کچی خۆمت دهدهمی، بهمهرجی بییه نهصرانی، لهولام دا وتی: نهگهر ههرچی مال و سامانی توو مال و سامانی عهدهب هدییه بیخهیه ژیر دهستمهوه لهپاساوی پاشگه زیبونهوه لهنیسلام، ته نانهت بو ساته وهختیکیش، نهمن ناماده باشی نهوهم تیدا نیهو پاشگهز نابمهوه، پاشا وتی: دهسا کهوابی دهتگورم؛ وتی: نهوه گیانی من و نهوه دهسلاتی خۆت چی دهکهی بیکه!

پاشا فرمانی کرد هینایان و ههلیان واسی تیر هاویژو تفهنگچیان هینان، بو ترساندن و پاشگه زیبونهوه تیریان پیوه نان، تیرهکان لهنزیک قاچ و نزیک دهستی دهدران، نههمجار وتیان: با نهتکوژین و گیانی خۆت رزگار بکه، ببه بهنهصرانی، نهویش ملی نهداو داواکهی رهتکردنهوه، نههمجار مه نهجهلی مسی تواوهیان هینا لهپیش چاوی نهو دیلیکی موسولمانیان هیناو تییان فری دا، یه کسه به بهرچاوی عهبدوللاوه داپلخواو ئیسقانی ده رکوتن، نههمجار داوایان لی کرد وتیان: یان ببه بهگاور، یان تو ش تاوا دهخینه ناو نهو مسه تواوهوه، عهبدوللا ملی نهدا، نههمجار خستیانه سهر بهکروهو خلۆکه، بو نهوهی

فری بدهنه ناو مسه تواوه کهوه نالهو کاته‌دا عه‌بدوللا گریان‌ی هات، پاشا ته‌ماعی لی په‌یدا بوو، وایزانی ترساوهو له‌نیسلام پاشگه‌ز ده‌بیته‌وه عه‌بدوللا وتی: نه‌خه‌یر! من هه‌ر له‌سه‌ر هه‌لویتستی خۆم، به‌لام بۆیه گریانم دی من ته‌نها گیانی‌کم هه‌یه‌و ساته‌وه‌ختی‌ک له‌پیناو خودادا سزا ده‌دریم و له‌ناو ده‌چم چه‌زم ده‌کرد به‌ئه‌ندازی مووی چه‌ستمه گیانم هه‌بوونایه‌و له‌پیناو نایینی خودادا نه‌و سزایه‌یان بدرایه‌!!

له‌برئ ریوایه‌ت هاتوه: ده‌لی پاشا فه‌رمانی کرد چه‌ند شه‌وو روژتی‌ک خواردن و خواردنه‌وه‌ی لی یاساغ بکه‌ن، جا که زۆری برسی و تینوو بوو سفره‌یه‌کی له‌شه‌راب و گوشتی به‌راز بۆ رازنده‌وه‌و بۆ نارد، نه‌ویش ده‌می لی نه‌داو به‌لایا نه‌چوو؛ دوایی پاشا بانگی کرده‌وه وتی: بۆچی ده‌ستت بۆ خواردن و خواردنه‌وه‌که نه‌برد؟ له‌ولام‌دا وتی: هه‌رچه‌نده بۆم هه‌لال بوو بیخۆم و ناعیلاجی هه‌رام هه‌لال ده‌کا، به‌لام نه‌مویست تۆ به‌خۆم خۆش بکه‌م! ئیتر پاشا وتی: سه‌رم ماچ بکه‌و مه‌ره‌خه‌ست ده‌که‌م! عه‌بدوللا پێی گوت: هه‌موو دیله موسولمانه‌کان له‌گه‌ڵ من‌دا مه‌ره‌خه‌س ده‌که‌ی؟ وتی: به‌لی، ئیتر سه‌ری ماچ کرد نه‌ویش هه‌موو دیله‌کانی مه‌ره‌خه‌س کردن.

جا که عه‌بدوللا هاتوه بۆ مه‌دینه چه‌زده‌تی عومه‌ر فه‌رموی: له‌سه‌ر هه‌موو موسولمانی پێویسته سه‌ری عه‌بدوللا ماچ بکاو من یه‌که‌م که‌س ده‌بم که سه‌ری ماچ ده‌که‌م ئیتر هه‌ستاو سه‌ری ماچ کرد.^(۱۰)

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار حوکی موسولمانه‌ زه‌بوونه‌کانی ناو مه‌که‌که‌ باس ده‌کاو ده‌فه‌رموی: ﴿تَمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاءَهُمْ وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ پاشان ئه‌ی موچه‌مه‌مه‌! بزانه: که خودای تۆ ده‌رحه‌ق به‌وانه‌ی له‌زیدو نیشتمانی خۆیان کوچیان کرده‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی موشریکه‌کان ویستیان له‌نایین پاشگه‌زیان بکه‌نه‌وه، نه‌وانیش

(۱۰) فی ظلال القرآن ج ۵/ ۲۸۴-۲۸۵ نیینو که‌ئیر ج ۲/ ۵۶۹.

جیهادیان له گهڵ کردن روبه پویان بوونهوه، پشوو درێژو خوگرېوون له جیهاده که یان دا، به شمشیر شهربان له دژ کردن به زویان به رائه تی خوینیان لی راگه یاندن، بېگومان خودای تۆ تهی موحه ممه دا! دواي ئهم هه لۆیستو کرده وانه یان که بهرام بهر موشریکه کان نواندیان لی بوردو لی خوشبووه لی یان و ئه زه مانه سازی و کوفر کردنه رواله تیهی کاتی خوئی به زۆره ملی و له ترسی گیانی خویان نه نجامیان داوه لی یان ناگرێ و عه فوویان ده کا.

ئه مانه کۆمه لێک بوون له ئیمانداران له مه که که دا بوون زه بون و بی هیز بوون، کافره کان زه ختیان لی کردن که کافر ببنه وه ئه وانیش به رواله ت و بۆ پاراستنی گیانی خویان وشه ی کوفریان به ده مه دا هات، پاشان خودا یارمه تیدان و کۆچیان کرد بۆ مه دینه، مال و سامان و خزم و خیزان و مندال و ولات و زیدی خویان جی هیشته و خویان گه یانده موسولمانان و له ته کیان دا جیهادیان دژی کافره کان نه نجام دا، له پینا و ئایینی خودا دا زۆر ته نگ و چه له مه یان توش هات، جا پهروه ردگار هه والی ئه وه مان ده داتێ که خودا له تاوانی کوفره رواله تیه که ی پیشوویان خوش ده بی و روژی قیامت به ره حم و به زه یی ده بی له گه لیان!

﴿يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا﴾ واته: خودای تۆ تهی موحه ممه دا! به ره حم و به زه یی به بۆ ئه و ئیماندارانه له روژی که دا که هه موو که س دا کۆکی له خوئی ده کا، که س و هه سه ر که سی نا پرژێ هه ر که سه و ده یه و ئی خوئی رزگار بکا، جی به سه ر مندال و باوک و دایک و خزم و که س و کاره وه نیه، روژی نه فسی نه فسی به.

﴿وَتُؤْتِي كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ هه موو که سی که سزاو پاداشی کرده وه کانی خوئی و هه ر ده گرته وه، هه ر که سه به گویره ی کرده وه کانی چاکه به چاکه و خراپه به خراپه پاداشی خوئی ده درێته وه، ئه وان سته میان لی

ناکرئ له پاداشی چاکه کار کهم ناکرئتهوه له سزای تاوانبار زیاد ناکرئ، ته نانهت که مترین سته میان لی ناکرئ.

به کورتی:

زانایانی ئیسلام کۆکن له سهه نهوه: که سیك زۆری لی کرا بۆ کوفر کردن و ههه شهیان لی کرد نه گهر کافر نه بیتهوه ده یکوژن، نهویش کوشتنه کهی هه لبارد، نهوه لای خودا پلهو پایه ی بهرتره لهو که سه ی په پره ی روخصه ته که ده کا.

جا له کاتی که داوه: که له کاتی ناعیلاجی و زهخت و زۆره ملی دا بۆ رزگار کردنی گیانی خۆی کابرا کوفر بلی و کوفر بکا و هیچی لی ناگیرئ ئیتر له م روانگه وه زانایانی شهرع هه موو لق و پۆی فیهیان بۆ سهه قیاس کردوه. هه ر کاتی ئاده میزاد زۆره ملی لی کرا به ناعیلاجی کاریکی نه نجام دا نهوه هیچی له سهه نیه و هیچ حوکمیکی له سهه دروست نابێ. حوکم به کافریونی ناکرئ ژنه که ی لی جیا نابیته وه، نه گهر مرد نوژی له سهه ده کرئ و له گۆرستانی موسولمانان دا ده نژی، به لام موحه ممه دی کوری حه سه نی شه یبانی ده لی: کابرا نه گهر کوفری لی ده رکهوت به ظاهیر به پاشگه زیوه حلیب ده کرئ و حوکمی کافری به سهردا ده درئ. ژنی ته لاقی ده که وئ، نوژی له سهه ناکرئ... وه کی تریش له بهینی خۆی و خودا دا به موسولمان حسیبه. هه لبه ته ئمه رایه کی زه عیفه و قورئان و فره مووده ی پیغه مبه ر ﷺ پشتگیری ناکه ن!

ئه مجار زانایانی شهرع راجیایییان تیدا پهیدا بووه، ده رباره ی که سیك که به زۆر ته لاقی ژنی پی بدن، یان ژنی لی ماره بکه ن!
حه نه فیه کان ده لین: ته لاقی ده که وئ و ماره یی ژنیشی لی دئ، چونکه ته لاق پیوستی به ئیختیار هه یه، زۆره ملی ره زامه ندی ناھیلئ نه ک ئیختیار.

غیری حنه فییه کان پیان وایه نه ته لاقی ده که وئ، نه مارهی لی دئ
 ناماژه بهو فهرموده یه: که طبرانی له ثوبانه وه ریوایه قی کرده (رفع
 عن أمتي الخطأ والنسيان وما استكرهوا عليه) حنه فییه کان ره قی
 حوکه که یان خستوته سهر حوکی قیامت واته: گوناھی ناگاتی..

پیوسته نه وه بزانی: که سی شت همن به هیچ جوریک رهوا نیه بکرن:
 (کوفر، کوشتن، زینا) روخصهت دراوه بو وتنی وشه قی کوفر به مهرجی
 به لایه وه حه لال نه بی..

نه مجار نایا که پیوئیک به زور زینای پی بکهن حه ددی له سهره؟ هندی
 له زانایان فهرمودیانه حه ددی له سهره، چونکه نهو کاره نه نجام دهوا
 به ئیختیاری خوی.

زوریه قی زوری زانایان فهرمودیانه: حه ددی له سهر نیه، نه رایه صه حیو
 برپا پیکراوه. به لام نه گهر نافرته ئیک به زور زینایان له گهل کرد نه وه به لای
 هه موو شهر عزانانه وه حه ددی له سهر نیه. چونکه نایه ته که زور لیکراوی له بهر
 پرسیری چهرت کرده، ده فهرموی: ﴿إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ﴾ ههروه ها پیغه مبه
 فهرمویه قی: (ان الله تجاوز عن أمتي الخطأ والنسيان وما استكرهوا
 عليه) ههروه ها نایه ته که قی سوره قی (النور/۳۳) که ده فهرموی: ﴿فان الله
 من بعد اکراهه غفور رحيم﴾ مبهستی نهو نافرته تانه یه: که به زور توشی
 زینایان ده کردن.

سهره نجامی کوفرانی نیعمهت و سیلهیی کردن له دونیا
 وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا
 قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا
 مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ
 الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَقَدْ
 جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ
 ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾

دوای نهوهی پهروهردگار ههپهشهی له کافرهکان کرد بهعهزایی دۆزهخ
 له قیامهتدا، ههپهشهی عهزایی دونیاشی لی کردن بهوه که توشی
 برسیایهتی و ترسو خدم و خهفتهیان دهکا، دههرموی: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً
 کانت آمنة مطمئنة﴾ خودا بهنمونهو بو عیبرهت باسی گوندیک (شاریک)
 دهکا، دانیشتوانهکانی بی وهی دلییا له دوزمن و ثافات بی خدم و کهدهر
 لههموو ناخوشیهکی ژبانی دنیا، ﴿يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ﴾
 رزق و روژی زۆرو زهبندهی لههموو لایه کهوه بهناسانی بو دههات، کهچی
 دانیشتوانهکان له جیاتی نهوهی سوپاسی خودای لهسر بکهن، ﴿فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ
 اللَّهِ﴾ کوفرانی نیعمهتهکانی خودایان کرد ﴿فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ
 بما کانوا یصنعون﴾ ئیتر پهروهردگار بهبرسییهتی و ترسو خوف دایپوشین،
 ژبانی لی تال کردن، له شوینی نهمن و ناسایش و دلیایی ترسو خوفی بو

ره خساندن، له باتی ده وله مهندي هه بووی، هه ژاری برسیایه تی پیدان، له جیاتی دلخوشتی و له شاعی و تهرده ماخی تازارو نه شکه نجه و خه فته تی دانئ، تالی و ناخوشتی ژیانی پی چه شتن دونیای لی و ته نگه هینان، رونا کاییان له ژیان دا نه ما.

﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾
 بیگومان هاتوه بۆ لای دانیشتوانی نهو شاره پیغه مبه ریگ له ره گه زی خوین، له خودا وه په یامی بۆ هینان، داوی لی کردن که خودا په رستی بکه ن، سوپاسگوزاری نیعمه ته کانی بن، به خوین دا بچنه وه واز له بت په رستی بهینن، که چی نهوان پیغه مبه ره که یان به دروخته وه، سوور بون له سهر کوفرو بی دینی خوین، په ره یان به سهر ره قی و سهر که شتی خوین دا، ئیتر خودا به سزای ریشه کیش له ناوی بردن، له حال و وه عی کدا که نهوان سته میان له خودی خوین کردو به رد هوام بوون له سهر کوفرو مه عاصی نه گینا خودا سته می لی نه کردن!

په ندو مه مثل جاری وا هه یه به شتیگ لی ده درئ: که رهوشتیکی تایبه تی هه بی، جا نهو شته له واقع دا هه بی یان نه بی! جاری واش ده بی به شتیکی دیاریکراو لی ده درئ، جا نهو شارهی: که لی ره دا په ره و دگار به مه مثل هیناویه تیه وه له وانه یه شاریکی دیاریکراو بی، له وانه شه شاریکی نه بوو بی!!
 زوریه ی زوری رافه که رانی قورئان پیان وایه: نهو شاره شاری مه که یه، چونکه نهو شاریکی پر ئاسایش و خوشگوزران بوو، دانیشتوانی ده ورو بهری هه می شه له ترسو دله راوکی دا بوون، شه وکوت ده کران، ده فیندران که س له ژیان و مالی خوئی دلیا نه بوو، ههر که سیگ بچویایه ناو مه که که وه نه مین ده بوو، ترسی له هیچ شتیگ نه ده ما که چی دانیشتوانی مه که که سهریاری نهو هه موو نازو نیعمه تانه: که گه و ره ترینیان ره وانه کردنی جه زره تی محه ممه د بوو بۆ سهریان نهوان کوفرانی نیعمه تیان کرد، سپله پیان نواند ئیتر خودا

بەرگی ترسو برسییهتی بهبهردا کردن، بهلام ئەوان تەمبێ خواردوو نەبوون، بهرهنگاری پیغه مبهریان کردو بهردهوام بوون لهسەر هه‌لۆستی نامەردانە ی خۆیان، ئیتر پیغه مبه‌ر ﷺ دوعای لی کردن، فەرموی: (اللهم اشدد وطأتك علی مضر، واجعلها عليهم سنين كسني يوسف) ئیتر گرانیه‌کی وایان به‌سەردا هات هیچیان نەما، برسیایه‌تی تینی بۆ هی‌نان، وایان لی هات لاکه‌ تۆپی‌یان ده‌خواردن ئی‌سقانیان ده‌سوتاندن و ده‌یان‌خواردن، وشتریان سەر ده‌ب‌ری هه‌ندی هه‌ژارو نەبوو کۆلک و خۆنه‌که‌یان تی‌که‌لاو ده‌کردو ده‌یان‌خوارد به‌م جۆره‌ خواردنه‌ ده‌گوتری: (عَلَّهْز) که‌سی‌ک زۆر برسیایه‌تی تینی بۆ نەه‌ینی ئەم شته‌ قێزه‌ونه‌ ناخوا.

ئیمامی رازی ده‌فەرموی: وا پێده‌چی ئەم شارە ی که‌ ئایه‌ته‌که‌ باسی ده‌کا غه‌یری مه‌که‌که‌ بێ، چونکه‌ ئەم شاره‌ به‌نمونه‌ بۆ مه‌که‌که‌ هی‌ندراوه‌ته‌وه‌، ئاشکراشه‌ نمونه‌ ی هی‌نراوه‌ بۆ مه‌که‌که‌ غه‌یری مه‌که‌که‌یه‌. واته‌: ئەم مه‌ئه‌له‌ په‌ندو عیبه‌ره‌ته‌ بۆ هه‌موو شارێک به‌تایبه‌تی بۆ مه‌که‌که‌و مه‌که‌که‌یییه‌کان، ترساندنیه‌انه‌ له‌ناکامی سه‌رپێچی و بێدینی‌یان، نمونه‌یه‌ بۆ هه‌موو گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک خودا نازو نيعمه‌تی پێ به‌خشی بن و ئەوان له‌خۆیان بایی بن و یاخی بن، کافر بن و پشت هه‌ل بکه‌ن و خودا قارو غه‌زه‌بیان لی بگری!

بێگومان ئەم حا‌ل و وه‌زعه‌ ی ئایه‌ته‌که‌ باسی ده‌کا زۆر باش به‌سەر حا‌ل و وه‌زعی مه‌که‌که‌و دانیش‌توانه‌کانی دا ده‌سه‌پێ! ئەوه‌تا په‌روه‌ردگار کابه‌ ی تیدا بنیات ناوه‌، کردویه‌تی به‌شاریکی ریزدارو ئەمین، هه‌ر که‌سی بچێته‌ ناوی د‌ل‌نیاو به‌صه‌برو ئارامه‌، که‌س ده‌ستی بۆ درێژ ناکا، ته‌نانه‌ت کابرا د‌وژمنی باب‌ه‌ کوشته‌ ی خۆی له‌ویدا ده‌بینی په‌لاماری ناداو نایک‌وژیت‌ه‌وه‌، دانیش‌توانی ده‌ورو به‌ری مه‌که‌که‌ هه‌میشه‌ له‌شه‌رو ناخۆشی دا بوون، هی‌رشیان ده‌کرایه‌ سەر، خۆیان ده‌ف‌ریندران، مال سامانیان تالان ده‌کرا، ئافره‌تیان ده‌ف‌ریندران، که‌چی دانیش‌توانی مه‌که‌که‌ له‌سایه‌ ی که‌عبه‌دا د‌ل‌نیاو بێ ترس ژینایان به‌سەر ده‌برد،

بی خەم و خەفەت و بی ئازاوە و گێژاو!! ھەر و ھا لە ھەموو لایە کەوێ بە ھۆی قافلە و قەتاری بازرگانییەو ەرزق و رۆژییان بۆ دەھات، ھەرچەندە شاری مەککە کەوتۆتە ھەرمێکی رەقەن و چەقەن و بی کشت و کال، کەچی ھەمیشە ھەموو جۆرە میوە و بەروبومیکی بۆ کیش دەکرا، بەبی ئازاوە و بەتیرو تەسەلی ژانیان بەسەر دەبرد (کوردی گوتەنی لەتەری دەیانخوارد و لەوشکی دەنوستن).

ئەمجار پیغەمبەرێک لەخۆیان بەزمانی خۆیان پەیامی بۆ ھێنان، دەیانناسی، دەیانزانی: کە راستگۆ و ئەمینە، ھیچ خراپە و خراپە کارییان لی نەبینی بوو، ئایینی ئیبراھیمی بۆ زیندو کردبوونەو؛ ئەو ئیبراھیمە کابەیی دروست کردبوو! پەیامی خودا پەرستی بۆ ھێنان و پێی راگەیاندن، کەچی بەدرۆیان خستەو، پەیامەکیان رەتکردەو. ئەزەتیان دا قەستی کوشتینان کرد... ھتد.

خۆراکی ھەلال و خۆراکی ھەرام

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا
وَأَشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنَّ كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾
إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِزْيِرِ وَمَا
أَهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ السِّنُّكُمْ
الْكُذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ

إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾ مَتَّعٌ قَلِيلٌ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ
مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾
ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشُّوْءَ بِجَهَلَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ
بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٩﴾

له نایه ته کانی پیئشودا پهره وردگار هره شهی له کافره کان کرد له سهر
ئوه: که سپلهی بهرام بهر نیعمه ته کانی خودا دهنوینن، په ندو مدته لی بو
هیئانه وه بو ئوه دی واز له هه لوئستی خویان بینن، نه مجار له نایه تانه شدا
فهرمان به موسولمانان ده کا که خواره مه نی حه لال بخون و سوپاسی
نیعمه ته کانی بکه ن.

به کورتی پیمان ده فهرموی: که ئیوه وازتان له کوفر هیئاو ئیمان تان قبول
کرد، ئیتر خواره مه نی حه لال و زوال بخون، ئوه ده سته کوه و غه نیمه ته
بو تان. واز له خواردنی مرداره وه بو لکه تویو بهینن، نه مجار ئوه دیان بو رون
ده کاته وه: که حه لال کردن و حه رام کردن به هه وانه وه هه واهه و هه س نابی،
حه لال و حه رام به عه قکاری نابی، به لکوو پیوئستی به به لکه وه ده لیلی شه رعی
هه ده.

ده فهرموی: ﴿فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ إِنَّ
كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ ده بخون و بخونه وه ئه ی کومه لی موسولمانان! له رزقی
پاک و حه لالی به سود: که خودا بو ره خساندون، شوکرو سوپاسی خودای
له سهر بکه ن، ئه وه په له وه رو ئاژه لانه ی خودا ریگه ی پیداون سودیان لی بینن

پیغه مبه‌ر ﷺ له فەرمووده‌یه کذا فەرموویه‌تی: (ملعون من ذبح لغير الله) نه‌فرین لیکراوه که‌سیک ناژهل له‌سەر ناوی غه‌یری خوداو بۆ ریزلینان له‌غه‌یری خودا سەر ببری.

به‌کورتی هەر ناژهل و په‌له‌وه‌ریک له‌کاتی سهربرینی دا ناوی غه‌یری خودای له‌سەر به‌یندری، وه‌کوو نه‌وه ناوی بت و سه‌نهم یان ناوی جندۆکه یان ناوی پیغه مبه‌رو پیاوچاکی له‌سەر به‌یندری، جا نهم پیاو چاکانه زیندو بن یان مردو بن گوشتی نه‌و سهرپراوه حه‌رام ده‌بی، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر له‌گه‌ل ناوی نه‌وانه‌دا ناوی خوداش بێنی هەر حه‌رام ده‌بی. چونکه نه‌و حه‌یوانه بۆ غه‌یری خودا سهرپراوه. که‌وابوو که‌سیک حه‌یوانیک سهربریی له‌کاتی سهربرینی دا ناوی پیغه مبه‌ر ﷺ یان عه‌بدولقادی گه‌یلانی یان کاکه‌حه‌مدی شیخ یان سه‌ید نه‌حه‌مدی روفاعی یان سه‌ید نه‌حه‌مدی به‌ده‌وی... هتد له‌سەر بێنی نه‌و گوشته حه‌رام ده‌بی و خواردنی دروست نیه زۆر جار له‌کورد هاری خۆمان دا کابرا حه‌یوانیک سەر ده‌بری له‌کاتی سهربرینی دا ده‌لی: نهم مه‌هلوودی پیغه مبه‌ره یان بۆ خیری عه‌بدولقادی گه‌یلانی، نهم جۆره ناو هی‌نانه خواردنی گوشتی نه‌و سهرپراوه حه‌رام ده‌کا!!!

بێگومان نهم چوار خۆراکه حه‌رامه له‌مه‌پیش له‌سۆ سوره‌تی تردا باسکراون: له‌سوره‌تی (البقرة/۱۷۳) ﴿انما حرم عليكم الميتة... الآية﴾ له‌سوره‌تی (المائدة/۳۰) ﴿حرمت عليكم الميتة... الآية﴾ و له‌سوره‌تی (الأنعام/۱۴۵) ﴿الا ان يكون ميتة او دماً مسفوحاً... الآية﴾.

ده‌بی نه‌وه‌ش بزانری: نه‌و گوشته حه‌رامانه‌ی له‌سوره‌تی (المائدة) دا باسکراون وه‌کوو (المنخقة، الموقوذة، المتردية، النطيحة... هتد) نه‌مانه ده‌چنه چوار چیه‌ی مرداره‌وه بووه‌وه و حوکمی نه‌ویان هه‌یه.

نه‌مجار په‌روه‌ردگار هه‌ندێ حاله‌ت و بارودۆخ له‌و حوکمه گشتی به‌چهرت ده‌کاوه فەرمووی: ﴿فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

که‌سیک ناچار بوو برسیایه‌تی تینی بۆ هیئاو پرستی لی بریو لی می‌علووم بوو نه‌گهر لهو خۆراکه حهرامه نه‌خوا ده‌مرئو به‌هیلاک ده‌چی، بۆی ره‌وایه خواردنه حهرامه‌که به‌خواو خۆی تووشی فه‌لاکهت نه‌کا، به‌مه‌رجی نهو خۆراکه حهرامه به‌شی ناچاریکی تر نه‌بیو لی داگیر بکا یان لی بریئینیو بۆخۆی بیخواو کابرای تر له‌برسا به‌مرئ! هه‌روه‌ها ده‌بی نه‌وه‌نده لهو حهرامه به‌خوا که برسیایه‌تیه‌که‌ی نه‌هیلتی نه‌ک بجی خۆی لی مر بکاو تا ده‌توانی لی به‌خوا: واته: ناببی لی خواردنه‌که‌ی بگاته نه‌ندازه‌ی تیروی هه‌لاوسان. خودای به‌رزو مه‌زن تاوانبه‌خشو میهره‌بانه ده‌رحق به‌و که‌سانه‌ی له‌کاتی ناچاری‌دا له‌خۆراکی حهرام ده‌خۆن و به‌گویره‌ی پیویست نه‌فسی خۆیانی پی کویر ده‌که‌نه‌وه.

لیره‌دا پرسیاریکت دیته پیشه‌وه ده‌گوتری: ئاده‌میزادی برسی چاری ناچاره لهو حهرامه به‌خوا، ده‌ی به‌چ مونسه‌به‌و هۆیه‌که‌وه وشه‌ی (غفور) لیره‌دا به‌کار هیئراوه، خۆ نهو کابرایه تاوانی نه‌کردوه تا خودا لی خۆش ببی! له‌وه‌لام‌دا ده‌لین: راگرتنی نه‌ندازه‌ی چاری ناچارو ده‌ست نیشانکردنی، زۆر قورسو گرانه، زوریه‌ی کات نهو ئاده‌میزاده ناچارانه سنوور به‌زینی ده‌که‌ون و زیاد له‌نه‌ندازه‌ی شه‌رعی ده‌خۆن، بۆیه مونسایب بوو لیره‌دا باسی میهره‌بانی و تاوانبه‌خشی خودا بکری!

نه‌مجار جله‌وگیری له‌په‌یره‌وه‌کردنی ریبازی موشریکه‌کان ده‌کاو ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ السُّنُكُمُ الْكُذِبُ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ﴾ نه‌چن وه‌کوو موشریکه‌کان بکه‌ن به‌هه‌وانته‌و به‌هه‌واو ئاره‌زۆ شت حه‌لال یان حهرام بکه‌ن، نه‌چن وه‌کوو موشریکه‌کان به‌هه‌واو هه‌وه‌س بلین: نه‌وه‌ی له‌سکی ئه‌م ئازه‌لانه‌دایه تایبه‌ته به‌نیڕینه‌کانمان و یاساغه له‌سه‌ر خیزانه‌کانمان، مرداره‌وه‌بوو خۆینی ره‌وان و گوشتی به‌راز مه‌خۆن.

به کورتی:

هه ره بهر قسه کردنی زمانی خۆتان، به درۆ به بی به لگه و حوجهت، مه لئین: نه وه هه رامه و نه وه لاله. به بی رینومایی شهریه تی خودا، هه ره له خۆتانه وه نه وه خواردنه جه لاله مه که نه وه نه وه خواردنه هه رام به که نه!!

﴿لَيَقْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ بۆ نه وه ی سه ره نه جام به ده م خودا وه درۆ هه ل به به ستن، جه لاله کردن و هه رام کردنه که پال خودا به دن، به بی نه وه ی خودا هیچ جو ره ته شریعیکی له وه باره وه نازل کرد بی، خودا هیچ شتیکی له وه شتانه ی ئیوه به هه رامتان دانا وه، هه رام نه کرد وه، هه ره وه ها هیچ شتیکیشی له وه شتانه ی ئیوه به جه لاله داده نین جه لاله نه کرد وه. که وای ئیوه به ده م خودا وه درۆ هه ل مه به ستن چونکه ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ﴾ بیگومان نه وانه ی درۆ له سه ره خودا هه لده به ستن له دونیا و قیامه تدا رزگاریان ناب ی، هه رگیز به مرز ناگه نه وه له هه ردو دونیادا بی نر خو ریسوان.

نه بو نه ضره ها وه لئیکی پیغه مبه ره ﴿فَفَرَمَ﴾ ده فهرموی: نه م نایه ته ی سوره تی (النحل) م شه ویک خۆتنده وه ئیتر له وه کاته وه تا نه مه رۆ تر ساوم ناو یرم فتوا به ده م. راستیان گو توه: هه ره که سی فتوا به پیچه وانه ی قورشان و فهرموده ی پیغه مبه ره بدا له به رنه زانی و تینه که ییشتن بیگومان بۆ خۆی گو مرپا بو وه نه وه که سه شی گو مرپا کرد وه: که فتوای بۆ دا وه.

نه مجار نه وه روون ده کاته وه: که نه وه ده سته و تانه ی به درۆ هه لبه ستن، ده ستیان ده که وئ شتیکی که م و که مایه خه. ده فهرموی: ﴿مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ نه وه کالایه ی به درۆ هه لبه ستن له سه ره خودا چنگیان ده که وئ هیچ و بی نر خه، تا ویکه وه ده روا، سی به ری داره و پایه دار نیه، ما وه یه کی کورته و به سه ره ده چی، نه وه ی بۆیان ده مینیته وه عه زابی به ئیشی دۆزه خه، که بۆ هه تا هه تایه تییدا ده میننه وه و لی ی قوتار نابن. له به ره تدا نایه ته که

خیطابه بۆ ئەو موشریکانه‌ی (به‌حیره و سائیبه و ه‌صیلە و حامی) یان داهینا بوو به‌ختو‌خۆپایی گۆشتی ئەم ئاژە‌لانه‌یان له‌خۆیان ه‌رام کردبوو.

دوای رونکردنه‌وه‌ی ه‌ل‌ل‌و ه‌رام و موباح بۆ موسوڵمانان باسی ئەو خواردانه‌ ده‌کا: که له‌کاتی خۆی دا له‌نه‌ته‌وه‌ی جوله‌که یاساغ بووه ده‌فه‌رموئ: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ﴾ واته: ه‌راممان کرد له‌سه‌ر نه‌وانه‌ی جوله‌که بوون ئەو خواردانه‌ی له‌مه‌و‌پیش بۆمان گیرایته‌وه، ئاماژه‌یه بۆ ثایه‌تی (۱۴۶) له‌سوره‌تی (الانعام) که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ، وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ﴾ که‌وابوو بۆ ئیوه دروست نیه ئەه‌ی گه‌ل و نه‌ته‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری ئاخ‌زه‌مان! که له‌خۆتانه‌وه خواردن ه‌ل‌ل‌و ه‌رام بکه‌ن، لاسای جوله‌که‌کان مه‌که‌نه‌وه له‌و شتانه‌ی لی‌مان ه‌رام کردبوون.

﴿وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ﴾ ئیمه سته‌ممان لی‌ نه‌کردن: که ئەو شتانه‌مان لی‌ یاساغ کردن ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به‌ل‌کوو نه‌وان بۆخۆیان سته‌میان له‌خۆیان کرد به‌وه: که تاوانیان نه‌نجام دان، هه‌تا ئیمه‌ش به‌رحه‌رام‌کردنی ئەو شتانه‌ سزامان دان!

بی‌گومان نه‌ته‌وه‌ی جوله‌که شیایوی ئەو خۆراک لی‌ یاساغ‌کردنه‌ بوون، چونکه سنور به‌زێنیان کردبوو، سه‌ری‌پچی فه‌رمانی خودایان کرد، که‌وابوو بۆخۆیان سته‌میان له‌خۆیان کرد، خودا سته‌می لی‌ نه‌کردن. وه‌کوو له‌ئایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموئ: ﴿فَبِظُلْمِهِم مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّت لَّهُمْ﴾ النساء/ ۱۶۰. که‌وابوو ه‌زی خواردن لی‌ یاساغ‌کردنه‌که خۆیان بوون.

﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشُّوْءَ بِجِهَالَةٍ﴾ پاشان خودای خاوه‌ن سۆزو به‌زه‌یی ده‌رحق به‌و که‌سانه‌ی به‌نه‌زانی تاوان‌تیکیان لی‌ روده‌درئو سوور نابن له‌سه‌ری و به‌رده‌وام نابن له‌ئه‌نجامدانی ﴿ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا﴾

پاشان تۆبہی لیّ ده کهن و پەشیمان دەبنه وه، دەست ده کهن به ئە نجامدانی کردە وهی باش و خویان راستال ده کهن ﴿ان ربك من بعدها لغفور رحيم﴾ بیگومان خودای تۆ ئەی موحەممەد! لیخۆشبوونی زۆرو بەرفراوانه، بەشی هەموو کەس ده کا، هەر کەسی بەدل لەتاوانه کانی پەشیمان بییتە وه رهحمەت و لیخۆشبوونی خودا دهیگریتە وه رهحمەت و لیخۆشبوونی خودا پەیوهستەن به تۆبە و پەشیمانبوونه وه لەتاوان و چاکه کاری به گوێرهی شەریعەتی خودا، جا کەسیک تاوان بکا به نەزانی و نەفامی پاش ئە نجامدانی تاوانه کە پەشیمان بییتە وه پابەندی فرمان و جله و گیریه کانی پەروەردگار بی و به گوێرهی شەریعەتە کە هی هەلس و کەوت بکا، ئە وه بیگومان خودا لیّی خوش دەبی، لەدو نیا و قیامەت دا رهحمی پی ده کا!

دهوشت و پله و پایه ی ئیبراهیم و شۆینکه وتنی نایینه کە ی و
رێزگرتنی جوله که له روژی شه ممو

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
 ﴿١٢٠﴾ شَاكِرًا لِأَنْعَمِهِ آجَبْتَهُ وَهَدَيْنَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
 ﴿١٢١﴾ وَءَاتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّمَا فِي الْآخِرَةِ لِمَنِ الصَّالِحِينَ
 ﴿١٢٢﴾ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٣﴾ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ
 اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا

هیدایهتدراو هیدایهتدهرو فرمانبهردارو سوپاسگوزاری پهروهردگار بوو، بهتهنیا خوی نوممهتی بوو، هاو تهرارزوی نوممهتی بوو لهبهر شهو شهونده خوو رهوشتی بهرزو پهسندی تیدا بوون بهشهندازهی خوو رهوشتی گهلو نهتهویهکی ههلبارده رهوشتی جوانی تیدا گرد ببونهوه.

یان (أمة) بهمانا پیشهواو رابهری خپرو چاکهیه، واته: ئیبراهیم پیشهوایه بو هیدایهتو خپرو نایینی حق.

هردو ماناکه نریکن، چونکه پیشهواو رابهر بو ربازی حقو نایینی راست لهو کاتهدا که پیشهوایهو هیدایهتی خهلک ددها بو نایینی حق خپرو پاداشی خوی هیهو خپرو پاداشی شهوانهشی هیه: که شوین پهیامهکی دهکهن، کهوابو بهشهندازهی گهلو نهتهویهک خپرو پاداشی دهست دهکهوئ، شهو کهسه گهلو نهتهویهکه نهک تاکه کهس!

﴿قَانَتْ لِلَّهِ﴾ لهخودا ترس بوو، فرمانبهردارو پهروهردگاری خوی بوو، بهباشی و دلسوژی خوداپهرستی دهکرد

﴿حَنِيفًا﴾ وازی لهبتپهرستی و هاوهلدانان بو خودا هینابوو بهتهواوی روی کردبوه خوداو لی برابوو بو خوداپهرستی و ﴿أَلَمْ يَكْ مِنْ الْمُشْرِكِينَ﴾ ههرگیز لهپپرو تاقمی موشریکان نهبوه، بهمندالو گهورهیی پهکتابهرست بوو، روژتیک لهروژان هاوهلی بو خودا ققرار نهداوه.

﴿شَاكِرًا لِّأَنْعَمِهِ﴾ ههمیشه سوپاسگوزاری نیعمهتهکانی پهروهردگار بووه، بهزمانو بهکردهوه شوکری نیعمهتی خودای دهکرد، وهک شهو موشریکانه نهبوو: که بهزوبانی ئینکاری نیعمهتی خودا دهکهنو بهکردهوه پیپی کفرن، هاوهل دادهننن بو خوداو دهلین: شهو رزق و روژییه، هی خوداکانی خومهانه. خواردنی حلال بههوانتهو بی بهلگهی شهرعی لهخویان حرام دهکهن. بهههواو ههوهسی خویان دهلین: شهو حلالهوه شهو حرامه!!

﴿اجتباہ﴾ خدا ھلېبژاردوہ کردوہتی به پیغہ مبهری خوئی، به به ندهی راستالو فہرمانبہرداری خوئی ژماردوہ. ﴿وَهْدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾
شارہزای کردوہ بو ریبازی راست: کہ ریبازی یہ کتابہ رستیہ ریبازی خودا
پہرستی راستہ قینہ یہ!!

﴿وَأَتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ لہ زانی
دونیا دا چاکہ مان پی بہ خشیوہ، لای ھموو گہلو نہ تہوہ کان خو شہ ویستمان
کردوہ، ھموو پہرہ وانی نایینہ کان ریزی لی دہ گرن، لہ قیامہ تیش دا تہو زاتہ
لہ پیرو تاقمی راستالانہ، بو خوئی داوای تہو پلہو پایہی کردوہ لہ خودا
پارایہوہ بیخاتہ زومرہی صالحانہوہ وہ کوو لہ نایہ تیکی تردا ناماژہ بہ مہ
دہ کاو دہ فہرموی: ﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾ الشعراء/۸۳.

پہرہ وردگار لہم نایہ تانہ دا ھزرتی ئیبراھیمی بہ نو صیفہ تارایش داو
تو رھوشتی بہرزی بو دہ ست نشان کرد:

- ۱- ﴿إِنِ ابْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً﴾.
- ۲- ﴿قَانِتًا﴾.
- ۳- ﴿حَنِيفًا﴾.
- ۴- ﴿لَمْ يَكُنْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾.
- ۵- ﴿شَاكِرًا لِّأَنْعَمِهِ﴾.
- ۶- ﴿اجْتَبَاهُ﴾.
- ۷- ﴿وَهْدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾.
- ۸- ﴿وَأَتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً﴾.
- ۹- ﴿وَأَنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾.

تہ مجار دواي ژماردنی تہم رھشتو سہرورہیانہ بو ئیبراھیم فہرمان
بہ پیغہ مبهر ﷺ دہ کا بہوہی شوین تہو زاتہ بکہوئو دہ فہرموی: ﴿ثُمَّ أَوْحَيْنَا
إِلَيْكَ أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ بہ بونہی راستی

رَبَّازَى ئیبراهیم و رهوشتی بهرزیهوه نیگامان بۆ تو کرد نهی پیغه مبههرا! که تو شوین نایینی ئیبراهیم بکهوی: نهو ئیبراهیمه ی وازی لههه موو نایینیکی بهتالو بی بناغه هیناو روی کرده نایینی راست و پابهندی یه کتاپه رستی بوو، هیچ کاتی نه به مندالی و نه به گه نجی و نه به پیری هاوه لی بۆ خودا دانه ناوه یه کتاپه رست و خودا په رستیکی راستان و دلسۆز بوو، پیغه مبههراکی خاوه ن شکوو رابه ریکی پیروزو خاوه ن هه لویست بوو.

نایه ته که ناماژه یه بۆ نه وه که شوین که وتنی پیغه مبههرا بۆ نایینی ئیبراهیم له توصول و بنه ما سه ره کییه کاندا بووه، ده ربه ره ی یه کتاپه رستی و ره وشته به رزه کان و کرداره چاکه کان بووه. واته: شوینکه وتنه که له تهاوبیته کاندا بوه نه که له شته فروع و موته غه ییراته کاندا، چونکه به گویره ی ده قی قورئان و به گویره ی پیشکه وتنی ئاده میزاد و گۆرانی بارودوخ په یه وه و پروگرامی پیغه مبههرا ن گۆرانکاری تیدا کراوه. هه ر پیغه مبههرا و شه ریه دت و یاسای خۆی جیا بووه. وه کوو ده فره موئ: ﴿لَکَلِّ جَعَلْنَا مِنْکُمْ شَرْعَةً وَمِنْهَا جَا﴾ المائدة/ ۴۸.

به کورتی:

هه موو پیغه مبههرا ن له تهاوبیته کاندا یه ک نایین و یه ک مه نه هج بوون، له موته غه ییراته کاندا جیا وازیان هه بوه!

نایه ته که که ده فره موئ: ﴿ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَیْکَ...﴾ نیشانه یه بۆ به رزی پله و پایه ی حه زره تی موحه ممه د ﷺ ناماژه ی نه وه شی تیجدا یه: که گه وه ره ترین نیعمه ت و پله و پایه بۆ حه زره تی ئیبراهیم نه وه یه: که پیغه مبههرا ناخر زه مان شوین نایینه که ی بکه وی.

شوینکه وتنی حه زره تی ئیبراهیم نه وه یه: په یه وه ی نایینه که ی بکری له یه کتاپه رستی و خودا په رستی و رهوشتی به رزدا، نهو روژی جو معه ی دانا بوو بۆ زنده عیبادت تیدا کردن و کاروباری تایبه تی، حه زره تی موحه ممه دیش

همان رۆژی هه‌لبژاردوه بۆ ئهو عیباده‌ته تایبه‌تیه که نوێژی هه‌ینی‌یه، چونکه ئهو رۆژه رۆژی شه‌شهمی هه‌فته‌یه‌و له‌و رۆژه‌دا په‌روه‌ردگار دروستکردنی موخلوقاتی خۆی ته‌واو کردوه، له‌و رۆژه‌دا نيعمه‌ته‌کانی خۆی به‌سه‌ر به‌نده‌کانی په‌خشان کرد.

ده‌ی بۆ جوله‌که ریزی رۆژی شه‌ممه ده‌گرنو ئهو رۆژه‌یان کردوه به‌رۆژی تایبه‌تی خۆیان؟ ئه‌وه ئهم نایه‌ته وه‌لامی ده‌داته‌وه ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ﴾ ئه‌وه‌کوو رۆژی شه‌ممه گێڤدراوه به‌رۆژی تایبه‌تی بۆ جوله‌که‌کان بۆ عیباده‌ت تیدا کردن، به‌هۆی ئیلحاح و پێداگرتنی ئهو که‌سانه‌وه‌بوو که که‌وتنه کێشه‌و خیلافه‌وه له‌گه‌ڵ هه‌زه‌ته‌ی موسادا ده‌رباره‌ی دامه‌زراندنی رۆژی شه‌ممه بۆ پشودان و زنده عیباده‌ت تیدا کردن. ئه‌گینا هه‌زه‌ته‌ی موسایش وه‌کوو هه‌زه‌ته‌ی ئیبراهیم هه‌ر رۆژی هه‌ینی داده‌نا بۆ عیباده‌تکردن، که‌وابوو بریاردانی رۆژی شه‌ممه شتیکی تایبه‌ته به‌جوله‌که‌کانه‌وه له‌نایینی ئیبراهیم وه‌رنه‌گیراوه، له‌ئه‌نجامی کێشه‌و نيزاعی کۆمه‌ڵی له‌به‌نوێسرایلی‌یه‌کان هاته‌ کایه‌وه. په‌روه‌ردگار بۆخۆی ئاگاداری ئهم نیه‌تیخایه‌یه‌و بۆخۆی ده‌زانێ چیان له‌گه‌ڵ ده‌کا رۆژی قیامه‌ت!

زومه‌خشه‌ری ده‌فه‌رموی: مانای نایه‌ته‌که به‌م جۆره‌یه: ئه‌وه‌کوو ئۆبال و تۆله‌ی تاوانی رۆژی شه‌ممه به‌پیار دراو چه‌سپا: که بریتی بوو له‌مه‌سخ کردنه‌وه‌ی بری جوله‌که به‌مه‌یمون و به‌راز، بۆ ئه‌وانه‌یان بوو که کێشه‌یان تیکه‌وت، ئه‌وه‌ بوو: ئه‌وان جارێک راوکردنیان له‌شه‌ممه‌دا به‌په‌وا دانا، جارێکی تر به‌ناپه‌وايان دانا، له‌کاتی‌که‌دا پتویست بوو له‌سه‌ریان کۆپایان هه‌بوايه له‌سه‌ر یاسا‌غکردنی راو له‌و رۆژه‌دا، به‌تایبه‌ته‌ی دواي ئه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار هه‌ڵێنان: که خۆیان به‌پارێزن له‌پاوه‌کردن له‌و رۆژه‌دا، ریزی لێ بگرن و پێشیلی فه‌رمانی خودا نه‌که‌ن. مه‌به‌ست له‌نایه‌ته‌که، هه‌ر‌شه‌ کردنه

لهسه ریچیکاران و نهوانه ی سنوور به زینی ده کهن، خودا ناهیلی بهسه ریانه وه بجی و تۆله ی نه م نیختیلاف و گۆرانکارییه یان لی ده ستینی. ^(۱۱۱) (***)
 ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾
 بیگومان خودای تۆ نه ی موحه ممه د! رۆزی قیامت دادگایی نهوانه ده کا: که کیشه یان تیکه ت و خیلاfiان لهناودا پهیدا بوو، سزاو تۆله یان به گویره ی کرده وه وه له لۆستیان لی ده ستینی، هه ر که سه به پی ی کرده وه که ی پاداشی ده درتته وه و سزای لی ده ستینری.

بنه های بانگه وازی کردن بۆ لای نایینو یاسای
 تۆله ستاندنه وه له خراپه کاران

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ
 وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ
 هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٥﴾
 وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ
 لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٢٦﴾ وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ
 وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ
 ﴿١٢٧﴾ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

دهرباره ی هوی نازل بونی نایه تی ﴿وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عَاقَبْتُمْ﴾ به (۱۲۶) حاکم ریوایه تی کرده و ههروه ها بهیهه قی له (الدلائل) داو بهزار له نه بو هوره پره وه ریوایاتیان کرده ده لی: پیغه مبه ر ﷺ له سه ر جهسته ی حمزه وه ستا: که شههید کرابو پاش شههید بوون ورگیان هه لدری بو، بری نه عضای تریشیان بریبوون، بهو دیمه نه زور ناره حهت بوو، سویندی خوارد فهرمووی: ده بی له تو له ی تو دا، حه فتا که سیان لی نه تک بکه مه وه، هیشتا پیغه مبه ر ﷺ هه ر راوه ستابو نه جولابو، حه زره تی جویرانیل نه م نایه ته ی کو تایی سوره تی (النحل) ی به نیگا بو هیئا، که ده فهرمووی: ﴿وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عَاقَبْتُمْ بِهِ﴾ تا کو تایی سوره ته که. نیتر پیغه مبه ر ﷺ له رای خوی په شیمان بووه وه و ویستی خوی نه هیئایه دی.

تیرمیزی فهرمووده یه ک ریوایهت ده کاو به جوانی داناوه، حاکمیش هه مان فهرمووده ی له نه به ی کوری که عبه وه ریوایهت کرده ده لی: که جهنگی نوحد کرا شه صت یارمه تیده ر (أنصار) و شهش کوچکار (مهاجرین) پیکران. یه کیک له موهاجیره کان حه زره تی حمزه بوو، هه موو شههیده کان نه تک کرابوون، نه نصاره کان وتیان: نه گهر روژیک له روژان ده ستان به سه ر قوره یشییه کان به روا ده بی له م نه ندازه یه زیاتریان لی نه تک بکه یین. جا که مه که رزگار کرا په روه ردگار نایه تی ﴿وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عَاقَبْتُمْ بِهِ...﴾ الایه کی نازل کرد!

به گویره ی نه م ریوایه ته، ده بی نایه ته که تا رزگار کردنی مه که نازل نه بووی، ریوایه تی پیشووش شه وه ده گه یه نی: که پیش رزگار کردنی مه که له ناکامی جهنگی نوحد دا نازل بووی.

نیینولحه صار بو کو کردنه وه ی هه ردو ریوایه ته که ده لی: نه م نایه ته سی جار بو یاد خستنه وه نازل بووه، یه که مجار له مه که نازل بووه پاشان جاریکی

تر له ئو خود نازل بووه، جاری سییه له دوای زرگار کردنی مه ککه هاتوته خواری.

جه ماوه ری موفه سسیرین پییان وایه: ئه م نایه ته مه دینه ییسه ده رباره ی سوکایه تی کردت به حه زره تی حه مزه پاش شه هید بوونی له جهنگی ئو خود نازل بووه، ئیمام بوخاریش له صه حیخی خۆی دا له (کتاب السیر) دا نه مه ی هیناوه. په یوه ندی ئه م نایه تانه به یی پیشووه وه له م روه وه یسه: په روه ردگار له نایه ته کانی پیشوودا فره مانی به پیغه مبه ر ﷺ کرد: که په پیره یی حه زره تی ئیبراهیم: (باوکی پیغه مبه ران) بکا، نه مجار نه وه رون ده کاته وه: که له چی دا شوین ئیبراهیم بکهوئ، بۆی رون ده کاته وه: که له بانگه وازی کردنی ئاده میزادا دا بۆ ریبازی حه ق شوین ئیبراهیم بکهوئ، بانگی ئاده میزادان بکا به سی جور به حیکه ت و ئاموژگاری جوان و موجه له کردن به شیوه ی جوان، بانگه وازی کردنی ئاده میزاد بۆ نایینی خودا ده بی به شیوه یه کی له سه ره خۆو هیمن نه نجام بدرئ، بانگ کراو هه ست به راستی و له باری حه قیقه تی نایینی بانگه وازی بۆ کراو بکا!

نایه ته که په یوه ندیه کی پته یی به نایه ته کانی پیشووه وه هه یه. به ته دریح و پله به پله پێدا دین، سه ره تا بانگ کردن نه مجار ئاموژگاری کردن، نه مجار دان و سان و موجه له، نه مجار پاساو دانه وه ی خاوه ن کرده وه کان به گویره ی کرداره کانیان، نه مجار په روه ردگار فره مان ده کا به له بهرچا و گرتنی عه دآله ت و وێژدان له هه موو کاروباریکدا، ده بی تۆله ستاندنه وه له ده سترێژیکه ر به نه ندازه ی خۆی بی، زیده ره یی تیدا نه کرئ، نه مجار فره مان ده کا: به صه برو خۆراگری له به رامبه ر ته نگ و چه له مه و نا په حه تی دا، صه برو خۆراگریش به توفیق و یارمه تی خودایه!

بیگومان بانگه وازی کردن بۆ نایینی خودا و یه کتا په رستی و رون کردنه وه ی بهرنامه ی نه و نایینه کاریکی پیوسته، نه رککی سه ره کی سه رشانی

پیغه مبهراڼ به گشتی، بانگه وازی کردنه بۆ نایین و رونکردنه وهی نایینه، بۆیه پهروه ردگار فرمان به پیغه مبهراڼ ﷺ ده کا: که به حیکمته و دانایی بانگی ئاده میزادان بکا بۆ نایینی خودا ده فرموی: ﴿أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ﴾ نهی پیغه مبهراڼ بانگی ئاده میزاده کان بکه بۆ لای خودا به حیکمته و دانایی، پتیاڼ بلّی: ورنه ژیر ئالای ئیسلام واز له هه موو بیرو باوه ریکی تر بهینن، به کارامایی و لیژانی، به قسهی جوان و زمانی شیرین ناخاوتنیاڼ له گهڼ بکه، نامۆژگاری وایان بکه له دل و ده وروونیان دا کاریگه ربی، په ندو مه ته لی وایان بۆ بیڼه وه که دلیان راچله کی، ﴿وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ به چ شیوه یه که جوانه موجه له یان له گهڼ بکه، به هیدی له سهره خۆیی له گهڼیاڼ بدوی، نهوی پیوستی به موناظره و دان و سان هه بی به جوانی له گهڼیاڼ بدوی، چاوپۆشی بکه له که سانی که قسه تر و گوftar ناخوشتن، له بهرامبهراڼ خراپه دا چاکه بکه، ههول بده له موجه له و موناظره شه دا بگهیه حهق و حهق ده ریکه وی له ناخاوتن دا دهنگ بهرز مکه ره وه، جنیو به بهرامبهرت مه ده، وه کوو له نایه تی کی تر دا ده فرموی: ﴿وَلَا تَجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ العنکبوت/۴۶.

نه مه فرمانه به پیغه مبهراڼ که نه رم نیاڼ بی، قسه رهق و روترش نه بی، وه کوو چۆن فرمانی به حه زره تی موسا و هارونیش کرد: که ناردن بۆ لای فیرعون به له سهر خۆیی و نه رم نیاڼ: پیی فرموون ﴿فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَیْنًا، لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى﴾ طه/۴۴. له سهر هه موو بانگه وازی کردی ئیسلامی پیوسته پابه ندی نه م فرمانه خودایی یه بیی، بهو شیوه بانگه وازی ئاده میزادان بکا!

﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ بیگومان خودای تو نهی موجه مه ده! زانا و ناگاداره به وانهی له ربیازی خودا لایان دا وه نه وانهی هیدایه تیاڼ دراوه، ده زانی: کی به دبه خته و کی به خته وه ره، هه خودا

خۆشى لەرۆژى خۆى دا سزاو پاداشيان دەداتەو، حىساب و لىكۆلینەو و تۆلەو پاداشيان لای خودايە، لای تۆنە ئەى پيغەمبەر! هیدايەتى ئەوان بە دەست تۆنە هەر راگەياندنن لەسەرەو حىسابيان لای خودايە وەکوو لەشوینيکی تردا دەفەرموی: ﴿انك لاتهدي من احببت، ولكن الله يهدي من يشاء﴾ القصص/۵۶. یان دەفەرموی: ﴿ليس عليك هدام، ولكن الله يهدي من يشاء﴾ البقرة/۲۷۲ هەلبەتە پيغەمبەر ﷺ تا بلى نەرمو نیا بۆو لەبانگەوازیکردن دا ئەوپەری حیکمەت و دانایی بەکارهیناوە لەراکیشانی خەلک بۆ ئیسلام... دەربارەى نەرمو نیانی پيغەمبەر ﷺ ئەبو ئومامە دەگيریتەو دەلى: کورپکی گەنج هاتە خزمەت پيغەمبەر ﷺ وتى: ئەى رهوانە کراوى خودا رێگەم دەدەى زینا بکەم؟ ئیتر خەلکە کە بەپروى دا هەلشاخان و لى تۆرە بوون، پيغەمبەر ﷺ فەرمووی: دادەى لىمى نزیک بکەنەو، لى نزیک بوو تا چوو لەبەردەمى لەخزمەتیدا دانیشت، ئەمجار پيغەمبەر ﷺ پى فەرموو: نایا تۆ پیت خۆشە خەلکی وا لەگەل دایکت بکەن؟ وتى: قوربان! نەخەیر. پيغەمبەر ﷺ فەرمووی: دە خەلکیش وەکوو تۆ پيیان ناخۆشە شتى وا لەگەل دایکیان بکرى. ئەمجار فەرمووی: تۆ پیت خۆشە وا لەکچەکەت بکەن؟ وتى: نەخەیر قوربان! پيتم خۆش نیە، پيغەمبەر ﷺ فەرمووی: دە خەلکیش پيیان ناخۆشە شتى وا لەگەل کچیان بکرى! نایا پیت خۆشە خەلکی شتى وا لەگەل خوشکت بکەن؟ وتى: نەخەیر قوربان! فەرمووی: دەى خەلکیش ئاوا پيیان ناخۆشە.

نه مجار پیغہ مبہر ﷺ دہستی خستہ سہرسنگی و فہر مووی: (اللہم طہر قلبہ، واغفر ذنبہ، وحصن فرجہ فلم یکن شیء أبغض الیہ منہ).

نه مجار دواي پەروردگار فہرمانی بہ پیغہ مبہر کرد: کہ بہ ہییدی و ہیمنی بہ حکمت و دانایی بانگہوازی نہ نجام بدا.

ئەمجار فەرمان دەکا بەعەدەلەتکاری و ویژدان بەکارهێنان لەکاتی
تۆڵەستاندنەوه لە دەستدرێژیکار، بەئەندازەی تاوانەکەیتۆڵەیت
بسیندریتەوه، چونکە بانگەوازی وادەبێ سەرەکیشتی بۆرق ھەلسانی
کەسانی دیکەو پەنابردنیان بۆکوشتن و ئەزەتدانی بانگەوازیکەران، ئالەم
کاتەدا کە تۆڵە کرایەوه نابێ زیاد لەتاوانەکەیتۆڵەیت بکریتەوه.
دەفەرمویی: ﴿وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوْقِبْتُمْ بِهِ﴾ ئەیتۆمەلی
موسولمانان! ئەگەر سزای خراپەکارتان دا بەئەندازەی تاوانەکەیتۆڵەیت
بکەنەوه، زیدەرەوی مەکەن زیاد لەئەندازەی تاوان تۆڵە مەسیننەوه.

پاشان داوا له موسو لمانان ده کا: که له وه بهر زتر بن هه ولئی تۆ له ستان دهنه وه بدهن، به لکوو به صه برو نارام بن، ده فهرموی: ﴿وَلَّيْنِ صَبْرُكُمْ هُوَ خَيْرٌ لِّلصَّابِرِينَ﴾ نه گهر ئیوه پشو دريژ بنو، به صه برو نارام بن و واز له تۆ له ستان دهنه وه بښن عه فوویان بکه ن و مه به ستان پاداش و شوایی پهروه دگار بی ئه وه زور باشته بو ئیوه ی خاوه ن صه برو نارام، تۆ له ستان دهنه وه حه والهی خودا بکه ن. نه مجار پهروه دگار فهرمان به پیغه مبه ر ده کا: که به ئه و ره وشته بهرزه خو ی پرا ز نی ته وه، له بهرام بهر نه زیه تدانی نه فامان دا پشوو دريژ بی ده فهرموی: ﴿وَاصْبِرْ، وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ به صه برو نارام و پشوو دريژ به له بهرام بهر نه زیه تدانی خه لکدا، دل نیا ش به به صه برو نارامیت له خودا وه یه، نه گهر یار مه تی و توفیقی خودا نه بی نه تو ناتوانی به صه بر بی، که وایی داوا له خودا بکه صه برو نارامت پی بیه خشی تا بتوانی بهر به بهر نامه که ی خوت بده یی و نه رک ی سهر شانت به ته نجام بگه یه نی!

﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ ته تو ئهی پیغمبره! به پشت هه لکردنی
موشریکه کان له په یامه کهت دلتنه نگ مه به، گوی مه دره هه لوستی
ناشیرین و به درۆ خستنه وهی پیغمبرایه تیه کهت. نه وه ته قدیری خودایه وای
بریار داوه! یان ته تو دلگران مه به بۆ شهیدانی ئوحود، به صه برو نارام به.

﴿وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ﴾ دلتهنگ مهبه لهو فرتو قیلانهی نهو
 موشریکانه نهنجامی دهدهن، بهتیکوشانی بهردهوامیان بو دژایهتکردنی
 پدیامهکته تنگهتاو مهبه، گوئ مدهده بهههوالدانیان بو شهر پیگهیانندت،
 چونکه خودا پشتیوانو یارمهتیده رته، وهکوو له نایهتیکي تردا ده فهرموئ:
 ﴿فَلَا يَكُن فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ لِقَتْلِهِ﴾ الاعراف/۲. یان ده فهرموئ:
 ﴿فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضُ مَا يُوْحٰى إِلَيْكَ، وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ، أَنْ يَقُولُوا: لَوْلَا أُنْزِلَ
 عَلَيْهِ كُتُبٌ، أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ، إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ، وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ﴾ هود/۱۲.

خودا بهسته بو یارمهتیدان و بههانا هاتنتهوه. زالت دهکا بهسهریاندا
 چهنديک ههول بدهن و بیانهوی زیانت پی بگهیهنن دهستیان ناتگاتی ناتوان
 ناتوان بهرههستی پهیامی پیروزت بکهن!

﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ پیگومان ههمیشه
 پهروهردگار له گهل نهو کهسانه دایه: که خویان له مه حاریمه کانی دووره پهریز
 ده گرن و ترسی سزاو تولهی بی نامانی نهویان ههیه، ههروهها له گهل
 نهوانه دایه: که به جوانی و ریک و پیکی کاره کانیان نهنجام دهدهن و نه رکه کانی
 سه رشانیان جی به جی ده کهن، پابهندی فهران و جله و گیریه کانی خودای
 خویانن، مافی کهس داگیر ناکهن، تهقواکارو چاکه کارن، له ترسی خودا وازیان
 له شته حرامه کان هیناوه، کارو کردهوی باش و بهسوود نهنجام دهدهن!

نهم له گهل بون و یارمهتیدانهی خودا بو خودا په رستان، چهند جاریک
 له قورئاندا دووباره بوتهوه وهکوو ده فهرموئ: ﴿اذْيُوْحٰى رَبِّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ إِنِّي
 مَعَكُمْ، فَثَبِّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ الانفال/۱۲. یان که به موساو هارون ده فهرموئ:
 ﴿لَا تَخَافَا، إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَارِ﴾ طه/۴۶. ههروهها نهو وتدی پیغه مبه
 که له نه شکهوته کهدا به نه بویه کری فهرموو: ﴿لَا تَحْزَنْ، إِنَّ اللَّهَ
 مَعَنَا﴾ التوبة/۴۰.

پیرستی سہرہ باسہ کان

۲	سورمتی حجر
۵	وهصفی قورئان و همیره مکر دن لکافر مکران
۱۱	برئ بئ نه دمی کافر مکران له گه پنه مبر <small>ﷺ</small> رمتدانه وه و ده مکر تکر دنیان
۱۸	برئ له دیار دکرانی قورمتی خودا
۲۷	سمرمتای دروست بوونی ناده میزاد و هرمان کردن به فرشته به سوژده بردن بؤ نادم و سمر پیچی کردنی شهیتان
۳۷	پاداشی خودا پرستان و خو پاریزان لمرؤزی قیامت
۴۱	لیخوشبوونی خودا و سزای خودا
۴۳	چیرؤکی میوانه کرانی ئیراهیم و هه والدانیان به لمانا و جوونی گه ل لوط
۵۴	چیرؤکی نه صاحبو له یکه (گه ل شوعیب) و نه صاحبو له حجر (گه ل نه موود)
۶۰	قهضل و نیعمه تی خودا به سمر پیغه مبری خوئی دا
۷۲	سورمتی النحل
۷۳	هاتنی قیامت و راستی نیگا
۷۷	به لگه له سمر هه بوونی خودا و تاک و ته نهایی
۸۷	چمند به لگه میه کی تر بؤ چه سپانندی ئولو هییمت و تاک و ته نهایی خودا
۹۵	شته تاییمت مندیی کرانی ئولو هییمت: به دیه یتان، زانیینی هه موو پنه نامه کی و ئاشکرایه ک و زیندویی هه می شهیی
۱۰۱	رموشتی خو به مز لزانان، ئینکاری کردنی موشریکه کان بؤ نیگا و پیغه مبریتی، سزای هه لویسته کانیان
۱۰۹	رموشتی ته قواکاران، ئیمانی خودا پرستان به سروش و نیگا و پاداشی نهوان
۱۱۳	همیره شه کردن له موشریکه کان به هوئی بهر دهوام بوونیان له سمر به تال
۱۱۵	کافر مکران ئیمان نه هیئانی خو بیان ده خه نه نه هستوی قه دهر و ئینکاری زیندو بوونه وه دکران، بهیامی پیغه مبران هه موویان لیک ده چی
۱۲۶	پاداشی کوچکاران، پیغه مبر هر دمی ناده میزاد بئ، ئمرکی سمر شانیشی رونکردنه وهی قورئانه، موژده دان و ترساندنه
۱۳۶	مونا قه شه مکرندی بیرو باوهری موشریکه کان و کاره ناپه سنده کانیان

۱۴۹	داب و نهریتی گهل و نهته و مگان دهرباری بهدرؤ خسته نهوی پیغه مهران، نهرکی پیغه مهران لهر و نکر نهوی قورئان دا
۱۵۲	ههندی له دیاردهی دمه لاتی بهر و مردگار و دیاردهی نیعمه ته گانی بهسر ئاده میزادا
۱۶۵	ههندی له حالته بهر سور هینهر مگانی ئاده میزاد و قوناغه گانی ژانی: که نیشانهی دمه لاتی و تمناهی بهر و مردگار
۱۷۲	دو و نمونه دهرباری بت و صهنه
۱۷۶	بهر و مردگار زانیاری دهرباری هه موو غهیب و پنامه کی ئاسمانه کان و زوی هیه به دیهینهری ئاده میزاد و بالندیه
۱۸۱	برئ به لگی جؤراو جؤر لهسر تاك و تمناهی خوداو نیعمه ته جؤراو جؤر مگانی بهسر بهنده گانی
۱۸۷	ههر شه له موشریکه کان و حال و چۆنیتهی رؤزی قیامه تیان
۱۹۶	بنه ما بهر مگیه گانی خؤشه ختی کؤمه لگای ئاده میزاد
۲۱۶	یه گسانی پیاو و نافرمت له پاداش و کردمه دا
۲۱۹	قورئانی پیرؤز و چۆنیتهی خویندنی، پلهو پایهی قورئان و شکومه ندی
۲۲۹	هه لگه رانه وه له نایین و حوکمی کؤچکردن له پینا و نایین دا
۲۴۱	سهره نجای کوفرانی نیعمه ته و سپلمی کردن له دونیا
۲۴۴	خؤراکی حه لال و خؤراکی حهرام
۲۵۱	رهوشت و پلهو پایهی ئیبراهیم و شوینکه و وتنی نایینه گهی و ریز گرتنی جوله که له رؤزی شه مو
۲۵۷	بنه مای به نکه وازی کردن بؤ لای نایین و یاسای تۆلسته تانلنه وه له خراپه کاران